

T.C.

İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ

SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

TÜRK DİLİ VE EDEBİYATI ANABİLİM DALI

YÜKSEK LİSANS TEZİ

BİR ESKİ ANADOLU METNİ (MİRAC-I NEBİ)
ÜZERİNDE GRAMER İNCELEMESİ
(Giriş-İnceleme-Metin- Sözlük-Tıpkı Basım)

ENVER HACİHALİLOĞLU

2501020631

Prof. Dr. MUSTAFA ÖZKAN

İSTANBUL 2006

ÖZ

Anadolu'nun Türkleşmesi ile 13.-15. yüzyıllar arasında bu bölgelerde Oğuzca temeline dayalı olarak kurulup gelişen yazı diline Eski Anadolu Türkçesi denmektedir. Bu dönemde birçok eser meydana getirilmiştir. Bu eserler zamanın dil özelliklerinin anlaşılması yanında düşünce yapısının filizlenmesine yardımcı olmuştur. Bu devirde yazılan eserlerin pek çoğu dinî içerikli eserlerdir. Arif'in *Mi'râc-ı Nebî* adlı eseri de dinî ve tasavvufî bir mesnevidir. Çalışmamızda eserin metni transkripsiyonlu bir şekilde Latin alfabesine aktarıldı. Metnin fonetik ve morfolojik özellikleri üzerinde duruldu. Metinde günümüz yazı dili eğilimleri yanında, Eski Türkçe'nin dil özelliklerini de bünyesinde muhafaza ettiği görülmektedir.

ABSTRACT

Following the dwelling of Anatolia by the Turkish, between XIII-XV centuries a literary language that has been structured and developed on the ground of Oguz language is referred to as Old Anatolian Turkish. In this period of time a lot of works were composed. These works have assisted in understanding the linguistic features of that period besides, it supported the formation of the way of thinking. Most of those works composed have religious contents. The work of Arif, so-called *Mi'râc-ı Nebî* is a mesnevi of religious and mysticism kind too. In our study, we have transformed the text of this work into Latin letters in a transcriptional way. We have analyzed the morphologic and phonetic aspects of the text. It is appeared that in addition to reflect the aspects of literary language of today, the text also preserves the language characteristics of the Old Turkish.

ÖNSÖZ

Türkiye Türkçesi tarihi devresinin ilkini, Eski Anadolu Türkçesi oluşturmaktadır. Selçuklu devri Türkçesini de içine alan bu devre 13. yüzyıldan 15. yüzyılın sonuna kadar devam etmekte Eski Türkçe ile Türkiye Türkçesinin arasında yer almaktadır. Bundan dolayı hem eski ses özelliklerini bünyesinde taşıyor, hem de yeni fonetik ve morfolojik özelliklerin emarelerini veriyor.

Mirac-ı Nebi adlı Mesnevi 15. yüzyılda yazılmış ve bu dönemin ses özelliklerini bünyesinde bulunduran bir eserdir. Bu sahada epey çalışma yapılmasına rağmen devrin dil özelliklerini kesin çizgilerle ayırmak çok güçtür. Biz bu çalışmamızla bu sahada çalışılan eserlerle birlikte dönemin dil özelliklerini belirlemeyi amaçladık.

Müellif Arif *Mi'rac-ı Nebi'de*, miraç hadisesini zahir ve batın olmak üzere iki kısımda ele alıp, bize bu ulvi hadiseyi anlatmıştır. Bunu yaparken de metin içinde konular ile bağlantı kurularak yer yer okuyucuya dinî ve ahlakî nasihatler vermiştir.

Çalışmamız üç bölümden oluşmaktadır: Birinci bölümde eserin fonetik incelemesi, ikinci bölümde ise morfolojik incelemesi üzerinde durduk. Üçüncü bölümde metni transkripsiyonlu şekilde Latin alfabesine aktardık. Metnin içinde geçen ayetlerin ve bazı Arapça, Farsça terkiplerin anlamlarını sayfa altlarında dipnotlar halinde verdik.

Bu çalışma esnasında her zaman desteklerini yanımda hissettiğim aileme ve nişanlıma ayrıca Arapça ayetlerin ve terimlerin anlamlarının açıklanmasında beni gönülden destekleyen Uğur Bekir Dilek'e gönülden teşekkür ediyorum.

Özellikle gerek eserin seçiminde ve gerekse yapılan çalışmaların takibinde her türlü fedakârlığı gösteren danışman hocam Prof. Dr. Mustafa Özkan'a şükranlarımı arz ederim.

İÇİNDEKİLER

ÖZ.....	II
ABSTRACT	II
ÖNSÖZ.....	III
İÇİNDEKİLER.....	IV
KISALTMALAR.....	VII
GİRİŞ.....	1
1. Müellif Arif'in Hayatı.....	1
2. Mi'rac.....	2
2.1. Türk Edebiyatında Mi'rac	3
3. Eser Hakkında.....	5
3.1. Şekil Ve İçerik Özellikleri.....	5
3.2. Konunun Özeti	6

BİRİNCİ BÖLÜM

1. FONETİK ÖZELLİKLER.....	16
1.1. Ünlüler.....	16
1.1.1. Ünlülerin Yazılışı	16
1.1.1.1. a ünlüsü.....	16
1.1.1.2. e ünlüsü.....	17
1.1.1.3. ı ve i ünlüleri.....	17
1.1.1.4. u, ü,o ve ö ünlüleri	18
1.1.2. Ünlü Değişmeleri.....	19
1.1.2.1. i/e değişmesi	19
1.1.2.2. i/ü değişimi	19
1.1.3. Ünlü Uyumu	19
1.1.3.1. Kalınlık- İncelik Uyumu.....	19
1.1.3.2. Düzlük- Yuvarlaklık Uyumu	20
1.1.3.2.1 Kelimelerde Yuvarlaklaşma.....	20
1.1.3.2.1.1 –ğ ve –g'lerin düşmesi sebebiyle	20
1.1.3.2.1.2. Dudak konsonatları sebebiyle	21
1.1.3.2.1.3. –uk, –ük eki sebebiyle.....	21
1.1.3.2.1.4. –garu, –gerü eki sebebiyle	21
1.1.3.2.1.5. Bir sebebe bağlı olmadan yuvarlak vokal taşıyanlar	21
1.1.4. Birleşme.....	21
1.1.5. Ünlü Düşmesi.....	22
1.1.6. Ünlü Türemesi.....	22

1.2. Ünsüzler	22
1.2.1. Ünsüzlerin Yazılışı	23
1.2.1.1. ç ünsüzünün yazılışı	23
1.2.1.2. p ünsüzünün yazılışı	23
1.2.1.3. g ünsüzünün yazılışı	23
1.2.1.4. ñ ünsüzünün yazılışı	23
1.2.1.5. t ve d ünsüzlerinin yazılışı	24
1.2.1.6. s ünsüzünün yazılışı	24
1.2.2. Ünsüz Değişmeleri	24
1.2.2.1. k/h değişikliği	24
1.2.2.2. t/d değişikliği	25
1.2.3. Sedalılışma	25
1.2.4. Ünsüz Türemesi	26
1.2.4.1. y ve n sesleri	26
1.2.4.2. s ikizleşmesi	26
1.2.5. Ünsüz Düşmesi	26
1.2.5.1. y düşmesi	26
1.2.5.2. v düşmesi	26

İKİNCİ BÖLÜM

2. MORFOLOJİK ÖZELLİKLER	27
2.1. İsim	27
2.1.1. Çokluk Eki	27
2.1.2. İyelik Ekleri	27
2.1.3. İsim Tamlamaları	28
2.1.3.1. Belirtili İsim Tamlaması	28
2.1.3.2. Belirtisiz İsim Tamlaması	28
2.1.4. İsim Çekimi	28
2.1.4.1. İlgi (genetiv) hali eki	28
2.1.4.2. Yönelme (dativ) hali eki	29
2.1.4.3. Yükleme (akkuzativ) hali eki	29
2.1.4.4. Bulunma (lokativ) hali eki	29
2.1.4.5. Uzaklaşma (ablativ) hali eki	29
2.1.4.6. Eşitlik (ekvativ) hali eki	29
2.1.4.7. Yön (direktiv) ekleri	30
2.1.4.8. Vasıta (enstrumetal) hali eki	30
2.1.5. İsim Yapım Ekleri	30
2.1.5.1. İsimden İsim Yapan Ekler	30
2.1.5.2. Fiilden İsim Yapan Ekler	30
2.2. Zamir	31
2.2.1. Şahıs Zamiri	31
2.2.2. İşaret Zamirleri	31
2.2.3. Dönüşlülük Zamirleri	31
2.2.4. Belirsizlik Zamirleri	31
2.2.5. Soru Zamirleri	32
2.2.6. Bağlama Zamirleri	32
2.3. Sıfat	32
2.3.1. Niteleme Sıfatı	32
2.3.2. Belirtme Sıfatları	32
2.3.3. İşaret Sıfatları	32
2.3.4. Belisizlik Sıfatları	33

2.3.5. Soru Sıfatları.....	33
2.4. Zarf.....	33
2.4.1. Zaman Zarfları.....	33
2.4.2. Yer Zarfları.....	33
2.4.3. Miktar Zarfları.....	34
2.4.4. Tarz Zarfları	34
2.5. Edat	34
2.5.1. Bağlama Edatları	34
2.5.2. Çekim Edatları.....	35
2.5.3. Soru Edatları.....	35
2.6. Ünlemler.....	35
2.7. Fiil.....	36
2.7.1. Olumsuzluk Eki	36
2.7.2. Fiil Yapım Ekleri.....	36
2.7.2.1. İsimden Fiil Yapan Ekler	36
2.7.2.2. Fiilden Fiil Türeten Ekler	36
2.7.3. Fiil Çekimi.....	36
2.7.3.1. Şahıs Ekleri.....	36
2.7.3.2. Şekil ve Zaman Ekleri.....	37
2.7.3.2.1. Bildirme Kipleri	37
2.7.3.2.1.1. Görülen Geçmiş Zaman	37
2.7.3.2.1.2. Öğrenilen Geçmiş Zaman.....	38
2.7.3.2.1.3. Geniş Zaman	38
2.7.3.2.1.4. Gelecek Zaman.....	38
2.7.3.2.1.5. Şimdiki Zaman	38
2.7.3.2.2. Dilek Kipleri	38
2.7.3.2.2.1. İstek Kipi.....	38
2.7.3.2.2.2. Emir Kipi.....	39
2.7.3.2.2.3. Dilek-şart kipi.....	39
2.7.3.2.2.4. Gereklilik kipi	39
2.7.4. Fiillerde Soru Şekli.....	40
2.7.5. Birleşik Fiiller.....	40

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MİRAC-I NEBİ (METİN).....	41
SÖZLÜK.....	224
KAYNAKÇA	294
EKLER.....	296

KISALTMALAR

A. : Arapça

a.g.e. : Adı geçen eser

bkz. : Bakınız

c. : Cilt

c.c. : Celle Celâlûhu

F. : Farsça

H.z. : Hazreti

Karş. : Karşılaştırmız

no. : Numara

s. : Sayfa

s.a.v. : Sâllâllahû Aleyhi ve Selem

yy : Yüzyıl

GİRİŞ

1. Müellif Arif'in Hayatı

Çeşitli kütüphanelerden saha ile ilgili çalışmaları gözden geçirmemize rağmen şairin hayatı hakkında bir bilgi elde edemedik. Şairin hayatı ile ilgili bilgilere şiirlerinde bulunan bilgiler yardımı ile ulaşabilmekteyiz.

Şair Arif'in Mürşidü'l-Ubbad ile başlayan hamsesi Türk Edebiyatında Ahmedi'nin yazmış olduğu İskendername¹ ve Kaygusuz Abdal'ın yazmış olduğu hamseden sonra, yazılan üçüncü hamsedir diyebiliriz.² Arif'in hamsesinde bulunan beş mesnevisinin adları sıra ile şöyledir:1. *Mürşidü'l-Ubbad* 2. *Nüşa-i Âlem* ve *Şerhü'l-Âdem* 3. *Mevlid* 4. *Mirac-ı Nebî* 5. *Vefatü'n Nebî*. Bunun yanı sıra şairin 1439 yılından sonra yazmış olduğu otuz dokuz beyitlik kısmen tasavvufî olan nasihat nev'inde ve mürettep sayabileceğimiz müstakil bir manzumesi vardır.³

Şairin eserlerindeki bilgilerden yola çıkarak 14. yy sonları, 15. yy başlarında dünyaya geldiğini söyleyebiliriz. Şair *Mirac-ı Nebî* adlı mesnevisini 841 (1437–1438) yılında tamamladığını dile getirmektedir.

Bil sekiz yüz kırk birinde hicrete
Hâtm idüp Mi'râc irdük devlete⁴

Eserlerinden yola çıkarak şairin dini ve tasavvufî konularda eğitim aldığı ve bu konuları çok iyi bildiğini söyleyebiliriz. Eserlerine baktığımızda da bütün eserlerinin dini-tasavvufî konular içerdiğini görüyoruz. Özellikle bazı beyitlerde fıkıh konularına, görüş ve rivayet farklılıklarına girmesi onun âlim veya bilgin olabileceğine bir kanıt teşkil etmektedir.

İbn-i 'Abbâs'dan rivâyet bu haber
Naql-i tefsîri Ebu'l Leyş iy piser⁵

¹ Bkz. Nail Tuman, *İstanbul Kütüphaneleri Türkçe Hamseler Kataloğu*, İstanbul 1961, s. 3.

² Amil Çelebioğlu, *15. Yüzyıla Kadar Türk Edebiyatında Mesneviler*, Kitabevi Yayınları, İstanbul 1999, s. 24.

³ Amil Çelebioğlu, *a.g.e.*, s.308.

⁴ 157 A 1735. beyit

⁵ 131 B 1026. beyit

Eserlerinde Arapça ve Farsça kelimeleri ve Kur'an'dan ayetleri sıklıkla kullanmıştır. Bundan yola çıkarak Arapça ve Farsçayı iyi bilen bir şair olduğunu söyleyebiliriz.

Şair eserlerini oluştururken Mevlana ve Süleyman Çelebi gibi şairlerin tesiri altında kalmıştır.⁶

İşbu iki beyit diñle iy güzün
Meşnevî'nüñdür anı bilüñ yaqın⁷

Şair eserlerinde didaktik bir üslup kullanmıştır. Eserlerinde dini konular işleyerek okuyucuyu hem bu konularda bilgi sahibi yapmak istemiş, hem de yeri geldikçe hikemi tarzda okuyucuya doğru yolu- Allah yolunu- bulmaları için öğütler ve nasihatlar vermiştir.

15. yüzyılda çok zengin bir dini edebiyat cereyanı doğmuştur. Dini edebiyat cereyanı tesirinde kalan şairler tamamıyla dini bir heyecanla, hizmetleri için hiçbir maddi karşılık beklemeden, hatta hiçbir sanat gayesi gütmeyen eser vermişlerdir. Bunun için daima samimi, sıcak bir dil kullanmışlardır.⁸ Müellif Arif de eserlerinde bu cereyanın etkisi ile samimi, içten ve sade bir dil kullanmıştır.

Şairin ölüm tarihi ile alakalı herhangi bir bilgi ve kaynak yoktur. Arif'in isimsiz mesnevisini 842 (1439'dan sonra) yılında yazdığı bilgisinden yola çıkarak şairin 1439 yılından son vefat ettiğini söyleyebiliriz.

2. Mi'rac

Mi'rac mucizesi, Mekke döneminde Hz. Peygamber (s.a.v.)'in insanları İslam'a davetinin yoğun olduğu devrede ve sıkıntılı günlerde Peygamberimizin şahsında gerçekleşmiş fevkalade bir hadisedir.

⁶ Amil Çelebioğlu, **Eski Türk Edebiyatı Araştırmaları**, Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları: 3116, İstanbul 1998, s.47.

⁷ 135B 1149. beyit

⁸ Nihad Sami Banarlı, **Resimli Türk Edebiyatı Tarihi**, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul 2001, s. 479.

Mi'rac gecesinde Peygamberimiz, Mekke'den başka bir ifade ile Mescid-i Haram'dan alınarak Mescid-i Aksa'ya, oradan da göklere ve bizce sırrı belli olmayan Sidretü'l Münteha'ya kadar götürülmüştür.

Mi'rac kısa bir süre içinde Hz. Peygamber'in ruh ve bedeninin şahit olduğu hususi ve kutsi bir seyahattir.

2.1. Türk Edebiyatında Mi'rac

Mi'rac hadisesini anlatan eserler edebiyatımızda İslamiyet'i kabul ettiğimiz dokuzuncu yüzyıldan sonra görülmüş ve gelişme göstermiştir

İslamiyet'in kabulünden sonra Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.)'in hayatının her safhası (doğumu, savaşları, tebliği, miracı, ibadet hayatı, hicreti hakkında akla gelebilecek her yönü) edebiyatımızda işlenmiştir.

Bu alanda birbirinden güzel pek çok eser verilmiştir. Bu eserlerin hemen hepsi Osmanlılar döneminde yetişen ediplerin, şairlerin ürünleri ve şaheserleridir. Aynı konu değişik kelimelerle işlenmiş, kabiliyet, aşk ve his gücünün birleşimi ile muhtelif kalıplarda şekillenerek Peygamber efendimize duyulan sevgiyi simgeleyen değerler olarak doğmuştur.

Edebiyatımızda mi'rac hadisesini işleyen eserler: Miraciye, Mi'rac-name ve Mirac-ı Nebi gibi farklı başlıklar altında yer almıştır. Bu tür eserler tek başına bir kitabın konusunu oluşturabileceği gibi, eserler içinde bölümler halinde de yer alır. Genellikle kaside ve mesnevi şeklinde yazılmışlardır. Miraciyelerde coşkulu bir söyleyiş, didaktik özellikler ve sanatlı bir üslup egemendir.

Osmanlıca yazılmış olan eserlerden Süleymaniye Kütüphanesinde bulunan bazı eserler şunlardır:

1. Mi'rac-ı Nebi, Arif (eserin telif tarihi 841/1437–1438)⁹

2. Mi'râciye, Fuzûlî (ölüm 929/1522)¹⁰

⁹ İbrahim Efendi no.355/4.

3. Mi'râciye, Riyâzî Muhammed Efendi (ölüm 1054/1644)¹¹
4. Mi'râciye, Neşâtî Ahmed Dede (ölüm 1085/1674)¹²
5. Mi'râciye, Sâbit Alâuddi Efendi (ölüm 1124/1712)¹³
6. Mi'râciye, Nâbî Yusuf Ruhavî, (ölüm 1124/1712)¹⁴
7. Mi'râciye, İsmail Hakkı Celvetî (ölüm 1137/1724)¹⁵
8. Mi'râciye, Bursalı İsmail Hakkı b. Mustafa (ölüm 1137/1724)¹⁶
9. Mi'râciye, Nâyî Osman Dede (ölüm 1142/17129)¹⁷
10. Mi'râciye, Lebîb Efendi (ölüm 1182/1768)¹⁸
11. Mi'râciye, İstanbulî Arif Süleyman (ölüm 1183/1769)¹⁹
12. Mi'râciye, Abdübâkî Arif b. Muhammed (ölüm 1225/1810)²⁰
13. Mi'râciye, Arif Muhammed Efendi (ölüm 1228/1813)²¹
14. Mi'râciye, Nevîzâde Atâî Efendi²²
15. Mi'râciye, Muhammed Fâiz Efendi²³
16. Dîbâce Kasîde-i Bürde, Ebû Abdillâh el-Busrî²⁴

¹⁰ Lala İsmail no. 733/6.

¹¹ Lala İsmail no. 733/2.

¹² Lala İsmail no. 733/4.

¹³ Esat Efendi no. 1456/7, Halet Efendi no: 806/16.

¹⁴ Hacı Mahmut Efendi no: 1867/2.

¹⁵ Hacı Mahmut Efendi no. 1867/2.

¹⁶ Pertev Paşa no.67/14.

¹⁷ Hacı Mahmut Efendi no. 4484 (Matbudur ve hicri 1310'da basılmıştır).

¹⁸ Esat Efendi no. 2158/1.

¹⁹ Hamidiye no. 387/2, Halet Efendi no. 355/2.

²⁰ Lala İsmail no. 264/1, Pertev Paşa no. 607/13, Hacı Mahmut Efendi no. 3702.

²¹ Yazma Bağışlar no. 2527/2.

²² Lala İsmail no. 733/3.

²³ Esat Efendi no. 2158/1.

²⁴ Halet Efendi no. 355 (Dili Arapçadır.)

Mevlid kitabının yazarı Süleyman Çelebi (ölüm 825/1421)ise, asıl adı “Vesiletü’n-Necat” olan eserinde, Mi’rac olayına yer vermiş, “Mi’rac- Nebi başlığı altında bu konuyu işlemiştir.²⁵

Bunun yanında Ebu’l-Fazl Musa b. Hacı Hüseyin el-İznîkî (ölüm 838/1434), Kitâbü’l-Mi’rac adlı Arapça eserinde baştan sona kadar Mi’rac olayını bir roman havası içinde çok basit, özlü ve samimi bir dille anlatmıştır.²⁶

3. Eser Hakkında

Nüsha yeri: Süleymaniye Kütüphanesi, İbrahim Efendi Böl. no. 355/4.

Müellif: (Şair) Arif

Te'lif tarihi: 841/1437-1438

Müstensih: Muhammed b. Selman.

Boyut: Müellifin *Mürşidü'l-Ubbad* eserinin dördüncü kısmı olduğu için büyük boy varaklara yazılmış. Eser 94b-157b sayfalı varakları kapsamaktadır.

Konu başlıkları: Konu başlıkları Arapça olup özellikle kırmızı mürekkep ile yazılmıştır. Ayrıca Arapça sure ve ayetlerde kırmızı mürekkep ile yazılmıştır.

3.1. Şekil Ve İçerik Özellikleri

Mürşidü'l-Ubbad eserinin dördüncü mesnevisi olan Mi’rac-ı Nebi şiirde zikredildiğine göre 1855 beyittir.

Dercdür bu dercede iy mu‘teber

Biñ sekiz yüz elli beş dâne güher²⁷

²⁵ Bkz. Süleyman Mollaibrahimoğlu, , **Mi’rac Gerçeği**, Akbel Yayınları, İstanbul 1991, s.22-24.

²⁶ Hikmet Özdemir, **Mi’rac**, Gonca Yayınevi, İstanbul 1984, s. 8.

²⁷ 157 A 1734. beyit.

Fakat elimizdeki kaynakta beyit sayısı 1745'tir. Amil Çelebioğlu Türk Edebiyatında Mesneviler adlı eserinde noksan olan 110 beyitin 98. yapraktan sonra olabileceğini belirtmektedir.²⁸

Eser Arif'in diğer dört mesnevisinde olduğu gibi fâilâtün, fâilâtün, fâilün (-.- -/-.-/-.-) vezniyle yazılmıştır. Eserin bütün bölümlerinde aynı vezin kullanılmıştır. Fakat şair yer yer vezin hataları yapmıştır. Eserin bazı kısımlarında müstensih tarafından bazı değişiklikler, kelime değiştirmeleri yapılmışsa da bazı vezin kusurlarının giderilmesi sağlanamamıştır.

Eserin iki nüshası vardır. Nüshanın biri Süleymaniye Kütüphanesi'nde, diğeri ise Ankara Millet Kütüphanesi'nde yer almaktadır. Eserin incelenmesi Süleymaniye Kütüphanesi'nde bulunan nüshaya göre yapılmıştır.

Mirac-ı Nebi'de bütün başlıklar, ayetler ve hadisler orijinal metinde kırmızı renkte yazılmıştır. Çalışmamızda bu ayet ve hadislerin anlamları dipnotlar halinde sayfa altlarında açıklamıştır.

Şair eserinde kısmen de olsa Arapça ve Farsça terkipler ve ayetlerden alıntılar kullanmıştır. Bu kısımlar metnin anlaşılmasını biraz zorlaştırmıştır. Fakat metnin geneline bakacak olursak şair sade, anlaşılır bir dil kullanmıştır.

3.2. Konunun Özeti

Şair şiire yirmi dört beyitlik kaside şeklinde yazmış olduğu naat ile şiire başlar.

Müellifin eserini zahir ve bâtın olmak üzere ikiye ayırdığı bu manzumeyi iki bölüm halinde özetleyebiliriz:

1. Bölüm: Bu bölümde şair Peygamber Efendimizin, Mi'rac hadisesinden önce, Mi'rac esnasında ve Mi'rac sonrasında yaşamış olduğu olayları anlatmaktadır.

²⁸ Bkz. Amil Çelebioğlu, **Türk Edebiyatı'nda Mesneviler**, Kitabevi Yayınları, İstanbul 1999, s.292.

Allah bir gece kulunu Burak üstünde Mekke'den Kudüs'e seyrettirmiş, yerde ve gökte gizli ne var ise göstermiştir.²⁹

Peygamberimiz mescitte otururken Ebu Cehl yanına gelerek, fakir olduğunu, davan doğru olsaydı zengin biri olacağı söyler. Bunun üzerine Peygamberimiz üzülmeye Ümmihani'nin evine gider. Sonra şair Mi'rac'ın hangi ayda olduğu hususunda ihtilaf olduğunu söyleyerek İbn-i Abbas'tan bir rivayet olduğunu söylüyor. Sonraki bölümlerde Mi'rac'ın oluş tarihi ile ilgili herhangi bir bilgi yoktur. Amil Çelebioğlu eksik olan 110 beyitlik kısmın bir bölümünün bu aradaki beyitlerin olabileceğini söylemektedir.³⁰ Muhtemelen bu eksik olan nüshalarda şair Mi'rac'ın oluş tarihi hakkında bilgiler verecekti. Daha sonra şair bir kısım kişilerin Mirac'ın, Receb ayının yirmi yedinci gecesinde olduğunu; bir kısım kişilerin de Ramazan ayında cuma günü Mi'rac hadisesinin olduğunu söylemektedir.³¹

Yine 124. beyitten sonra gelen beyitlerde konu bütünlük olmadığı görülmektedir. Muhtemelen bu aradaki beyitlerde de bir eksiklik vardır.

124. Bir kavülde cum'a gicesi iy cüvân
Hem Ramazân ayı leyl-i kıdrim iy cân

125. Girü yirine kıdular iy cüvân
Bitdi ol yaruķ yiri ol dem revân

Peygamberimiz Cebrail tarafından Burak'a bindirilerek Mescid-i Aksa'ya götürülür. Öncesinde Peygamberimizin göğsü yarılarak iki kez kalbi yıkanır. O yükseliş esnasında Burak Peygamberimizden kıyamet günü kendisini unutmamasını ister. Peygamberimiz Mescid-i Aksa'ya geldiği zaman iki rekât namaz kılar. Peygamber Efendimize içlerinde şarap ve süt bulunan iki kadeh getirilir. Peygamber Efendimiz içinde süt bulunan kadehi alıp içer. Bunun üzerine Cebrail (a.s), süt

²⁹ 60- 68 arası beyitler.

³⁰ Amil Çelebioğlu, **Türk Edebiyatında Mesnevler**, Kitabevi Yayınları, İstanbul 1999, s. 294.

³¹ 110-125 arası bayitler.

kadehini içmesi ile ümmetine İslam ve iman verdiğini, eğer şarap kadehini içse idin ümmetinin azacağını söylüyor.³²

Sonra Hz. Peygamber Cebrail ile beraber önce dünya göğüne girer. Bu esnada, birinci semada Hz Âdem, ikinci semada Hz İsa ve Hz Yahya, üçüncü semada Hz. Yusuf, dördüncü semada Hz. İdris, beşinci semada Hz. Harun, altıncı semada Hz. Musa, yedinci semada ise Hz. İbrahim ile selamlaşarak görüşür.³³

Peygamber Efendimiz Cebrail'in kanatları üzerinde Sidre'ye gelir. Sidre ağacı hakkında birçok tefsir yazarı farklı bilgiler vermektedir. Mukatil Sidre ağacı için Tuba ağacı ifadesini kullanmaktadır. Daha sonra Peygamberimiz Sidre ağacının tam dibinde iki tane suyun çağlayarak aktığını görür ve Cebrail'e bu akan suların isimlerinin ne olduğunu sorar. Cebrail de birinin Nil ırmağı, birinin de Fırat ırmağı olduğunu söyler.

Ol iki aşkārenüñ birisi Nil
Birisi dañı Furat'dur iy ħalîl³⁴

Peygamberimiz Sidre'de bin yıllık boyunda, yetmiş bin başı olan ve her başında yetmiş bin yüzü olan bir melek gömüştür. Peygamber Efendimiz, Cebrail ile Sidre'de dolaşırken yüz bin kilit vurulmuş bir sandık görür ve bu sandığın ne olduğunu oradaki meleğe sorar. Melek, oruç tutan kişileri Allah (c.c.) Cehenneminden azat ettiğini lutf eyleyerek, sandığın içinde berat yazılı olduğunu söyler. Ardından başı sonu görünmeyen askerlerinin boyu bin yıllık olan bir ordu ile karşılaşılırlar. Peygamberimizin sorusu üzerine Cebrail kendisinin yaratıldığından beri bu orduları gördüğünü fakat bunların ne olduğunu bilmediğini belirtir.³⁵ Cennet içinde gezinirken şarap, su, bal ve süt ırmaklarının Kevser havuzuna aktığını görmüşlerdir, bütün ırmakların kaynağı bismillāhirrahmānirrahîmdir.

Sonra Cennet içinde kızıl ve yeşil renkte iki tane kubbe görürler ve Peygamber Efendimiz Rıdvan'a bunların ne olduğunu sorar Rıdvan'da Hz. Hasan ve

³² 125.-165. beyitler arası.

³³ 195.-259. beyitler arası.

³⁴ 296. beyit.

³⁵ 363.-378. beyitler arası.

Hız. Hüseýin 'in şehit olacaklarını, yeşil kubbenin Hasan'ın, kızıl kubbe ise Hüseýin'in olduğunu söyler. Peygamber Efendimiz bunun üzerine çok üzölür ve gözleri çağlamaya başlar. Cenab-ı Hakk da isterse onları koruyacağını fakat ümmetini kurtaramayacağını, onlara şefaati olamayacağını söyler. Bunun üzerine Peygamberimiz feryat eyleyerek bana ümmetim gerek der. Bu kısımda şair Peygamber Efendimizin ümmetine vermiş olduğu önemi bize göstermek istemiştir.

Bes resöl ol demde feryäd eyledi
Yâ ilâhî ümmetüm gerek didi³⁶

Şair sonra İbn-i Abbas'tan rivayet olduğunu söyleyerek şu hadiseyi anlatır: Hız. Ali, Hayber dönüşü eve gelince Hız. Fatıma'ya Zülfikar'ı över. Hız. Fatıma'da Zülfikar'ın fazlını, daha önceden bildiğini söyler ve devam eder, Hız. Peygamberin, Mi'rac'da cenneti seyran ederken bir elma ağacı dibinde durduğunu, orada Zülfikar'ı gördüğünü, getirdiğı elmayı Hız. Hatice ile bölüştüğünü, kızının o elma gibi koktuğunu söylediğini anlatır. Bunun üzerine Peygamberimiz olayın gerçek olduğunu söyleyerek kızı Fatıma'yı över.

Bes resöl ol demde aña girçek didi
Gözlerinde öpdi vü medh eyledi³⁷

Cebrail, daha sonra Hız. Peygamberi Beytü'l Ma'mur'a götürür. Bunun yeri için, kimi dördüncü, kimi altıncı, kimide yedinci gökte demiştir. İbn-i Abbas bu yerin, günde yetmiş bin meleğin tavaf ettiğı yedinci gökte bir ev olduğunu rivayet etmiştir. Yine burada Peygamberimize içmesi için şarap, bal ve süt sunulur, Peygamberimiz bunlar arasında sütü tercih eder. Şair sonra bu vermiş olduğu bilgilerin kendine ait bilgiler olmadığını, bu bilgileri başka tefsir yazarlarının eserlerinden aldığını bize bildirmektedir.

Bil kitâblardan saña naql eyledüm
Dime kim ben kendüzümden söyledüm³⁸

³⁶ 450. beyit.

³⁷ 490. beyit.

³⁸ 522. beyit.

Peygamberimiz Sidre'den öteye Refref ile yol alır. Cebrail Sidre'den öteye geçememektedir. Şair sonra Peygamber Efendimizin Mi'rac gecesinde, hadisenin seyri esnasında istifade etmiş olduğu beş vasıtayı sıralamıştır. Bunlar şu şekildedir:

1. Burak: Mekke'den Mescid-i Aksa'ya kadar.
2. Mi'rac: Mescid-i Aksa'dan birinci semaya kadar.
3. Meleklerin Kanatları: Birinci semadan yedinci semaya kadar.
4. Cebrail'in Kanadı: Yedinci semadan Sidretü'l Münteha'ya kadar.
5. Refref: Sidretü'l Münteha'dan arşa kadar.³⁹

Peygamber Efendimiz sonra Kürsiyi, Levh-i Mahfuzu, kalem ve arşı görür. Şair bazı kısımlarda yukarıda yazmış olduğumuz yerler hakkında değişik kaynak ve kişilerden nakiller alarak bu yerler hakkında bize bilgiler vermektedir. Sonra Kabe Kavseyn'i geçip Allah (c.c.)'a en yakın olma makamı olan “ev edna” makamın gelir. Âşık maşukuna ulaşır. Kesret gider, vahdet kalır. Cenab-ı Hakk Resulüne ne getirdiğini sorar. O da eksik taatiyle günah getirdiğini söyleyip rahmet diler. Bunun üzerine Cenab-ı Hakk “Seni affettim ve asi ümmete şefahtçi kıldım” buyurur.

Ol günāhı daħı ‘afv itdüm temām
Bil şefā‘atıñla senüñ yā imām⁴⁰

Hz. Peygamber “Ya İlahi, Âdem'e Cennet' i verdin, bana ne ihsan ettin.” der. Cenab-ı Hakk “Ona Cennet'i verdim ama onu azlettim. Sana ve ümmetine Cennet'i bağışladım” buyurur. Hz. Peygamber “Ya İlah Hz. İbrahim'e ateş verdin, bana ne ihsan ettin.” der. Cenab-ı Hakk “Ana ve ümmetine Cehennem ateşini gül bahçesi kıldım” buyurur. Peygamber Efendimiz “ İsmail'e Zemzem verdin, bana ne ihsan ettin” der. Cenab-ı Hakk “ Sana Kevser verdim” buyurur. Hz. Peygamber “ Ya İlah! Davud'a Zebur verdin bana ne verdin” der. Cenab-ı Hakk “ Sana Sure-i Enam verdim” buyurur. Hz. Peygamber “ Ya İlah! Musa'ya Tevrit verdin” der. Cenab-ı Hakk “ Sana Ayet'l Kürsi verdim” buyurur. Peygamber Efendimiz “ İsa'ya İncil

³⁹ 562.- 565. beyitler.

⁴⁰ 705. beyit.

verdin” der. Cenab-ı Hakk “ Sana Sure-i İhlâs verdim.” buyurur. Yine Hz. Peygamber, “Ya Rabim! Nuh’a gemi verdin.” deyince Cenab-ı Hakk “ Ya Muhammed, sen bana cümle mahlûkumdan mükerremsin” hitabında bulunur.⁴¹

Hz. Peygamber, Cenab-ı Hakk’a vasıl olunca selamlaşır. Cenab-ı Hakk, Resulüne ne dilediğini sorar. O’da “Cümlemizi bağışla” der. Allah(c.c.), “Seni ve ümmetini bağışladım. Beni birleyip seni gerçekleyen rahmetime erişir. Başka ne istersen iste” buyurur. Resulullah, “ Unutup hata kıldığımız zaman bizi bağışla” dileğinde bulununca Allah (c.c.), “ Bağışladım, başka maksudun nedir?” diye sorar. Hz. Peygamber “Gücümüzün yetmediğini bize yükletme ya Rabbi” deyince Allah (c.c.), “ Kabul ettim” cevabını verir. Cenab-ı Hakk Resulünün her dileğini kabul eder, fakat ümmetinden şu beş hususta şikâyetçi olduğunu söyler:

“ Ben yarınki ameli istemem, onlar yarınki rızkı isterler. Rızkı onlara ben veririm onlar, başkasına kulluk ederler. Onlar, rızkımı yerler, benden başkasına şükrederler. İzzet veren benim, onlar izzeti başkasından isterler. Cehennem ben kâfirler için yarattım, fakat ümmet ona girmek için çalışır.” der.

Mi’rac dönüşü Cenab-ı Hakk elli vakit namazı farz kılar. HZ. Peygamber, dönüş yolunda Hz. Musa ile karşılaşır, Hz. Musa elli vakit namaza ümmetin gücü yetmeyeceğini söyler. Hz. Peygamber geri döner, Cenab-ı Hakk namazın on rekâtını azaltır. Bu durum beş defa devam ederek neticede elli vakit namaz, beş vakte iner.⁴²

Peygamber Efendimiz dönüş yolunda nice yaşlı, genç; kadın ve erkeği azapta görür. Cebrail’den sebebini sorar. O da bunların, namazlarını dikkatle kılmamış olduklarını beyan eder. Namazı dikkatle ve cemaatle kılmamız gerektiğini bildirir.

Hz. Peygamber yine Mi’rac dönüşü, kara bir duman görüp Cebrail’e bunun ne olduğunu sorar. Cebrail’de bu kara dumanın Cehennemden geldiğini söyler. Beraber Cehennem’e giderek korkunç Malik’i, sayısız zebanileri ve Cehennem’ de cezalandırılan kişileri görür. Malik orada cezalandırılan kişilerin günahlarını

⁴¹ 732.-747. beyitler arası.

⁴² 860.- 885. beyitler arası.

söyleyerek, cezalandırılma şekillerini Peygamber Efendimize gösterir. Peygamberimiz annesini de Cehennem ateşi içinde görür ve ağlamaya başlar, Peygamberimizin ağladığını gören Cebrail de ağlar. O esnada Allah Teala bir melek gönderir ve isterse annesini Cehennem ateşinden kurtarabileceğini, fakat annesini vermesi şartı ile ümmetini Cehennem'e alacağını, ümmetini isterse annesini Cehennem'e terk etmesi gerektiğini buyurur. Peygamber Efendimiz ümmeti için annesini Cehennem ateşinde bırakarak "bana ümmetim gerek" der ve ümmeti için annesini feda eder.

Ümmetin ister ise benden Hâbîb
Anasın tamuda terk itsün tabîb

Bes resûl ol demde zârî eyledi
Yâ ilâhî ümmetüm gerek didi

Ümmet için anamı kıldum fidâ
Uşda zâr ile iderven nidâ⁴³

Hz. Peygamber Esra gecesinde Hz. Musa'nın kavmiyle de görüşmüştür. Evleri hep aynı yüksekliktedir. Sebebini sorunca birbirlerine yücelik kılmadıklarını söylerler. Kapıları niçin yoktur sorusuna, biz zina etmeyiz cevabını verirler. Niçin gülmedikleri sorusuna. Hakk kitabında Cehennem vasfını bildirilmiş olmasıyla izah ederler. Hz. Peygamberin diğer sorularını, hastalanmadıkları, hastalığın gûnahtan olduğu, rızıkları kesilince öldükleri, kızları doğunca üzülmedikleri, akrep ve yılanın bulunduğu fakat birbirini incitmedikleri, koyunları olduğu, tartı ölçeğinin bulunmadığı v.s. şeklinde cevaplandırır. Hz. Peygamber onlara, Kuran'dan on sure ve İslam'ın beş şartını öğretti ve beş vakit namazı onlara farz eyledi.⁴⁴

Peygamber Efendimiz Mi'rac dönüşü Kubbetüssahra'ya iner. Bütün enbiya ervahı Peygamberimizin Mi'rac'ını kutlarlar. Burada onun imamlığında namaz kılarlar. Bir rivayete göre bu namaz göklerde kılınmıştır.

Hz. Peygamber Kubbetüssahra'dan Ümmihânî'nin evine gelir. Sabah namazı için mescide çıkar. Önce Ebu Cehl'e rastlar. Olanları anlatır. Ebu Cehl bu

⁴³ 987.-989. beyitler arası.

⁴⁴ 1028.- 1101. beyitler arası.

olanlara inanmaz. Ebu Cehl'in tesiri ile başkaları da Mi'rac olayına inanmaz, inkâr ederler. Daha sonra Hz. Ebubekir'e haber verirler, Hz. Ebubekir Peygamber Efendimizin anlattığı her şeyi tasdik eder. Bu sebeple ona Sıddîk lakabını vermişler. Hz. Peygamber Mi'rac ile ilgili ne kadar delil göstermişse de kâfirler inanmazlar, Onu büyücülükle itham ederler.⁴⁵

İkinci Bölüm: Mi'rac'ın ruh ve cesetle veya sadece ruhla, uyanırken veya uykuda olduğu hususlarında ihtilaf vardır. Şair, bu konudaki rivayetleri nakleder, bunların münakaşasını yapar ve kendisi, uyanık olduğu görüşünü kabul eder. Bu sûrî Mi'racdır, bir de sırrî Mi'rac vardır denilerek ikiye ayrılmış olan Mi'rac'ın tasavvufî şerhine geçer.

Bu eflaktan geç, hazrete eresin. Dünya aldanma, zayıf olasın. Hayra meşgul ol. Hayırlı ameller tohumdur, Cennette biter.

Cenab-ı Hakk Hz. Musa'ya "Benim için amel işledin mi?" deyince Hz. Musa "Ya İlahî, senin için çok namaz kıldım, oruç tuttum, sadaka verdim, seni tespih ettim ve namaz kıldım. Oruç tuttum, sadaka verdim ve senin kitabını okudum" cevabını verir. Cenab-ı Hakk'da " Ya Musa, namaz kulluğunun delili, oruç sana kalkan ve Cehennem ateşine perde, sadaka kıyamet güneşine gölge..." buyurur. "Bunlar hep senin için benim için hani?" der. Hz. Musa cevapta aciz kalınca Allah (c.c.) "Ey Kelim, benim için dostunu candan sevdin, benim için düşman oldun mu?" karşılığını verir.⁴⁶

Daha sonra evliyalar tavsif ve medhedilir. Allah (c.c.)'a ulaşmak için onların eteğine yapışmak gerekir. Onlar güneş gibidir. Güneş taşa girince la'l olur. Vahdet de böyledir. Şeyh ile mürit birdir.

Taaddüt âlemi surettedir. Gözü bağlı olan, sevgilinin yüzünü nasıl görür? Gözünden perdeyi at ki arşa çıkasın, melekleri göresin. Berzah, misal, mülk, ceberut ve melekût âlemleri vardır. Misal âlemi ulu bir âlemdir. İki ciheti vardır. Mülk âleminde ne varsa o, misal âleminde de vardır. Bu yüzden buna şahadet âlemi de

⁴⁵ 1172.- 1219. beyitler arası.

⁴⁶ 1313.- 1329. beyitler arası.

denir. Denize benzer. O denizde ırmaklar akar. Deniz misal-i mutlak, ırmaklar mukayyedir. Düşte seyredilen o ırmaktır. İçi suret doludur. Mukayyet olan misal, senin hayalindir. Ondan kurtul ki mutlak misale erişsin.

Mukayyedde kalan bazen hata işler, bazen sevap. Düşte görülen hakiki emir ise gerçek olur. Hakiki emir değilse o, fikr-i fasidden meydana gelir. Bazısı nefse, bazısı tene veya ikisine de racidir. Nefse raci olanda Hakk ile ülfet tutar. Can, âlem-i revhaniye meyleder, nefis münevver olur. Cismi raci olduğunda tenin, dimağın sıhhatli olması gerekir. Tene ve nefse raci olan mucibi için mali bedeni taatta bulunmalı, Hakk'tan başkasına terk etmemeli.⁴⁷

Misal âleminde ne varsa insanda da hepsinin bir sureti vardır. Bu yüzden o ilahi ilimde bütün ayan suretine yakın olduğu için misal âlemi denmiştir. Ona hayal-i munfasıl da derler. Bu âlem arşı, kürsiyi ve gökleri, yedi kat yerleri, melek ve Cennetleri hepsini müştemeldir. Hz. Peygamber, Cebrail'i ve enbiyaları bu âlemde görmüştür.

Âlem-i hissi: Burada ne varsa o âlemde de vardır. Ona sureti neviyye yoktur. Onlar akıl gibi mücerreddir. Fakat Cenab-ı Hakk dilerse bu âlemde aşikâr belirtir, bir surette görünür. Nitekim Cebrail, Dihye-i Kelbi suretinde görünmüştür. Diğer meleklerde kendilerine münasip olacak bir şekilde görünürler. Cin gerçi naridir, onlar dahi bir suretten görünür.⁴⁸

Nefs-i insaniye kâmil olsa o dahi başka surete girebilir. Bütün melekler bu âlemde zuhur eder, bu dünya halkı şekline girer, isterlerse halka görünürler. Bunlar tebdil olduklarında onlara abdal denmiştir.

Bunlara abdâl didiler iy güzün

Tebdîl olurlar zîre bunlar yaqîn⁴⁹

Ruhlar berzah âleminde dir. Her biri burada suret tutar. Keşif sahipleri, berzah âlemini müşahede edebilirler.

⁴⁷ 1226.- 1493. beyitler arası.

⁴⁸ 1570.- 1582. beyitler arası.

⁴⁹ 1590. beyit.

İlahi hazret beştir: Biri mutlak gayb, diğeri mutlak şehadettir. Bu ikisi birbirine mukabildir. Üçüncüsü muzaf gaybdır. Mutlak gayb, mutlak şehadet olmak üzere iki kısımdır. Beşincisi hazret-i cami'dir.

Hazretin biri dahi misal âlemidir. Üçüncüsü mülk âlemidir. Bu şahadet âlemidir. Dördüncüsü âlem-i insanîdir. Dördüncü âlem camidir. Mülk âlemi misal âlemine mazhardır. O melekût âlemidir. Misal âlemi de ceberut âlemine yakındır. O, hem akılların hem nefislerin âlemidir. Ceberut âlemi de âlem-i ayana mazhardır. Ayan âlemi de hazreti esmaya mazhardır. Buna vahidiyyet hazreti derler. O dahi ehadiyyet hazretine mazhardır.

Hz. Peygamber misal âlemini seyretmiş arş, kürsî, cennet ve huri ne varsa görmüştür. Orada ceberut ve a'yan âlemlerine geçmiştir. Daha sonra âlem-i esmaya varıp Kâbe Kavseyn'e erişmiş "ev ednaya" ulaşmış, yani vücud-u mutlaka vasıl olmuştur. O, gönül gözüyle Hakk'ı görmüş, makamların hepsini geçmiş, ebediyet şarabını içmiştir. Sureti gizliyse ne çıkar, âlemi tasarruf etmiştir. Dertlere derman, asilere şefkat kılan, Hakk'a habib olan odur.

Daha sonra hatime kısmıyla eser sona ermektedir.⁵⁰

⁵⁰ 1711.-1745. beyitler arısı.

BİRİNCİ BÖLÜM

1. FONETİK ÖZELLİKLER

1.1. Ünlüler

1.1.1. Ünlülerin Yazılışı

Bu dönemin metinlerinde Türkçe kelimelerin yazılışları bakımından en dikkat çeken yön, ünlülerin yazılışında kendini göstermektedir. Ünlüler bazen hareke işaretleri ile bazen de imla harfleri denilen elif (ل), vav (و) ve ye (ي) ile yazılmıştır. Bunların yazılışında da belirli bir kural yoktur. Her müstensih kendine göre bir yol tutarak yazdığından, bazen bir kelimenin aynı sayfa içinde bile birkaç türlü yazıldığı görülmektedir.¹

1.1.1.1. a ünlüsü

Bu devre metinlerde a ünlüsü için üstün işareti (◌◌), elifin değişik şekilleri ve he (ه) harfi kullanılmıştır.

Ön seslerde: a ünlüsü ön ses durumunda üstünlü elif ile karşılaşılır.

أخشم aḥşam 27.

أنلرة anlara 509.

أغاج ağac 64.

التون altun 273.

İç seslerde: İç ses durumunda a ünlüsü genellikle (◌◌) veya elif (ل) ile karşılaşmaktadır.

دَحي daḥı 269.

قامو kamu 1214.

أغاج ağac 64.

أنلري anları 1014.

Son seslerde: Son ses durumunda a ünlüsü üstün (◌◌), elif (ل), bazen de üstünlü he ile karşılaşmıştır.

يولة yola 1213.

طشرا taşra 1185.

¹ Mustafa Özkan, **Türk Dilinin Gelişme Alanları ve Eski Anadolu Türkçesi**, Filiz Kitapevi, İstanbul 2000, s. 91.

اتّ ata 746.

ساڤا saña

1.1.1.2. e ünlüsü

Ön seslerde: Ön ses durumunda e ünlüsü daima üstünlü elif ile yazılmaktadır.

أسرُك esrük (sarhoş) 1347.

آيلة eyle 888.

آيدم etdem 546.

اكن ekin 1081.

İç seslerde: Genellikle üstün ile karşılanmıştır. Ancak bazen bir imla düzensizliği olarak üstünlü elif ve he ile yazıldığı da olmuştur.

كندزُ kendüzü 244.

كچون geçün 934.

نچون neçün 278.

Son seslerde: e ünlüsü son ses durumunda üstün, he ve bazen de elif ile yazılmıştır:

آيلة eyle 888.

سنؤنله senüñle 1175.

ديڤله diñle 568.

1.1.1.3. ı ve i ünlüleri

Ön seslerde: Ön ses durumunda bu ünlüler ya esreli elif (ل) ya da esreli elif ye (پ) ile yazılmaktadır:

اړگور ırgürür 90.

ايدؤسن idesin 6.

اڤنه igne 963.

İç seslerde: İç ses durumunda -ı, -i ünlüleri ya esre ile (□) ya da esreli ye (پ) ile yazılmaktadır:

يَمِيشُ yimiş 49.

بِيشُورُ bişür 49.

كِيَجَهَ gice 1007.

نِيشَهَ nişe 446.

Son seslerde: Son ses durumunda –ı, –i ünlüleri ye (ي), esreli ye (ي) veya esreli hemze (ة) şeklinde yazılmıştır:

اِكِي iki 1383.

بِكِي bigi 212.

اِسِّي issı 1321.

1.1.1.4. u, ü,o ve ö ünlüleri

Kalınlık-incelik, darlık- yuvarlaklık bakımından ayrıca işaretlerle belli edilemeyen bu ünlüleri yazılışları aynıdır.

Ön seslerde: Bu ünlüler ön ses durumunda genellikle örtülü elif (ئ) veya örtülü elif vav (و) ile yazılmaktadır:

اِيْحُو uyhu 1235.

اُوَكْدِن öndin 333.

اُوْغْلَن oğlan 999.

İç seslerde: İç ses durumunda bu ünlüler bazen ötrü (□) bazen de örtülü vav (و) ile karşılanmaktadır.

اَلْتُونُ altun 50.

نِتْدُونُ nitdün 727.

يَارُقُ yaruk 125.

Son seslerde: Son ses durumunda da –u, –ü ünlüleri iç ses ünlüleri gibi yazılır:

اَغُو ağu 440.

اِيْحُو uyhu 1235

قَابُو kapu 204.

1.1.2. Ünlü Değişmeleri

Türkçede gerek söz köklerinde, gerek eklerde bulunan ünlüler, çeşitli sebeplerin tesiri ile gelişmiş, muhtelif değişikliklere uğramışlardır. Metnimizde belli başlı ünlü değişmeleri şunlardır:

1.1.2.1. i/e değişmesi

Eskiden beri Türkçede çok yönlü (i>e, e>i, i>é, e>é, é>e) değişmelerin olması, bu meselenin kesin olarak ispatını güçleştirmiştir. Bu türlü çok yönlü değişiklikler yalnızca eski devrelere ait değildir. Bugünkü Türk lehçelerinde de aynı şekilde ikilik gösteren ünlülerin bulunduğu bilinmektedir.²

Bugün e şeklinde telaffuz edilen pek çok kelime Eski Anadolu Türkçesi döneminde hep i şeklindeydi.

إِكْرَمَ كُنْزِ كَجَّة

İñlerem gündüz gece...23.

كِرْوُكُو كَلْمُ بَحْرَاوْش طَشْدِي اِي يَار

Girü göñlüm bahrı uş taşdı iy yār 1.

حَقَّ نَعَالِي بِيْزَمِيْغُمُورِيْبِيْئُو رُوْرُو

Hağğ Te‘ālā bize yağmür yitürür 1082.

1.1.2.2. i/ü değişimi

كَلْبِرُو الْمَزْدَن
بِرْدَمِ يَاشْرُر

Gel berü ölmezden..... (537)
..... bir dem yeşerür 1289.

1.1.3. Ünlü Uyumu

1.1.3.1. Kalınlık- İncelik Uyumu

İncelik- Kalınlık bakımından ünlü uyumu Eski Anadolu Türkçesi döneminde çok kuvvetlidir.

² Bkz. Reşit Rahmeti Arat, , “Türkçe Metinlerde e/i Meselesi”, Rocznik Orientalistyczny X VII (Krakow 1953), s.311; Ahmet Cevat Emre, “Türkçe’de Bulanık e (é) Fonemi”. Türk Dili-Belleten, seri 3/6-7 (1946), s. 487-497.

پَسَ چَرِيسِن حَقِّ بِلُورِ كَبِرِ وَ هَمَانِ Pes çerisin Hâkğ bilür girü hemân 371.

كِمَ اَنُوكُ خَلَقِنِي دِلِّ وَ صَفَا اِيْدَهَمَزْ Kim anuñ halkını dil vaş idemez 628.

..... دِيْمِشْ اَوَّلِ نَبِيِّ كِمَ وَرَمِشْ Didi ol nebî kim vermişem 602.

1.1.3.2. Düzlük- Yuvarlaklık Uyumu

Eski Anadolu Türkçesi'nde bir iki örneğine rastlansa bile, genellikle dudak benzeşmesi yoktur. Metnimizde de Düzlük- Yuvarlaklık uyumu sağlam değildir. Birçok kelimeye gelen eklerde yuvarlaklaşma özelliği görülmektedir.

Bu yuvarlaklaşmanın çeşitli sebepleri vardır. Bir kısmında dudak konsonatları rol oynamıştır. Eski Türkçe devresinde –ğ ve –g'lerin Batı Türkçesinde düşmesi, daha doğrusu vokalle kaynaşması neticesinde de vokaller yuvarlaklaşmış bulunmaktadır. Bazı kelimelerde ise hiçbir sebebe dayanmamaktadır.³

Yuvarlaklaşma kelimelerde ve eklerde olmak üzere iki bölümde incelenmektedir:

1.1.3.2.1 Kelimelerde Yuvarlaklaşma

1.1.3.2.1.1 –ğ ve –g'lerin düşmesi sebebiyle

Eski Türkçe devresinde mevcut olan –ğ ve –g'ler düşerken, kendinden önceki vokali yuvarlaklaştırmışlardır.

قَقْدِي جَبْرَ اَيْلِ قَبْرِي اَجْدِي Kağdı Cebra'ıl çapuyı açdı-dı 194. (kapığ>kapu)

..... هَمَانِ اللّهِ بِلُورِ hemân Allah bilür 592. (bilig>bilür)

بُوسَبَبْدَنْ عَارْفُنْ بِيْلُرِ اِي جَانِ Bu sebebden 'ārifün bilür iy cān 1559.

³ Bkz. Faruk K. Timurtaş, Eski Türkiye Türkçesi (15. yy kadar), İstanbul Üniversitesi Yayınları No: 2157, Edebiyat Fakültesi Basımevi, İstanbul 1977, s.27-28.

1.1.3.2.1.2. Dudak konsonatları sebebiyle

Dudak konsonatları b, m ve p tesiri ile bazı kelimelerde yuvarlaklaşma görülmektedir.

داش و دامر ديمز.... Daş u demür doymaz.....

1.1.3.2.1.3. –uk, -ük eki sebebiyle

بوندن ارتوق داخ.... Bundan artuq dañı.... 703.

داخي ايرق نسنه.... Dañı ayruq nesne..... 1096.

1.1.3.2.1.4. –garu, -gerü eki sebebiyle

كيدمزون ايلرويل.... Gidemezven ilerü bil... 549. (il-gerü)

کرداچاروروان..... Girdi içerü revân.... 229. (iç-gerü)

1.1.3.2.1.5. Bir sebebe bağlı olmadan yuvarlak vokal taşıyanlar

Bazı kelimelerdeki yuvarlaklığın sebebini izah edemiyoruz. Bünyelerinde dudak konsonantı bulunmadığı veya yuvarlak vokal teşekkülünü icab ettiren herhangi bir hâdiseye mâruz kalmadıkları halde, bunlar yuvarlak vokal taşımaktadırlar.

جوهر و انجور ليله اولدي پير Cevher ü incüleriyle oldı pür 1718.

کير و کولم بحري اوش طشدي... Girü gönüm bahrı uş taşıdı... 1.

هر که اولدیلو..... her ki oldı delü 148.

1.1.4. Birleşme

Türkçede kelime köklerinde yan yana iki ünlünün bulunması mümkün olmadığından, ünlü ile sona eren bir kelimeye ünlü ile başlayan bir ek veya kelime eklendiği zaman ünlülerden biri düşmekte ve bir birleşme meydana gelmektedir. Bu

birleşme geçici olabildiği gibi, kalıcı nitelikte kelimeler de ortaya çıkarmaktadır.⁴ Metnimizde karşılaşılan bazı birleşme örnekler şunlardır:

.....كَنْدُزَنْدَنْ سَيْرِ اِدَر..... Kendüzinden seyr ider..... (kendü+özi) 1284.

.....شُول كِشِي كِم..... Şol kişi kim..... (şu+ol) 1404.

...كِم اِكِي رَنْكَنْدَنْ چُون قَلْدِي... Kim iki rengde niçün kıldı... (ne+içün) 439.

1.1.5. Ünlü Düşmesi

Bu dönemde kelime başlarında ünlü düşmesi pek az görülmektedir. Fakat vurgusuz orta hece ünlüsünün düşmesi daha yaygındır. Kelime ortasında ünlü düşmesi Türkçenin her devresinde görülmektedir.

...كَيْرُ وُكُولْمَ بَحْرِي اَوْشَطَشْدِي... Girü gönlüm bahrı uş taşdı... (gönlü<gönülü) 1.

...هَرْبُوجَقْدَهَبِيز لُو كُورْدِي... Her bucağda yazlu gördi..... (yazlu<yazılı) 412.

1.1.6. Ünlü Türemesi

Eski Anadolu Türkçesi dönemi metinlerinde Türkçe kelimelerde ünlü türemesi örnekleri pek fazla değildir. Bu dönem metinlerinde ünlü türemesi hadisesi yabancı kelimelerde daha fazla görülmektedir.

كِر اَوْلَهَبِيك مَاهْتَابُ اَوْتَابُ Ger ola biñ māhitāb u āfitāb 14.

1.2. Ünsüzler

Eski Anadolu Türkçesi'nin bu günkü yazı dilimizden ayrılan en önemli yönü, bünyesinde ñ damak ünsüzü ile sızıcı bir gırtlak ünsüzü olan ħ ünsüzünü bulundurmasıdır.

⁴ Bkz. Muharrem Ergin, , **Dede Korkut Kitabı**, Gramer-İndeks, Ankara 1963, s. 370.

1.2.1. Ünsüzlerin Yazılışı

1.2.1.1. ç ünsüzünün yazılışı

Bünyesinde ç ünsüzü bulunduran kelimelerde bu ünsüz ön, iç ve son ses durumunda (چ) ile yazılmıştır:

چَوْرَهَيان çevreyan 63.

چَرى çeri 362.

چِراغ چراغ 535.

يچُون için 989.

1.2.1.2. p ünsüzünün yazılışı

Türkçe kelimelerde ön ses durumunda p- ünsüzüne pek rastlanmaz. Ancak iç ve son ses durumunda p'li örnekler vardır:

قاپو kapu 400.

طِبرَغ toprak 497.

دِپْرَنُور deprenür 1289.

1.2.1.3. g ünsüzünün yazılışı

Eski Anadolu Türkçesi dönemi metinlerinde sedasız *k* ünsüzü ile sedalı *g*'yi karşılamak üzere çift keşideli kef(گ), bazen de üç noktalı kef (ڭ) kullanılmıştır.

گۈندۈز gündüz 80.

گۈکلر gökler 1142.

بگلۈ beglü 303.

1.2.1.4. ñ ünsüzünün yazılışı

ñ ünsüzü ön ses durumunda bulunmaz, yalnızca iç ve son ses durumunda bulunur. Genellikle kef (ك) ile yazılmaktadır. Bazen de bu ünsüzü karşılamak için üç noktalı kef (ڭ) kullanılmıştır:

دڭله diñle 1172.

اڭا aña 1202.

سڭنك senüñ 337.

1.2.1.5. t ve d ünsüzlerinin yazılışı

Eski Türkçe’de ön ses durumundaki kalın ve ince sıradan t’lerin bir kısmı Eski Anadolu Türkçesi’nde sedalılaşıarak d’ye dönmüştür:

دُرْلُو dürlü 1445. دُوْتَن dutan

Eski Anadolu Türkçesi’nde kalın sıradan kelimelerin ön seslerimde bulunan ve daha d’ye dönmemiş olan t’ler genellikle kurallı olarak tı harfi (ط) ile yazılmaktadır:

طُوْتَر tutar 1608. طُوغَن toğan 1405.

İç ve son ses durumundaki kalın sıradan t’ler genellikle (ت) ile yazılmaktadır:

قَاتِي katı 975. اِشِيْت işit 1119.

1.2.1.6. s ünsüzünün yazılışı

Türkçe kelimelerde bu ünsüz sad (ص) ve sin (س) ile karşılanmaktadır. Yabancı asıllı kelimelerin yazılışında kalın ve ince sıradan ünlülerin bulunuşuna göre sad ve sin’in yazılışında genellikle bir düzen olmasına karşılık, Türkçe kelimelerde bu düzen yoktur. Ön, iç ve son ses durumunda kalın sıradan ünlüler yanında s’ler hem sad hem de sin ile karışık biçimde karşılanmaktadır.

سُوْجِي süci 162. صِيْغُوْرْمِش sığurmuş. (sığdırmış) 567

صِيْنْد sınd 978. (makas) سُود süd 182.

1.2.2. Ünsüz Değişmeleri

1.2.2.1. k/h değişikliği

Türkçe kelimelerin başında ħ- harfi bulunmaz. Bugün ħ- ile başlayan birkaç kelime Eski Türkçe devrinde k- ünsüzü ile yazılmaktaydı.

بَسْ كِهْ نَفْسْ اِتْدِيْ نِيْدَا كِمْ قَانْ قَلْبْ Bes ki nefsi itdi nidā kim qanı qalb 693.

Türkçe kelimelerde iç ve son ses durumunda $k > h$ değişikliği ise Eski Anadolu Türkçesi'nde geniş ölçüde görülen bir değişikliktir.⁵

.....أىخوُدَهْدِيدِكِرَانِي..... Uyğuda didiler anı..... 1235.

1.2.2.2. t/d değişikliği

چُونُ كُنْشَطُو غَسَهَكُو اِكْبِمَاتِ اَوْلُرُ Çün güneş toğsa kevākib māt olur 533.

.....بِرَطُولُوجَامُ bir tolu cām 49.

1.2.3. Sedalılaşıma

Türkçe'de iki ünlü, iki sedalı ses arasında kalan p , $ç$, t , k , $k̄$ ünsüzleri umumiyetle sedalılaşıarak b , c , d , g seslerine dönmektedir.

Sedalılaşıma Eski Anadolu Türkçesi dönemi metinlerinde oldukça önemli bir yere sahiptir. Eski Anadolu Türkçesi'nde sedasız ünsüzle biten tabanlara eklenen eklerin ilk ünsüzleri genellikle sedalıdır. Yani ünsüzler arasında sedalı olup olmama yönünden bir uyum yoktur.⁶

Metnimizde sedalılaşıma örnekleri görülse bile bazı kelime veya eklerin seslerinin hem sedalı, hem de sedasız örnekleriyle karşılaşabiliyoruz.

بِنَكِهَسِيرَانِ اِيْدَهْلُمِ اِيْ يُوْرَاقِ Bin ki seyrān idelüm iy yüzü aq 132.

سُنَّتِي نَشْرَاتِدِلِرِ اِيْ يُوْرَنَهْ Sünneti neşr itdiler yiryüzine 32.

اَجْ قَلَاغُوْغِيْ بَرُوْ اِمْدِيْ اِيْ جَانِ Ac kulağuhnı berü imdi iy cān 846.

⁵ Bkz. Muharrem Ergin, , **Dede Korkut Kitabı**, İndeks- Gramer, Ankara 1963, s. 418.

⁶ Mustafa Özkan, **Türk Dilinin Gelişme Alanları ve Eski Anadolu Türkçesi**, Filiz Kitabevi, İstanbul 2000, s.109.

1.2.4. Ünsüz Türemesi

1.2.4.1. y ve n sesleri

ققدي جبريل قيوبي اجددي

Çağdı Cebrā'ıl қапуы ач didi 194.

..... بُنلر هسوكوي صاف

.....bunlara sevgüyi saf 34.

..... بونلر شمع در

.....bunlar şem'idür 29.

1.2.4.2. s ikizleşmesi

s ikizleşmesi örneği metnimizde bir örneği mevcuttur:

دويمز سين كونش اسسي سينه بس

Doymazsın güneş ıssısına bes 1016.

اول قيامت اسسي سيندهاي حليم

Ol kıyāmet ıssısında iy hālīm 1321.

1.2.5. Ünsüz Düşmesi

1.2.5.1. y düşmesi

..... دُرلوالدزلردخي هم

Dürlü ılduzlar dağı hem..... 185.

..... بلكه مخلقدن اراغ اولدي

Bil ki halkdan ırağ oldı 656.

1.2.5.2. v düşmesi

..... الين باشينه اوردي

....elin başına urdı.... 1190.

İKİNCİ BÖLÜM

2. MORFOLOJİK ÖZELLİKLER

2.1. İsim

2.1.1. Çokluk Eki

Çokluk eki –lar, -ler'dir. Ekin önceki yüzyıllar Türkçesinden ve bugünkü yazı dilinden farklı bir durumu yoktur.

.....هَمَّ أَغْجَلِرَ يَبْرَ غِنَهْ..... Hem ağaçlar yabragınca..... 625.

.....نِيچَهَ طاشلر وار دُرُر..... Nice taşlar var-durur..... 1005.

.....بُونلر شَمَع دُر..... bunlar şem'idür 29.

2.1.2. İyelik Ekleri

Eski Anadolu Türkçesi döneminde iyelik ekleri bir şeye sahip bulunmayı bildirir. 1.ve 2. şahıs teklik ve çokluk şekillerinde daima yuvarlak, 3. şahıs teklik ve çokluk şekillerinde ise düz ünlüdür.

İyelik ekleri şu şekildedir:

Teklik 1. Şahıs: -m, -(u)m, (ü)m.

Teklik 2. Şahıs: -ñ, -(u) ñ, (ü) ñ.

Teklik 3. Şahıs: -ı, -i, -sı, -si.

Çokluk 1. Şahıs: -muz, -müz.

Çokluk 2. Şahıs: -ñuz, -ñüz

Çokluk 3. Şahıs: -ları, -leri.

.....كَيْرُكُو كَلْمُكُوْز	Girü gönüm göz..... 1120.
.....سَنْدَنْ أَوْلْدُقْ قَامُوْمُزْ	Senden olduk şamumuz..... 1299.
.....هَمْدَهَاتَلَارِي أَوْزُونِي	Hem de atları uzunı..... 365.

2.1.3. İsim Tamlamaları

2.1.3.1. Belirtili İsim Tamlaması

Belirtili isim tamlaması, bir mülkiyet, nispet ve aidiyet ifade eder. Bu tamlamada ilk isim ilgi (genetiv) hali eki, ikincisi ise iyelik eki alır:

.....أَنُوْكَ أَوْنَدَنْ كُوْكَهْ أَعْدِي	Anuñ evinden göge ağdı..... 122.
.....فَاطِمَنُوْكَ سُرْنِي قَلْدِي بَيَان	Fatıma’nuñ sözünü kıldı beyān 471.

2.1.3.2. Belirtisiz İsim Tamlaması

Belirtisiz isim tamlamasında tamlayan eksiz, tamlanan ise teklik üçüncü şahıs iyelik eki alır. Bu tür tamlamalarda belli bir aidiyet yoktur. İlgi eki taşımayan isim genellikle ikinci ismin nev’ini, cinsini çeşidini bildirir:

.....كُرْ دِبَالِ إِرْمَعْنِي أَوْلْ مُصْطَفِي	Gördi bal ırmağını ol Muştafā 416.
.....حَقْ سَوْزَنْ أَاتَلَارَهْ	Ĥaqq sözün anlara 866.

2.1.4. İsim Çekimi

2.1.4.1. İlgi (genetiv) hali eki

İlgi hali eki ünsüz ile biten isimlerde –uñ,-üñ; ünlü ile bitenlerde –nuñ, -nüñ’dür:

.....بَسْ سَنُوْ كُچْنُ كُوْرْ	Bes senüñ çün gör..... 990.
.....دُنْيَاكُ حُسْنِيْنَهْ سَنْ	Dünyanuñ hüsüne sen... 1288.

2.1.4.2. Yönelme (dativ) hali eki

Yönelme hali eki -a, -e'dir. Ünlü ile biten bir kelimeye geldiği zaman araya yardımcı-y- sesi gelmektedir:

.....أَلْكَنْدُوِيَهْتَمَام ola kendüye temām 1574.

بِرْبُلْكَكَافِرٍ اِرْشَدِيْ اَوْلِيْرَه Bir bölük kâfer irişdi ol yire 112.

2.1.4.3. Yükleme (akkuzativ) hali eki

Yükleme hali eki -i, -i dir:

.....وَرْمِشَمَقَامُوسْنِي Virmişem çamusını..... 476.

نِيْچَسِيْ كَنْدُوِيُوْزِيْنِي قَلْدِيْخُوب Niçesi kendü yüzini kıldı hūb 1198.

2.1.4.4. Bulunma (lokativ) hali eki

Bulunma hali eki -da, -de şeklindedir:

.....أِيْخُوْدَهْ كُوْرَن Uyħuda gören..... 1557.

.....كِيْجَدَهْ بِيْلِر gicede bilür..... 1626.

2.1.4.5. Uzaklaşma (ablativ) hali eki

Uzaklaşma hali eki -dan, -den şeklindedir:

.....طَامُوْدَنْ اِتْدِي Famudan itdi.....350.

.....يُوْزَنْدَنْ اِيْ جُوْان yüzinden iy cüvān 1575.

2.1.4.6. Eşitlik (ekvativ) hali eki

Eşitlik hali eki -ça, -çe; -ca, -ce şeklindedir:

.....سَانِيْ سُوْدِيْ كَنْجَه Seni sevdüğince.....429.

يُوزُ بِيك دُنْيَا yüz biñ dünyāca 612.

2.1.4.7. Yön (direktiv) ekleri

a. –ra, -re: بَس كِه طَشْرَ چَقْدِي Bes ki taşra çıqdı... 1185.

b. –aru, -erü: اَچْرُودَنْ سَيْلِدِي: içerüden söyledi 194.

2.1.4.8. Vasıta (enstrumetal) hali eki

Vasıta ekleri –ıla, -ile; -la, -le ve –n'dir:

..... هَم كِتَابِلَر لَه سَلْلَارَه Hem kitāblarla resüllara..... 764.

2.1.5. İsim Yapım Ekleri

2.1.5.1. İsimden İsim Yapan Ekler

- daş/ -deş: اِي قَرِنْدَاش İy qarındaş... 996. (qarın-daş)

- cak/-cek; -çak/-çek زِيرَه كِم كُجَك Zire kim gökcek...489. (gök-cek)

-lık, -lik: اَكِرْلِكْلَر دَنْ قَامُو Ergiliklerden qamu ...652. (egri-lik-ler-den)

-suz/- süz: ... شَلِكِه اَشْكَاسْزِيدِي Şol ki aşnasuz idi 842 (aşna-suz)

2.1.5.2. Fiilden İsim Yapan Ekler

-ma/-me: يِرْتَمَغَه Yırtmağa..... 1476. (yirt-ma-ğa)

-en/-an: رَوْنَقْلَر وِرَن ... revnaqlar viren 83. (vir-en)

-ş; -iş/-iş: صَاغْشَدَدُور ... şağışdadur 1389. (şag-iş-da-dur)

2.2. Zamir

2.2.1. Şahıs Zamiri

Şahıs zamirleri ben, sen, ol, biz, siz, anlar, olar'dır. Eski Anadolu Türkçesi metinlerinde şahıs zamirlerinin bini, sini, sinün şekilleri de vardır.

أوشدهبندأخي ددم..... Uşda ben dañı didüm.... 1615.

چونكهكوردى انلرى.... Çünkü gördi anları..... 293.

2.2.2. İşaret Zamirleri

İşaret zamirleri bu, şu, ol ve şol'dur:

شونكهاول سويلدى..... Şunu ki ol söyledi.... 841.

شولكهيالنجى دُرر.... Şol ki yalancı-durur.... 1115.

2.2.3. Dönüşlülük Zamirleri

Dönüşlülük zamirleri öz, kendü ve kendüz'dür (kendü+öz):

هر كيشى انده كندو نقشيني كورر Her kişi anda kendü naşşını görür 1125.

كندشكندده..... Kendü şeklinde..... 263.

نيچسى كندويزىنى.... Niçesi kendü yüzünü..... 1198.

2.2.4. Belirsizlik Zamirleri

Bu dönemde; kimi, kimse, her ki, her birisi, biri, bir kaç, kamu, kamusı, kangısı, cümlesi, niceler gibi pek çok belirsiz zamir kullanılmıştır:

كىمن احيا ايدر كىمن الدرر Kimin ihyā ider kimin öldürür 585.

قامسى هيبتلورر.... ...kamusı heybetlüler 957.

2.2.5. Soru Zamirleri

Soru zamirleri kim ve ne'dir.

نَه سَبَبٌ بِذَلِكَ مَحْزُونٌ أَوْلَدُكُوزُ Ne sebebden böyle mahzûn olduñuz 1044.

كَيْمُدُرُ أَوْلُ كِهْ أَنْوَكِ سَوَزَنْ قَلْدِي قَبُولُ Kimdür ol ki anuñ sözün kıldı şabûl 1118.

2.2.6. Bağlama Zamirleri

Bağlama zamiri “kim” ve Farsça'dan geçen “ki” dir.

تَنْدُرُ أَوْلُ بِلْ كِمْ بُو..... Tendür ol bil kim bu..... 1266.

..... أَوْمَرُ كِهْ كِرْوَنْ..... umar ki kervan.... 1214.

2.3. Sıfat

2.3.1. Niteleme Sıfatı

تَا كِهْ أَوْلُ قَارِ هَيُوزِي أَغَرْدَسِنْ Tā ki ol kara yüzi ağardasın 924.

كِرْدِكِمِ اَعْ اِنْجُودَنْ چَادِرْلَرِي Gördi kim ağ incüden çadırları 494.

2.3.2. Belirtme Sıfatları

بَعْضِلِرْدُرْدُنْجُ كُودَهْ دِيدِلِرْ Ba'zılar dördüncü gökde didiler 506.

2.3.3. İşaret Sıfatları

İşaret sıfatları *bu, şu, o* ve birleşik şekilleri *uşbu, işbu, şol, bu* ve *ol* daha çok kullanılmıştır:

اَشْبُو كُكُلْمِ اِتْدِي..... İşbu gönüm itdi..... 665.

عَشْقَلَهْ كِلَهْ بُو سُو زِي..... 'İşşıla diñle bu sözi.... 847.

بُو كِهْ بَيْرْدُشْ كُرْدُمْ..... Bu gice bir düş gördüm..... 908.

شول سوز اكم..... Şol söze kim.... 317.

2.3.4. Belisizlik Sıfatları

نيچه ييكتلر ديبه..... Nice yigitler diye..... 1000.

هر بيرينه..... Her birine..... 1519.

2.3.5. Soru Sıfatları

Soru sıfatları olarak *kankı* ve *ne* kullanılmıştır:

بس نه سعې ائدو..... Bes ne sa'y itdü.... 1733.

قنق ايدها اولدي..... Kankı ayda oldı.... 119.

2.4. Zarf

Zarflar; fiillerin, sıfatların, sıfat-fiillerin ve görev bakımından zarf niteliğindeki kelimelerin anlamlarını zaman, ölçü, niteleme, yer, yön gibi çeşitli bakımlardan etkileyerek daha belirgin duruma getiren veya sınırlayan kelimelerdir.¹

2.4.1. Zaman Zarfları

بس نه كلمك بوكن اي كشي Bes ne gülmek saña bugün iy kişi 1021.

سندن اكدن خلق بن چق صيندم Senden öñdin halkı ben çok sınıadum 865.

زره يريوزنده اول پل.... Yir yüzünden evvel bil.... 264.

2.4.2. Yer Zarfları

گرد اچار وروان..... Girdi içerü revân.... 229.

كل پرووار اتاكن..... Gel berü ver etegün.... 1394.

¹Zeynep Korkmaz, **Grammer Terimleri Sözlüğü**, Türk Dil Kurumu Yayınları: 575, Ankara 1992, s. 178.

چونکہ عَرشدن یو قرد وقلدی.....

Çünkü ‘arştan yuqaru kıldı 19.

2.4.3. Miktar Zarfları

بیرسی دخی جبروت کی ایشیت

Birisi dahı ceberüt key işit 1427.

چوق کرؤب.....

Çok girüp..... 238.

2.4.4. Tarz Zarfları

کرمه میسین جوق جوق نیجه کچر

Görmemisin cavk cavk nice geçer 8.

بس کئنش کیبیا اولاسین.....

Bes güneş gibi olasın..... 540.

2.5. Edat

Edatlar; yalnız başına bir anlam taşımayan; ancak isim ve isim soylu kelimelerden sonra gelerek sonuna geldiği kelimeyle cümledeki başka kelimeler arasında anlam ilişkisi kuran, gramer görevli müstakil kelimelerdir.²

Dilimizde Eski Türkçe döneminden beri var olan edatların bir kısmı, isim ve fiillerden kalıplaşarak (gibi, göre, üzere vs. gibi) doğrudan doğruya edat olarak kullanılan kelimelerdir. Bir kısmı ise aslında isim, sıfat ve zarf oldukları halde edat gibi kullanılan sözlerdir.³

2.5.1. Bağlama Edatları

Bağlama edatları, kelimededen küçük dil birliklerini, kelimeleri, kelime gruplarını ve cümleleri biçim ve anlam yönünden birbirine bağlayıp, onlar arasında bir irtibat kurarlar.⁴

گر اوله بییک.....

Ger ola biñ..... 14.

دیدیچونکم خسته.....

Didi çünkim hasta..... 1059.

² Zeynep Korkmaz, a.g.e. s. 51.

³ Mustafa Özkan, **Türk Dilinin Gelişme Alanları ve Eski Anadolu Türkçesi**, Filiz Kitabevi, İstanbul 2000, s. 126.

⁴Bkz. Muharrem Ergin, **Türk Dil Bilgisi**, s.352.

اولمگركيم....	Ola meger kim.... 1597.
ليكي ايكي دُرر بلكل.....	Liki iki-dürür bilgil.... 1612.

2.5.2. Çekim Edatları

Çekim edatları genellikle sadece edat olarak kullanılan kelimelerdir. Bir ismin diğer bir kelime ile münasebetini tayin ederler.

خوبزيباكون بيكي اول شعله دار	Hüb zıbā gün bigi ol şu'le-dār 212.
بس كُنش كيپ اولاسين.....	Bes güneş gibi olasin..... 540.
جمله بر قندیل اچنده.....	Cümle bir şandil içinde 607.
طامو اچره يانوبن.....	Famu içre yanuban..... 965.

2.5.3. Soru Edatları

Soru edatları *ne* ve *ne* ile ilgili kelimelerle *kani*, *aceb* gibi kelimelerdir.

ديدلر اكاندن اغلا دُوك	Didiler aña neden ağladuğun 237.
... اكي رنكده نچون قلدي iki rengde niçün şıldı.... 439.
ياقني باومچون....	Ya şanı benüm için.... 1325.

2.6. Ünlemler

Ünlem; konuşanın korku, sevinç, acıma, şaşkınlık gibi her türlü duygu ve heyecanını etkili ve kısa bir biçimde anlatmaya, seslenmeye, çağırmaya yarayan kelime veya kelime gruplarıdır.⁵

ديدي اي كوزم.....	Didi iy gözüm nürü..... 472.
اشده ايت معنسين.....	Uşda ayt ma'nışin..... 662.

⁵Zeynep Korkmaz, **Grammer Terimleri Sözlüğü**, Türk Dil Kurumu Yayınları:575, Ankara 1992, s. 157.

2.7. Fiil

2.7.1. Olumsuzluk Eki

Her çeşit zaman ve sigalarında olumsuzluk eki olarak *-me*, *-ma* kullanılmıştır. Olumsuzluk eki, fiil köküne getirilir, zaman ve şahıs ekleri ondan sonra gelir.

كُجْمَزِيْمَاذُكِنِ يُوْكَتْمَهَسْن

Gücümüz yitmediğin yükletme sen 794.

.....سَاكَهْ لَآيِقْ كُوْرْمَدُمْ

..... saña lâyıq görmedüm 828.

2.7.2. Fiil Yapım Ekleri

2.7.2.1. İsimden Fiil Yapan Ekler

-la/-le:بَشَلْدُقْ مِعْرَاجْنَهْ

Başladuğ mi'râcına..... 59 (baş-la-du-ğ)

-ar/-er:اَوَّلْ قَارْمِيُوْزِيْ اَغْرَدَسِيْن

.....ol kara yüzi ağardasın 924.(ağ-ar-d-a-sın)

2.7.2.2. Fiilden Fiil Türeten Ekler

-n:بِرْدَخِيْ كُوْرُنْدِيْبِيْل

....bir dañı görüncü bil 263.(gör-ün-di)

-ar/-er:صَلْحْ اِدْرَلِرْ

.....şulh iderler 816. (it-er-ler)

2.7.3. Fiil Çekimi

2.7.3.1. Şahıs Ekleri

Zamir kökenli şahıs ekleri şu şekildedir:

Teklik 1. şahıs için: -am, -em, -van, -ven, -in, -in kullanılmıştır.

Teklik 2. şahıs için: -sın, -sin ekleri kullanılmıştır.

Teklik 3. şahıs için: -lar, -ler ekleri kullanılmıştır.

Çokluk 1. şahıs için: -uz, -üz; -vuz, -vüz ekleri kullanılmıştır.

Çokluk 2. şahıs için: -sız, -siz ekleri kullanılmıştır.

Çokluk 3. şahıs için: -lar, -ler ekleri kullanılmıştır.

... وَصَلَّكَ إِسْتَرُونَ دُعَامَاتٍ Vaşluñ isterven du‘ām it 27. (iste-r-ven)

... تَأُولَاوُزَ حَضْرَتُهُ... Tā olavuz hazretüñde.... 1223. (ol-a-vuz)

İyelik eki kökenli şahıs ekleri ise şunlardır:

Teklik 1. şahıs: -m

Teklik 2. şahıs: -ñ

Teklik 3. şahıs için şahıs eki kullanılmamıştır.

Çokluk 1. şahıs: -k

Çokluk 2 şahıs: -ñuz- ñüz

Çokluk 3 şahıs: -lar, -ler

..... نَمَازَ قَلْدُكُوْزnamāz kılduñuz 942. (kı-l-du-ñuz)

..... فَرَقَ اِدْمَزَلر farq idemezler..... 1596. (it-e-mez-ler)

2.7.3.2. Şekil ve Zaman Ekleri

Fiillerde basit çekim, bildirme ve dilek kipleri olmak üzere ikiye ayrılır:

2.7.3.2.1. Bildirme Kipleri

2.7.3.2.1.1. Görülen Geçmiş Zaman

Görülen geçmiş zaman eki –dı, -di, -du, -dü’dür.

..... فَاطِمَةُ كُوْلِدِدِيْكُمْ Fātıma güldi didi kim...468. (gül-di)

..... غَفَرَ قَلْدُمُ..... 704. (kıl-du-m)

2.7.3.2.1.2. Öğrenilen Geçmiş Zaman

Öğrenilen geçmiş zaman eki –miş, -miş'tir.

..... زيرَه كَم كور مَشْدَانِي..... Zire kim görmüştü anı.... 1485. (gör-miş-di)

..... چُونَكِه اچميشم..... Çünkü içmişem.... 1705. (iç-miş-em)

..... كيمش انلر..... Geymiş anlar.... 113. (giy-miş)

2.7.3.2.1.3. Geniş Zaman

Geniş zaman ekleri –ur, -ür, -ar, -er, -ır, -ir şeklindedir.

..... گر گچر سه اول يئر..... Ger geçerse ol yanar... 551. (geç-er-se, yan-ar)

..... آندن چقر..... andan çıkar.... 170.

2.7.3.2.1.4. Gelecek Zaman

Gelecek zaman eki –ısar ,iser şeklindedir.

..... كَم ديبسرون رسول..... kim diyiserven resül 529. (di-y-iser-ven)

..... بيمشلر ويرسر..... yimişler viriser 1322. (vir-iser)

2.7.3.2.1.5. Şimdiki Zaman

Şimdiki zamanı karşılamak için özel bir ek bu dönem içinde kullanılmamıştır.

2.7.3.2.2. Dilek Kipleri

2.7.3.2.2.1. İstek Kipi

İstek kipi –a, -e'dir.

نه سويليم حكمة سكا.....ne söyleyem hikmet saña 1728. (söyle-y-e-m)

2.7.3.2.2.2. Emir Kipi

Her şahıs için ayrı asıldan gelen ekler kullanılmıştır.

Teklik 1. şahıs için: -ayın, -eyin kullanılmıştır.

Teklik 1. şahıs için: Bazen eksiz, bazen ise –gıl, -gil kullanılmıştır.

Teklik 3. şahıs için: -sun, -sün kullanılmıştır.

Çokluk 1. şahıs için: -alum, -elüm kullanılmıştır.

Çokluk 2. şahıs için: -ñ, ñuz, ñüz kullanılmıştır.

Çokluk 3. şahıs için: -sunlar, -sünler kullanılmıştır.

در دلقان اغلغل.....derd ile kıan ağlağıl 1744. (ağla-ğıl)

.....مقصودهدونالميز..... maşsüda dönelüm biz... 501. (dön-elüm)

.....عالم محلن ديلم.....‘âlem mahallin diyelüm 1445. (di-y-elüm)

.....صقلياين انلري.....şaklayayın anları 448. (sakla-y-ayın)

2.7.3.2.2.3. Dilek-şart kipi

Dilek- şart kipi –sa, -se’dir.

.....ارزو اتسهيل..... Ārzu itse bil.....1496. (it-se)

.....چون كنش طو غسهكو اكب مات اولر..... Çün güneş toğsa kevākib māt olur 533. (toğ-sa)

2.7.3.2.2.4. Gereklilik kipi

Eski Anadolu Türkçesi metinlerinde gereklilik kipi için kullanılan ayrı bir ek yoktur. Çoğu zaman dilek-şart kipine “gerek” veya “gerekdür” kelimeleri getirilmek suretiyle yapılmaktadır.

.....أُمَّتْكُمْ كَرِّدِيدِيümmetüm gerek didi 988.

.....أُولُ نُورٍ يَكْرُكُذُرُ ol nūrı gerekdür..... 14.

2.7.4. Fiillerde Soru Şekli

Soru eki –mı, -mi'dir. Ekteki ünlü daima düzdür.

.....إِشْلَدُكُمِي دِي بَا. İşledüñ mi di baña..... 1314.

.....جَمَاعَتْلَهْمِي قَلْدُكُ...cema'ātle mi kıldıñ.... 912.

2.7.5. Birleşik Fiiller

Birleşik fiil, bir yardımcı fiil ile bir isim veya fiil unsurunun meydana getirdiği kelime grubudur. İsim ve fiil unsuru önce, yardımcı fiil sonra gelir.

بَانِ ذِكْرٍ اِيْلَادُكُنْ نُورِ اِي اِمَامِ Beni zikr eyledüğüñ nūr iy imām 1324.

بَرْكِ يَيْشِكُمْ قُرْتَرِ اِسَانْدَهْ جَانِ Berk yapış kim kırtarasın anda cān 11.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

MİRAC-I NEBİ (METİN)

94 B

Hāzihi'l kıt'atü fî beyāni tenezzülü'l hâқиқati'l Muḥammediyyeti fi'l 'ālemi't tafzîli'l elle hüve'l 'ālemü'l kebîrü'l müsemmā bi'l insāni'l kebîri fi's tıllāhi'l meşāyihi ve fi'l 'ālemi'l icmāli'l lezi hüve'l ālemü's şağîru bi'l insāniyyi ve fî beyāni enne'l kelāme'l ālemîne mütebāyinine ve münāsibîne¹

1. Girü gönlüm bahrı uş taşdı iy yār
‘Ālemi başdan başa itdi sebze-zār
2. Ol şeker kanı girü hoş söyledi
Şekerin şerbet revāne eyledi
3. Fūti-yi cānı berü şal iy ḥarîf
Tā bu şerbetden içüp olsun zārîf
4. Kim bu şerbetden içerse cām-ı pür
Tola başdan ayağa zevk ü sürür
5. Şerbet ol şerbet-dürür vire şafā
Gönlünün bâğını ide pür şafā
6. Çünkü gönlün tola ol envār-ı Ḥaqq
‘Ālemeyni idesin sen bir varağ
7. Bilesin ol ‘ālemi bâğıduğın
Hem dañı bu ‘ālemi fāñıduğın
8. Görmemisin cavğ cavğ nice geçer

¹ Bu kıt'a hakikat-ı Muhammediye'nin meşayihin istilâhında insan-ı kebir diye de isimlendirilen âlem-i kebir olan âlem-i tafdil ve insani diye de bilinen âlem-i şağir olan icmale inişinin beyanı ve âlemin kelâmının beyanı hakkındadır.

Uş görürsin bunda konanlar göçer

9. Çün gidersin iy qarındaş qıl yaraq
Bil ki ol 'ālemdurur menzil turaq

10. Cem' it şunu ki alup gidesin
Şatup ol hāzretde aşsı idesin

11. Ol resülün dāmenine iy cüvān
Berk yapış kim kırtarasın anda cān

95 A

12. Urdı bir taşa külünk ol çıqdı nūr
Gördi ümmet irecek yiri iy şāb

13. Yüzinün nuri yaqar kāfirleri
Şöyle kim Şeytān'a atılır şihāb

14. Ümmete ol nūrı gerekdür yaqın
Ger ola biñ māhitāb u āfitāb

15. Çünki ol şāh-ı 'Arab 'āleme şaldı kılıç
Dökdi kāfir qanını hemçün hızār

16. Yaqdı kāfir evlerini ol hābīb
Bes mutı' oldu aña qamu riqāb

17. Ulu sultāndur Burāq'a bindi çün
Cebrā'ıl ol dem aña dutdı rikāb

18. Çünki mi'rāca revān oldu resül
Qamu göklerde açıldı aña bāb

19. Çünkü ‘arştan yukarı kıldı güzār
Dost cemālinden götürdi ol niķāb
20. Didi iy göñlü ĥabībüm saña ben
Bil şefā‘at virmişem yevme’l ĥisāb²
21. Zî-resûl zî-habīb zî-münîr
Ki oldu kıamulardan ol a’lî-cenāb
22. Yā resûlallāh şefā‘at eylegil
Ben za‘ife tā ki çekmeyem ‘azāb
23. İñlerem gündüz gice uş zār olup
‘Ankebût evine çün düşdi zübāb
24. Vaşluña çün çāre bulmadum ĥabīb
‘Işķuñ evinde çalarven çün rebāb
25. Çünkü ĥāmidüm talebde vaşluñı
Lā-cirem fūrķat odı kıldı kebāb
26. Ger bu fūrķatde baña vaşluñ súyın
Virmez iseñ uş yürek kıanı şarāb

95 B

27. Uşda aĥşam vaķtidür kıaldurdum el
Vaşluñ isterven du‘ām it müstecāb

Hāzîhi’l- kıt‘atü fî medĥi’l-āli ve’l-aşĥābi rıdvānu’l-lāhi aleyhim ecma‘in³

² Kıyamet günü.

³ Bu kıt’a Rasullah’ın ali ve ashabının “Allah hepsinden razı olsun” medhi hakkındadır.

28. Āline āshhābına dahı iy şāb
Kim bulara Ĥaqq’dan oldu feth-i bāb

29. Dīn ilinūñ belki bunlar şem‘idür
İtdiler kāfirlere dürlü ‘ikāb

30. Sözlere tatlu-durur yüzleri hūn
“Tayyibü’l ecsām žāhirü’l lübāb”⁴

31. Ol resūle çün bular yār oldılar
Oldı İslām dīni bil ‘āli-cenāb

32. Sünneti neşr itdiler yiryüzine
Şağdılar rahmet şuyın hemçün hāb

33. Maşrıq-ı mäh-ı şerī‘at oldılar
Bunlara şems-i hāқиkat kıldı tāb

34. Her ki kıldı bunlara sevgüyü şāf
Ĥavz-ı Kevser⁵’den içe şeksüz şarāb

*Hāzihi’l kıt‘atü fī tefsiri kavlihi Te‘ālā sūbhāne’l-lezi esrā bi abdhi*⁶

35. Fazl-ı bismillāhirrahmānirrahīm⁷
Bil kim oldur genc-i esrār-ı hāқиm

36. Çün dilüme geldi ol genc-i Huzā
Bes nice olasıven Ĥaqq’dan cüdā

37. Didi Ĥaqq “ene celīs men zeker”⁸

⁴ Bedenlerin güzeli ve aklın ortaya çıkışı

⁵ Cennet’te bulunan bir ırmağın (havuzun) adı

⁶ Bu kıt’a Allah Teala’nın Sūbhane’l-lezi esra bi abdhi ayetinin tefsiri hakkındadır. (İsra suresi 1. ayet)

⁷ Rahman ve rahim olan Allah’ın adıyla sözünün fazileti

Banı zıkr idenleyem iy bî-ñaber

Ve fi'l- ħaberi ħāle 'llāhu Te'ālā ene celīsü men zekere 'l-ħadīs⁹

38. Çünkü tevfiķ Ĥaķķ'dan oldu bize yār
Diñle dürlü genci deyin āşikār

96A

39. Ma'ni deryāsında çünkim ben yüzem
Ma'ni-i ħüb yüzine cevher dizem

40. Girü mürğ-i cān ser-āğāz eyledi
Ėudüs bāğın alup āvāze eyledi

41. Per kaçub bu gökleri geçmek diler
Ol şarāb-ı lā-yezāl içmek diler

42. Şerbet ol şerbet-dürür bāķi şarāb
Oldurur 'umrānı ħalanı ħarāb

43. Çün ħarāb olur bu deyr-i mu'teber
Sa'y ħıl kim ħılasın bundan güzār

44. Çün bu dünyāyı elüñden iresin
Giçesin eflākı dosta iresin

45. Bu muhabbetdür seni vırān iden
İşbu fāñi mülkde ser-gerdān iden

46. Ėo bu zehri gel berü şehd eyle ħoş

⁸ Ben beni ananın yoldaşım

⁹ Allah Teala'nın "Ben beni zikredenin yoldaşım" haberi hakkındadır.(Kudsi Hadis)

Žulmeti o sa'y ıl nūr isde hoř

47. unki yanuńda aqrāb-ı hāyāt
Sen revā mı olasın fı'ż-żulumet

48. Uşda toğmışdur girü ol āfitāb
Fařuńı la'l eylegil cehd it iy řāb

49. Biřür ol yimiřlerüńi oma hām
Tā ki řunula sańa bi tolu cām

50. Bes ki sen iksir-i Hā'ı bulasın
Min cismi cümle altun ılasın

51. Hā içinde olasın 'āli-cenāb
Uş didüm vallāhu a'lem bi'ř-řavāb

52. unki yoğdur bu söze pāyān iy yār
Dińle mařsüdü idelüm āřikār

53. Diyelüm kim ol nebıler serveri
Nice keşdi işbu yidi enberi

96 B

54. Nice buldı urb-ı "ev ednā"¹⁰ya yol
Niceyi hāzret anı ıldı abül

55. İdelüm bir bir bu ahvāli beyān
Ol řehüń mi'rācı sırrın hoř 'ayān

¹⁰ Bir makam ismi (Allah (c.c.)'a Kābe Kavseyn'den daha yakın olma makamı). Bkz. Cürcānî, Seyyid şerif, Arapça-Türkçe Terimler Sözlüğü, Bahar Yayınları, İstanbul 1997, s. 177.

56. Seyr idelüm gögleri bir bir latîf
Keşf idelüm dürlü esrâr-ı şerîf
57. Ger bu dürri nüş iderseñ iy cüvân
Şeksüzin seyr idesin nüñ âsumân
58. Ol resülün mevlidi hatm oldı çün
Başladuğ mi'râcına iy zû-fünün
59. Diñlegil Qur'ân icinde ol ehad
Didi "sübhane'lezi esrâ bi'abd"¹¹

***Ķāle'llāhu Te'ālā sübhāne'lezi esrā bi abdihi leylen mine'l Mescidi'l Ĥarām ile'l-
Mescidi'l-Aķsā'lezi bāreknā havlehū linüriyehu min āyātini***¹²

60. Ya'nî tesbîh iderem Ĥaķķ'ı iy imām
Tesbîh itmeklik naķayısdan temām
61. Eyle Allah ki ķulunu bir gice
Seyr itdürdi Burāķ üzre iy hoca
62. Mekke'den Beyte'l Muķaddis'e temām
Gicenün ba'zında vardı ol hümām
63. Eyle beyti kim anuñ çevre yanın
Eyledün tolu bereket iy emin
64. Yimiş ağacı mı anuñ çevre yanı
Rāĥat olur anı görenün canı

¹¹ Kulunu geceleyin yürüten Allah (c.c.)'ı zikrederim.

¹² Bir gece, kendisine ayetlerimizden bir kısmını gösterelim diye (Muhammed) kuluna Mescid-i Haram'dan, çevresini mübarek kıldığımız Mescid-i Aksa'ya götüren Allah noksan sıfatlardan münezzehtir.(İsrâ Suresi 1. ayet.)

65. Hem şehirler ulu ni‘metlü-dürür

Ol Filistin Dimişğ ardındadır

66. Evliyâlar ma‘bedidür ol mekân

Hem dañı ol vañye muhbitdür ‘ayân

97A

67. Nişe seyr itdürdük ol ıulı gice

Nişe ağıdurduğ biz anı mi‘rāca

68. Tā ki gökde yerde gizlü ne ki var

Gösterevüz ol ıula biz āşikār

69. Bil ki Ağısā ma‘nisi eb‘ad iy cüvān

Mekke’den ırığ günlük ol ırağ iy cān

70. Mekke hālğı seyre inkār eyledi

Ĥağğ “semı‘am hem başıram”¹³ bes didi

*Ğāle‘llāhu Te‘ālā innehū’s-semı‘ul- başır*¹⁴

71. Ya‘nı işidürmege hālğ inkārını

Hem görür kāfirlerüñ Ĥağğ kārını

72. Tā buña dek āyetüñ ma‘nisidür

Bunda bir hoş nükte vardur hemçüdür

73. Ya‘nı bu āyetde şāha ıul didi

Ĥağğ saña şefkat idüp ıayduñ yidi

¹³ “İşiten ve bilenim”. İsra Suresi 1. ayetin bir kısmı. Ayetin tamamı şu şekildedir: “Allah Teala her şeyi işiten ve bilendir.”

¹⁴ Allah Teala her şeyi işiten ve bilendir.(İsra Suresi 1. ayet)

74. Zirā ‘İsā’yı göge ref’ itdi çün
Niceler ortağ didi iy zü-fünün
75. Niçeler dañı oğlı iy yār
Niçe ortağı didi āşikār
76. Çün resūli göklere ref’ eyledi
Ol ĥabībe lā-cirem kulum didi
77. Ol nebīnūñ ümmeti tā azmaya
Famu zencişine nefsin dizmeye
78. Hem de bu āyetde Ĥaqq “leylā” didi
Ol ŗeneviyye sōzin redd eyledi
79. Ĥaqq’ı iki dirler anlar iy piser
Birisi ĥayrı yaradur biri ŗer
80. Dirler anlar ĥayrı gündüz yaradur
Hem de gice bil ki ŗerri dōridür
81. Bil ki Ĥaqq ĥayr ulusın kıldı gice
Ol ŗehūñ mi‘rācı ‘arşdan yüce

97 B

82. Tā bileler ĥayrı ŗerri yaradan
Ol-durur bu kāmı tertībi iden
83. Nice giceyi gündüzi oldur dōriden
Yiryüzine dürlü revnaqlar viren
84. Bir-dürür yoğdur ŗeriki mişli anuñ

Hâliki ol on sekiz biñ 'âlemüñ

85. Diñle âyetde belâgat var va'sl-ı yâr
İltifât itdi zîre Hâkķ âşikâr

86. Lafz-ı gâyet zikri kıldı evvelâ
Lafz-ı mütekellim añdı şâniyâ

87. Şâlişen gâyet zamîrin söyledi
Bes ki âyetde belâgat eyledi

88. Zihî sultân dürlü şan'atlar bilür
Çavli fı'linde ne dilerse kıılır

89. Kime ikrâm idüben göge ağdurur
Kimine kıılır sahat yire urur

90. Kimine mi'râc balıķ çarnın kıılır
Kimine Fûr içre tecellî irgürür

91. Kimine odı gülistân kıılır iy yâr
Kimini 'arşıda ider cilve-dâr

92. Çünkü âyet ma'nîsin hâll eyledüm
Dürlü nükte hoş ma'ânî söyledüm

93. Bes nüzüline sebep nedür diyem
Ol nebî mi'râcını nażm eyleyem

94. Key kıulaķ dut kim budur nażm-ı leyâl
Çamu göñülden sürer dürlü melâl

*Hāzihi'l- kıt'a fî beyāni sebab-i nüzūli'l-āyeti ve enne'l-lāhe ersele Cibrile ile'n-
nebiyyi śalla'llāhu aleyhi ve sellem me'a'l- Burāķ ve ğasele ğalbehū ve sāra ile'l-
Beyti'l- Maķdis¹⁵*

98 A

95. Girü mevce geldi ol deryā-yı nūr

Ķıldı cānum ħalvetini pūr-sürūr

96. Ol deñiz incüleridür ma'nî uş

Bu śadef göñlüm leb-ā-leb toldı hoş

97. Ćünkü cānum aslı ol deryā-durur

Lā-cirem andan yitişür mevce nūr

98. Ćünkü geldi nūr-ı mevce fevc fevc

Cān hümāsı bes ki gitdi sūy-ı evc

99. Girü aslın añdı ol fāvus-ı cān

Seyr Ķılmaķlıķ diler bes lā-mekān

100. Zire her fer' aslını tālīb-dürür

Bu sözi añlar şu kim tālīb-dürür

101. Ćün bu 'ālem iki şāħ oldu iy yār

Her budak çıķdı bir evden āşikār

102. Biri çıķdı cennet evinden latîf

Zühd-i taķvāsıyla olmış ol şerîf

103. Birisi dūzaħ evinden çıķdı bil

Pür delālet pür şeķāvet ol zelîl

¹⁵ Bu kıt'a ayetin nazil oluşu ve Allah Teala'nın Cebrail ve Burak ile beraber Nebi (s.a.v.)'e göndermesi, kalbini yıkaması ve Betü'l Mukaddis'e götürülmesinin beyanı hakkındadır.

104. Şeksüzin döner budağlar aślma
Bil iriřür aślınuñ ol vaślma

105. Nür irer nūra o źulmet źulmete
'Āśī olan nāra zāhid cennete

106. Bes resūl 'arş üzre seyrān eylese
Gökler ile bile devrān eylese

107. Ne 'aceb ola anı tañlayalar
Cümle kāfir anı tekźibleyeler

108. Külli şey kıılır rücū' aślma bil
Ol resūl didi bu sözi iy ħalīl

109. Diñle imdi ol resūl mi'rācını
Ol yüzi görklü cihān muħtācını

98 B

110. Burada bir ħoş ħaber virem diñlegil
Āyet inmege sebebdür añlağıl

111. Ya'nı ol şems-i cihān māh-ı münir
Mescid içre oturmuşdur ol beşir

112. Bir bölük kāfir irişdi ol yire
Anlaruñlaydı Ebū Cehl¹⁶ iy yara

113. Geymiş anlar atlas ü dibā iy yār

¹⁶ Esas ismi Ömer olup peygambere karşı aşırı düşmanlığı nedeniyle kendisi ne cahilliğin babası anlamına gelen bu künye verilmiştir.

Faḫı atlar üzre olmışlar süvār

114. Didiler ki yā Muḫammed sen nice
Ḥalka peygāmbere olasın iy ḥoca

115. Kim faḫırsın yoḫ senüñ māl ü metā‘
Faḫı atlar hem daḫı bostān ü bāḡ

116. Ger bu da‘vaña señün sídk oladı
Bizcileyin māl ü ḥazneñ toladı

117. Ğuśsalu olup öri durdı resül
Ümmihāñi evine vardı melül

118. Bes ki “subḥānellezi esrā”¹⁷ yı didi
Bi-nihāyet millet aña ‘arz eyledi

119. Var-durur hem iḥtilāf eydem işit
Ḳanḫı ayda oldı mi‘rāc iy yigit

120. İbn-i ‘Abbās¹⁸ ḥoş rivāyet eyledi
Ol rebī‘ül-evvel ayında didi

121. Çün düşünibe gicesinde üç sa‘at
Geçmiş idi kim açıldı öñü taḫt

122. Ümmehāñi kim ‘Alī’nüñ uḫtı bil
Anuñ evinden göge aḡdı ḥalil

123. Bir ḳavülde bil Receb ayında-dı
Kim yigirmi yidi gicesinde-di

¹⁷ Kulunu (Hz. Muhammed) bir gece yolculuḡuna çıkararak o münezzeh Allah ki kulunu mescidi Haram’dan Mescid-i Aksa’ya gece yolculuḡuna çıkardı (Miraç Ayeti)

¹⁸ Peygamberimizin amcamın oḡlu sahabenin meşhur tefsircilerindedir.

124. Bir avülde cum‘a gicesi iy cüvān
Hem Ramazān ayı leyl-i adrim iy cān

99 A

125. Girü yirine odular iy cüvān
Bitdi ol yaru yiri ol dem revān

126. Neyçün albini anuñ yardılar
Niše iman-ıla anı pāk itdiler

127. Tā ki ola albi anuñ āyine
a görine anda hem her āyine

128. Hem daı ābil ola bilmege ol
unı kim bilmege ‘ācizdür ‘uūl

129. İki kez albin yudılar iy cüvān
İkisin daı didüm saña ‘ayān

130. Çünki pāk oldu resūl ol dem iy cān
Çekdi Cebrā’ıl Burā’ı ho revān

131. Didi Cebrā’ıl ki iy yüzi amer
Kāfirüñ var ise u tāc ü kemer

132. Uda saña tāc ü hulle vü Burā
Bin ki seyrān idelüm iy yüzü a

133. Tāc ü hulle geydi geldi ol resūl
Tā Burā’a bine anda ol usūl

134. Bes Burāķ ol demde söyledi iy yār
Kendi derdin itdi anda āşikār

135. Didi baña binmez illā kim nebī
Ol Muḥammed Hāşimi'dür 'Arabi

136. Hem Ŗureşī Ebtāhī şāhib-kelām
'Āşık u bī-çāresiyem iy imām

137. Bes aña didi resūl kim iy Burāķ
Ol Muḥammed benvenin iy yüzi aķ

138. Ol Burāķ aña didi kim yā halīl
Ĥācetüm var Ĥazretüne bellü bil

139. Ya'nī unutma kıyāmetde beni
Binmegil ayruķ Burak'a iy ġanı

99 B

140. Bes nebī añun sözün kıldı ķabūl
Bindi ol dem Burāķ'a ol resūl

141. Dıtdı Cebrā'ıl rikābın ol zamān
Ėāşīye ġötürdi Mīķā'ıl iy cān

142. Oldular Beyt'ül Muķaddis'e revān
Yolda ne ġördi işit şāh-ı zamān

143. Şağ u şoldan geldi aña āvāz iki
Yā Muḥammed diyü 'alā rislikī

144. Ya'nī arķun ġit diyü āvāz işidür

Şağ u soldan baqmaz aña yügürür

145. Gider-iken gördi bir 'avrat gelir
Aña arğun git diyü el uzadur
146. Ol kişi de qad hemçün servi-vār
Hoş bezenmiş ol qarı tāvusı-vār
147. Atlas u źibā zebercedd ile ol
Renk renk düzmiş özini hemçü gül
148. Pāyi ħalhāl desti abrincen tolu
Aña gönül virdi her ki oldı delü
149. Niçe zülfine ber-dār eylemiş
Niçe naqşına dil-dār eylemiş
150. Niçeyi sihr ile mecnün eylemiş
Niçeyi mekr ile maqbün eylemiş
151. Ol 'acūze bġ-girdür ġaddāredür
'Āşığına bil kim ol mekkāredür
152. Žahirġ maqbün añun içi ħarāb
Şehdi ağı hem şarābıdur serāb
153. Her kim anuñ taşına qıldı nažar
Bil kim ol cān milkine qıldı güzer
154. Bes resül taşına qılmadı nažar
Qıldı ol Beyt'ül Muqaddis'e güzer

100 A

155. Mescid-i Akşā'ya çün irişdi habîb
İki rik'at kıldı sünnet ol tabîb
156. Bes didi Cebrā'îl kim yā güzîn
İşidüben gördüğümdi iy güzîn
157. Cebrā'îl didi sağundan gelen ün
Bil Yehūdi azdurur iy zü-fünün
158. Ger ol āvāze sen iqbāl itsedüñ
Hep Yehūdi olurdu ümmetüñ
159. Hem şu 'avrat kim saña uzatdı el
Nicelerüñ kânına boyadı al
160. Dünyedür ol ger aña meyl itsedüñ
Azar idi dünya sevüp ümmetüñ
161. Dünyā sevüp āhîret bulmaz idi
Hiçbiri cennet taleb kılmaz idi
162. Ba'de-zān getürdiler iki kadeh
Biri süd biri süci virür ferah
163. Bes ki Cebrā'îl didi kim yā habîb
Kankısın dilerseñ içgıl yā tabîb
164. Süd kadehîn içüp irdi hikmete
Didi Cebrā'îl "esbate'l fıtrate"¹⁹

¹⁹ Sen fıtrata uygun davrandın.

165. Ya'nı virdüñ ümmete İslām imān
Süci içseñ kamu azardı iy cān

166. Ba'de-zān getürdiler mi'rāc-ı cān
Bil ki mi'rāc ma'nısidür nerdübān

167. Nerdübānı kim anı göz görmedi
'Aql u fikr ü fehm aña hiç irmedi

168. Bir kavülde ol gümüşdür iy cüvān
Bir kavülde hem dañı altun iy cān

169. Bir kavülde bil kim ol aq incü hem
Bir kavülde nūr idi iy muhterem

100 B

170. Bil ki dördüncü kavül hâkğdur hemān
Bil göge andan çıkar rûh-ı revān

171. Cān bedenden çünkü çıka iy şerif
Bil ağar ol nerdübāna hoş latif

172. Meyyitüñ gözi aña baqaçalur
Gözi nūrı cānı ardınca varur

173. Böyle dimişdür bu sözi ol resül
Uşda taqrir eyledüm kılğıl kabül

174. Zı-resül kim nerdübānı cān u cān
Hoş qadem başubanın oldı revān

175. Zıre başdan ayğa cān idi ol

Yoḥsa maḥzā nūr idi iy pür uşul

176. Ümmet-iseñ ‘ışkıla di el-şalavāt
Tā ki ire cānuña nev nev ḥayāt

*Hāzihi’l -kıt’a fī beyāni’n- nebiyyi urūci ile’s semāvāti ve raā fiha’l enbiyā’
şalavatu’llāhi āleyhim ecma’in ve raā Cebrā’ıl fī sūretihī ve sidrate’l müntehā²⁰*

177. Girü cānum kıldı cānānın taleb
İtdi gevher girü hem kânın taleb

178. Girü ol şayyad-ı ‘ālem bāzını
Da’vet idüp kıldı ol pervāzını

179. Keklik ü turraç ider kimi şikār
Kimisünün uşda minķārında mār

180. “İrci’ū” sözüni çün gūş ideler
Ḥāzrete pervāz uruban gideler

181. Sa’y kıl keklik ü turraç alasin
Ḥāzrete iltüp yüzi ağ olasin

182. Dünyā bir anbāra beñzer içi bād
Anda bād isteyenler olmaya şād

101 A

183. Dünyeden māl isteyen oldu zelil
Her ki bunda cüst cüst oldu ḥalil

²⁰ Bu kıt’a Nebi’nin göklere çıkarılması, orada nebileri görmesi “salavatullahi aleyhim ecmain” , Cebrail’i ve Sıdretü’l Münteha’yı asli suretinde görmesi hakkındadır.

184. Bil feraĥ anda-durur bunda melāl
Hem ĥaĥıĥat ol-durur budur ĥayāl
185. Şöyle kim görseñ şu içre sen iy şāb
Dürlü ılduzlar daĥı hem māh-i tāb
186. Ay ü ılduz gerçi görünür latıf
Lıki anda nesne yoĥdur iy ĥarıf
187. Bes mişāli dünyānuñ budur iy yār
Ol hüsn ‘aksidür bu āşikār
188. Gel ĥayāli ĥo sen ol ĥubı istegil
Gölgeyi ĥo ĥadd-i tıbi istegil
189. Naĥşı ĥo naĥķāşı ĥılĥıl sen taleb
Şāni‘i üste şuni‘ için ĥekme ta‘ab
190. Tā melek gibi olasıñ ĥoş revān
Saña cevelān-gāh ola bu āsumān
191. Ol resüle girĥek ümmet olasıñ
Tā ki vaşlına Ĥaĥķ’uñ yol bulasıñ
192. Diñle imdi ol resülü kār-dān
Göñüllere nicesi oldu ol revān
193. Đünkü cān mi‘rācına aĥdı o şāh
İrdi dünyā göĥine ol demde māh
194. Đaĥdı Cebrā’ıl ĥapuyı açdı-dı
Aña der-bān içerüden söyledi

195. Didi kim kimsin bileñce iy yār
Cebrā'ıl didi yü Aĥmed'di āşikār
196. Didi kim “ni'm e'l-meci”²¹ yā Cebrā'ıl
Açdı ħapuyı gelüñ dir yā ĥalıl
197. Girdiler dünyā göğine iy ĥariĥ
Çoĥ ‘acāyib görđi anda ol ŗerif

101 B

198. Görđi peygāmbere anda ol ulu
Ĥaĥĥ ħatındaki ŗerif ü baĥtulu
199. Didi Cebrā'ıl aña virgil selām
Bu-durur Ādem ŗafı bil yā imām
200. Bes selām virdi aña ol Muŗtaĥā
Didi Ādem merĥabā iy müctebā
201. Ĥayr-ı maĥdem gelgil iy ŗālil oĥul
Bil ki sensin ravza-ı rıĥvān-ı gül
202. Bes kim ol göĥün melekleri selām
İtdiler anı ziyāret iy hümām
203. Her ‘acāyib ki var anda görđi ol
Seyr idüp ikinci göge irdi ol
204. Ĥaĥdı Cebrā'ıl ħapuyı söyleği
Ĥapucı ŗordı ki kimlersiz didi.

²¹ Ne güzel bir geliŗ.

205. Cebrā'îl didi benem uş Muştafā
Didi kim ni'me'l meci gel iy şafā

206. Bes ikinci göge girdiler revān
Anda gördi iki peygāmbere o cān

207. Cebrā'îl didi resūle vir selām
'İsā vü Yaḥya bu iki iy hümām

208. Bes resūl ikrām ile virdi selām
Didi anlar gelgil iy ḥayr'ül- enām

209. Ol gögüñ daḥı melekleri iy cān
İtdiler anı ziyāret iy cüvān

210. Ol gögi gezdürdiler anı temām
Bes üçüncü gögi irdi ol imām

211. Kapusın anuñ da Cebrā'îl emiñ
Açduruban gördiler iy pāk-ü dîñ

212. Anda daḥı bir nebi gördi āşikār
Hüb zıḃā gün bigi ol şu'le-dār

102 A

213. Girü Cebrā'îl didi virgil selām
Bu-durur Yūsuf yaqın iy niḳ-ñām

214. Bes resūl aña daḥı virdi selām
Didi Yūsuf merḥabā gel iy hümām

215. Ol gögüñ şamu melekleri daḥı

ıldılar anı ziyâret iy aı

216. Anda daı ok ‘acâyib gördi ol
Seyr idüp dördünci göge irdi ol
217. Ol gögin apusını da Cebrâ’îl
Acduruban girdi anda ol alîl
218. Anda daı gördi bir âh-ı güzîl
a atında key erîf key emîn
219. Didi Cebrâ’îl selâm vir yâ emîn
Budur İdrîs arındau bil yaîl
220. Bes aa i‘zâz-ıla virdi selâm
Didi İdrîs meraba gel yâ imâm
221. Ol gögü melekleri daı iy yâr
‘İzzet idüp adılar aa niâr
222. Bes ki ol gögi temâm gezdürdiler
Hem beinci göge aı irgürdüler
223. Anı daı Cebrâ’îl tîz adurur
Ol abîb ile bile anda girür
224. Anda daı bir nebî gördi ol erîf
Didi Cebrâ’îl selâm vir iy latîf
225. Bu-durur Hârûn yaîl bil iy imâm
Bes resûl ol dem aa virdi selâm
226. Didi Hârûn merabâ alîh aı

Hem nebî vü hem velî vü hem sañı

227. Ol gögüñ dañı melekleri temām
Gelüp itdiler ziyāret iy imām

102 B

228. Gezdürüp itadiler anı kamu
İtdiler altıncı göge iy ‘amū

229. Cebrā’îl açdurdı kapusın anuñ
Girdi içerü revān cānı cānuñ

230. Gördi bir peygāamber anda key ‘ažım
Ĥaqq anı ‘izzetleyüp kılmış kelīm

231. Didi Cebrā’îl budur Mūsā selām
Eyleğil ikrām ile sen yā hümām

232. Bes aña viridi selām ol dem güzün
Didi Mūsā merĥabā iy pāk-üdün

233. Anda dañı geldiler cümle melek
İtdiler anı ziyāret tutma şek

234. Her ‘aceb kim var idi gösterdiler
Hem yedinci göge dek irgürdiler

235. Çünki Mūsā’dan güzër kıldı ĥabīb
Ağladı Mūsā işitğil yā tabīb

236. Didiler aña neden ağladuğñ
Ĥasret ile cān ü dil tağladuğñ

237. Didi benden soñra geldi bir sabı
Hâkık anı itdi ‘aziz oldı nebı
238. Bunuñ ümmeti benümden cennete
Çok girüp irişeler her ni‘mete
239. Ğıbtadur buña hâsed dime iy cān
Enbiyālardan hâsed gelmez revān

*Hāzihî‘l haberü fî beyānı faẓlu‘n-nebı aleyhi‘s-selām alā Mūsā aleyhi‘s-selām*²²

240. Bir laṭıfe geldi girü hemçü şır
Diñleyen bil şeker ile ola şır
241. Bir haberdür ki virür cāna feraḥ
Toludur āb-ı ḥayāt bil bu ḳadeḥ
- 103 A**
242. Dinle bilesin o şāhuñ ‘izzetin
Hâkık ḳatında ol ḥabıbüñ rif‘atın
243. Ya‘nı Fur’da didi Mūsā iy ḥakım
Kim beni lutf eyleyüp ḳıldıñ kelım
244. Aḥmed’i kendüzüñe ḳıldıñ ḥabıḅ
Farḳı nedür beyne‘l kelımü ve‘l-ḥabıḅ
245. Didi ḥazret Mūsā’ya kim iy kelım
Şol ḳula dirler kelım bil iy ḥalıḅ

²² Bu haber, Nebi Aleyhi’sselam’ın Musa Aleyhi’sselam’dan üstünlüğünün beyanı hakkındadır.

246. Kim rızām isteyüben kıla ‘amel
Çekmeye dünyā için tül-ü emel
247. Bil hâbîb olben rızāsın isterem
Göñli ne diler anı ben virem
248. Hem kelîm oldur ki beni sever ol
Bil hâbîb ol ben sevem kıldum kabûl
249. Hem kelîm ol kırk gün ol oruc tuta
Ba‘de-zân ol Tûr-ı Sînâ’ya yite
250. Benüm ile hoş münacât eyleye
Hâzretüme ‘arz-ı hâcet eyleye
251. Bil hâbib ol kim döşeginde iken
Viribiyem Cebrâ’îl aña ben
252. Bir maķāma irgürem fî’l-hâl anı
Ki ol maķāma varımaz kimse cānı
253. Ol kelîme gerçi kim ben söyledüm
Lîkim “na‘linüñ aña fahla”²³ didüm

Ķāle‘llāhū tebāreke ve Te‘ālā f’ahle‘ na‘leyke inneke bi’l vādi’l muķaddesi Tuvā²⁴

254. Ol hâbîbi başduram na‘linle hem
‘Arşum üzre ‘arşuma fâhr itdürem
255. Zîhî sultān kim Hâķķ itdi ‘izzeti
Vir şalavāt cānına bul cenneti

²³ İki pabuçumu çıkarıyorum.

²⁴ Muhakkak ki ben, evet ben senin Rabbinim! Hemen pabuçlarını çıkar! Çünkü sen kutsal vadi Tuva’dasın. (Taha Suresi 12. ayet.)

103 B

256. Çün yidinci göge irdi ol halîl
 Çapusın acdurdı anuñ Cebrâ'îl
257. Çün içerü girdi ol şâh-ı güzîn
 Gördi bir peygâmbere añda şâh-ı dîn
258. Didi Cebrâ'îl selâm vir iy emîn
 Bu-durur İbrâhîm atañ bil yaqîn
259. Bes selâm virdi hemân dem ol resûl
 Didi İbrâhîm gel iy şâliḥ oğul
260. Bil melekler anda dañı geldiler
 Ol resûle dürlü ikrâm kıldılar
261. Ol göği dañı temâm gezdürdiler
 Her 'aceb kim var idi gösterdiler
262. Bes ki Cebrâ'îl qanat üzre revân
 Alup ilti Sidre'ye anı iy cân
263. Kendü şeklinde orada Cebrâ'îl
 Ol ḥabîbe bir dañı görüñdi bil
264. Zîre yiryüzünde evvel bil iy yâr
 Ol nebî görmişdür anı âşikâr
265. Key 'aẓîmdür gördi ol cism-i tari
 Gökleri dutmış anuñ qanatları
266. Bil ki Ḥaqq bu sözi taşriḥ eyledi

“Kad raāhū nezleten uhrā”²⁵ didi

*Kāle‘llāhu Teāla veleḳad raāhū nezleten uhrā inde Sidratü‘l-Müntehā*²⁶

267. Kendü şeklinde nebî gördi hemān
Ol şeklinde enbiyā görmedi iy cān

268. İşbu taḳrîr bil ki Keşşaf²⁷, un-durur
Hoş beyān itdüm saña iy dişi dürr

269. Lîki Ka‘b²⁸ bil kim rivāyet eylemiş
Rabbini ol bir daḥı gördi dimiş

104 A

270. ‘Ayîşe bu ḳavle inkār eylemiş
İşbu sözden ditredi cildüm dimiş

271. Daḥı gördi Sidre’i anda iy yār
Fil ḳulağı gibi anuñ yabrağı var

272. Ol hicir destesi gibi yimişi
Böyle dimişdür Meşārîḳ²⁹, da iy kişi

273. Gördüğüm altun çekürge ḳaplamış
Sidre’yi ba‘zı kişi böyle dimiş

274. Ba‘zılar altun kelebek didi bil

²⁵ “Onu daha önce bir kere daha görmüştüm” Necm Suresinin 13. ayetinin bir kısmı ayetin tamamı şöyledir: “Andolsun onu, Sıdretü’l Münteha’nın yanında önceden bir defa daha görmüştüm.”

²⁶ Andolsun onu, Sıdretü’l Münteha’nın yanında önceden bir defa daha görmüştüm. (Necm Suresi 13. ayet.)

²⁷ Tefsir yazarı

²⁸ Sonradan Müslüman olmuş Yahudi ilim adamlarından birisidir

²⁹ Sagani’nin eserinin ismi

Ba‘zılar toz aplamış didi iy halil

275. Ba‘zılar didi ki Refref iy gzn

Ba‘zıları didi melekler bil yaın

276. Ol resl gördüm dimiş bilgil iy yr

Her varada bir melek tesbhi var

277. Hqq kitbında bu sözi aşikr

Didi “yağşa’el sidrete”³⁰ bilgil iy yr

ale’lhu Te’l iz yağşa’s-sidrate m yağřa³¹

278. Hqq nen didi ana bil mnteh

Syleyem vechini dinle mnteh

279. Ba‘zılar dimiş ki müminler canı

Anda olur mnteh bil iy günü

280. Ba‘zılar dimiş şehidler cnı bil

Anda olur mnteh key anlaıl

281. Ba‘zılar dimiş-dürür amu melek

Anda olur mnteh gemez ne şek

282. Ba‘zılar her ‘limn ‘ilm-i yaın

Gezmez oradan dimiş iy pk- dn

283. Kimse andan yuaru bilmez ne var

Böyle dimişdür Ebu’l Leyř³² de iy yr

³⁰ Sidreyi rten.

³¹ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “ Sidreyi kaplayan kaplamıştı.” (Necm Suresi 16. ayet)

³² Bir tefsircidir.

104 B

284. Bil ki Sidre ağacında iħtilāf
Eylemişler diyelüm diñle iy šāf
285. Ol Muķātil³³ bil rivāyet eylemiş
Sidre'yi ol Fūbī ağacı dimiş
286. Bir kişi ger yorga ata binse-di
Ol ağacun özdegin tolansa-dı
287. Pır olunca ırmeyeydi iy cūvān
Başladuğı yire uş didüm 'ayān
288. Ėulleler dürlü yimiş andan biter
Cennet ehline temāmet ol yiter
289. Ba'zılar dimiş ki ol Fūbī deđül
Bil yidinci gökde bir ağacdur ol
290. Şağ yanında bitdi 'arşuñ ol şecer
Cennetüñ enhāri dibinden çıkar
291. Görđi ol dört ırmağı anda iy yār
İkisi maħfī ikisi āşikār
292. Sidre dibinden çıkar şamu iy cān
Çağlayubanın aşarlar hoş revān
293. Çünki görđi anları iy mu'teber
Cennet içre ki laťif olmiş ařar

³³ Bir tefsircidir.

294. Cebrā'îl'e sordı ol dem añları
Cebrā'îl didi iy nebîler serveri

295. Şol iki ırmağ mañfî yâ resûl
Kevşer ile Rahmet ırmağıdur ol

296. Ol iki aşkârenüñ birisi Nil
Birisi dañı Furat'dur iy halîl

297. Zihî kudreti kim oradan ol celîl
Ağıdur bunda Furat'u dañı Nil

298. Yañu evlâdı ola Nil ü Furat
Olmaya ol işbu Nil'ü bu Furat

105 A

299. Yañu tatlu hâzım olmağda yaqın
Cennet ırmağına benzetdi emîn

300. Ol sebebden didi Nil ü hem Furat
Bes kim ölmeye bu Nil ü hem Furat

301. Nişe bâtın didi aña ol resûl
Zire ki idrâk eylemez anı 'uqûl

302. Yañu gizlüdür o gözden iy halîl
Böyle dimişdür Melek şerhinde bil

303. Hem dimiş anda hadîşde var delîl
Kim bu gökler beñlü yimiş iy cemîl

304. Kimse destürsuz geçemezmiş anı

Her apuda beki omuş ol anı

305. Hem dimiş oklerde ördüğü hâbîb
Enbiyâlar cânı-durur iy tabîb

306. Cânları oldu müşekkel bil yaın
Kendü hâs sûretlerinde iy güzîn

307. Liki ‘İsâ’yı bedenle ördi bil
Böyle dimişdür bu sözi añlağıl

308. Belki İdris’i dağı bil kim resûl
Cismiyle ördi şeksüz ıl abûl

309. Zîre kim kendü kitâbında o şâh
Bil “refe’nâhû mekânen”³⁴ didi ilâh

âle’llâhu Te’âlâ ve rafe’nâhû mekânen ‘aliyyen³⁵

310. Dağı dimiş ol Melek şerhinde bil
Key ma’ânîdür bu sözi añlağıl

311. ördüğünde ol resûli hulle pûş
Enbiyâyı her birin bir ökde hoş

312. Var delîli menziller varmış iy yâr
Ba’zı ba’zından yüce iy ihtiyâr

³⁴ Biz onu makama yükselttik.

³⁵ Onu üstün bir makama yücelttik.(Müfessirlerin belirttiğine göre Hz. İdris’in asıl adı Uhnuh’tur; Hz. Nuh’un üçüncü batından dedesidir. Kendisinden önce insanlar hayvan postları giydikleri halde o, elbise dikmeyi icad etmiş, ayrıca ilk defa kalem kullanan, yıldızlar ve hesap ilmi üzerinde düşünen insan olmuştur. Kendine 30 sayfa vahiy inmiştir. Meryem Suresi 57. ayet)

105 B

313. Çün ‘ubūr itdi amudan ol resül
Menzili a‘lā imiş bes ıl abül

314. Lā-cırem oldı amunuñ serveri
Vir řalavāt cānına iy ‘ış eri

315. Ba‘de-zān diñle ki ol řāh-ı cihān
Sidre ıyında ne gördi ol ‘ayān

Hāzihi‘l-hādıřü fı-beyāni enne’n nebıyye aleyhi‘s-selām raā meleken inde‘s-sidreti ve hüve yüsebbihü lehü veliümmetihi ve yehfezu yerāhü‘s-sālihine min nār-ı cehennem³⁶

316. Girü cevher geldi gel iy cevheri
Uşda erzān virürem bu cevheri

317. Bes ki nişe olmayasın müşteri
şol söze kim müşteri aña müşteri

318. Ger bunı sen ulağıña taasın
Ha Te‘ālā kibriyāsın aasın

319. Ya‘nı gördi bir melek ol řāh-süvār
Bil ki biñ biñ yıllıg anuñ addi var

320. Aña yitmiş biñ baş itmiş kirdigār
Her başun bil yitmişer biñ yüzi var

321. Her yüzinde yitmişer biñ ağızı var
Her ağızda yitmişer biñ dili var

³⁶ Bu hadis Nebi aleyhi‘s-selāmın Sidre‘de kendisini ve ümmetini tesbih eden ve salihleri cehennem ateşinden koruyan bir melek görmesinin beyanı hakkındadır.

322. Var-durur her dilde yitmiş biñ lügāt
Ol Hâkķ'ı tesbîh idüp bulur hâyāt
323. Şacı yitmiş biñ bölük her başta bil
Nürdan itmiş ol ğanı key añlağıl
324. Her bölükde biñ biñ incü aşılu
Kudreti halka mu'allak iy ulu
325. Bil ki her incü içinde bir deñiz
Nürdan itmiş Hâkķ anı hüb u temiz

106 A

326. Her deñizde var balıklar bi-hisāb
İki yüz yıllık uzunluğı iy şāb
327. Her balık üstünde yazılmış latîf
Ol kalemle kim Hâkķ'undur iy şerîf
328. Lā ilāhe illāllah anda yoķ gümān
Hem Muħammed Hâkķ resūlidür 'ayān
329. Bir elin başına koymuş ol melek
Bir elin arķasına hem tutma şek
330. Şöyle tesbîh ider ol sultān kim
Ditrer āvāzından ol 'arş-ı 'aẓîm
331. Bes didi Cebrā'îl'e ol dem halîl
Kim bu heybetlü melek kimdür diğil

332. Didi Cebrā'îl resûle bil i mâh
Âdem'i hâlk itmedin dañı o şâh
333. İki biñ yıl öñdin itdi bunı hâlk
Her işe kıadir-dürür bil kim o Hâkık
334. Bes ki Cebrā'îl'e didi ol ulu
Şimdiye degin ne menzildeydi bu
335. Didi Cebrā'îl resûle iy şerîf
Hâkık buña bir ravza virmişdi latîf
336. 'Arşuñ ol sağında cennet içre bil
Çâr elf fersah maqâmı iy halîl
337. Hâkık buyurdi tesbîh ide iy emîn
Ümmetüñ çün hem senüñ çün bil yaqîn
338. Ver buña dañı selâm vir iy şerîf
Bes resûl viridi selâm aña latîf
339. Ol selâmı ol melek işitmedi
Tesbîhe meşgûl idi fehm itmedi
340. Didi Cebrā'îl aña iy pâk-ü dîn
Bil budur Ahmed resûl ü hem emîn

106 B

341. Ol melek yaydı qanatlarını tiz
Gök ile yir taldı andan iy 'azîz
342. Hoş resûli qoçuban öpdi latîf

Didi kim olsun beşārāt iy şerif

343. Raĥmet itdi Ĥaĥķ saña vü ümmete
İrdi anlar dürlü zevķ ü devlete

344. Ramazān ayın dutanların temām
Famudan ķurtardı Ĥaĥķ bil yā imām

345. Baķdı ol dem ol resül-ı maşrıķın
Ol melek öñinde gördi şandukın

346. Bil urulmuş anlara yüz biñ kilid
Ki işbu şanduklar nedür dir iy yigid

347. Didi Cebā’ıl ki şorgıl sen iy cān
Ol melekden tā saña ide beyān

348. Bes melekden şordı ol demde münir
Didi şanduklar nedür dir iy beşir

349. Ol melek ol dem beşāret eyledi
Ol resüle lutf ile hoş söyledi

350. Didi ümmetden oruc dutanları
Famudan itdi āzād Ĥaĥķ anları

351. Her birine bir berāt yazdı latif
İşbu şanduklar içi ol iy şerif

352. Bes ki “Fübā-leke”³⁷ didi aña melek
Dañı gerçek ümmete aña ne şek

³⁷ Müjdeler sana.

353. Zî-resûl ki her ki aña ümmet olur
Şeksüzün tamu odundan kırtılır

354. Uş beyân itdüm saña bil ‘izzetüñ
Hâkık katında mertebēñ hem hürmetüñ

355. Hem dañı şavmüñ şevâbın söyledüm
Bu hâdişi uşda taqrîr eyledüm

107 A

356. Dañı artuık ister iseñ iy piser
Mürşidü’l- Ubbâd’a ver kılgıl nażar

357. Kim şevâb u şavmu anda iy cüvân
Dürlü añbâr ile itmişem beyân

358. Bu hâdiş içre dañı bildüñ iy yâr
Kim o sultānuñ ulı kılları var

359. Şöyle kim gelmiş haber içre işit
Tā saña taqrîr idem ben iy yigit

Hâzihi’l-hâdişü fî beyāni’n-nebiyyi aleyhi’s-selām raā leylete’l-Mi’râc ricāle’l-etvelü küllü vâhîdin minhüm mesîrate elfi seneti veleden tûlibe.....³⁸

360. Uşda bunda girü geldi bir haber
Dürr ü cevherdür bu söz iy mu‘teber

361. Ger alursañ işbu cevherden iy yâr
Ol Hâkık’un cündin bilesin âşikâr

³⁸ Bu hadis Nebi(A.S.)’nin mirac gecesi her biri bin günlük mesafe uzunluğunda uzun adamlar görmesinin beyanı hakkındadır.

362. ‘Akıl cündinde anuñ ĥayrān olur
Kimse bilmez ol çeriği ol bilür
363. Ya‘nı mi‘rāc gicesinde ol resül
Diñle ne görmüş diyeyin bā-usül
364. Mülk-i Ĥaqq’da çok çeri gördi iy yār
Kim kamu at üzre olmuşlar süvār
365. Her birinüñ boyu biñ yıllık temām
Hem de atları uzunı iy hümām
366. Pür yarağ içre kamu garğ iy piser
Birbiri ardınca seyr idüp geçer
367. Anlaruñ evveli belürmez idi
Āhiri hem dañı görünmez idi
368. Cebrā’ıl’e bes ki sordı iy güzün
Didi bunlar kim-dürür di iy emün

107 B

369. Cebrā’ıl didi aña kim iy ĥakim
İşbu āyeti işidmedüm mi kim
370. Ĥaqq didi “mā ya‘leme bi-şekk cünūd
Rabbike illā hüve”³⁹ bil iy vedūd

Çāle’llāhu Te‘ālā ve mā ya‘lemü cünūde bi külli rābbike⁴⁰

³⁹ Rabbin ordularını şüphesiz ondan başkası bilmez.

371. Pes çerisin Hâkķ bilür girü hemān
Bilmezem ben uş didüm saña iy cān
372. Hâkķ beni yaradalıdan inerem
İş buraya uğrayub hem çıkaram
373. Bunları böyle görürem iy hümām
Uş revān olup giçerler yā imām
374. Bilmezem kim nireden gelür bular
Yaħu nireye gider iy mu‘teber
375. Zı-ulu sultān ki ol ķādir calab
Yaradur her ne dilerse ferd Rabb
376. Gör ne ulu ķulları vardur anuñ
Gör ne hādimleri var ol sultānuñ
377. Sen de ķul iseñ id imdi hıżmeti
Tā ki saña irişe Hâkķ rahmeti
378. Diñlegil daħı ki ol şāh-ı cihān
Sidre katında ne gördi iy cüvān
379. Cennetü’l-Me’vā’yı gördi hemçü nür
Daħı cümle cenneti hem bı-ķusūr
380. Hâkķ bu sözi bil ki taśriħ eyledi
‘İndeħā bil Cennete’l Me’vā didi

⁴⁰ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Rabbinin ordularını, kendisinden başkası bilmez.” (Müddessir Suresi 31. ayet)

Ḳāle'llāhu Te'ālā 'indehā Cennetü'l-Me'vā⁴¹

381. Ne sebebden Hâḳḳ aña Me'vā didi
İşbu ismi aña ıtlâḳ eyledi

108 A

382. Zıire ervāh-ı şühedā iy yigit
Bil ki ider aña eyva key işit

383. Müttakı cānı yaḥud anda vārur
Ol sebebden bil ki ol Me'vā'-durur

384. Bes nebı seyr itdi uçmağı iy cān
Köşk-be- köşkhāne be-hāne 'ayān iy cüvān

385. Görđi dört ırmağı hem anda 'ayān
Hamr-ı mā'ı şehd şır olmuş revān

Ḳāle'llāhu Te'ālā enhārun min mā'in ğayrı asinin ve enhārun min lehenin lem yetegayyer ta'muh ve enhārun min hamrin lezzetin liş-şāribiñe ve enhārun min 'aselin muşaffen ve'lem enne hāza'l ḥabere fı beyāni enne'n-nebiyye aleyhi's-selām raā'l-enhāra lirahimin illā rub'ahū ve'alime enne aslehā Bismillāhirrahmanirrahim ve men ḳad deseān kalbi bismillāhirrahmānirrahim şeribe min hāzihi'enhāri illā be'teten bilā şekkin velā sübhetin⁴²

386. Girü geldi bir ḥaber bunda güzün
Key latif key şirün iy pāk-ü dın

387. Diñler iseñ cān ile dūr-dāneyi

⁴¹ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Cennetü'l Meva'da onun yanındadır. (Necm Suresi 15. ayet.)

⁴² Allah Teala şöyle buyurmuştur: “ İçinde bozulmayan sudan ırmaklar, tadı değışmeyen süttten ırmaklar, içenlere lezzet veren şaraptan ırmaklar ve süzme baldan ırmaklar vardır”. (Muhammed Suresi 15. ayet.) Bil ki bu haber Nebi (A.S.)'ın Rahimin nehirlerinin dörtünü görmesi ve onun aslının Bismillāhirrahmanirrahim olduğunu, Bismillāhirrahim'in kalbini kutsayanı bilmesi ve şeksiz ve süpşesiz bu nehirlerin çeyreğinden içmesi hakkındadır.

Dā mı yıķup alasın sen dāneyi

388. Uş görürsin dünye bir dāmdur iy cān
Dānedür lezzet sıfāt anda ‘ayān

389. Her ki bu dā mı görüp dāne alur
Şeksüzün ol dü cihānda merd olur

390. Gelgil imdi boz bu dünyā dāmını
Tā içesin tolu cennet cāmını

391. O lasın şādān u ferhān bî-melāl
Çün içesin mā’ vü hamr ü şır ü bal

108B

392. Ya’nî dört ırmağı gördi ol güzün
Didi Cebrā’îl’e kim iy pāk-ü dîn

393. Nireden gelür bu ırmaķlar digil
Ne yire varur dañı sen söylegil

394. Didi Cebrā’îl ki havz-ı Kevşer’e
Aķuban varurlar anlar yiksere

395. Lîki bilmezven nireden geldüğün
Aşlı nedür bil kim iy şāh-ı güzün

396. Kıl taleb Hāķķ’dan saña ide ‘ayān
Bil bu mücmeldür saña ide beyān

397. Bes du‘ā kıldı hemān dem ol hümām
Bir melek geldi aña virdi selām

398. Didi kim yum göziñi yumdı revān
Bir zamāndan ac didi açdı o cān

399. Görđi bir ağac orada key latif
Var idi dibinde bir ubbe-i Şerif

400. apusu altun zeberced iy ulu
ızıl altun kilidi iy bahtulu

401. Şöyle büyükdür o ubbe iy cüvān
Dünyede her ne var ise ins ü cān

402. Ger o ubbe üzre cümle onadı
Şanki bir kuş bir tağ üzre onadı

403. Yaħu Őankim bir deñiz içre iy yār
Őaldılar bir uzu id imdi i‘tibār

404. Bes resül dört ırmağı görđi ‘ayān
ubbe altından aar olmiş revān

405. Bildi aşlın girü dönmeğ istedi
Ol melek aña içerü gir didi

406. Bes resül didi apu kilidli bil
Bilmezem miftāħı anda iy ĥalil

109 A

407. Ol melek didi ki miftāħ iy ĥakim
Bil ki bismillāhirrahmānirrahim

408. Didi bismillāhirrahmānirrahīm
Ol resūl bes apu adı iy nedīm
409. ubbe ire girdi ol demde mūnir
Diñle kim ne girdi anda ol beşir
410. Girdi ol dōrt ırmağı ol mu‘teber
Dōrt bucadan ıuban hoş er
411. Girū dōnmek istedi ol dem hābīb
Ol melek didi nażar it iy tabīb
412. Ya‘nī bismillāhirrahmānirrahīm
Her bucada yazlu girdi ol şerif
413. Girdi şū ırmağını ol mu‘teber
Mim-i bismillāhdan ımış aar
414. Hem sūd ırmağını dañı girdi o hān
Hā-yı Allah’dan aar olmuş revān
415. Hem sūci ırmağını girdi ol şerif
Mim-i rahmāndan ıup olmuş latif
416. Girdi bal ırmağını ol Muşafā
Kim rahīm miminden aar iy şafā
417. Bildi dōrt ırmağıñ aslın ol hākim
Ki oldı bismillāhirrahmānirrahīm
418. Bes ki geldi Hā’dan ol demde hitāb
Ümmet iün oldı anda feth-i bāb

419. Ya'nı her ki ümmetünden iy ğanı
İşbu esmā-y-ıla zıkr itse beni
420. K̄alb-i h̄ālîsden yaqın bil iy h̄alım
Ki dise bismillāhirrah̄mānirrah̄ım
421. İşbu dört ırmağdan anı şü verem
H̄ür u köşk ü dürlü ni'metler virem

109 B

422. Bes gel imdi H̄aqq'ı zıkr it iy cüvān
Tā ki dört ırmağdan içesin iy cān
423. Çünkü Allah sevgüsü göñle tola
Zıkr iden nefsün neçün ğāfil ola
424. 'Āşık olan cümle şeyden bî-haber
Dā'imā ma'sūq adın tekrār ider
425. Çünkü dā'im dünya zıkrî tolasın
Bes nice Allah'a 'āşık olasın
426. İşbu da'vüñde yellensin iy cüvān
Ma'nîsi yoq kuru da'vidür hemān
427. Bes gel imdi qo bu dünya fikrini
Dilüñe getür ol sultān zıkrini
428. Hem H̄asan hem H̄üseyn sevgil anuñ
Tā ki rāhat ola cennetde canuñ
429. Seni sevdügince ol sen de anı

Sevseñ ümmet olur idüñ iy deni

430. Girü geldi uş münāsib bir haber
Bil ki cān baħrında-durur ol dürer
431. Ger bu dürri ‘ışk ile gūş kılasın
Ol resülüñ sevgüsini bilesin
432. Bilesin kim senüñ çün neyledi
İki gözi nūrını terk eyledi
433. Ya‘nı cennet içre çün seyr itdi ol
Diñle kim daħı ne gördi ol resül
434. Gördi iki qubbe yāqūtdan latif
Biri yeşil biri kıızıl key şerif
435. Girü sordu Cebrā’ıl’e ol güzün
Kim bu qubbeler kimüñdür iy emin

110 A

436. Didi Cebrā’ıl aña kim iy ħabib
Bu sözi Rıdvān’a sörgıl iy tabib
437. Bes ki Rıdvān’a resül itdi ħitāb
Virdi Rıdvān ol şaha ol dem cevāb
438. Bes yeşil qubbe Ħasan’uñ iy hümām
Hem kıızıl qubbe Ħüseyn’uñ ve’s-selām
439. Girü Rıdvān’a didi öldi o şāh
Kim iki rengde niçün kıldı ilāh

440. Didi Rıd̄vān āh ile ol servere
‘Ās̄j ūmmet Ħasan’a aġu vire
441. Cismi bes ola yeşil bil iy ħalīl
Lā-cirem Ħaqq ħubbesin ħıldı yeşil
442. Hem Ħüseyn’i ħatlı ideler seyf ile
Ol ħızıl ħana tamāmet ġarġ ola
443. Lā-cirem Ħaqq ħubbesin ħıldı ħızıl
Uş sebeb budur ħabībüm bellü bil
444. Çok te’essüf itdi ħüzn ile ħabīb
Ķatı ħatı aġladı anda tabīb
445. Çün işitdi bu sözi zār eyledi
Gözi yaşı çeşme gibi çağladı
446. Bes ki Ħaqq ol dem añā söyledi
İy ħabībüm nişe aġlarsın didi
447. Ħazretümde şol gözüm yaşı nedür
Yoġdur anuñ behāsı bil nedür
448. İster iseñ şaġlayayın anları
Tā ziyān itmeyeler ins ü peri
449. Ūmmetüñi lıki ħurtarmazvanın
Bil şefā‘at saña virmezvenin
450. Bes resül ol demde feryād eyledi
Yā ilāhı ūmmetüm gerek didi

110 B

451. Ümmete olsun faidā anlar iy şāh
Vir şefā‘at ben ula iy pādişāh
452. Ger ızum Fātıma’yı da iy cemil
Bile öldürseler anı iy celil
453. Rāzıyam ben vir şefā‘at iy semı‘
Tā ki yarın ümmete olam şefı‘
454. Zı-resüli zı-şefı‘ü‘l müznibin
Vir şalavāt cānına olıl emin
455. Saña sevdügin fidā itdi o şāh
‘Āşlıeri urtara tā kim o māh
456. Fātıma kim ol ĥabıbüñ ızıdur
Hem daı ol cennet elması-durur
457. Anı daı bile virdi ĥazrete
Tā yarın ide şefā‘at ümmete
458. Girü geldi uş münāsib bir ĥaber
Cennetüñ elması gibi ol oar
459. Cān meşāmmın ac berü sen iy cüvān
Ol oudan tā mu‘attar ola cān
460. Hem sarāy-ı albüñi pāk eyleyen
Ĝuśsañuñ yaasını āk eyleyen

461. Şād oluban açılāsın gül bigi
Söyleyesin her seher bülbül bigi

462. Kez bu dürri cān ile dinleyesin
Fātıma'nuñ 'izzetin anlayasın

463. Bilesin kim cennet elmasıdur ol
Dā'imā çoğardı anı ol resül

464. İbn-i 'Abbās bil rivāyet eylemiş
Bu hādîşi diñlemiş söylemiş

111 A

465. Ya'nı ol kıttāl-i küffār-ı Alı
Hayber'i çün feth kıldı ol velı

466. Dönüben girü evine geldi ol
Fātıma'ya Zülfiğār'ı öğdi ol

467. Didi Hayber çal'asını bil iy yār
Şeksüzün feth itdi uşda Zülfiğār

468. Fātıma güldi didi kim iy gani
Sen mi bildürürsin anuñ fazlını

469. Senden öñdin bilürem ben anı bil
Aşlını vü fazlını key añlağıl

470. Ol sözi çatı 'acebledi 'Alı
Bes resüle geldi ol dem ol velı

471. Fātıma'nuñ sözünü kıldı beyān

Fâtıma'ya geldi bes şâh-ı cihân

472. Didi iy gözüm nûrı kızum digil
Nicedür ol Zülfiķâr'ı söylegil

473. Fâtıma didi ki iy şâh-ı cihân
Diñle eydeyin bu sırrı ben 'ayân

474. Vaķit kim mi'râca ağduñ sen iy şâh
Cebrâ'îl'e didi ol demde ilâh

475. Kim hâbibi cennete koy iy emîn
Göster aña ni'metinü menzilin

476. Hem dañı ümmetine dürlü maķâm
Virmişem ķamusını göster temâm

477. Bes ki girdüñ cennete seyrân ide
Çoķ şafâlar sürüben cevlân ide

478. Didi Cebrâ'îl saña kim yâ hâbîb
Cennetüñ yimişlerin yi yâ tabîb

479. Sen o vaķtin bir ağac dibindedüñ
Cennetüñ zevķ-i temâşâsındaduñ

111 B

480. Kıızıl elma ağacıdur ol şecer
Zülfiķâr anuñ dibinde müsteter

481. Yazıludı üstünde anuñ iy velî

Bil ki “elhattu lâ fetā illā ‘Ali”⁴³

482. Hem daħı “lā seyfe illā Zülfiķār”⁴⁴

Zevcesi Zehrā’ dur anuñ āşikār

483. Bildüm ol vaķtin bu sözi ķıl ķabül

Zülfiķār’uñ fazlını ben yā resül

484. Bes ağacdan bir kıızıl elma laţif

Alduñu yarsın yidüñ sen iy şerif

485. Yarsını anam Ĥadiće’ye iy cān

Geldüğüñde virdüñ anı armağan

486. Bes anam aluban anı yidi hoş

Sendenü andan sizüp ben oldum uş

487. Bu sözi ider delālet iy ĥabib

Çünkü ķatumda otursañ iy tabib

488. Baña dirsın şanki cennet içreyem

Ķızıl elma ağacı dibindeyem

489. Zıre kim gökcek ķoħuñ bil şeksüzün

Cennet elması ķoħusı iy güzün

490. Bes resül ol demde aña girçek didi

Gözlerinde öpdi vü medĥ eyledi

491. Didi “tübā li’n nisāi’l-müslimāt”⁴⁵

Cennete senüñle ola dāhilāt

⁴³ Ali gibi yiğit yoktur.

⁴⁴ Zülfikar’dan başka kılıç yoktur.

⁴⁵ Müslüman kadınlara müjdeler olsun.

492. Uş işitdün Fâtıma aşlın latîf
Kim nice severdi anı ol şerîf

493. Diñle dañı ol resûlı neyledi
Cenneti bir bir temâşâ eyledi

494. Görđi kim ağ incüden çadırları
La‘l-i yâķüt köşkleri iy yol eri

112 A

495. Köşkler içinden hûrîler balķ urur
Cenneti nûr ile anlar toldurur

496. Hem zebercetden ağaclar iy güzîñ
Yimişi rengîñ ü lezzeti yaķîñ

497. Foprağı müşğ taşıdur yâķüt anuñ
Ķıl ‘amel lâyıķ ola aña canuñ

498. Hûr-i cennet vaşfını kıldum iy yâr
Mürşidü‘l Ubbâd içinde âşikâr

499. Vargıl anda hoş temâşâ eylegil
Gördüğüñi cümle ĥalķa söylegil

500. Çün resûl görđi tamâmet cenneti
Çoķ ‘acâyib görđi ol Hâķk rahmeti

501. Cümle gördüğünü dirsem söz uzar
Diñle maķsûda dönелüm biz iy yâr

Hāzihi'l-kıt'atü fî beyāni enne'n-nebiyye şallallāhu aleyhi ve sellem rufî'a lehū Beytü'l- Ma'mūrî ve ūtiye lehū ānāün min hamrin ve ānāün min aselin feeḥāze'l-lebene ve şeribe⁴⁶

502. Bir qavül vardur burada iy yigit
Ma'nisi taqrîr ideyin key işit
503. Ya'nî Cebrā'îl resūli iy yara
Aluban iletdi Beyte'l-Ma'mūr'a
504. Diñle nedür Beyt-i Ma'mūr'ı diyem
Vardur aqvāl diyüben qayduñ yiyem
505. Rāvîler idüp tururlar ihtilāf
Qanqı gökde yidügünde bil iy şāf
506. Ba'zılar dördünci gökde didiler
Ba'zılar altıncı gökde didiler
507. Ba'zılar didi yidinci gökde-miş
İbn-i 'Abbās ü 'Alî böyle dimiş

112 B

508. Ol yidinci gökde bir evdür iy şāf
Günde yitmiş biñ melek ider tavāf
509. Tā kıyāmet anlara nevbet iy yār
Bil ki degmez zi-'ažîm kirdigār
510. Kim aña 'ābid melekler bî-ḥisāb

⁴⁶ Bu kıt'a Nebi(A.S.) için Beytü'l- Ma'mūr'un kaldırılması ve ona şaraptan kaplar ve baldan kaplar getirilmesi ve onun sütü alıp içmesinin beyanı hakkındadır.

“Ya‘budüne’l-Ĥaĥĥ’a ĥavfen min ‘azāb”⁴⁷

511. Ol meleklerle o Beyt Ma‘mūr’dur
İçi vü taşı anuñ pür nürdur

512. Ba‘zılar didi melekler yaptı anı
Ādem’i yaratmadın Ĥaĥĥ iy ģanı

513. Ba‘zılar didi ki Ādem yaptı bil
Göge ağdurdı Fūfān’da ol celil

514. Ba‘zılar yāĥūtdan ev didi iy cān
Bil uzunluğı anuñ tā āsumān

515. Çün zamān-ı Ādem oldu iy güzün
Gökden indürdi Ĥaĥĥ anı bil yaĥın

516. Ādem ü oğlanları daĥı tavāf
İtdiler Fūfān’a deñlü bil iy śāf

517. Çünki Fūfān-u Nūh oldu iy ģanı
Ĥaĥĥ Te‘ālā göge ağdurdı anı

518. Çünki Beytü’l-Ma‘mūr’a geldi o ĥān
Üç ĥadeĥ getürdiler aña revān

519. Biri ĥamr ü biri bal ü biri şır
Aldı südi içdi ol dem ol münir

520. Didi Cebrā’ıl budur fıtrat-ı ĥabib
Saña vü hem ümmete bil iy tabib

⁴⁷ Hakk’a, azabından korkarak ibadet ederler.

521. Bu rivāyet bil Meşāriḳ’da gelür
Ol yuḳarḡı hem Ebu’l-Leyş⁴⁸’üñ-dürür

522. Bil kitāblardan saña naḳl eyledüm
Dime kim ben kendüzümden söyledüm

113 A

523. Ba’zısı anuñ Meşāriḳ naḳli bil
Bāzı Keşşāf⁴⁹ naḳli bilgil iy ḥalil

524. Ba’zı tefsir-i Ebu’l-Leyş’üñ-dürür
Ba’zı Muhtāru’l-Mevā’iz’üñ-dürür

525. Ḳudretüm yitdükce uş sa’y itmişem
Hoş kitāblar naḳli üzre gitmişem

526. Zire naḳlıdür bu bil ‘aḳlı degül
‘Aḳla uyan bil ḥatāya girdi ol

527. Diñle imdi ol resūlu ol ḡanĭ
Gördi gökleriñ tamāmet varımı

528. Yuḳaruya bes ki seyrān eyledi
‘Arş-ı Ḥaḳḳ’da bil ki cevlan eyledi

529. Diñler iseñ kim diyiserven resül
Nice irdi ḳurb-ı “ev edna”ya ol

Hāzihî’l-ḳıṭ’atü fî beyāni enne’n nebîyye aleyhi’s-selām tecāveze an Sidreti’l-Müntehā ve tahlîfû Cebrā’î’ü anhi ve hüve aleyhi’s-selām sâra mea’r-rafrafi ile’l-kürsiyyi şümme ile’l-arşi raā küllehüm cemî’an ve’l- ‘acāibü’l-leṭi fihā⁵⁰

⁴⁸ Bir tefsir yazarı

⁴⁹ Meşhur bir tefsirci

530. Girü cānum āşiyānın añdı uş
Ol hevāda dürlü pervāz itdi hoş
531. Bu felekler ile seyrān eyledi
Ol melekler ile devrān eyledi
532. Ol meleklerden dañı kıldı güzer
Zıre şems olmış-durur ol mu‘teber
533. Çün güneş toğsa kevākib māt olur
Çamusınuñ nūrı ol dem fevt olur
534. Gerçi kim her birinüñ nūrı şerif
Liki güneş nūrı aaleb iy şerif

113 B

535. Her çırağun gerçi gice nūrı var
Liki gündüz şu‘le virmez bil iy yār
536. Cümlesi güneş nūrında mahv olur
Çamumuzda iki güneş hayy olur
537. Gel berü ölmezden öñdin öl iy cān
Tā bulasın hoş hayāt-ı cāvidān
538. Didi “mütü min hevāküm kable mevt”⁵¹
Ol nebı bes olmaya dıžār fevt

⁵⁰ Bu kıt’a Nebi (A.S.)’ın Sıdretü’l Munteha’yı geçmesi Cebrail’in ondan geri kalması ve Nebi (A.S.)’ın Refref ile kürsiye gitmesi sonra levh ve kaleme sonra da arşa gitmesi ve onların hepsini ve içindeki acaplıkları görmesinin beyanı hakkıdadır.

⁵¹ Nefsi arzularınızdan ölmeden önce ölünüz.

539. Ger havā-yı nefsdan sen ölesin
Şeksüzün ol dost nūryla tolasın
540. Bes güneş gibi olasın şu'le-dār
Çamu ılduz maĥv ola nūruñda iy yār
541. Ol melāik ola ılduz iy ğanı
Sen geçesin şeksüzün çamusını
542. Şöyle kim ol şāh-ı 'ālem Muştafā
Geçdi ol çamu melekdan iy şafā
543. Çamusı ılduz idi ol māhitāb
Yaĥu cümle şem'idi ol māhitāb
544. Bil muçarrebler aña irmediler
Varduğı menzile hem varmadılar
545. Cümlesini anlaruñ māt itdi ol
'Arşdan öte seyr idüp buldı çabūl
546. Geldi girü uş münāsib bir ĥaber
Diñle eydem bu sözi iy mu'teber
547. Ya'nı çünkim ol resūl-i dü-cihān
Sidre'den geçmek diledi ol zamān
548. Didi Cebrā'ıl'e kim gel yā emin
Gidelüm ol Ĥazret'e iy pāk-ü dīn
549. Didi Cebrā'ıl baña budur maçām
Gidemezven ilerü bil iy hümām

114 A

550. Didi “mā minnā vü illā”⁵² iy güzün
Ver maḳām-ı ma‘lūmı iy pāk-ü dın
551. Ol maḳāmdan giçemez ol bir ḳadem
Ger geçerse ol yanar pes ben nidem
552. Didi Cebrā’ıl’e kim geldüñ baña
Tā senüñle gideven dostdan yaña
553. Ben giderem şimdi sen ḳalur mısın
Bir ḳadem ilerü adğıl iy güzün
554. Cebrā’ıl diledi ada bir adım
İrdi Ĥaḳḳ’dan aña pertev iy nedim
555. Yaḳdı anı ḳıldı bir serçe gibi
Var ḳıyās it o dergāhı iy ğanı
556. Cebrā’ıl gibi ḳişi yol bulamaya
İşbu biz bî-çäreler bil neylemeye
557. Çünki ḳaldı Cebrā’ıl anda iy yār
Refref oldu Ĥaḳḳ’dan ol demde āşikār
558. Bil ki Refref bir yeşil nesne iy hümām
Seddi ḳılmış ol ufūḳaynı temām
559. Ol resül bes bindi Refref üstine
Gitdi anuñ ile ol dem dostuna

⁵² Bizden değıldir.

560. Bil resüle oldı biş merkeb iy yār
Ĥazrete varınca diyem āşikār
561. Bişini daĥı saña taqrir idem
Diñle bu sözi girü iy muĥterem
562. Mecsîd-i Aķsā'ya dek evvel Burāk
Biri Mi'rāc göge deñlü bî-şikāk
563. Bil melekler ķanadı biri daĥı
Ol yidinci göge deñlü iy aĥı
564. Biri Cebrā'îl ķanadıdur iy yār
Sidre'ye varınca bilgil āşikār

114 B

565. Ol bişinci Refref idi bî-gümān
Bindi aña dostuna oldı revān
566. Cebrā'îl ķaldı orada ol resül
İrdi kürsiye revān ol bā-uşül
567. Gördi kürsiyi ol nebîler serveri
Hoş şıgırmış gökleri vü yirleri

*Ķāle'llāhu Te'ālā vesi'a kürsiyyü's-semāvāti ve'l-arza*⁵³

568. Bunda daĥı var-durur bil iĥtilāf
Cān ile diñle diyem itme güzāf

⁵³ Allah Teala buyurmuştur: “ O'nun kürsüsü gökleri ve yeri içine alır.(İçinde “kürsi” kelimesi geçtiği için bu ayete “Ayetu'l Kürsi” denilmiştir. Burada kürsi bildiğimiz taht manasında olmayıp Allah'ın şanına layık, mahiyetini ancak kendisinin bildiği bir varlıktır. (Bakara Suresi 255. ayet).

569. Dir Hâsan kim kürsî Hâkķ ‘arşını bil
Ba‘zılar dir kürsî ‘ilmi ol celîl

570. Ba‘zılar Hâkķ kudretidür di iy mâh
Şaķlar anuñ ile yiri gögi ilâh

571. Ba‘zılar kürsî hâķıķat var didi
Diñle ol İbn-i ‘Atâ ne söyledi

572. Didi gök yir kürsî altında ‘ayân
Şanki yazı içre bir halka hemân

573. İbn-i Mes‘ūd dañı didi iy ulu
Her iki gök arası iy bahtulu

574. Bil ki biş yüz yıllıķ itdi anı Hâkķ
Bil yaķın böyle-dürür ol heft tabaķ

575. Hem yidinci gökden ol kürsiye dek
Ol da biş yüz yıllıķ oldı tutma şek

576. Kürsiden tâ şuya varınca yaķın
Ol da biş yüz yıllıķ oldı iy güzün

*Ķāle’llāhu Te‘ālā ve hüve’l-lezī haleķa’s-semāvāti ve’l-arża fī sitteti eyyāmin
kāne arşuhū ale’l-māi*⁵⁴

115 A

577. Hâkķ Te‘ālā ‘arşı ol şu üzre hem
Hâkķ Te‘ālā arşı üzre iy muhterem

⁵⁴ Allah Teala söyle buyurmuştur: “Öyle Allah ki yer ve gökyüzünü altı günde yarattı. Ve, arş da suyun üzerindeydi.” (Hud Suresi 7. ayet)

Ḳāle'llāhu Te'ālā er-rahmānū ale'l arṣi's-tevā⁵⁵

578. Ya'nı kim bi'l kudreti hem bi'l ulu
Bil yaqın lā bil mekān iy bahtulu

579. Çün bu vech ile anı gördi resül
Geçdi anda daḥı ol dem ol usül

580. İrdi levḥa hem ḳaleme ol ḥabīb
Çün 'acāyib gördi anda ol tabīb

Ḳāle'llāhu Te'ālā bel hüve Ḳur'an'un- meçidun fî levḥin mahfūzin⁵⁶

581. Bunda daḥı var-durur aḳvāl iy yār
Diñle eydeyim anı bil ben āşikār

582. İbn-i 'Abbās didi Ḥaḳḳ levḥi yaqın
Eyledi aḡ incüden bil iy güzün

583. Çevresin yāḳūt ü aḥmer düzdi bil
'İlm-i 'ālem anda menḳüş iy ḥalıl

584. Üç yüz altmış kez nażar her günde Ḥaḳḳ
İder aña 'āleme virür sebaḳ

585. Kimin iḥyā ider kimin öldürür
Kimine 'izzet virüben güldürür

586. Kimini ḳılur zelîl ol pâdişāh
Ne dilerse ḳılur oldur ulu şāh

⁵⁵ Allah Teala söyle buyurmuştur: "Rahman Arş'ı hükmü altına almıştır. (Ta'ha Suresi 5. ayet)

⁵⁶ Allah Teala söyle buyurmuştur: "Hakikatte o (yalanladıkları, aslı) levh-i mahfuzda bulunan şerefli Kur'an'dır." (Buruc Suresi 21.ve 22. ayet)

587. Ba‘zılar yâķūt u aĥmer didiler
‘Arşuñ ol hem sağ yanında iy piser

588. Kızıl altun zincir ile iy ulu
‘Arş-ı Ĥaķķ’a ol mu‘allaķ aśılı

589. Hem uzunlığı anuñ bil iy güzın
Yir ile gök arasınca Őeksüzın

115 B

590. Başdan ayağa tamāmet yazludur
Cümle ‘ālem naķşı anda cizlüdür

591. Bir satırdur cümle ĥalkun ‘ilmi bil
Levh-i Maĥfūż’da bu sözi añlađıl

592. Ol kıalan ĥattı hemān Allah bilür
Şeker degül ‘ilmi añun deryā-durur

593. Başı levĥüñ ĥicr-i İsrāfıl’ dedür
Ortası hem ĥicr-i ‘Azrāil’ dedür

594. Levĥ vaśfin uř didim saña iy yār
Ol kıalem vasfin diñle ařikār

595. Ba‘zılar ağ incüden didi añı
Ba‘zılar yākūt-u aĥmer iy ğanı

596. Yügrüg atluya uzunlığı yakın
Bil ki yüz yıllıķ oldu iy güzın

597. Biş delügi var anuñ iy mu‘teber
Her delüg içi elli biñ yıl iy piser
598. Hem mürekkeb aña nürdandur iy cān
Hoş aqar levh üzre oluban revān
599. Tā kıyāmet ne olacağsa yazar
Ne buyursa Hâkğ anı levhe cizer
600. Bir lügāt bilür ki İsrāfîl hemān
Bilür añı ğayrısı bilmez iy cān
601. Bil Buḥārî⁵⁷’de getürmiş bir haber
Ol resül-i bā-şafādan hüb-ter
602. Ya ‘nî dimiş ol nebî kim varmışam
Ben ‘urūcumda ol maqāma ermişem
603. Kim kalem şavtın işitdüm anda ben
Bes gedir imdi göñülden şekki sen
604. Gecdi bunlar dañı ol dem ḥalîm
İrdi Hâkğ ‘arşına ki oldur ‘azîm

116 A

*Ḳāle’allahü teāla lā ilāhüve Rabbü’l -arşi’l-ażîm*⁵⁸

605. Ḳıldı ‘arş altında vitri ol imām

⁵⁷ Kur’ân-ı Kerim’den sonra en güvenilir kitap kabul edilen el-Câmi‘u’s sahih adlı eseriyle tanınmış büyük muhaddis. Ayrıntılı bilgi için bkz. M. Mustafa el-A‘zamî, “Buhari, Muhammed b. İsmâil”, **Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ansiklopedisi**, C. 6, İstanbul 1992, s. 368–372.

⁵⁸ Allah Teala söyle buyurmuştur: “Ondan başka Tanrı yoktur. O yüce arşın sahibidir.” (Müminun Suresi 116. ayet)

Bî-rûku‘ vü bî-sücûd ü bî-қыyām

606. Ol Hâkķ’un ‘arşını gördi key ulu
Bil ki yüz biñ қандîl anda aşılu
607. Gök ile yir tamu uçmaқ iy hâkîm
Cümle bir қандîl içinde iy nedîm
608. Ol kalan қандîldağın Allah bilür
Fikir қıla kim ‘arş-ı Hâkķ nice olur
609. Didi ol sultān aña arş-ı ‘azîm
Diñle eydeyim nedendür iy nedîm
610. Ka‘b dimiş Hâkķ Te‘ālā ‘arşını
Bir yeşil cevher yaratmışdur anı
611. Bil anuñ on altı yüz biñ başı var
Her başında on altı yüz biñ yüzi var
612. Her yüzi on altı kez yüz biñ dünyece
Var қıyās it ‘arş ululuğın nice
613. Her yüzinde on altı yüz biñ ağız bil
Her ağızda on altı yüz biñ dañı dil
614. Her dilinde on altı biñ var lügāt
Tesbîh ider ol Hâkķ’ı bulur hayāt
615. Her lügātten bir melek eyder celîl
Tesbîh ider ol lügātle Hâkķ’ı bil
616. Ba‘zılar didi ki ‘arş rükni temām

Oldı dört yüz biñ key añla iy hümām

617. Bir bucağdan bir bucağa iy güzün
Bil ki dört yüz biñ yıl oldı şeksüzün

618. Bir haber vardur burada key ğarīb
Hem ‘acīb ü diñle diyem iy lebīb

619. Ya ‘nı ‘arşı Ĥaqq kaçan halk eyledi
‘Arşı ta‘zım idübenin söyledi

116 B

620. Didi kim kim olur benden ‘azım
Çün baña didi Çalab ‘arş-ı azım

621. Bir yılan yaratdı Ĥaqq bil ol zamān
Key ‘azımdı o ĥayye iy cüvan

622. Qanadı anuñ yetmiş biñ-idi şāh
Her qanatda yüz yitmiş biñ iy māh

623. Her yüzünde ağız yitmiş biñ iy dost
Her ağızda dili yitmiş dürüst

624. Her ağızdan dañı her dilden iy yār
Dürlü tesbīh olur idi aşikār

625. Bil ki yağmur qatresince iy ulu
Hem ağaclar yaprağınca iy bahtulu

626. Hem o uşaq taşlar sağısınca temām
Hem bu dünyā göglerince iy hümām

627. Tesbîh ider idi ol Hâkķ'ı mūdām
Zî-'azîm ü zî-celîl ü zî-selām
628. Kim anuñ halkını dil vaśf idemez
'Aql pervāz urup aña gidemez
629. Bes ılan tolandı 'arş ol zamān
'Arş anuñ yarusına geldi bu ān
630. Kibriyā aña yaraşur bes hemîn
Bil 'azîm anun-durur iy pāk-ü dîn
631. Őamu maħlūķuñ ululuđı iy yār
Ol 'izāmda maħv-durur āşikār
632. Çünkü toprağdan yaratdı Hâkķ seni
Girü toprağ olusarsın iy denî
633. Bes ne lāyîķdur tekebbürlük saña
Őara toprağ gibi alçaķ olsaña
634. Gör ki andañ dürlü ni'metler biter
Cümle maħlūķ yiyüben lezzet tutar

117 A

635. Sen daħı ger alçak olur iseñ iy yār
Dürlü yimiş viresin hoş ābdār
636. Bil tevāzu'dur seni iden şerîf
İrgüren a'lā maķāma hoş latîf

637. Çün resül halka tevāzu‘ itdi hoş
Lā-cirem ‘arşdan öte seyr itdi hoş

638. Kābe Kavseyn⁵⁹’e irişdi ol resül
Ya‘nî gayet yakın oldu Hâkğ’a ol

639. İki yay mikdārı kıldı iy güzün
Kābe Kavseyn’e budur ma‘nî yakın

640. Bes yakınlıktan kināyet bu kelām
Ol ‘Arablar ‘ādetince iy hümām

641. Nire bir beg ol ‘Arablardan iy cān
Kılsa yakın bir kişisi iy cüvān

642. Haymesin yakın kılmış ol şerif
İki yay miqdār deñlü iy zarif

643. Hâkğ resülüñ qurbın a‘la eyledi
Lā-cirem kim Kābe Kavseyn’i didi

Kāle‘allāhü te‘alā fe kāne Kābe Kavseyni ev ednā ⁶⁰

644. Diñle girü bir latife söyleyim
Ol me‘ānî gevherin harc eyleyim

645. Kāb-ı Kavseyn niçün didi o şāh
Kadr-i sehmin didi ol pādişāh

646. Zıre yay egrilse kıymetlü olur
Ol nişāne fı‘l hāl oğı ir görür

⁵⁹ Allah (c.c.)’a yakınlık ifade eden (iki yay kadar) bir tabirdir.

⁶⁰ Allah Teala söyle buyurmuştur: “ O kadar ki (birleştirilmiş) iki yay arası kadar, hatta daha da yakın oldu.” (Necm Suresi 9. ayet)

647. Şöyle kim a‘zā-yı mü‘min iy cüvān
Egridür ‘iśyān ile bilgil iy cān

648. Liki imān ile gönlü doğrudur
Ol sebebden cennete doğru varur

117 B

649. Yaħu yay egriyse iy bü‘l vefā
Çıkan oğ toğru-durur iy bā-śafā

650. Mü‘miñin nefsi nitekim eger bil
Hāric olan toğru andan iy ħalil

651. Ol şehādet kelmesidür bil yağın
Kim çıkar nefsüñden ol iy pāk-ü dīn

652. Ol sebebden bil ki nefis olur ‘aziz
Egriliklerden kamu olur temiz

653. Nükte-i āyet budur uş söyledüm
Dürr-i meknün gibi be takriş eyledüm

654. Liki Ĥağğ ‘śümme deñā’⁶¹ didi iy yār
Diñle ma‘ninin añun āşikār

Ķāle’llāhü Te‘ālā śümme denā fetedellā⁶²

655. Ya‘ni Ĥağğ’a yağın oldu ol resül

⁶¹“ Sonra yaklaştı”. Necm Suresi 8. ayetin bir kısmı. Ayetin tamamı şu şekildedir: “Sonra (Muhammed’e) yaklaştı, derken daha da yaklaştı.”

⁶² Allah Teala söyle buyurmuştur: “ Sonra (Muhammed’e) yaklaştı, derken daha da yaklaştı.” (Necm Suresi 8. ayet.)

Bil ki halkdan ırađ oldu bā-usūl

656. Yaħu ‘arşa yāqın oldu ol münîr
Bil ki ferşden key ırağ oldu beşîr

657. Yaħu Kudüs’e yāqın oldu hümām
Bil ırađ oldu nūfūsa ol imām

658. Rabb-i ervāha yaħūd oldu yakın
Kamu eşbāha ırađ oldu gūzîn

659. Uş dena ma‘nîsini daħı didüm
Ol münāsib vechi taqrîr eyledüm

660. Lîki ba‘zılar didi ki Cebrā’îl
Ol resūle yāqın oldu bellü bil

661. Kadr-i Kavseyni yaħud daħı yakın
Böyle dimişdür bu sözi iy emîn

662. Uşda ayt ma‘nîsin kıldum beyān
Kamu vechi saña taqrîr ü ‘ayān

118 A

663. Diñle imdi ol resūlü ol şerîf
Ĥazret’e nicesi irdi iy Ĥarîf

664. Uşda girü irdi ma‘şūkdan eşer
‘Āşıkı çekdi kıatına hūb ü ter

*Hazihil kıtatü fı beyanı ennen nebiyye' l-halîle vaşale ilā Rabbil celîli ve ekramehu'llāhu Te'ālā ve kelleme hū ve a'tāhū cemi'a mā seelehū*⁶³

665. İşbu göñlüm istedi cānānını
Hem bu göñlüm istedi ĵmānını
666. Lā-cirem pervāz urup 'arşdan öte
Geçüben irişdi ol dem ĥāzrete
667. Şundı ma'şūķ ol dem aña tolu cām
Puhte oldı ol ķadeĥden cümle
668. Sermed-i cāmın içüp oldı ebed
İkilik gitdi hemān dem oldı ferd
669. Lā-yezāle irüp oldı lā-yezāl
Lā-mekān tahtında şādı bı-melāl
670. Bil ki şādı ol-durur bākı 'umūm
Hem feraĥ oldur ķalanı bil hemūm
671. İsde ol şādiyi gec bu ğuśşadan
Göñlüni baĝla Ĥaķķ'a kes dünyeden
672. Sanmaĝıl kim bunda şāda iresin
Bir ğün ola aĝlayu cān viresin
673. Bes yaraĝ it ķünkü bunda ölesin
Ol maķāma varuban şād olasin
674. "Men ra'ahū"⁶⁴ didi buña bil kim nebı

⁶³ Bu kıt'a dost halilin yüce Allah'a ulaşması; Allah Teala'nın ona ikram etmesi, onunla konuşması ve ona her istediğini vermesinin beyanı hakkındadır.

⁶⁴ O'nu kim gördü.

Ol ‘amel toħmın ekigil iy ğabı

Kāle’n-nebı aleyhi’s-selām ed-dünyā mezra‘atü’l-āhireti⁶⁵

675. Tā ki cennet ħırmenin götüresin
Anda varup dürlü ni‘met yiyesin

676. Ĥūr u köşk ü ravza-ı rızvāna bil
Mālik olasın o mülkde iy ħalıl

118 B

677. Bes göresin anda rey-ı zü’l celāl
Dā’imi şād olasın hem bı-melāl

678. Ol resüle hem de ħonşu olasın
Cennet içre hoş şafāda ħalasın

679. Ümmet iseñ cānla di eś-şevāt
Tā ki cānuña ire nev nev ħayāt

680. Diñle imdi ol resülü mu‘teber
Ķābe Ķavseyn’e dañı ħıldı güzer

681. İrdi “ev ednā”ya ol dem ol güzün
Buldı vuşlat ĤaĶĶ ile ol dem emün

682. Çünki ‘āşık irdi ma‘şūĶa revān
Gitdi ‘āşık ma‘şūĶı ħaldı hemān

683. Ma‘şūĶ aña sundı bir cām-ı fenā
Nüş idüp ‘āşık hemān buldı beĶā

684. Gitdi keşret ħaldı vahdet iy hümān
Baħre ħarışdı bu baħr oldı temām

685. Bı-nişāna irdi oldı bı-nişān
Dil nice vire ħaber andan iy cān

⁶⁵ Nebi (A.S.) şöyle buyurmuştur: “Dünya ahiretin tarlasıdır.”

686. ‘Âql u fehm ü fikir ser-gerdân olur
Bil ki cānāna iren cānān olur
687. Nefs vü qalb ü rūh anda iremez
Rū-yı ma‘şūkı olur bil göremez
688. Sırr-ı Hâkķ’dur anda veren iy ulu
Şol ki hâkķdur uş didüm iy bahtulu
689. Bes resül nefsin qodı gönlerde hem
Sıdre’de qalbin qodı ol demde em
690. Qābe Qavseyen’de qodı rūhın o cān
Sırrı-y-ıla hāzrete irdi revān
691. Nefs ile “şümme denā” oldı o şāh
Hem tedennı itdi qalbiyle o māh

119 A

692. Rūhuyla Qābe Qavseyn’e irdi ol
Sırrı-y-ıla buldı “ev ednā”ya yol
693. Bes ki nefis itdi nidā kim qanı qalb
Qalb didi kim eyne rūh idüp taleb
694. Cān dañı didi kim ol dem eyne sır
Qanı hāzret didi sırr bil iy emır
695. Bes ki hāzret nefse didi bil yaqın
Saña ni‘met mağfıret virdüm hemın
696. Qalbe didi kim maħabbet saña bil
Rūha rahmet hem kerāmet iy halıl

697. Sırta didi kim beni virdüm saña
Gel berü yâ sırr sen benden yaña
698. Bes resülün sırrı çün buldı visâl
Ol ulu şâh aña gösterdi cemâl
699. Didi aña yâ hâbîbî armağân
Ne getürdüñ hâzretüme di ‘ayân
700. Gelse dost dostta verür hoş armağân
Dünyeden qanı armağan baña iy cân
701. Ol resül didi İlâhî armağân
İki üç nesne getürdüm hemân
702. Uşda bir avcumda eksük tã‘atüm
Hem birinde çok günâh-ı zelletüm
703. Bundan artuq dañı nesnem yoq virem
Hâzretünden bil ki rahmet isterem
704. Didi tã‘at eksükini yâ hâbîb
Rahmetümle gâfr kıldum yâ tabîb
705. Ol günâhı dañı ‘afv itdüm temâm
Bil şefã‘atünle senün yâ imâm
706. Yâ Muhammed Meryem’i kıldum qabül
Her kişi bes istedi anı usül

119 B

707. Her kişi itdi tekeffül ol kıızı

Hem Zekeriyā daħı itdi bu sözi

Ḳāle‘allāhü Te‘ālā ve keffeleha Zekeriyya küllemā dahele aleyhā Zekeriyyā el-mihrāb⁶⁶

708. Her kişi istedi kim anı ala

Pes buyurdum kim alem śuya śala

Ḳāle‘allāhü Te‘ālā iz yelūne elāmehum eyyuhum yekfilu Meryem ve mā kānet ledeyhīm iz yahtesimūn⁶⁷

709. Bil birincidi alemlen iy imām

Suya śaldılar amusunı temām

710. Ol Zekeryā alemin baturmadum

Meryem’i bil kim aña ısmarladum

711. Anda degüldüñ o vaitin sen yakın

Anda missañ saña virirdüm hemİN

Ḳāle‘allāhü Te‘ālā mā kānet ledeyhīm yelūne elāmehum⁶⁸

712. Çün ıyāmet günü ola iy emİN

‘Āśİ ümmetüñ ekişeler yakın

713. Ol cehennem ‘āşİler benüm diye

Hem zebānİ ‘āşİler cānum diye

714. Diye Mālik ki benüm anlar iy cān

⁶⁶ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Zekeriya’yı da onun bakımı ile görevlendirdi. Zekeriya onun yanına mabede her girişinde.(Ali-İmran Suresi 37. ayet.)

⁶⁷ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “ İçlerinden hangisi Meryem’i himayesine alacak diye kura çekmek üzere kalemlerini atarlarken sen onların yanında değildin. Onlar ekişirken de yanlarında değildin.” (Al-i İmran Suresi 44. ayet.)

⁶⁸ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Kalemlerini atarken yanlarında değildin.” (Al-i İmran Suresi 44. ayet)

Diye Şeytān kim mürîdümdür ‘ayān

715. Diye Ādem oğlum u kızum benüm
Sen diyesin ümmetimdür iy canum

716. Bes kalem şaluñ diyem ben yā resūl
Bil şefā‘at kalemîñ kılam kabūl

717. Cümle ‘āşî ümmeti saña virem
Kamusunı cennetümde toyuram

718. Bu ne luţf vü ne keremdür ne kemāl
Bu ne raĥmet ne seĥāvet ne cemāl

120 A

719. Bu ne ‘izzet bu ne ĥürmet iy imām
‘Āşî ümmeti bağışladı temām

*Ve fi'l-ĥaberi k̂āle nebî aleyhisselām se'eletü Rabbî leylete'l-Mi'rāc mes'eleten
k̂addeditü innî lem es'elhū k̂ultü yā Rabbî e'tayte li Ademe ilā āĥirihî*⁶⁹

720. Bes resūl ol dem Ĥaĥk'a nāz eyledi
Dile geldi bir niçe söz söyledi

721. Didi virdüñ Ādem'e cennet iy şāĥ
Baña ne virdüñ digil iy pādîşāĥ

722. Didi Ĥaĥk kim cennetümi ben ġanı
Virdüm aña lîki ‘azl itdim anı

⁶⁹ Nebi (A.S.) şöyle buyurmuştur: “Rabbime bir soru sordum. Ben O’na sormadım ve dedim ki: Ya Rabbim Adem’e verdin ilā ahirih.”

723. Saña hem ümmetüñe cennet virem
‘Azl kılmayam mü’ebbed turguram

724. Didi Nüh’a sen gemi virdüñ iy şāh
Ümmetin kırtarduñ anuñ yā ilāh

725. Didi saña yeryüzünü iy hümām
Mescidü pāk eyledüm anı temām

726. Ümmetüñ mescidler içre şāh var
Ol sırātı geçeler çün māhı var

727. Didi İbrāhım’e odu berd ü selām
Eyledüñ di baña nitdüñ iy selām

728. Didi saña ümmetiñe iy güzün
Famu odun gülistān itdim yaķın

729. Didi Zemzem virdüñ İsmā’ıl’e sen
Didi Kevşer virmişem bil saña ben

730. Didi kırbān virdüñ İsmā’ıl’e hem
Didi virdüm ümmetüñe iy muhterem

731. Ol Yehūd ile Naşārā’yı temām
Ümmetüñe kırbān olsun yā imām

120 B

732. Didi Fūr’da Mūsa’ya kıldun kelām
Didi şaña uş nūr üzre iy hümām

733. Didi Mā’jde virdüñ ‘İsā’ya sen

Didi kıyametde virem sana ben

734. Ol kerāmet Mā'ide'sin iy münir
Ümmetüñ konaqlayasın iy beşir

735. Didi kim Dāvud'a virdüñ sen Zebür
Didi saña "Süre-i En'ām" iy nür

736. Didi Yūnus'u halās itdük iy şāh
Üç karañluğdan anı yā ilāh

737. Biri balıķ žulmeti biri gice
Biri deñiz žulmetidür iy yüce

738. Didi bilgil ki ümmetüñe iy niķ-nām
Kurtaram üç karañuluğtan temām

739. Biri sinle žulmeti biri Sırāt
Hem kıyāmet žulmeti kılgıl nişāt

740. Didi virdüñ āb-ı hayvān Hızır'a hoş
Didi saña Selsebıl ırmāğı uş

741. Didi virdüñ Mūsa'ya Tevrıt iy şāh
Didi saña "Āyet el Kürsı" iy māh

742. Didi virdüñ 'İsā'ya İncıl'i sen
Didi saña "Süre-i İhlās"ı ben

743. Didi dañı yā Muħammed bil yaķın
Kim saña bir süre virdüm iy güzın

744. İncıl ü Tevrıt içinde bı-neżir

“Fātiḥa” dur eyle fikir it yā münir

745. Her ki anı oquya bil yā imām
Famu oduna kılam anı ḥarām

746. Atası anası ger müşrik ola
Bil ki tamuda ‘azābı yiynile

121 A

747. Yā Muḥammed bil mükerremsin baña
Cümle maḥlūqumdan uş didim saña

*Hāzihi'l-kıṭ'ati fī beyāni ennellāhe Te'ālā e'tā'n nebıye şallallāhu aleyhi ve sellem
āḥıra Şūreti'l Baqarati ve enne'n-nebiyyü's-selām de'ā li ümmetihî ve ecābehü
Allāhu Te'ālā*⁷⁰

748. Diñle vardur burada bir hoş haber
Naql-i tefsir “Ebu'l Leyş”⁷¹ iy piser

749. Ger bu sözi cān ile diñleyisen
Ol resūlüñ rif'atın añlaysın

750. Hem bilesin ol resūlu ol nebî
Nice s'ay itdi senüñ çün iy ğabî

751. Ya'nî çün vardı resūl ol ḥazrete
İrdi anda dürlü zevķ ü devlete

752. Cebrā'ül çağırdı aña kim iy imām
Ḥaqq Te'ālā ḥazretine vir selām

⁷⁰ Bu kıt'a Allah Teala'nın Nebi (S.A.V.)'e Bakara Suresi'nin sonunu vermesi; Nebi (A.S.)'in ümmeti için dua etmesi ve Allah Teala'nın duayı kabul buyurması hakkındadır.

⁷¹ Tefsir yazarı

753. Bes “taḥiyyāt”⁷² itdi lillāhi didi
Hem śalavāt tayyibāt aña eyledi

*Ḳāle’n-nebiyyü aleyhi selam et-taḥiyyātü li’l-lāhi ve’s-śalāvātü ve’t-tayyibāt*⁷³

754. Ol nebiye Ḥaqq daḥı virdi selām
Daḥı raḥmet hem berāket iy hümām

*Ḳāle’llāhu es-selāmu aleyke eyyühe’n-nebi ve raḥmetu’llāhi ve berekātühü*⁷⁴

755. Şefkat itdi ümmete ol dem resül
Ol selāma cümle ortağ itdi ol

756. Didi bizüm üzerümüze selām
Hem de śālīḥ kullar üzre iy selām

*Ḳāle’n-nebi aleyhi’s-selām es-selāmu aleynā ve alā ibādi’llāhi’s-śālīḥin*⁷⁵

121 B

757. Cebrā’ıl’e cümle gök ḥalkı temām
İtdiler cümle şehādet iy hümām

758. Didiler kim “eşhedü en lā-ilāhe
İllā Allah”⁷⁶ var-durur ol ulu şāḥ

759. “Eşhedü enne Muḥammeden yaḳın
‘Abdühüdür”⁷⁷ hem resüli iy güzün

⁷² Namazın ka’delerinde okunan “ettehiyatü” duası.

⁷³ Nebi (A.S.) buyurmuşur: “Bütün selamlar dualar ve iyilikler Allah içindir.”

⁷⁴ Allah Teala şöyle buyurmuşur: “Ey Nebi selam. Allah’ın rahmeti ve bereketleri senin üzerine olsun.”

⁷⁵ Nebi (A.S.) buyurmuşur: “Selam bizim ve Allah’ın salih kullarının üzerine olsun.”

⁷⁶ Allah (c.c.)’tan başka ilah yoktur.

*Ḳāle Cebrā'îl'ü ve cemîu'l-melâiketi eşhedü en lâ ilāhe illāllahü vahdehü lâ-şerike lehü ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve rasülühü.*⁷⁸

760. Daḥî Ḥaḳḳ didi ki “Āmene'l resül”⁷⁹

Kendüye inan bil gerçekler ol

*Ḳāle'llāhu Te'ālā āmene'r-rasülü bi-mā ünzile ileyh.*⁸⁰

761. Bil ki her Ḳu'rān'ı kim aña iner

Ol ḳabül idübenin hoş şükr ider

762. Ol resülün girü döymedi özi

Ortağ itdi bu kerāmetde bizi

763. Didi mü'minler daḥî iy pâdişāh

Saña îmān götürürler bil iy şāh

764. Hem meleklerüne senün iy selām

Hem kitāblarla resüllere temām

765. Ḳamusın girçek bilüp fark itmezüz

Ol Yehüd ile Naşārā gibi biz

766. Mūsā vü 'İsā da çün fark itdiler

Ol sebebden kāfir olup gitdiler

⁷⁷ Şahadet erdim ki Muhammed onun kulu ve elçisidir.

⁷⁸ Cebrail ve bütün melekler: “Şehadet ederiz ki Allah'tan başka ilah yoktur. Muhammet onun kulu ve elçisidir.” dediler.

⁷⁹ Peygamber iman etti.

⁸⁰ Allah Teala buyurmuştur: “Peygamber, Rabbi tarafından kendisine indirilene iman etti, müminler de (iman ettiler). (Bakara Suresi 285. ayet.)

Ḳāle'n-nebî aleyhi's-selām ve'l-mü'minüne küllün āmene bi'l-lāhi ve melāiketihî ve kütübihî ve rusulihî la nüferriku beyne eḥadin min rusulih⁸¹

767. Didi Ḥaḳḳ mü'minlere di yā resūl
Nicesi ḳıldılar āyeti ḳabūl

122 A

768. Ya'nî “in tübdü”⁸² didüğü ol kerîm
Aḥiri āyete diñlü iy nedîm

Ḳālellāhu Te'ālā ve in tübdü mā fî enfüsiküm ev taḥfūhū yühāsibküm bihillahū feyağfirū limen yeşāü ve yü'āzzibū men yeşāü ve hüva 'alā külli şey'in ḳadîr⁸³

769. Ol resūl didi “semi'nā”⁸⁴ didiler
Hem daḥı anlar “eta'nā”⁸⁵ didiler

770. Mağfiret vir dîrler anlar yā ilāh
Cümlesi saña varur iy pādişāh

Ḳāle'n-nebî aleyhi's-selām ve ḳālū semi'nā ve eta'nā gufrānneke Rabbenā ve ileyke'l- mesîr.⁸⁶

771. Didi ol dem Ḥaḳḳ ki teklîf itmezin
Nefse götürmedügin yükletmezin

Ḳāle Allāhu Te'ālā lā-yukelifullāhu nefsen illā vüs'ahā⁸⁷

⁸¹ Nebi (A.S.) şöyle buyurdu: “ Mü'minlerin hepsi Allah'a, meleklerine, kitaplarına ve resullerine inandı. Allah'ın resullerinden hiçbirisinin arasında ayırım yapmayız dediler.”

⁸² Açığa çıkarır iseniz.

⁸³ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “İçinizdekileri acığa vursanızda gizlesenizde Allah ondan dolayı sizi hesaba çekecektir, sonra dilediğini affeder dilediğine de azabeder. Allah her şeye kadirdir.” (Bakara Suresi 284. ayet.)

⁸⁴ İşittik

⁸⁵ İdaat ettik.

⁸⁶ Nebi (A.S.) şöyle buyurmuştur: “İşittik, itat ettik ey rabbimiz affına sığındık dönüş sanadır dediler” (Bakara Suresi 285. ayet.)

772. Hem lehā mā-kesebet bil iy münir
Hem ‘aleyhā ma’ktesebet iy beşir

***Lehā mā-kesebet ve ‘aleyhā ma’ktesebet.*⁸⁸**

773. Hayırdan kesb itdügün aña virem
Şerden kesb itdügüni dahı görem

774. Hayır şer işledigini göriser
Cennete yahūd tamuya giriser

775. Dinledüñ uşda Ebu'l Leys’den haber
Diñle Cāmî‘ül Letāyif’den eşer

776. Bil resüle Ĥaqq bil i‘zāz eyledi
Dilegil benden ne dilerseñ didi

777. Ol resül gufrāneke didi aña
Rabbenā uş varuruz cümle saña

122 B

778. Yarlığağıl cümlemüzi iy kerim
Zire sensin ĥalka rahmānurrahim

***Ķāle’n nebî aleyhi’s-selām ġafere inneke Rabbenā ve ileykel masr*⁸⁹**

779. Ĥaqq didi kim ümmetini hem seni
Yarlığadum cümleñüzi ben ġanı

⁸⁷ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Allah her şahsı ancak gücünün yettiği ölçüde mükellef kılar.” (Bakara Suresi 286. ayet.)

⁸⁸ “Herkesin kazandığı (hayır) kendine, yapacağı (şer) da kendinedir. (Bakara Suresi 286. ayet.)

⁸⁹ Nebi(A.S.) buyuruyor ki: “Ey Rabbimiz affına sığındık dönüş sanadır.”

780. Beni birleyüp seni girçekleyen
Raĥmetüme ol-durur bil kim iren

781. Didi girü yâ Muĥammed istegil
Her ne dirseñ virem anı saña bil

782. Rabbenā diyüp resül itdi taleb
“ İñ nesîñā lā-tüāĥîznā”⁹⁰ iy Rab

Ķāle'n-Nebî aleyhi's-selām Rabbenā lā-tüāĥîznā in nesîñā ev aĥta nā⁹¹

783. Ya'nî unudup ĥata kıldığımız
‘Afv kılgıl aĥz kıлма cümlemüz

784. Ĥaĥķ didi kim ‘afv kıldum iy münîr
Unıdup yañıldığunuz yâ beşîr

785. Didi girü yâ Muĥammed istegil
Maĥsūduñı neyse virem iy ĥalîl

786. Rabbenā deyüp nebî ĥoş söyledi
Bil “ve lā-taĥmil ‘aleynā îsran”⁹² didi

***Ķāle'n-Nebî aleyhi's-selām Rabbenā ve lā-taĥmil aleyñā îsran kemā hameltehu
‘ale'd-dîñ min ĥablinā***⁹³

787. Ol geĥen ümmete ağır yüki hem
Yükledüp zaĥmet kılup iy muĥterem

⁹⁰ Untursak bizleri bundan dolayı mesul tutma.

⁹¹ Nebi(A.S.) buyuruyor ki: “Rabbimiz unutursak ve hataya düşersek bizi sorumlu tutma.”

⁹² Bize ağır yük yükleme.

⁹³ Nebi(A.S.) buyuruyor ki: “ Ey Rabbimiz! Bizim üzerimize bizden öncekilere yüklediğın gibi ağır yük yükleme.”

788. Anlaruñ gibi bize yükletmegil
Dilegüm budur didüm uş yā celîl

789. Ya‘nî bir žulm itse ol ümmete Çalabb
Bil ĥaram idermiş anlara Rab

123 A

790. Hoş yemekleri kim kıt-u ĥayāt
Didi “ĥarremnā ‘aleyhim tayyibāt”⁹⁴

*Ķāle’l-lahü Te‘ālā febižulmin min elležine hādū a‘leyhim ĥarremnā tayyibāt
uhille lehum.*⁹⁵

791. Bes didi Ĥaqq yā Muĥammed bil yaqqin
Ĥācetüñ itdüm revā bil iy güzün

792. Dile dañı tā kabül idem dilek
Benunin sultānı ma‘nî dutma şekk

793. Bes resül ümmete şefkat eyledi
“Rabbenā ve lā-tuĥammilnā”⁹⁶ didi

*Ķāle’n-Nebi aleyhi’s-selām Rabbenā ve lā- tuĥammilnā lā-tāķete lenā bih*⁹⁷

794. Gücümüz yitmedügin yükletme sen
Ümmetim gāyet za‘if iy zululmenin

⁹⁴ Onlara (Yahudilere) temiz olan eyleri haram kıldı. Nisa Suresi 160. ayetin bir kısmı ayetin tamamı şöyledir: “Hasılı o Yahudi olanların zalimlikleri, sebebiyledir ki daha önce onlara helal kılınan hoş ve güzel şeyler onlara haram kıldık”.

⁹⁵ Allah Teala şöyle byurmuştur: “Hasılı o Yahudi olanların zalimlikleri, sebebiyledir ki daha önce onlara helal kılınan hoş ve güzel şeyler onlara haram kıldık.” (Nisa Suresi 160.ayet.)

⁹⁶ Rabbimiz bizlere yükleme.

⁹⁷ Nebi(A.S.) buyuruyor ki: “Ey Allah’ım bize gücümüzün yetmediği işler de yükleme.” (Bakara Suresi 286. ayet.)

795. Ol çeleb didi q̄abul etdim daħı

İstegil virem anı t̄a iy saħı

796. “V̄a‘fu ‘annā”⁹⁸ didi ol demde resūl

Hem daħı “vaġfir lenā”⁹⁹ ol b̄a-uşūl

797. Daħı “ver h̄amnā”¹⁰⁰ didi ol dem o şāh

“Ente Mevlānā va fensurnā”¹⁰¹ o m̄āh

798. Kāfir ūzre bizi ġālib q̄ıl didi

Ĥaqq q̄atında bu du‘āyı eyledi

*Q̄āle‘n-Nebī aleyhi’s-selām va fu annā veġfir lenā verrh̄amnā ente Mevlānā
fensurnā ‘alel q̄avm*¹⁰²

799. Didi Ĥaqq kim yā Muħammed in yekūn

Ya‘nı sizden olsa “ ‘ıřrūn şābirūn”¹⁰³

800. İki yüz kāfire ġālib eyleyem

Sizden on şabr ideni iy muħterem

801. Ger yüz olur ise şabr iden yaq̄ın

Ġālib idem biñden anı iy ġüzin

123 B

*Q̄āle‘l-lāhu Te‘ālā in yekūn minkūm ‘ıřrūne şābirūne yaġlibu mieteyni ve
enyekūn minkūm.....*¹⁰⁴

⁹⁸ Bizleri affet.

⁹⁹ Bizlere maġfıret eyle.

¹⁰⁰ Bizlere merhamet et.

¹⁰¹ Sen bizim mevlamızsın bizlere yardımcı ol.

¹⁰² Nebi(A.S.) şöyle buyurmuştur: “Bizi affet, bizi baġıřla, bize acı, sen bizim mevlamızsın kâfirler toplumuna karşı bize yardım et.” (Bakara Suresi 286. ayet.)

¹⁰³ Sabreden yirmi kişi. Enfal Suresi 65. ayetin bir kısmı ayetn tamamı şu şekildedir: “Eġer sizden sabırlı yirmi kişi bulunursa iki yüze(kâfir) galib gelirler. Eġer sizden yüz kişi olursa kâfir olanlardan bin kişiye galib gelirler.”

802. Uşda bu naqli dañı saña didüm
 Qıl baqalıp ma'nışini hoş söyledüm

803. Liki Ebu'l Leyş'de imām naql eylemiş
 İş de diyiben Cebrā'ıl ile dimiş

804. Bes resüli Hâkğ mükerrerem eyledi
 Hâcetin virdi mu'azzam eyledi

805. Kâfir üzre anı gâlib eyledi
 Bes resül beni "nuşirtu bi'r-ru'b"¹⁰⁵ didi

***Qāle'n nebī aleyhi's-selām nefertü bir'rubi mesirate şehrin*¹⁰⁶**

806. Bil bir aylıq yola deñlü şeksüzü
 Heybetüm kâfirlere irer yaqın

807. Zî-resül ki qamu derde tabib
 Hem ulu sultāna ol gereklü habib

808. Çün dilegini temām itdi resül
 Hâkğ dañı cümle anı kıldı qabül

809. Bes resüle ol çeleb gör ne didi
 Ümmetinden beş şikāyet eyledi

810. Diñle tā kim nefsuñ insāf işide
 Tā ki Hâkğ'dan Hâkğ sözi ol işide

811. Birisi bu kim didi bil iy habib
 Ben yarıngı gün 'amelin iy tabib

¹⁰⁴ Allah Teala şöyle buyurmuştur: "Eğer sizden sabırlı yirmi kişi bulunursa iki yüze(kafir) galib gelirler. Eğer sizden yüz kişi olursa kafir olanlardan bin kişiye galib gelirler." (Enfal Suresi 65. ayet.)

¹⁰⁵ Korku ile yardım edildim.

¹⁰⁶ Nebi(A.S.) şöyle buyurmuştur: "Korku ile bir aylık mesafe kaçtım."

812. Tekellüf itmezven olara lîki olar
İsder ol gün rızķını iy mu‘teber

813. Biri daħı didi aña iy ħalîl
Ben virürem ümmetüñ rızķını bil

814. Lîki olar ķulluđı ğayrıya ķılur
Baña ķulluķda ķamusu söz olur

124 A

815. Biri daħı bu rızķum anlar yirler
Şükr benden ğayra ider iy mu‘teber

816. Baña ħāyin olur anlar iy emîñ
Ħalķum ile şulĥ iderler bil yaķîñ

817. Biri daħı benvenin ‘izzet viren
Anlar ister ‘izzeti bil ğayrıdan

818. Bir daħı tamuyı ben iy neźîr
Bil yaratdum kâfir çün iy beşîr

819. Lîki ümmet sa‘y ider aña gire
Ol ‘azāb-ı mülîm anlar göre

820. Vir naşîĥat yā ħabîbî ümmete
Sa‘y ideler tā gireler cennete

821. Bil ki sensin baña ‘izzetlü ħabîb
Ümmetüñ ‘āsilerine hem tabîb

822. Diñle ĥazret aña ‘izzet eyledi
Yā Muĥammed delli ricleyke didi
823. Ya‘nı şarkıt ayağunu iy ĥabı̄b
Pes ki şarkıtdı hemān dem ol tabı̄b
824. Ayağı bir nesneye irdi revān
Girü kaçdı ol dem ol nesne iy cān
825. Bes resūl ol dem didi kim yā İlāh
Şol ayağumdan kaçan nedür iy şāh
826. Didi ĥazret aña kim ‘arşumdur ol
Nişe kaçdı didi ol demde resūl
827. Didi ĥazret aña bilgil iy ganı̄
Ben ırağ itdüm ayağundan anı
828. Zı̄re seni çün ĥabı̄büm eyledüm
Bil ki ‘arşum saña lāyık görmedüm
829. Bir degül on ‘arş dizilse iy ĥabı̄b
Ĥazretüme cümle gelse iy tabı̄b

124 B

830. Bir avuc ayağunun toprağı bil
Cümlesinden baña yigdür iy ĥalı̄l
831. Zı̄-kemāl i‘zāz zı̄-ikrām iy yār
Ki itdi aña ol ĥalı̄m kirdigār
832. Cümle maĥlūqdan anı kıldı güzın

Çıldı anı rahmeten lil'alemın

833. Nice menzil geçdi bilgil iy emın
Tā ki ol sultāna oldı ol yaqın

834. Sidre'den irince ol řāha resūl
Yidi menzil geçdi bilgil iy usūl

835. Her biri 'arşdan řerāya deñlü bil
Yüz biñ ol miqdārdı key añlağıl

836. Bu ne rif'atdür resūle iy nedim
Ki ol habıb oldı bu hem oldı kelim

837. Nice söz söyledi aña ol kerim
Nice rāz açdı aña ol dem rahim

838. 'Ākıl-ısañ ma'sūk arasında bil
Hoş niyāz ü nāz gitdi iy halil

839. Ĥāceti neyse bitürdi ol celil
Hem murādın kıldı ĥāsıl ol cemil

840. Niçe nesne bil aña vahy eyledi
Zire Qur'an içre "mā evhā"¹⁰⁷ didi

***Ķāle'l-lāhu Te'ālā fe-evhā ilā abdihi mā evhā*¹⁰⁸**

841. Ya'nı söyledi kuluna ol hakim
Şunı ki ol söyledi kıldı kelim

¹⁰⁷ Vahyettiğini. Necm Suresi 10.ayetin bir kısmı. Ayetin tamamı şöyledir: "Bunun üzerine Allah kuluna vahyini bildirdi."

¹⁰⁸ Allah Teala şöyle buyurmuştur: "Bunun üzerine Allah kuluna vahyini bildirdi." (Necm Suresi 10. ayet.)

842. Şol ki eşkere söz idi uş didüm
Saña bir bir anı taqrır eyledüm

843. Şol ki sırdır anı girü iy şebâb
Hâkķ bilür “vâllahu ā‘lem bi’s sevâb”¹⁰⁹

125 A

844. Hâceti çün kim anuñ oldu temâm
Dönmek istedi o demde ol hümâm

845. Diñle imdi nicesi döner o hân
Yaħu hâzret ne virür aña armağân

846. Eydeyin bu ma‘niyi saña beyân
Ac kulağuşı berü imdi iy cân

847. ‘Işķıla diñle bu sözi sen iy yâr
Tâ ki dürlü ma‘ni ola aşikâr

*Hażiħi’l kıt‘atu fı beyâni enne’n-nebı aleyhi’s-selâm rece‘a mine’l Hâkķ’ı ile’l
ħalk ma ‘el Hâkķ fe inne’l-lâhe Te‘âlâ e’tâhû ħamsıne şalâten şümme naķasaħu
ilâ ħamsi şalavâtin ve faradahû ‘aleyhi ve ‘alâ ümmetihı ilâ yevmi’l kıyâmeti ve
min lütfi Te‘âlâ cümeli şevâb-ı ħamsıne fı ħamsi şalâvat ħüve’rahımü’l kerımü
‘alâ ħâkķihı’¹¹⁰*

848. Uşda cân ķumrısı yuvasın ķodı
Ol vatan kim aşıldı terk eyledi

849. Hind ilinden tûti-i cân girü uş
Rûm’a geldi armağân getürdi ħoş

¹⁰⁹ Doğrusunu Allah (c.c.) bilir.

¹¹⁰ Bu kıt’a Nebi (A.S.)’ın Hakk ile halka Hakk’tan dönmesi, Allah Teala’nın ona elli vakit namaz vermesi sonra onu beş vakit namaza düşürmesi, kıyamette Nebi(A.S.) ve ümmetine farz kılması, yarattıklarına karşı rahim ve kerim olan Allah’ın elli vakit namazın sevabını beş vakit namazda vermesi şeklindeki lütfunun beyanı hakkındadır.

850. Gel berü imdi alursañ armağān
Cānuña cān atsın bil kim iy cān
851. Armağān vir ne iresin iy yār
amu gōñlüñ ola ol dem sebze-zār
852. Ol maāmuñ alına hem iresin
Ol hümā menzil-gehine varasın
853. Bil oldur budur dār'ül fenā
Bil safā oldur budur dār'ül 'anā
854. Hey ne ıldıñ işbu hār-istāna sen
Fariñin gül-zāru "udsi zü'l minen"¹¹¹
855. İşbu gülhene ne ıldıñ iy nedim
Çünkü var Cennet- i Firdevs-i na'im

125 B

856. Çünkü bayuş gibi vırān istedüñ
Lā-cirem ol menzili terk eyledüñ
857. Gel hümā ol bayuş olma iy yigit
Ol maamı istegil sözüm işit
858. Armağanı alıgör ki varasın
Ol maāma şeksüzün bil ki iresin
859. Diñle imdi armağān nedür diyem
Dürlü ma'nı saña teqrir eyleyem

¹¹¹ Minnet sahibi

860. Çün Ceyb'ün işi bitdi ol zamān
Ümmete Hâkķ virdi ol dem armaġān
861. Farz kıldı günde elli vaķit namāz
Hâkķ ile kıлмаķ münācāt ü niyāz
862. Bes resūl ol demde Hâkķ'dan döndi bil
İrdi Mūsā'ya hemān dem ol halīl
863. Sordu Mūsā Hâkķ ne buyurdi didi
Didi günde elli namāz farz eyledi
864. Didi Mūsā elli namāza iy güzīn
Ümmetiñüñ güci yitmez bil yaķīn
865. Senden öñdin halkı ben çok sīnadum
Bunlara ķatı mu'ālece eyledüm
866. Hâkķ sözün anlara dutdurmaķda ben
Çoķ cefā gördüm işit sözüm sen
867. Hâzret'e dön girü tahfīf istegil
Kulluġun yiynilde tā kim ol cemīl
868. Bes ki döndi hâzrete ol dem halīl
Elli vaķtün onunı ķodı celīl
869. Girü döndi Mūsā'ya geldi habīb
Mūsā nitdün didi aña iy tabīb
870. Didi Hâzret onunı baġısladı
Ümmetüme ol kerīm lutf işledi

126 A

871. Mūsa didi ũmmetũñ ġāyet za‘ıf
Girũ dõngil ĥāzrete sen iy ŧerıf
872. Girũ dõndi ĥāzrete itdi dilek
Ĥaqq girũ on dañı qodı tutma ŧek
873. Bes ki ol dem Mūsa’ya dõndi ŧafā
Mūsā didi dõn girũ iy bũ’l-vefā
874. Bari dõrt kez ĥāzrete itdi dilek
Onar onar qodı ĥāzrete tutma ŧek
875. Bil biŧincisinde biŧ qodı kerıim
Qaldı biŧi diñle imdi iy nedım
876. Bes ki ol dem Mūsa’ya dõndi beŧır
Mūsā didi aña nitdũñ iy münır
877. Didi yā Mūsā biŧi qaldı hemān
Qalanın bağısladı ol bı-mekān
878. Mūsā didi girũ dõngil iy emın
Ŭmmetũñ ġāyet za‘ıfdür bil yakın
879. Ol ĥabıb didi utandum yā kelım
Rāzıyam biŧ vaqt namāza iy selım
880. Geldi bir āvāze hemān dem iy tabıb

Didi kim “emzeytü farzî”¹¹² yâ hâbîb

881. Ya’nî farzum bil ki bişde eyledüm
Kullaruma kalanın bağışladum

882. Lîki bunda Hâkķ beşâret eyledi
Ol resûle diñle kim ne söyledi

883. Didi “mâ yübeddelü’l kıavlü ledeyye”¹¹³
Ya’nî sözden dönmezem didi hây

884. Çünkü evvel elli kııldım armağân
Biş virdüm ellinüñ müzdin iy cân

885. Kankı ümmet kim kııla beş vaķt namâz
Elli müzdin virem ben bî-niyâz

126 B

886. Hâkķ didi kim “men cā’e bil hasenet”¹¹⁴
Felehü ‘aşrun budur Hâkķ’a âdet

*Kāle’llāhu Te’ālā men cā’e bi’l haseneti felehü ‘aşru emsālihā*¹¹⁵

887. Ya’nî bire on virür ol kirdgār
Beş kez on elli olur bî-şekk iy yār

888. Bes ki Hâkķ’un armağanıdur namâz
Eyle beş vaķte Hâkķ ile niyâz

¹¹² Farzımı yerine getirdim.

¹¹³ Benim katımda söz değıştirilmez.

¹¹⁴ Kim bir iyilik getirirse. En’am Suresi 16. atetin bir kısmı ayetin tamamı şu şelildedir: “Kim bir iyilik ile gelirse, ona on misli verilir.”

¹¹⁵ Allah Teala buyurdu ki: “Kim bir iyilik ile gelirse, ona on misli verilir.” (En’am Suresi 160. ayet.)

889. Vaḳtiyle ḳıl namāzı iy cūvān
Ol azābdan ḳurtarasın tā ki cān
890. Ger namāzı vaḳtiyle ḳılmayasın
Şeksüzün Hâḳḳ rah̄metin bulmayasın
891. Nitekim gelmiş haberde iy harif
Kim dimişdür ol resūl ol şerif

Hazihi'l haberu fî beyāni 'azābi tāriki's-sālati ve 'azābi men fevkaha min vaḳtiḥā¹¹⁶

892. Ya 'ni Mi'rāc'ında gördi ol ḥakim
Çoḳ ḳavm ḳatı 'azābda iy nedim
893. Er ü 'avrāt hem daḥı şeyhiyle şāb
Ol melekler anlara ider 'azāb
894. Dapaların şöyle ururlar iy cān
Binler ırmaḳ gibi olur revān
895. Çaḡrışup vā-veylidir anlar ḳamu
Hem de dirler vaşbūr iy amū
896. Şordu ol dem Cebrā'ıl'e ol ḥalil
Kim ne ḥalk durdı bular yā Cebrā'ıl
897. Cebrā'ıl didi namāzı bil bular
Vaḳt ile ḳılmazlar idi iy mu'teber
898. Daḥı terk iderler idi anı iy cān

¹¹⁶ Bu haber namāzı terkedenin ve vaktinden sonra kılanın azabı hakkındadır.

Lā-cirem cümle ‘azāb içre hān

127 A

899. Bu söze bil kim delıldür āşikār

“Halefe min ba‘dihim halfe”¹¹⁷ iy yār

*Ḳāle’l-lāhu Te‘ālā fe-halefe min ba‘dihim halfün edau’s- śalāte ve’ttebeu’s-
shevati fesevfe yülkavne fiha*¹¹⁸

900. Ya’nı peygāamberlerinden soñra bil

Ol Yehūd ile Nasārā it halil

901. Żay’ edübenin namāzı ol ıavm

Şehvete uyup nefse itdiler žulm

902. Bes bırağılır olar Ğayyā yağıñ

Ol cehennem deresidür şeksüzün

903. Terk kıılmağılı namāzı imdi sen

Didüm āyetle hadiş saña ben

904. Dañı terk itme cemā‘at iy ahı

Şünnet-ü Müekkede ol iy sağı

905. Her ki terk ide cemā‘at iy emin

Mağbül olmaya namāzı bil yağıñ

906. Şöyle kim gelmiş haberde diñle sen

¹¹⁷ “Onların peşinden öyle bir nesil geldi ki”. Meryem Suresi 59. ayetin bir kısmı ayetin tamamı şu şekildedir: “Nihayet onların peşinden öyle bir nesil geldi ki, bunlar namazı bıraktılar; nefislerinin arzularına uydular. Bu yüzden ileride sapıklıklarının cezasını çekecekler.”

¹¹⁸ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Nihayet onların peşinden öyle bir nesil geldi ki, bunlar namazı bıraktılar; nefislerinin arzularına uydular. Bu yüzden ileride sapıklıklarının cezasını çekecekler.” (Meryem Suresi 59. ayet.)

Rüşen idem ma'nisini añla sen

Hazihi'l cüz'ü fi'l beyāni tārikü'l cemā'at¹¹⁹

907. Ya'nı bir gün otururdu ol hâbiḥ
Bir kişi geldi didi kim yā tabiḥ

908. Bu gice bir düş gördüm diñlegil
Eydivirem anı ta'bir eylegil

909. Ya'nı gördüm bir elümde iy şerif
Var filoriler yigirmi key latif

910. Bir elimde daḥı dört var iy emin
Ol daḥı gāyet latif ve hem güzün

911. Ol yigirmisi yavu kıldum iy şāh
Hem qarardı durdı elimde iy māh

127 B

912. Ol resül didi ki yatsuyı digil
Sen cema'ātle mi kılduñ söylegil

913. Ol kişi didi evde kıldum ben alu
Bil cema'āt terk kıldum iy ulū

914. Bes resül didi düşürdüğüni bil
Ol cemā'atmuz didür key añlağıl

915. Hem qaradan evde kıldığüñ namāz

¹¹⁹ Bu cüz cemaati terkeden hakkındadır.

Bil abul olmadı Ha'a ol niyaz

916. Bes cemā'at terk ılma sa'y it

Tā namāzuñ mabūl ola iy yigit

Men tereke'l cemā'ate 'aleyhi't-ta'zir ve ye'semü'l cırānū bi's-sükūti 'anhu el cemā'atū sünnetün müekkedetün ve lev terakehā ehlü nāhıyettin āsimū evcebe kutālehum bi's-silāhi li ennehā min şe'āiri'l İslām unyet'ü-l Fetāvā¹²⁰

917. Diñle birkaç mes'ele diyem iy cān

unye¹²¹, niñ naklidürür ola iy cüvān

918. Ya'nı bir kişiuñ 'özri olmasa

Ol cemā'at sünnetin terk eyleye

919. Şer'ide ta'zir aña vācibdürür

onşıları dinmese āsim olur

920. Hem de bir nāhiye halkı temām

Terk ılsalar cemā'at yā imām

921. Şir'a de āsim olur iy muhterem

Anları katl ideler seyf ile hem

922. Dın-i şı'āridür cemā'at zıre kim

Terk ılma urtulasın iy hakim

923. Gel berü mescidler icre ıl namāz

Ol cemā'atle ide gör hoş niyaz

¹²⁰ “ Kim cemaati terk ederse ona tazir gerekir ve komşular sessiz kaldıkları için günah işlemiş sayılır. Cemaat “Sünnet-i Müekkededir”. Eğer bir bölge halkı onu terk ederse günah işlemiş olurlar ve onlara karşı silahla savaşmak vacip olur. Çünkü cemaat İslam'ın şiarındandır.”(Kuniyet'l Fedava adlı kitaptan alıntı.)

¹²¹ Bir kitap ismi

128 A

924. Tā ki ol kara yüzi ağardasın
Hem sırātı yıl gibi seyr idesin

925. Şöyle kim gelmiş haberde iy harif
Dürr-i gevher gibidür diñle latif

926. Diñle mescidde namāz kılan yaqın
Geçürdür ol sırātı hoş emin

*Hazihi'l haberu fi beyāni enne men šalla's salāte fi'l mescid ubbira 'alā's-
širāti...*¹²²

927. Ya 'ni çün olsa kıyāmet hāşr olup
Kopsa kamu halk anda neşr olup

928. İşiden çü karaya yeniler ire
Hem nefes tutula gevde kadara

929. Famu bir kez hāyqıra ol gün iy cān
Cümle halk diz üzre düşeler revān

*Ḳāle'l-lāhü Te'ālā semi'ü lehā teğāyyüzen ve zefiren*¹²³ *ve Ḳāle'l-lāhü te'ālā ve
terā küllen minhū cāšiyetün*¹²⁴

930. Her biri nefsi diye ol demde bil
Ger ola Mūsā ve ger ola halil

¹²² Bu haber mescitte namaz kılanın sırat köprüsünden geçirileceğine ilışkındır.

¹²³ Allah Teala söyle buyurmuştur: "...Ona mahsus bir hışmlanma, homurtu işitirler." (Furkan Suresi 12. ayet.)

¹²⁴ Allah Teala söyle buyurmuştur: "O gün her ümmeti diz çökmüş görürsün." (Casiye Suresi 28. ayet.)

931. Ol nebî diye hem anda ümmeti
Yâ ilâhî ümmete kı1l raĥmeti
932. İstemezven nefsimi iy pâdişâh
Hadîce ü ‘Âişe daħı iy şâh
933. Fâtıma Ĥasan Ĥüseyn ile iy cân
İstemezven ümmet isterven hemân
934. Süreler ĥalkı sırâta ol zamân
Öte geçüñ diyeler bunu revân
935. Göreler bu kavm anı ince yüce
Kuşda pervâz urisa geçmeye hâce
936. Ağlaşalar ol dem efgân ideler
Gözyaşı seylâb yürek kıñ ideler

128 B

937. Gele Cibrâ’îl diye ol ümmete
Kim sırâtı nice nişe geçmezsiz öte
938. Diyeler kırkaruz ondan ya ĥalîl
Nice geçelüm bunu yâ Cebrâ’îl
939. Diye Cebrâ’îl ki dünyâda deñiz
Olsa anı niceyi geçerdüñüz
940. Diyeler Cebrâ’îl’e bil iy gani
Gemilerle geçer idük biz anı

941. Bes hemān mescidleri getüreler
Ol melekler ortaya bitüreler
942. Diyeler budur o mescidlerüñüz
Kim cemā‘at ile namāz kılduñuz
943. Girüben geçüñ sırātı hoş emin
Kulluğa budur ‘ivaż iy pāk-ü dın
944. Bes gire mescidlere ol dem o halk
Bil sırātı geçe anlar hem çü berķ
945. Kamı nice olsa şu üzre revān
Gide mescidler sırāt üzre iy cān
946. Mescidi dañı cemā‘at iy imām
Terk kıлма kırtılasın iy hümām
947. Zıre tamu odı kıatı oddur iy yār
Daş u demür doymaz aña āşikār
948. Şöyle ki geldi haberde iy kışı
Diñle yigil kıatı sen teşvışı
949. Kendü kıayduñ şimdiden yi iy cüvān
Tā ki yarın kıurtarasın anda cān
950. Diñle birķaç haslet ideyim beyān
Tā ki kıaçasın sen andan iy cüvān

*Hāzıhi’l-haber fı beyāni enne’n-nebı aleyhi’s-selām reā fı leylet’i-l Mi‘rāc
cehennem ve tavāif*

129 A

*Fîhā mu‘azzēbūn ve reā ümmeten fi’l ‘azzāb ve bekā bukāen şediden*¹²⁵

951. Ya’nî çün kim döndi ol şāh-ı kerem
Ĥāzret-i Ĥaqq’dan resūl-ı muĥterem

952. Görđi bir qara tütün ol dem ĥalîl
Cebrā’îl’e didi kim yā Cebrā’îl

953. İşbu tütün nireden gelür digil
Ne oduñdan anı ma‘lüm taqrîr eylegil

954. Didi Cebrā’îl cehennemden gelür
Anuñ çün böyle qatı qaradur

955. Baqdı görđi tamu Mālik’in resūl
Kim qamu göklerden uluyıdı ol

956. Qatı qorqunç yüzlü geydügi qara
Bir qara taĥt üzre oturmuş ire

957. Hem öñinde qatı qorqunc yüzlüler
Ver ĥisābsuz qamusı heybetlüler

958. Elllerinde oddan çomaqlar var qamu
Hem daĥı qara geyürler iy ‘amu

959. Cebrā’îl didi ki taĥtdağı iy şāh

¹²⁵ Bu haber Nebi (s.a.v.)’ın miraç gecesi cehennemi ve içinde azab gören taifeleri görmesi, ümmetinde azab içinde olduğunu görmesi ve şiddetli bir şekilde ağlamasının beyanı hakkındadır.

Famu mālīkidürür iy pādīšāh

960. Ol öñindeki Zebāñi bî-ĥisāb
Çatı anlar baĥtudurur kılsa ‘azāb

961. Bes resūl ol demde Mālīk’e didi
Famuyı göster diyüben söyledi

962. Didi Mālīk duyamazsın yā ĥabīb
Famu śarb oddur yaqın iy tabīb

963. Didi kim bir igne yurdısı kadar
Famuyı göster ki kılam ben nażar

964. Bes resūle bağ didi Mālīk iy cān
Bağdı ol dem famuya śāh-ı cihān

129 B

965. Görđi maymun śüretinde ĥalqı o cān
Famu içre yanuben ider fiğān

966. Mālīk didi kim bular iy nev cüvān
Dünyede nā-ĥaqq yire bil itdi kıan

967. Dağı görđi bir kıavmü anda ‘ayān
Kamu toñuz śüretinde iy cüvān

968. Yanar anlar od içinde zār ider
Yaş yirine gözlerinden kıan iner

969. Didi Mālīk kim bular yirdi ĥarām

Dünyede ayurmaz idi iy hümām

970. Daı gördüm bir avm bağlu amu
El  ayağ zencir içre iy ‘am

971. Bil hāmim syım oyarlar anlara
Eriyp gevdeleri ağar yere

972. Didi MālİK bil bular sci ien
Dnyede ayırmayuban fiş iden

973. Daı gördüm bir avm gk gözi var
Cmlesinn tenleri oğar iy yār

974. Yanar anlar od içinde efgān ider
Göz yaşı ağar yürek pr ān ider

975. Didi MālİK zānilerdr iy gzın
Lā-cirem atı yirler Őekszın

976. Daı gördi bir avm od yir iy cān
Key ‘azāb içinde olmuşlar nihān

977. Didi MālİK bilgil iy dürr-i yetim
Dünyede bunlar-ıdı māl-ı yetim

978. Daı gördi bir avm ki etleri
Foğranur sınd ile oddan her biri

979. Didi MālİK bil bulardur iy münir
Dünyede Őulm eyleyenler iy neźir

130 A

980. Gördi bir hātūn hem anda ol ulu
Od içinde ol mu ‘allāḫ asılu
981. Çağıruban dir idi vā Aḥmed’ā
Hem daḥı dir idi vā Muḥammed’ā
982. Didi Mālīk bil anañdur yā resūl
Uş ‘azāb içinde ıaldı bunda ol
983. İşidicek ol sözi key ağıladı
Gözi yaşı yūzi üzre çağladı
984. Cebrā’ıl görđi ki ağılar ol güzün
Bile ağıladı anuñla ol emün
985. İrdi ol dem Ḥaḫḫ’dan aña bir melek
Didi yā Aḥmed digil nedür dilek
986. Ḥaḫḫ didi ger anasın dirse virem
Ümmetini lıki tamuya da ıoram
987. Ümmetin ister ise benden ḥabıḫ
Anasın tamuda terk itsün tabıḫ
988. Bes resūl ol demde zārı eyledi
Yā ilāḥı ümmetüm gerek didi
989. Ümmet üçün anamı kıldum fidā
Uşda zār ile iderven nidā
990. Bes senüñ çün gör resūli neyledi
Anasını tamuda terk eyledi

991. Sünnetini sen neçün tutmayasın
Nişe aña cān fidā itmeyesin

992. Uş işitdün tamu hâlin iy kişi
Gelgil imdi şimdiden yi teşvişi

993. Fağı vü bāğı vü hem ‘āşî-y-ısañ
Dünyā cānın isteyüp qāşî-y-isen

994. Nefsüñ üzre şimdiden sağ sağıyı
Famudan içmezden öñdin ağıyı

130 B

995. Şimdiden olgıl peşiman iy yigit
Anda aśsı itmez peşiman key işit

996. İy qarındaş göz göge diñlemedin
Hem de cānuñ hūlqımga gelmedin

997. Bu vatandan hem dañı faşıl olmadın
‘Āşiler menziline vaşl olmadın

998. Sa’y kıl işgil yarağıñ sen temām
Zire kim müşkil makāmdur ol maqām

999. Nice pır anda diye vā şeybetāh
Nice oğlanlar diye vā hacletāh

1000. Nice yigitler diye vā hasretāh
Nice atalar diye vā ebbetāh

1001. Diye Mālik dünyadayken diseñüz
Bu sözi anda қayduñuz hem yiseñüz
1002. Aśśı ider idi ol zārı bilüñ
Aśśı itmen şimdi biñ feryād қıluñ
1003. Vay size toldı gözüñüz ağlamaz
Yaşlaruñuz yüzler üzre çağlamaz
1004. İy ‘aceb ki nişe қorқmazsın meger
İşidimez қulağıñ Hâққ’dan haber
1005. Nice taşlar vardurur súlar çıkar
Çağlayup Hâққ қorқusından ol aқar

Қāle’llāhu Te’ālā ve inne mine’l-hîcāreti limā yetefecceru minhü’l enhār. ¹²⁶

1006. Қатıdur taşdan senüñ göñlüñ meger
Kim sú çıқmaz oradan iy bi-haber
1007. İşbu gözüñ çeşmesinden çağlamaz
Nefsüñ üzre gice gündüz ağlamaz
1008. Zıre nefsüñ tutıdur ol evde bil
Uş ölüm boynuña binmiş iy zelil

131 A

1009. Sinle-dürür varacağıñ menzilüñ
Hem қıyāmet turacağıñ mevқıfıñ

¹²⁶ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Taşlardan öylesi var ki, içinden ırmaklar kaynar.” (Bakara Suresi 74. ayet.)

1010. Çevre yanuñ anda ħaşmuñ alısar
Bil kim anda ħādġı Cebbār olısar

1011. Hem münādġı anda Cebrā'ıl-dürür
Hem cehennem ol yirüñ zindānıdur

1012. Mālik ol zindānda zindāncı iy yār
Hem zebānġiler anuñ a'vānı var

1013. Yoġ-durur ŧefġat göñülerinde bil
Hem ġılaż ü hem ŧedġd didi celġl

*Ķāle'llāhu Te'ālā 'aleyhā melā'iketün ġilāżun ŧedādun lā-ya'sūne'llāhu mā-emerehum ve yef'alüne mā-ye'murüne*¹²⁷

1014. Anları oddan yaratdı ol cemġl
Bes ki ħālūñ nice ola yā zelġl

1015. Anda ħġle al ŧıġamaz iy kiŧi
ŧimdi yigil gel iy miskġn teŧvġŧi

1016. Doyamazsın güneŧ ıssısına bes
Nice doyasın ceġġm oduna iy has

1017. Ger büre ısırsa sen incinesin
'Aġreb ü yılan ısırsa nidesin

1018. Yā İlāġı ġuluñ aġlar zār ider
Raġmetüñi ħāzretüñden ol diler

1019. Cümle 'āŧġlerle aña iy kerġm

¹²⁷ Allah Teala ŧöyle buyurmuŧtur: "Onun baŧında, acımasız, ġüçlü, Allah'ın kendilerine buyurduġuna karŧı gelmeyen ve emredildiklerini yapan melekler vardır." (Tahrim Suresi 6. ayet.)

Raḥmet eyle yā latîf ü yā raḥîm

1020. İş senüñdür ul senüñ iy pâdişâh
Raḥmet eyle ullara sen yā İlâh

1021. Bes ne gülmek saña bugün iy kişi
Famudan orubanı çek teşvişi

1022. Ümmet-i Msâ'yı bil gülmez iy yâr
Famudan oruban ağlar zâr ü zâr

131 B

1023. Didi Ĥa min avmi Msâ iy cüvân
mmete “yehdne bi'l”¹²⁸ Ĥa'ı iy cân

*âle'llâhu Te'âlâ ve min avmi Msâ ummetun yehdne bi'l Ĥaı ve bihi (kân)
ya'dilne*¹²⁹

1024. Key işit Ĥa anları medĥ eyledi
Ol kitâbında anlara 'âdil didi

1025. Zıre hoş haşletleri var idi bil
Saña tarır ideyin ben key aňlađıl

1026. İbn-i 'Abbâs'dan rivâyet bu haber
Naql-i tefsiri Ebu'l Leyş iy piser

1027. Key işbu âyet ma'nisinde söylemiş
Anlaruñ aĥvâlini řerĥ eylemiş

¹²⁸ “Hakk ile doğru yolu bulurlar”. A'raf Suresi 159. ayetin bir kısmı. Ayetin tamamı şu şekildedir:
“Musa'nın kavminden hak ile doğru yolu bulan ve onun sayesinde adil davranan bir topluluk vardır.”

¹²⁹ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Musa'nın kavminden hak ile doğru yolu bulan ve onun sayesinde
adil davranan bir topluluk vardır.” (A'raf Suresi 159. ayet.)

*Hāzihî'l-kıtt'atü fî beyāni ahvāli kavm-i Mūsā ve'l-hâşâil'l ħamîdeti'l- letî ittesafü bihā ve men ittesafe bi-hāže'l ħasāili'l- ħamîdeti yenālu'd- derecete'r-ref'iate bilā-şekkin velā şübhetin.*¹³⁰

1028. Ya'nî esrā gicesinde Cebrā'îl
Ol resûli iletdi ol ümmete bil

1029. Ol resûl ol dem olara söyledi
Cümlesini dîne da'vet eyledi

1030. Bes resûli bilmedi anlar iy yār
Çıldı Cebrā'îl hemān dem āşikār

1031. Didi size söyleyendür ol nebî
Ol Muĥammed ümmîdür hem Hāşimî

1032. Didi bunlar aña kim yā Cebrā'îl
Ba's olundı mı cihāna ol ħalîl

1033. Didi nebî oldu mı ħalka ol imām
Didi Cebrā'îl ne'am oldı temām

1034. Bes imān getürdiler aña hemān
Cümle taşdik itdiler anı ol zemān

1035. Çamu ol dem yā resûlāllāh didi
Mūsā bize bil vaşiyet eyledi

132 A

1036. Didi sizden her kim irse ol şāha

¹³⁰ “Bu kıt'a Musa'nın kavminin ahvalini ve vasıflandıkları güzel hasletlerin ve bu güzel hasletlerle vasıflananların şeksiz ve şüphesi yüce dereceye ulaşacaklarının beyanı hakkındır.”

Benden ü sizden selām virsün māha

1037. Ol resūl didi bulara kimdiñüz.
Ne sebebden evlerüñüz oldı düz
1038. Ol berāberdür şamusı görürem
Alçağı yüksegi yokdur bilürem
1039. Didiler bir şavmüz uşda şamumuz
Birbirümüzden yücelik şalmazuz
1040. Birümüz evi yücelse iy güzün
Bil birinden men‘ ider gün şu‘lesin
1041. Ol resūl girü didi kim evlerüñ
Nişe yoқdur şapusı dimeñ anlaruñ
1042. Didiler birbirümüze iy hâbiş
Biz zinā eylemezüz bil iy tabiş
1043. Her birümüz hâceti olsa gelür
Her ne vaқt olsa tekellüfsüz alur
1044. Didi girü nişe gülmezsiz diñüz
Ne sebebden böyle mañzün olduñuz
1045. Didiler kim Hâşş kitābında didi
Famu vaşfin bize ma‘lüm eyledi
1046. İni anuñ maşırıku mağribce iy dost
Hem uzunı aña aşğa yir dürüst
1047. And dañı içdi kitābında ğanı

İns ü cinle tolduram didi anı

Ḳāle'llāhu Te'ālā le-emle'enne cehenneme mine'n-nāsi ecme'in¹³¹

1048. Bes ne düşer bize gülmek iy beşir
Çün cehennem böyle ola iy nezir

1049. Girü didi ulu olsa iy kavüm
Üstüne ağlarmısız idüp zülüm

132 B

1050. Didi kim ağlaşmazuz biz iy habib
Zire kim cümle ölürüz iy tabib

1051. Zire bir yoldur kamumuz varuruz
Cümle var olmuş iken yoğ oluruz

1052. Anı Hâkķ virdi Hâkķ aldı iy latif
Bizüm anlar arada nemüz var iy şerif

1053. Bil ki anlar şād olurlardı kamu
Uluları ölse bilgil iy 'amū

1054. Dirler idi kim bu zindāndan o cān
Ḳurtuluban hāzrete oldu revān

1055. Foğsa oğlan kamusı ağlar idi
Zire cān zindāna geldi dir idi

1056. Didi kim hasta olur mısız temām
Didi kim hasta olmazuz hümām

¹³¹ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Cehenemi insanlarla dolduracağım.”(Hud Suresi 119. ayet)

1057. Hastalık zîre günâhdandur yaqîn
Bil günâh işlemezüz bil iy emîn

1058. Hâzret'e Mûsâ du'â eyledi bil
Ol sebebden ma'sûm olduq yâ halîl

1059. Didi çün kim hasta olmazsız diñüz
Ölümünüz nice olur söyleñüz

1060. Didiler çün birümüz rızqı temâm
Olsa 'Azrâ'îl irüşür yâ imâm

1061. Qabz ider rûhını anuñ iy güzîñ
Anı anda gömerüz bilgil yaqîn

1062. Sinneleri evleri içinde hem
Lîki mescidleri ırağ iy muhterem

1063. Sinneleri evlerinde kıldı tâ
Ölüben unutmayalar iy ata

1064. Diyeler bizcileyindi bu dañı
Şimdi topraq uş olupdur iy añı

133 A

1065. Kıldılar mescidlerin eb'ad iy cân
Tâ şevâb artuğ ola iy nev-cüvân

1066. Her qademde yazıla aña şevâb
Götrile yarın cehennem hem 'iğâb

1067. Girü didi kızuñuz toğsa iy cān
Ğuśsalu olur mısız söyleñ ‘ayān
1068. Didiler ğuśsalu olmazuz iy şāh
Şükr orucın tutaruz bir ay iy māh
1069. Er toğarsa tutaruz biz iki ay
Şükr iderüz ħāzrete iy yüzi bay
1070. Didi sizde var mıdur ‘aķreb yılan
Didiler vardur bil iy şāh-ı cihān
1071. Didi anlara ne kılursız iy yār
Size anlar ne kıılır diñ āşikār
1072. Didiler yürürüz üstinde iy ħalil
Yürür anlar bizüm üstümüze bil
1073. Anları incitmezüz biz iy ħabib
Bizi incitmez olar da iy tabib
1074. Biz emiñüz kıamusından hem olar
Bil ki bizden cümle emiñ oldılar
1075. Didi kim kıoyunlaruñuz var mı hem
Didiler var bı-ħisāb iy muĥterem
1076. Yüñlerinden ħoş libās idinürüz
Etlerinden hem kifāyetce yirüz
1077. Kıamumuz anda berāber bil iy şāh
Artuğ almaz birümüz bilgil iy māh

1078. Didi siz tartar mısız baña diñüz
Size tartarlar mı yāhūd söyleñüz

1079. Didiler kim tartu olmaz bizde bil
Hem de ölçek bizde yoğdur yā ħalil

133 B

1080. Şatmağ almak bizde yoğdur iy güzün
Ĥālimüz budur yağın bil iy emin

1081. Didi yā bes rızqıñuz ħandan iy cān
Didiler ekin ekerüz bil ‘ayān

1082. Ĥağğ Te‘ālā bize yağmūr yitürür
Ol ekinlerümüzi hoş bitürür

1083. Biçüp anı ĥāsıl ideriz temām
Ĥamusın bir yirde ħoruz iy hümām

1084. Hem kifāyetce ħamumuz alıruz
Bāğışın yirinde bil terk ħıluruz

1085. Didi ĥātūnlarla cem‘ olur mısız
Diñle anlardan şafā alır mısız

1086. Didiler bil cem‘ oluruz bil iy ĥabib
Hem de lezzet alıruz bil iy tabib

1087. Bil ki vardur ħarañu evlerümüz
Hem dañı var ayru bil tonlarımız

1088. Ćün cimā‘ itmek dilesevüz iy şāh

Giyerüz ol tonları iy pādişāh

1089. Ol araņu evlere girüp revān
Cem‘ oluruz hātunumuzla iy cān

1090. ‘Avretini görmezüz biz iy saħı
Gözümüz anlar daħı bizüm iy aħı

1091. Didi sizde kimse ılır mı zinā
Didiler ılmaz yaın bil iy münā

1092. Ger iderse zann idertüz biz iy şāh
Kim aña od gönderür ol pādişāh

1093. Yaar anı yaħu yire geürür
Uş didüñ hālümüzü bil kim budur

1094. Liki senüñ ümmetüñe hastalık
Bil günāhına kefaretdür bayı

134 A

1095. Birümüzüñ ızı olsa iy anı
Bir kişi bizden taleb itse anı

1096. Virürüz biz ‘iffet isterüz hemān
Daħı ayru nesne almazuz iy cān

1097. Didi kim altun gümüş gömmez misiz
Didiler kim yā hābibi hāşa biz

1098. Gömevüz şol kişi gömez bil iy şāh
Kim Hā’a inanmaya iy pādişāh

1099. Rızqın Allah'dan bilen gömmez yaqın
Rızqımız Hâqq'dan bilürüz iy güzın
1100. Bes resül öğretti Kur'an anlara
On süre şamusı Mekki iy yara
1101. Hem namâzı hem zekât virün didi
Zire ol vaqtin hemân farz oldu-dı
1102. Bes resüle didiler anlar iy şâh
Hâzretünde hâcetümüz var iy mâh
1103. Bizüm için kııl duâ' sen yâ hâlîm
Tâ ki yiridüre bize ol rahîm
1104. Bir yıl içre hâc idevüz iy güzın
Bizi kimse görmiye iy pâk-ü dîn
1105. Tâ ki fitne düşmiye halka temâm
Gizlü varup gelüz biz yâ imâm
1106. Zire Şîn ardındadı menzilleri
Ne diyem kim key ırağdı illeri
1107. Bes ki ol demde du'â itdi emîn
Ol du'âyı Hâqq kabûl itdi hemîn
1108. Bir yıl içre şimdi anlar hâc ider
Kimse görmez anları gelür gider
1109. Zihî ümmeti kim bulardur uş didüm
Cümle hâlin saña taqrîr eyledüm

134 B

1110. Sende girçek ümmet iseñ şādık ol
Kālbüñi gider Hâkķ'a nātık ol
1111. Bil ki girçeklik ider señi halās
Hem dañı hāzretde kılursın hās
1112. Da'vañ içre girçek olursañ yaķın
Maķ'ad-ı sıdķta olasın hoş-nişin
1113. Ger yalancı olur iseñ iy zelil
Bil ki hāzretde olasın sen hacil
1114. Girçek ulu sözi girçekle iy yār
Hâkķ cemālin göresin tā aşikār
1115. Şol ki yalancı-durur yalanlar ol
Hâkķ katında olmayasız ol kabul
1116. Ol resūli niceler girçekledi
Hâkķ Te'ālā anı sıddık eyledi
1117. Niceler yalanladı oldu zelil
Hâkķ katunda şeksüzün hor hacil
1118. Diñle nice Mekke'ye vardı resul
Kimdür ol ki anuñ sözün kıldı kabul
1119. Yaħu kim yalanladı anı iy cān
Ki işit kim kıluram anı uşda beyān

Hażihi'l- kıtati fî beyāni ine'n-Nebî aleyhisselām nezele ile'l kubbet'ü-şahrāi ve şallā salāten ma'el enbiyā'i aleyhimü's- selām fî beyāni'l-mescidi'r-rabbāni ve şalāt'ü-l hâkıkatı ve inne'n-nebî aleyhi's-selām rece'a minhā ilā menzilihî ve ahbera mesîrehü ilā ehl-i Mekke ve enkerehü ve kezzehü ve şaddekahü Ebū Bekr fe-kāne şiddikehā¹³²

1120. Girü gönüm göz kesî pāk oldı uş
Dürlü şüretler görindi anda hoş

135 A

1121. Kimi anuñ hüb kimi zişt iy halîl
Kimi 'İfritî kimi insāni bil

1122. Hüb u ziştü gerçi anda görünür
Lîki ol āyine bil kim arıydur

1123. Yoğdur ol āyinede ziştî iy yār
Şüret-i issinüñ-dürür ol āşikār

1124. Nitekim Hâkğ lutfıdur hoş āyine
Dürlü şüret gösterir her āyine

1125. Her kişi anda kendü nağşını görür
Ger ola hüb u vegerni zişt-dürür

1126. Bu şüretler gerçi görünür 'ayān
Lîki anda bil ki şüret yoğ iy cān

1127. Āyine cümle şuverden pākdür
Rüşen ü taban-durur ol hemçü dürr

¹³² Bu kıt' nebi (A.S.)'ın kubbetül sahraya inmesi ve bütün peygamberlerle (aleyhim müs selam) beraber namaz kılmasının beyanı, meşid-i rabbaninin gerçek namazın ve Nebi aleyhiselamın oradan evine dönmesi, bu seyahatini Mekke halkına anlatması, onların onu inkar edip yalanlamaları ve Ebubekir'in onu doğrulayıp şiddik olmasının beyanı hakkındadır.

1128. Her ki anda sûretini gördi hûb
‘Âşık oldu âyinede iy talûb
1129. Her ki zıst gördi yüzini iy halîl
Lutf -ı Hâkık’ı cevır bildi ol zelîl
1130. Sendedür çirkinlûg ü hûbluğ kamu
Âyine ola ikiden pâk iy ‘amû
1131. Sa’y id imdi kendüzünü eyle hûb
Tâ ki lutf -ı Hâkık görine saña hûb
1132. Bil ki seni eyleyen hûb iy güzîn
Ol resûluñ sevgisi iy pâk-ü dîn
1133. Diñle imdi ol beşîrû vü ol nezîr
Kubbetü’l Şahrâ’ya indi ol münîr
1134. Cümle peygâmbirlerüñ ervâhı bil
İrdi ol dem ol resûle iy halîl
1135. Kutluladılar aña mi’râcını
Sevdi kamu ol cihân muhtâcını

135 B

1136. Dökdiler cân honını ol dem revân
Hoş ziyâfet kıldılar aña iy cân
1137. Şohbet idüben şafâlar sürdüler
Anda dürlü cân gıdâsın yidiler

1138. Ni‘met ol ni‘met-dürür cān yir anı
Lezzet ol kim cān ğıdāsı iy ğānı
1139. Şohbet ol sohbet ki cān şādān olur
‘Aql dostdan yaña hoş perrāñ olur
1140. Ba‘de-zān ol dem resül oldı imām
Hoş namāzı kıldılar aña iy hümām
1141. Faşa irdi ol imāme-i şerif
Naqş oldı tāş ol dem hoş latif
1142. Bir kavülde ol namāzı bil yakın
Gökler üzre kıldılar iy pāk-ü dın
1143. Anda bir mescidde kim rabbāñdür
Anı ol Hāq bil nūrından bāñdür
1144. Bil ki yoğdur anda sağf ü dañı der
Secde anda hem olur bı-pā vü ser
1145. Kendüliksüz kılnur anda namāz
Hem rükū‘ vü hem sücüd u hoş niyāz
1146. Anda secde baş-ıla olmaz müdām
Hem ağızsuz içilür anda müdām
1147. Cān-ı secde bu-durur bilgil yakın
Secde-i setren-dürür iy pāk-ü dın
1148. Tende cānsuz bil ki hāsıl olmaya
Ol-durur er kim süretde qalmaya

1149. İşbu iki beyit diñle iy güzün
Meşnevi'¹³³nüñdür anı bilüñ yaqın

1150. Beyt-i secde ser-nihāden bil yaqın
Secde sídķ-est ü niyāz ü meyl-i dīn

136 A

1151. Secde-i žāhir berā-yı fehm-i tūst
Ver ne secde 'ıřķ-ı Ĥaķķ āmed dūrūst

1152. Mescid-i 'uřřāķ oldur iy cūvān
'Āřıķ ol sende aña irgil iy cān

1153. Fī-śalāti dāimūn dir āřıķān
Tensüz olurlar ol mescīdde revān

1154. Anda qılurlar olar bī-çün namāz
Bī-qıyām ü qa'de penhān hemçü rāz

1155. Mescid-i 'āřıķlaruñ bil ma'nevī
Geç bu senlūkden ki tā anca revī

1156. Bil ĥaķīķatde olar qılur namāz
Zīre ki oldur ĥaķīķatde niyāz

1157. Bu namāz bilgil ki aña sāyedür
Ol serādur bil bu aña pāyedür

1158. Hoş qadem başar bu nerdübāne cān
şehr-i çünden bī-çüne olur revān

¹³³ Mevlananın meşhur eserinin adı.

1159. Aşl oldur bu fer'dür iy güzün
Ol hâkıķat bu mecāz iy pāk-ü dīn
1160. Andan ötrü ķondu bil kim bu namāz
Ol-durur cān namāzı iy bī-niyāz
1161. Sa'y ķıl irgüresin teni cana
Vasl idesin hem de fer'ı aşlına
1162. Ger bu namāzı ķılursañ iy cüvān
Ķıl o niyyete bulasın tā ki cān
1163. Ağlayup zār olubandı yā Hüzā
Ol namāzdan banı ķılmağıl cüdā
1164. Tā ki görem ol cemālünü nihān
Sırlaruñ ol dem baña ola 'ayān
1165. Hem de şekden ķurtılup bulam yaķın
Żulmet-i küfrüm ola bes nūr-ı dīn
- 136 B**
1166. Ķün bu niyyetle ķılasun sen namāz
Ĥāsıl ola saña cān keşf ola rāz
1167. Naķşa ķāni' oluban ķılsañ namāz
Şeksüzün ola riyā ķanı namāz
1168. Bes ki āhir hor u müflīş olasın
İşbu milkden şöyle mağbūn gidesin
1169. Gevher-i 'ömri kim oldur bī-behā

Yile virmiş olasın hemçün hebā

1170. Gevheri şol tıfl oğlan gibi bil
Boncuğa virmiş olasın iy zelîl

1171. Bes ki ol niyyete kılgıl sen namāz
Tā ki hāsıl ola saña bî-niyāz

1172. Bu söze yoqdur nihāyet bil yaqın
Diñle maqşūda dönelim iy güzın

1173. Çün imām oldu namāz kıldı o şāh
Menziline irdi bes anda o māh

1174. Çün sabāh oldu namāz kıldı ol
Ümmehāni'ye didi ol dem resül

1175. Kim 'işā farzın senüñle kılmışam
Mescid'ül Aqsā'da sünnet bulmuşam

1176. Vitri 'arş altında kıldım bil iy cān
Şubhı uş sinüñle kılmışam 'ayān

1177. Bu 'acāiyibe nazār kııl iy yigit
Yatsū farzın Mekke'de kıla işit

1178. Sünneti Beyt'el Muqaddis'de kıla
Mekke'den tā oña kırk gün yol ola

1179. Vitri 'arş altında kıla ol habīb
Oradan bil kimse bilmez iy tabīb

1180. Yir yüzine qadr-i menzil iy hümām

Ba'zı gicede amu oldu temām

137 A

1181. Bes kemāline anuñ ne 'aql ire
Vir śalavāt 'ıřk ile peygāmbere
1182. Bes resūl mescide gelmek diledi
Ümmihānı dilini tutup didi
1183. Bu sözi ger dir-iseñ ĥalqa iy řāh
Bil ki řavmüñ seni yalanlar iy māh
1184. Didi kim ĥaqqdur bu sözi söylerem
Buña inkār iden itsün ben direm
1185. Bes ki taşra ıkdı ol řāh-ı cihān
Ol Ebū Cehl irdi aña ol zamān
1186. Çün ĥaber viridi resūl ol dem aña
Ol la'ın işidiben batdı taña
1187. Yā nebı Kā'b diyü ağırdı atı
Ĥalqı cem' itdi işitgil ol iti
1188. Didi iřidüñ Muhammed bu gice
Mescid'ül Aqsā'ya vardum dir nice
1189. Śırf yalandur iřbu söz kılıñ nařar
andağı Beyt'el Mukaddis iy piser
1190. Bes niçe ĥalq aya aldı ol zamān
Nicesi elin başına urdı iy cān

1191. Niceler ol demde inkār itdiler
Niceler mürtedd oluban gitdiler

1192. Nice müşrik sevnışüben güldiler
Ol Ebū Bekr'e haberler virdiler

1193. Bes Ebū Bekr anlara hoş söyledi
Ol resūl ne didise girçek didi

1194. Didiler bu söz nice girçek ola
Bir gicede Şām'a varuban gele

1195. Didi dañı eb'adı girçeklerem
Gök sözini dañı taşdıķ iderem

137 B

1196. Ol sebebden aña sıddiķ didiler
Ĥaķķ atında ĥalķ iinde mu'teber

1197. Bes resūl oldu hemān dem āyine
Kendü naķşın görür ĥalķ her āyine

1198. Niesi kendü yüzini ıldı ĥüb
Ĥaķķ atında oldu sıddiķ iy talüb

1199. Nieler kendü yüzün zişt görü bil
Mü'min iken oldu mürtedd iy ĥalil

1200. Hoş meĥek oldıyu farķ itdi hemān
alb-i ĥālisdan hem irdi ol zemān

1201. Bes didiler yā Muḥammed söylegil
Mescid'ül Aḳsā nişānını digil
1202. Ĥaḳḳ hemān dem aña lutf itdi iy cān
Mescid'ül Aḳsā'yı eyledi 'ayān
1203. Bes resül ol dem aña ḳıldı nażar
Anlara virdi nişānın ḥüb-ter
1204. Didiler kim hoş didüñ lḳi digil
Yolda var kār vānumuz hoş sen söylegil
1205. Bes resül ol dem bulara söyledi
Ol fülān kār vāna uğradum didi
1206. Yavı ḳılmışlardı anlar deve
Anı isterler idi ive ive
1207. Didiler ḳaç idi digil anları
Hem develerini hem hey'etleri
1208. Ol ḥisābı bilmedi ol Muştafā
Girü Ĥaḳḳ lutf eyledi iy bü'l vefā
1209. Cümle ol kervānı rüşen eyledi
Ol nebide dile geldi söyledi
1210. Kendüler ḳaçdur develeri daḥı
Ye ne hey'etde-dürür didi ol saḥı

138 A

1211. Daḥı didi ol fülān gün kārübān

Gün toğarken gele Hâkķ ola ‘ayān

1212. Oñlar nice bir deve uzaķ ola
Ol ‘alāmetle bil ki anlar gele

1213. Bes ki ol gñn sevnışñben ıķdılar
Ol Őeniyye ũzre yola baķdılar

1214. amusu umar ki kervān gelmeye
Ol resñli tā amusu yalanlaya

1215. Birisi vallāhi gñn toğdı didi
Biri de uş kārubān irdi didi

1216. Oñlar nice bir deve uzaķ iy yār
Ol nebı didñgi oldu āşikār

1217. Bes resñlññ hñcceti oldu celil
Oldular anlar amu ĥor u ĥaçil

1218. Didiler “mā hazā illā sāhirñn”¹³⁴
Mñnkir olan cñmle oldu kāfirñn

1219. Ol resñle amusu inanmadı
Kāfir oluban aña cāzñ didi

1220. albini Őunun ki Hâkķ kilitleye
Ol gñññli diye kim fetĥ eyleye

1221. Őol gñze kim perde aśa aña Hâkķ
Nice aldura anı bu amu ĥalk

¹³⁴ O ancak bir bñyñcñdñr.

1222. Şol ulağı kim şağır ıla Huzā
Anı kim işütdüre iy kethüzā
1223. Yā ilāhı gōnlümüz eyle küřād
Tā olavuz hazretünde cümle řād
1224. Ol resülünden bizi ılma cüzā
Yā kerım yā rahım yā Huzā
1225. Ümmet iseñ vir aña biñ biñ selām
Tā ki rahmet ide ol “Rabb’ül enām”¹³⁵

138 B

*Hāzihî'l kıt'atü fi beyāni'l-ihtilāfi fi enne'n-nebiyye aleyhi's'selāmü hel 'arace ile's-semā'i bi-rūhîhî ev mea'l-cesedi ve'r rūhî ve enne'l 'urüce fi'l bu'ati em fi'n-nevmi ve enne'l hāa's-řahîha fi'l bu'ati mea'l cesedi ve'r-ruhî vallāhu a'lem*¹³⁶.

1226. Diñle vardur ihtilāf bunda iy yār
Anı dañı bes idelüm āřikār
1227. Ba'zı tāyife didi esrā_yakın
Beyt-i Makdis'e cesedledür hemın
1228. Göklere rūh ile seyr itdi resül
Bil ki Hā uluyula hücet itdi ol
1229. Zire Hā esrāya gāyet bil iy yār
Mescid'ül Ařā'yı ıldı āřikār

¹³⁵ Varlıkların Rabbi

¹³⁶ Bu kıt'a Nebi (A.S.)'ın semaya ruh ile mi? Yahut ceset ve ruh ile mi? Çıktığının beyanı; miracın uykuda mı? Uyanık mı? Olduğu ve bu konudaki gerçek görüşün, uyanık, ceset ve ruh ile birlikte miracın gerçekleştiğinin beyanı hakkındadır.

*Ḳāle allahu te ʿālā sübhâne-llezi esrā bi-ʿabdihi leylen min el Mescid'ü-l Ḥārami ile'l Mescid'i-l Aḳṣā*¹³⁷

1230. Ger ol esrā artuğımsa iy cān
Zıkr iderdi anı Ḥaḳḳ bil iy cüvān

1231. Lıki İmām-ı Nüvāyi iy yigit
İdeyim ki ne dimişdürür işit

1232. Ol selef ol selef ulularımñ
Hem müfessirler müheddişler çoğı

1233. Didiler kim göge ağdı ol resül
Uyanuğıken cesedle ḳıl ḳabül

1234. Ol Nüvāvı böyle dimiş uş didüm
Sözünü dürr gibi taḳrır eyledüm

1235. Ba'zılar esrā urucuyla iy cān
Uyḥuda didiler anı iy cüvān

1236. Ḥuccet itdiler ḥadişle ki anı
Mālik İbn-i Şa'sa'a didi iy ğanı

1237. Ol resül dimiş ki beyt ḳatında ben
Hem de “beyne'n nevmi ve'l yeḳzānıken”¹³⁸

139 A

1238. Cibrā'ıl geldi Buraḳ ile hemān
Aḥiri Aḳṣā'ya deñlü didi o ḥān

¹³⁷ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “ Bir gece (Muhammed) kulunu Mescid-i Haram'dan, Mescid-i Aksa'ya götürün Allah noksan sıfatlardan münezzehtir. (İsra Suresi 1.ayet.)

¹³⁸ Uyku ve uyanıklık arasında iken.

1239. Hem hâdişüñ ahirün didi Enes
Ol resûlden hoş rivāyet itdi bes
1240. Ya'nî dimiş ol resûl ki kûndüzüm
Uyanup mescidde buldum ben özüm
1241. Bes ki kamu uyhuda ola iy yār
Hüccet anlaruñ oldı āşikār
1242. Lîki anlara virelüm biz cevāb
Diñlegil tā bilesin nedür sévāb
1243. Cibrā'îl geldükde uyurdu resûl
Bil қalanında uyanuğ-ıdı ol
1244. Uşda evvelden cevāb budur iy yār
Diñle şāñiden dañı sen āşikār
1245. Ya'nî uyandum didü ki bil yarar
Ayruğ uyhudan ola iy mu'teber
1246. Zîre ba'zı gicede irdi menzile
Uyuyup girü uyansa bes nola
1247. Yañu uyandum didü ki iy cüvān
Bes ayılmağdur o mestlikden iy cān
1248. Beşeriyete girü gelmek-dürür
Uş cevāb oldı temām iy dişi dürr
1249. Bes şahîh oldur uyanuğ-ıdı ol
Cismiyle idi bil kim ol resûl

1250. Ol Meşārîk şerhlerinden bu kelām
Uşda naql itdüm saña ben iy hümām

1251. Liki Keşşāf da getürmüş bir haber
Diñle diyem ben anı iy mu‘teber

1252. Ya‘nî ‘Āişe dimiş ki iy güzîñ
Cism vallāhî dururdı bil yakîñ

139 B

*Ve fi'l-haberi kâlet Āišetü radiyellāhu anhā vallāhi mā fuķide cesedü resül'i-llāh
şalla'l-lāhu aleyhi ve sellem arvece bi rūhîhî¹³⁹*

1253. Uş rivāyet şamusı oldı temām
Ol resülüñ cānına yüz biñ selām

1254. Ümmet iseñ vir şalavāt ‘ışk ile
Tā yarın saña şefā‘atler kıla

1255. Raĥmetüñden kıлма nevmid iy Huzā
Ol ĥabîbüñden daĥı bizi cüdā

1256. Şūr-ı mi‘rācı temām oldı anuñ
Kıl nażar tā kim ola rāĥat cānuñ

1257. Bil yakîñ kim bu-durur dürri şemîñ
Hem daĥı cān gülistānı iy güzîñ

1258. Ger temāşā kılasın bu bāġı sen

¹³⁹ Aişe (R.A.) şöyle söylediğinin haberi hakkındadır: “Vallahi Resullah’ın cesedi kaybolmadı, ruhu ile Mirac’a çıktı.”

Gül ve reyhân қоқасын дүрлү semen

1259. Қушлар āvāzını hem gūş idesin
Şerbet-i cān-perveri nūş idesin
1260. Dүрлү honlar dökmişem bunda saña
Raikāndur gelibenin yiseñe
1261. Sa'y idüp dürr-i cevāhir dizmişem
Ma'ni baħrın zevraқ ile süzmişem
1262. Çünkü yāri қıldı rūh-i Aħmedi
Oldı mi'rācı temām ol Aħmedi
1263. Liki vardur sırr-ı mi'rācuñ iy yār
Eyleyem anı daħı ben āşikār
1264. Śūr-ı mi'rāc müşk bu aña қоқudur
Ol güneşdür hem daħı nūrı budur
1265. Ol güherdür aydını budur iy cān
Ol ıırāğ ü şu'lesi budur 'ayān
1266. Tendür ol bil kim bu anuñ cānıdur
Yaħu cāndur bu anuñ cānānınıdur

140 A

1267. Key қатı ince-dürür bu söz yaқın
Cān ile diñle ki bulasın yaқın
1268. Sırr-ı mi'rāc neydüğini bilesin
Hoş tılsımı açuban genc bulasın

1269. Yā ilāhî kıı ‘ināyet sen bize
Tā śavāb ile gele dilüm söze

*Hāzihi'l-kıt'a fî muḳaddimeti'l-Mi'rāc ma'a'l-esrār ilāhiyyeti huve inne'l ḥubbe
fî'l-lāhi ve'l ba'zı fî'l-lāhi efzalu min cemî'il ibādāti ve hālîsun lillāhi te'ālā¹⁴⁰.*

1270. Girü cānum uşda düş gördi iy cān
Diñle ta'bîrin ideyin ben 'ayān

1271. Gördi güneş ay yılduz iy cüvān
Hem deñizler çeşmeler olmış revān

1272. Dürlü şüretler görindi āşikār
Hem dañı çok gülistān gördi iy yār

1273. Ḳamusını gördi lîki kendüdür
Faşra śanma sen anı iy dişi dürr

1274. Söyle kim Hāḳḳ'uß velîleri iy cān
Görse gönlinde temāşālar 'ayān

1275. 'Arş u kürşî görse vü levh ü ḳalem
Dañı nūr leşker bā-tabl-u 'alem

1276. Gökleri uçmaḳları dañı iy yār
Bu şüret görünür anda āşikār

1277. Ol şüret bil şüretüññ 'aksidür
Şüretüñden gerçi ayru görünür

¹⁴⁰ Bu kıt'a ilahi sırlar ile birlikte miracın başladığı ve Allah için ruz etmenin bütün ibadetlerden daha hayırlı olduğu hakkındadır.

1278. Yok-durur āyinede sūret iy yār
Kendü naqşuñdur yaqın ol āşikār

1279. Śu içinde gerçi sūret görünür
Sensin ol bil suda sūret yok-durur

140 B

1280. Gerçi müşküñ koqusu taşra çıkar
Liki müşkdedür yaqın bil ol eşer

1281. Gerçi güneş nūrı tolar ‘āleme
Göklere vü yirlere vü ādeme

1282. Liki qurısı ‘aksidür iy mu‘teber
Ol-durur ğayrı degül bil iy pişer

1283. Ĥaqq velîlerinde vardur pencere
Seyr ider ‘ālemleri anda yere

1284. Kendüzinden seyr ider ol hoş revān
Kendü-y-ile ‘ışkı bazılıq hemān

1285. Belki kendi nūrıdur seyrān kıılır
Kendü güneş olsa ol nūrı olur

1286. İşbu ma‘nıyi beyān itmez zübān
Bunı bilmezsin ol olmayınca iy cān

1287. Gel bu āfelden geç imdi çün halîl
İresin tā Ĥazrete Rabb-ı celîl

Ḳāle'llāhu Te'ālā ḥikāyetün ani'l-halîl fe-lemmā rāe'e eş- şemse bâziğaten ḳāle hāzā ekberu fe-lemmā efelet kāle yā kavmi inni berîun mimmā tuşriküne¹⁴¹.

1288. Dünyenüñ ḥüsnine sen aldanmağıl
Zîre geçer uş görürsin yā zelîl

1289. Çün boğazlansa ḳoyun et deprenür
Yaḥu budaḳ sînsa bir dem yeşerür

1290. Bir zamandan bil ki et sâkin 'ayān
Ol yeşillik daḥı hem zāyîl iy cān

1291. Bu ḳamusı çünki bir sâ'at-durur
'Āḳıl oldur evvel anı yoḳ görür

1292. Uş görürsin 'ālemi böyle hemān
Farfetü'l-'ayn içre ol zāyîl revān

141 A

1293. Bil ki şāhlık ḥocalık hem sürürî
Her ne verse zîre çarḥ ü ahzarî

1294. Ḳamısı anuñ yaḳın zāîl olur
'Āḳıl oldur şimdi anı terk ḳılır

1295. Çünki ḳalmaz ḳamusını hiç bil
Hayra meşğül ol gel imdi yā ḥalîl

1296. Hayr ehli çün gide benden iy cān
Yiridür anuñ yaḳın bil kim cinān

¹⁴¹ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “ Güneşi doğarken görünce de, Rabbim budur, zira bu daha büyük, dedi. O da batınca, dedi ki: Ey kavmim! Ben sizin (Allah'a) ortak koştüğunuz şeylerden uzağım.” (En'am Suresi 78. ayet.)

1297. Şol oğullar gibi hayrı dirle
Cennet içre şamu şatına gele
1298. Diyeler aña ki iy babayı men
Dünyada var eyledüñ bil bizi sen
1299. Senden olduğ şamumuz bilgil iy yār
Ol hayırlardur didüm uş āşikār
1300. Ol oğuldandur saña bilgil vefā
Uş bu oğlandan çekersin çok cefā
1301. “İnnemā emvālüküm evlādüküm
Didi ol Ĥaqq size adüvven leküm”¹⁴²

Şāle’llāhu Te’ālā innemā emvālüküm evlādüküm adüvven leküm fe-ehżerūhum¹⁴³

1302. Māluñuz ve oğluñuz düşman size
Bil ki şalan hoş ‘amel-dürür bize
1303. Cennet ol eyü ‘ameldendür yaqın
Köşkü vü ĥürî tāc ü ĥulle iy güzün
1304. Bil eyü işler tohumdur iy cüvān
Cennet içre biter ol a’zān ü cān
1305. Żikr-i cennet ravzası ola iy yār
Hem oruc ni‘metler ola āşikār

¹⁴² “Mallarımız, evlatlarımız sizin için düşmandır”. Teğabün Suresi 14.ayetin bir kısmı tamamı şu şekildedir: “ Ey inananlar! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşmanlık edenler olur, onlara karşı uyanık davranın.”

¹⁴³ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “ Ey inananlar! Eşlerinizden ve çocuklarınızdan size düşmanlık edenler olur, onlara karşı uyanık davranın.” (Teğabün Suresi 14. ayet)

1306. Eyü söz hil‘at ola iy yüzi nür
Kur ‘ân oğumağ dañı hür u kusür

141 B

1307. Kavı ü fı‘lün den murād çün şāh ola
Şeksüz ol idrār ü mülk-i cāh ola

1308. Mezra‘a didi buña bil kim nebî
‘Uğba için pes aña gör iy ğanı

1309. Didi Ĥağğ “mişkāle zerra hayren yerah
Hem dañı mişkāle zerra şerren yerah”¹⁴⁴

*Ķāle’llāhu Te‘ālā fe-men ya‘mel mişkāle zerratin hayren yerah ve-men ya‘mel mişkāle zerratin şerren yerah*¹⁴⁵

1310. Bu şamu a‘māl senün çündür iy yār
Hayr u şerr bilgil yağın her ne ki var

1311. Liki Ĥağğ için ‘amel nedür işit
Saña tağrır ideyin ben iy yigit

1312. Bir haber vardur burada hüb-ter
Şal anı cān haznesine çün güher

1313. Ya‘nî Mūsā’ya münācātında bil
Söyledi birkaç haber aña celil

1314. Didi benüm çün ‘amel sen yā kelim

¹⁴⁴ Zerre kadar iyilik yapan onun karşılığını alır. Zerre kadar kötülük yapan onun karşılığını alır.

¹⁴⁵ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Kim zerre miktarı hayır yapmışsa onu görür. Kim de zerre miktarı şer işlemişse onu görür.” (Zilzal Suresi 7. ve 8.ayet.)

İşledüñ mi di baña sen yâ hâlîm

1315. Didi Mûsâ kim senüñ çün yâ İlâh
Çok namâzlar kılmışam iy pâdişâh

1316. Hem de senüñ çün oruçlar tutmuşam
Hem de senüñ çün şadağa itmişem

1317. Hem de sini tesbîh itmişem iy şâh
Hem de hâmd itdüm saña iy pâdişâh

1318. Hem dañı senüñ kitâbuñ oğıdum
Hem de senüñ zikrûñ ile toğıdum

1319. Didi Hâkğ yâ Mûsâ bilgil kim namâz
Kullıguñ burhânıdur bil ol niyâz

1320. Hem oruç bil kim saña kâkân iy dost
Ol cehennem odına perdedür dürüst

142 A

1321. Hem şadağa saña gölge iy kelîm
Ol kıyâmet ıssısında iy hâlîm

1322. Tesbîhüñ saña ağaçlar olıser
Cennet içre hoş yemişler viriser

1323. Hem kitâbum oğıduguñ iy fütür
Senüñ çün olasıñ hûru kuşür

1324. Beni zikr eyledüğüñ nûr iy imâm
Ol kıyâmetde saña şu‘le temâm

1325. Bu amusı senüñ çün iy kelim
Ya anı benüm için di iy selim
1326. Bes ki Mūsā ‘āciz oldu neylesün
Ĥazrete yodur cevābı neylesün
1327. Didi Ĥazret benüm için iy kelim
Dostumı sevdüñ mi cāndan iy Ĥalim
1328. Benüm için düşman olanı digil
Anı sen düşmenledüñ mi söylegil
1329. Mūsā bildi dost için iş işlemek
Dostı sevmek düşmeni düşmenlemek

*Hāzihî'l-ıt'atü fî beyāni'l –evliyā'i ve sirri kavlihî Te'ālā evliyā'u tahte abāi lā-ya'rifühüm ġayri ve terā kavle'l mansūri.....aleyhi ene'l Ĥa.*¹⁴⁶

1330. Dost-ı Ĥa'uñ evliyādur evliyā
Anları cān ile sevgil bî-riyā
1331. Sen ne bilürsin oları iy cüvān
Başdan ayaa olardur bil ki cān
1332. Cānı idrāk idemez bil kim ‘uül
Ĥa-durur işbu sözümi ıl abül
1333. Evliyā'-i Ĥa didi tahte ıbāb
Hem de lā-ya'rifühüm ġayri iy şāb

¹⁴⁶ Bu kıt'a evliyaların ve Allah Teala'nın “Evliyalarım kaftanımın altındadır. Benden başkası onları bilmez.” sözünün sırrı ve Mansur'un “Ene'l Hakk” sözünün sırrının beyanı hakkındadır.

142 B

*ve fi'l-haberi k̄ālē'llāhu Te'ālā evliyā'u tahte k̄ubāi ya'rifuhum ġayri*¹⁴⁷

1334. Evliyāsı perdesi altındadır
Ġayr-ı Ĥaqq bilmez oları Ĥaqq bilür

1335. Sırr-ı Ĥaqq'dur bil yaqın kim evliyā
Anları sevenler oldı aşfiyā

1336. Kendü sırrına teni perde eyledi
Gencini bil kim o vjrandā qodı

1337. Tā ki o gence irişmeye gedā
Naqqı ten oldı o genc üzre ġitā

1338. Bes ana el' Ĥaqq sırrı oldı āşikār
Nür-ı Ĥaqq'dur evliyā bilgil iy yār

1339. Nür-ı Ĥaqq'dan Ĥaqq qaçan ola cüdā
Sırr-ı Ĥaqq Ĥaqq'dan yahūd iy kethüdā

1340. Ĥaqq deñizi mevcidür bil evliyā
Maħzarı Ĥaqq'dur olar śanma cüdā

1341. Geldiler bu 'āleme bil iy ġüzin
Kim olalar "raheten li'l-ālemjin"¹⁴⁸

1342. Nice gözsüzlere gözler vireler

¹⁴⁷ Allah Teala'nın şu sözü hakkındadır: "Evliyalarım kaftanımın altındadır. Benden başkası onları bilmez."

¹⁴⁸ Ālemler için bir rahatlamadır.

Nicelerüñ dañı ‘aqlın direler

1343. Bir güneşdür perde altında evliyā
Nūrlar ile ‘ālemi itdiler śafā

1344. Ālet-i Ĥaqq’dur bular hem çün qalem
Kātib elinde ider naqq-u raqam

1345. Bil qalem ne yazsa kātibden gelür
Evliyādan hem gelen Ĥaqq’dan gelür

1346. Qavl ü fı‘li anlaruñ Ĥaqq’dan-durur
Kendü lıki oldıyu Ĥaqq’dan diridür

1347. Bāqı oldılar çü bāqı dutdılar
Esrük oldılar çü sāqı tutdılar

1348. Bunlaruñ öñinde ger sen ölesin
Bil ĥayāt-ı cāvidān bulasın

143 A

1349. Mevt ü qalbe‘l mevt virür yüz hayāt
Mevt ü ba‘de‘l mevt-dürür küllı memāt

1350. Ger Ĥudā’yı ister iseñ iy yigit
Evliyāyı qıl qabül sözüñ işit

1351. ‘Işq ile dut etegiñ qıl hizmeti
Tā ki bulasın o Ĥaqq’dan rahmeti

1352. Tizcegiz maqsūduña ireşesin
Şeksüzün ma‘būd ile bilişesin

1353. Bes ki cān uşı-y-la aslan alasin
‘Alem ire Rüstem-i Cān Zāl olasin
1354. Hāsıl olmaz işbu iş bil serserî
Oyna başuñ tā bulasin serverî
1355. Eyle baş u canuñ ol yolda fidā
Tā ki hāzretten ire saña nidā
1356. Cān ü cān atında cān nolur cānum
Yaħu sır atında sır nolur cānum
1357. Cān virirseñ alsın cānān ‘ivaż
Ser virirseñ alsın yüz cān ‘ivaż
1358. Ėar virirseñ alsın ‘İsā iy hümām
Dane virseñ alasin Ėirmen temām
1359. Ev virürseñ alasin şehri dürüst
atre virseñ alasin deryā iy dost
1360. Bes ki atrañ ola ol dem baħr-ı cān
Zerreñ ola hoş güneş iy nev-cüvān
1361. Nefsi nārı bes ki ol dem ola nūr
İre Ėa’dan dürlü zev ü hoş-sürür
1362. Senligüñden gelgil imdi ol fenā
Tā ki bulasin beā-ender beā
1363. Nesneden gec tā ki nesne bulasin
Gec tıfillıdan ki balı olasin

143 B

1364. Dünya zindānın çü elden atasın
Lā-mekān bostanına tiz yitesin
1365. Bes ki bir dirlik vire saña ol aħad
'Işık-ı Ĥaqq'la şöyle pāyende ebed
1366. Yimek içmek dirliği cevānıdır
'Işık-ı Ĥaqq bil dirliği Rabbānıdır
1367. Nefse dirlik bil ki derd ü merg-dürür
Nefse dirlik bil ki bār ü berg-dürür
1368. Bil çırağ-ı nefis eger rüşen yana
Yağı eksük olur ise söyine
1369. Yimek içmek bağıdır anuñ iy yār
Yiyüp içmeseñ söyünür aşikār
1370. Nūrı anuñ çünki kendüden degül
Lā-cirem ma'lül bir nesnedür ol
1371. Güneşüñ nūrı çü kendüden-dürür
Çamu yağdan fāriğ ol iy dişi dürr
1372. Evliyā nūrı dañı bil iy güzün
Şol güneş nūrı gibi-dürür yaqın
1373. Kendü-y-ile kendüsi kaçım-dürür
Yimek içmeksüz yaqın dāim-dürür

1374. Nürdur ol başdan ayağa bil iy yār
Gün gibi ol şu‘le virür āşikār
1375. Nūrı anuñ berķ urur her dem iy cān
Foludur andan mekān ü lā-mekān
1376. ‘Işķ-ı Ĥaķķ’dur ol güneş gögi yaķın
Ululara cān virür ol iy güzın
1377. Ol güneşden her kime kim oldu tāb
Milk-i cāndan bil açıldı aña bāb
1378. Bu mürıde cān der ise oldu tāb
Cān taşını ider hoş la‘l-i nāb

144 A

1379. Ol güneş nūra irer taşa girür
Bes ki taşlık gider andan la‘l olur
1380. Kendüzini gösterür taşdan güneş
Ya‘nı taş la‘l oldu benden uşda hoş
1381. Faş içinde güneşe kılmaz nażār
Ma‘nı isterseñ süretden kııl güzer
1382. Bes gör imdi ol nebıde bı-ĥicāb
Ĥaķķ’ı sen vallāhu a‘lem bi’s-şavāb
1383. Bir-dürür vahdetde şeyh ile mürıd
Her ki iki görđi bil oldu merıd
1384. Bu ta‘addüd ‘ālemi süretdedür

‘Işık-ı mestî ‘âleminde bir-dürür

1385. Bu sebebden mü’minân didi resûl
Nefs-i vâhîddür bu sözi kıl kıbûl

1386. Bes ki sûretden gec imdi sen iy yâr
Tâ ki vahdet göstere yüz âşikâr

1387. Kıbı kığıl kıb içine kıl nazâr
Tâ ki vahdet göresin iy bî-başâr

1388. Ger olursa yüz tulum bal iy şerîf
Kıamu birdür şaşî bakma iy hârif

1389. Sûrete gerçi üzüm şağışdadur
Liki şıkşañ anı bir işdedür

1390. Kıbı gitse vahdet olur âşikâr
Cümlesi bir şîre olur bes iy yâr

1391. Bes gel imdi kıbı terk it iy cüvân
Tâ ki vahdet görine saña ‘ayân

1392. Bir kezin sen ol olasin âşikâr
Çünkü senlikden geçesin merdivâr

1393. Zîre yoqluq asl-ı asıl ‘âlemî
Cân cânı nûr nûrı âdemî

144 B

1394. Gel berü ver etegin dutğıl iy cân
Tâ bu esrârı bilesin sen ‘ayân

1395. Çünkü şākirdsin gel üstāda iriş
Gice gündüz hidmetine hoşdur iş
1396. Tā ki şan‘at öğrenesin iy şebāb
Saña ol sırdan ola hoş feth-i bāb
1397. Şan‘at öğrenilmeye bî-pişe-kār
Ne kadar cehd eyler iseñ bil iy yār
1398. Şan‘at üstāddan çü öğrenmeyesin
Şan‘atuñda bes hüner bulmayasın
1399. Kendüzinden kimsene ender cihān
Şan‘at öğrenmedi bilgil iy cüvān
1400. Bes ki Hâkķ’ı ister isen iy yigit
Evliyāya münkir olma söz işit
1401. Anlaruñ evsāfını didüm saña
Tā ki inkār itmeyesün sen aña
1402. Sözlerin fehm itmeseñ iy bî-haber
Münkir olup ol söze sen ola ħar
1403. Zıire kim ‘akluñda vardur bil ķusūr
Nicesi fehm idesin deryā-yı nūr
1404. Şol kişi kim gözi anuñ baĭludur
Ol cemāli hūb bes nice görür
1405. Anadan gözsüz toĭan bil kim iy yār
Bilmez ol yir ile gögi āşikār

1406. Nice görür gözi naqşı ferşırā
Yā şafā-ı lutf nūrı ‘arşırā
1407. Her yaña gider kamudan bî-ħaber
Zîre kim yoğdur anuñ nūr-ı nažar
1408. Ževki yoğ ger ħūb ola vü daħı bağ
Ol ħamākatdan ider şād yolağ

145 A

1409. Bu şafāyı bilmedügin bileği
Bir sa‘atde zehresi çak oladı
1410. Ger gözüñden perđi sen atasın
Yidi kıāt ‘arşuñ üzre ‘arşa yitesin
1411. ‘Arşdan öte göresin melekler iy cān
Ne diyem kim dil ile olmaz beyān
1412. Bes meşāyiħ sözüne inkār itmegil
Gözüñ açmaqlığa sa‘y it iy ħalil
1413. Uş iderem anlaruñ sözüne beyān
Sırr-ı mir‘acı direm saña ‘ayān
1414. Olmasun bu söze inkār idesin
Çün kuşūr ‘ağıldan terk idesin

Hāzā şürū'un fî beyān-i sirri'l-mir'ūci ve fî beyāni 'ālemi'l-mişāli'l-lezî hüve 'ālemü'l-berzahî beyne 'ālemi'ş-şehādeti ve 'ālemi'l-ceberūti ve yüsemmā eyđan bi-'ālemi'l-melekūti ve bi'l-hayāli'l munfaşıl¹⁴⁹

1415. Diñle imdi cevheri iy cevheri
Cevheriñi bes alasin cevheri

1416. İşbu ma'niyi bilür ol yol eri
Zire ol meydānuñ oldur serveri

1417. Vardurur bir 'ālem-i revhānımı bil
Cevher-i nūrāniden key añlağıl

1418. Cevher-i cismāniye beñzer iy yār
Liki mādđi cisim degül āşikār

1419. Cevher-i 'aqlı degül hem iy cüvān
Ara yirde bil ki berzahdur iy cān

1420. Şol ki iki nesnede berzah-durur
Ol ikisiñün ğayrı olur iy dişi dürr

1421. Şol cevāhir kim mücerreddür latif
Hem cevāhir ki oldı mādđi vü keşif

145 B

1422. Bu ikiñüñ arasında haddür ol
Bu ikisi faşl ider iy yüzi gül

1423. Ol cevāhir kim mücerred iy güzün
Ol hayāret 'ālemüdür şeksüzün

¹⁴⁹ Bu miracın sırrının beyanına, şehadet âlemi ve meleküt ve hayal-ı munfasıl olarak da bilinen ceberut âlemi arasındaki âlem-i berzah olan âlem-i misalin beyanına başlangıçtır.

1424. Hem ‘uquluñ hem nüfusuñ ‘ālemi
Ol-durur bilgil yaqın iy ādemı
1425. Bil cevāhir kim o mādđıyye iy yār
‘Ālemi uşda bu ‘ālem āşikār
1426. Ol ki berzah ol mişālūñ ‘ālemi
‘Ālem üc oldı yaqın iy ādemı
1427. Birisi mülk ‘ālemidür iy yigit
Birisi dañı ceberüt key işit
1428. Hem meleküt ‘ālemi biri iy yār
Ol ikiye bil berzah āşikār
1429. Bil mişālūñ ‘ālemi budur yaqın
Key ulu ‘ālem-dürür bu iy güzın
1430. Var-durur iki cihet buña añlağıl
Bu iki-y-le beñzer ol ikiye bil
1431. Bil ki bu mülk ‘āleminde her ne var
Ol mişāliñ ‘ālemünde var iy yār
1432. Hem mişālūñ ‘ālemünde nesne çok
Kim bu ‘ālemde anuñ hiç biri yok
1433. Bu sebebden didi ‘ārifler iy yār
Bu şehādet ‘ālemeyni āşikār
1434. Ol mişālūñ ‘ālemi qatında bil
Yazı içre şanki bir halqa iy halıl

1435. Zihî Hâlik gör ne ‘âlem yaradur
Şanmağıl kim ‘âlemi ancağ budur

1436. Bes mişâlün ‘âlemi oldu cevheri
‘Arazı şanma anı sen iy cevheri

146 A

1437. Ba‘zılar didi ‘arzî iy hâkim
Ya‘nî anlar şöyle ‘arz eyledi kim

1438. Şol sûretler ki olur ‘aklı iy halîl
Hem hâkâyıqdan olur münfekke bil

1439. Böyle zu‘m itdiler anlar iy yigit
Lîki hâkğ nedür diyeyim key işit

1440. Bil hâkâyıq cevher-i mevcüdedür
Kamu ‘âlemde yağın iy dîşi dürr

1441. ‘Âlem-i revhânide var iy güzîn
Hem hayâlîde vü ‘aklıde yağın

1442. Ol hâkâyıqa sûretler var iy cân
‘Âlemine göre bil iy nev-cüvân

1443. Bes ki berzah ‘âlemidür cevheri
‘Ârızı dime bulasın cevheri

1444. Hîfz kıl bu aslı gönülünde iy yâr
Tâ ki sırlar ola saña âşikâr

Hażîhi'l kıt'ati fî beyāni mahalli 'ālemi'l-misāli ve hüve kuvvetü'l hayāliyyeti'n-nefsi'l- külliyyeti ve fî beyāni 'ālemi'r-rü'yā ve'l-bābü's-şavābü ve'l-hatāü fî-himā ve kezā'r-rüyā bi'l-müşāhedeti ba'zuhü şavābü ve ba'zuhü hatāün şeytāniyyün harfün yu'rafü beyne-hümā bi'l- mizāni'l halki ve'l-āmmi vallāhü ā'lem¹⁵⁰

1445. Diñle ol 'ālem mahallin diyelüm

Fütj gibi dürlü şeker bileyüm

1446. Gülistānda bitürelüm tāze gül

Virelüm mahmür-ı 'aqla şāfî mül

1447. Dürlü sırlar idelüm girü 'ayān

Ol sadağdan ma'nî dürrin hoş beyān

1448. Aç kulağußı bu dürre iy yigit

'Aqlußı cem' eylegil sözüm işit

146 B

1449. Sırr-ı mi'rāc ne idügin tā bilesin

Ĥaqq'a açuban cevāhir bulasın

1450. Lā-cirem hoca olasın iy güzün

Ĥurtılup şekden bulasın hoş yağın

1451. Bil ki vardur nefsi külliyye latif

Bu çalan nefsi çatre andan iy harif

1452. Aña var kuvvet hayāliyyat iy yār

Bil o 'ālem yiri oldur āşikār

¹⁵⁰ Bu kıt'a kuvve-i hayaliye-i nefsi külliye olan âlem-i misalin mahalinin beyanı ve âlem-i rüyanın ve her ikisindeki doğru ve yanlış kapının beyanı hakkındadır. Müşahede yolu ile rüyanın bazıları doğru, bazıları yanlış, değiştirilmiş olup şeytanidir. Onların arasında halk ve ammin ölçüsüyle ayrılır. Allah daha iyisini bilir.

1453. Bil alan uvvet hayaliyyeyi ol
Oldı cāmi‘ bu sözi ılgıl abūl
1454. Bes mişālūñ ‘ālemi oldı deñiz
Düşdi ol uvvet aña yir iy ‘aziz
1455. Ol deñizden aar ırmalar iy yār
İrer ol alan uvveye āşikār
1456. Bes mişā-li mutla oldı ol deñiz
Oldı ırmalar muayyed ıl temiz
1457. Düşde seyr itdüğüñ ol ırma-durur
Folıdur içi süret iy yüzi nūr
1458. Çeşni virdi saña Ĥa bil yaın
‘Ālem-i revhāniden iy pāk-ü dīn
1459. Tā o ‘ālem verdüğini bilesin
Sa‘y idüp ol mutlaı tā bulasın
1460. Ol mişāliñe oldur muayyedi iy yigit
Ol hayālūñdür senūñ sözüm işit
1461. Bu muayyeden açan faşl olasın
Ol mişāl-i mutlaa vaşl olasın
1462. Her ne görseñ girçek olur iy hümām
Levh-i Mahfūz’a mutābı ol temām
1463. Levhi bil Ĥa ‘ilmine mażhar iy yār
Her ne görseñ girçek olur āşikār

147 A

1464. Daħı ‘ayn-ı şābite kim bil hem iy cān
Maṭla‘ olursın ol dem iy cūvān

1465. Hem olursın maṭla‘ ü ahvāline
Naql idersin hūb buradan hāline

1466. Ger muḳayyedde ḳalursañ iy şebāb
Geh hata ider seni gāhı şavāb

1467. Düşde gördüğün ḥaḳıḳı emr ise
Nefs emirde cümle anlara var ise

1468. Şeksüz ol vāḳı‘ olur bil iy aħı
Gördüğün düş girçek olur iy saħı

1469. Ger ḥaḳıḳı emir degülse iy yār
Fikr-i fāsidden ḳopar ol āşikār

1470. Bil ki ol iş vāḳı‘ olmaz iy kişi
Gerçi virür düşde saña teşvışi

1471. Vāḳı‘ olmaḳ olmamaḳ esbābı var
Diñle diyem ikisin daħı iy yār

1472. Ba‘zı rāci‘ nefse vü ba‘zı tene
Ba‘zı da rāci‘-dürür ikisine

1473. Nefse rāci‘ Ḥaḳḳ ile ülfet tuta
Hem daħı girçekligi ‘ādet duta

1474. ‘Ālem-i revhāniye meyl ide cān

Hem neḳāyısından ola pāk iy cüvān

1475. Terḳ kıla hem bu beden eşgālını
Muttaśıf ola maḥāmidle iy ğanı

1476. Bes ki nefis ol de münevver bil olur
Yırtmağa ḥüsn ‘ālemin ḳuvvet bulur

1477. Bil ki žulmet götrilür andan revān
Ol ḥaḳıḳı emri olur ḥoş ‘ayān

1478. Bes ḳamu gördüğü olur ḥüb-ter
Bı-ḥitāb ü bı-zelel iy mu‘teber

147 B

1479. Ya ḳavı olur münāsebet iy yār
Ol mücerred cānlara ḥoş āşikār

1480. Zıre ervāḥuñ sıfātın iy yigit
Nefs urınur işbu sözi key işit

1481. Nefse cānlardan bes ol dem feyz ider
Nefsi anlar kendülere cezb ider

1482. Ol ḥaḳıḳı emre bes ḥāzır olur
Ol süretler bil ki anda yazılır

1483. Çün kesile feyz anlardan iy yār
‘Ālem-i milke döner ol āşikār

1484. ‘İlm ile olmuş muttaśıf key mu‘teber
Zıre ḳalmışdur ḥayalde ol süver

1485. Bes ki kamu gördüğü olur şavāb
Zîre kim görmüşdi anı bî-ĥicāb
1486. Diñle cisme rāci‘olanı nedür
Ten şahîh olmak-durur iy dişi dürr
1487. Hem mizāc-ı şahsı ola mu‘tedil
Hem dimāğı müstaķim ola iy halîl
1488. Diñle nefse tene rāci‘olanı
Fā‘at itmek hem ‘ibādet iy ğani
1489. Ger bedeniyye ve ger mālîyyedür
Sa‘y idüben işleye iy yüzi nür
1490. Mūcib-i emr için isti‘māl ide
Ol kuvāyı sa‘y idüp Ĥaķķ’a gide
1491. Hem Ĥaķķ’ı endişe ide her zamān
Ĝayr-ı Ĥaķķ’ı terk kıla iy cüvān
1492. Zîkr ile ya ğayrısıyla iy güzîñ
Ĥāśa ki ide uyhu vaķtine deĝin
1493. Diñle esbāb-ı ĥatā nedür iy cān
Ol geçenlere muĥālîfdür ‘ayān
- 148 A**
1494. Ya‘nî kim olsa mizācı münĥarif
Meşĝül olsa lezzeti nefse iy ĥarîf

1495. İtse isti‘māl kuvāyı hem iy cān
Fikr-i fāsıdlerde anı iy cüvān
1496. Şehvete baķsa muhālif nesnelər
Ārzu itse bil yaķın iy mu‘teber
1497. Nefsüñ ol dem źulmeti artar temām
Hem hıcābı gālīb olur iy imām
1498. Uyhu-y-ıla çünki varsa bātına
Ol fikirler cümle gelür öñüne
1499. Şöyle kim fikr eyledi anı görür
Ol me‘āñi şeksüzün bulur źuhūr
1500. Ya hāsed bağlu fikirler iy halıl
Perde olur ‘ālem-i ervāha bil
1501. Bes ķamu gördüği düşde iy usül
Şeksüzün azğāş-u ahlām olur ol
1502. Hem dimāđı olsa anuñ münharif
Düş içinde nesne görür iy harif
1503. Şöyle ki ider ten mizācını harāb
Arturur za‘fını anuñ iy şebāb
1504. Bes ķamu gördüği anuñ bil iy yār
Kendü ahvālinden olur āşikār
1505. Olur in hayran fe-hayran iy cüvān
Hem de in şerren fe-şerren bı-gümān

1506. Ancılayın uyanuqluğda ‘ayān
Görinür dürlü sûret iy kâridān

1507. Ba‘zısı emr-i hâkıķı iy yigit
Nefsi emirde ol-durur vâķi‘ işit

1508. Ba‘zısı taħyîli vü şarfa semîn
Yok hâkıķat aña Şeytān’ı yaķın

148 B

1509. Vaķt olur Şeytān aña karar iy cān
Emr-i vâķi‘ tā gören aza revān

1510. Bes ki lāzım oldu mürşid iy deni
Mehlemeden kırtara tā kim seni

1511. Ol hâkıķı emri iki kısm oldı bil
İkisin daħı diyeyin añlağıl

1512. Bil hāvādişe ta‘alluğdur biri
Ol sûretler vâķi‘ olur serseri

1513. Yā budur geldügi gibi ol gelür
Yaħu ol ta‘bırle vâķi‘ olur

1514. Farķ olur taħayyülden bil iy emîn
Vaķi‘ olmaz zıire taħayyüli yaķın

1515. Birisi ta‘alluķı yok hādişe
Tā ki bu ‘ālemde ola hādişe

1516. Gösterür şûret veli icde ķalür

Ol hâkîkat hûkmini böyle kılar

1517. Bes bize mîzân yakîn lâzım ola
Emr-i tahayyülden ol fark ola
1518. Ehl-i zevküñ var-durur mîzânı bil
Keşfine göre bu sözi añlağıl
1519. Her birine ism-i hâkim ver-dürür
Aña ol mîzân-ı hâsı ol virür
1520. Hem dañı mîzân-ı ‘âm vardur iy yâr
Cümle halk anda berâber âşikâr
1521. Ol-durur Qur‘ân hâdiş ü hoş beyân
Ol-durur bil keşf-i nâm iy nev-cüvân
1522. Gördüğüñ urğıl o mîzâna iy güzün
Megir Şeytân’dan olasın tâ emîn
1523. Diñle bir mîzañ diyeyin hoş latîf
Anuñ ile dañı fark it iy şerîf
- 149 A**
1524. Gördüğüñ ger hayra yilterse seni
Soñı dañı hayr olursa iy ganî
1525. Hâkîk’a meylüñ artar ise iy yigit
Fâ‘ate lezzet bulursañ key işit
1526. Bil yakîn ol keşf-i rahmânî-dürür
Yâ melekî dime şeytânî-dürür

1527. Ba‘zılar sâğıyla öñden belüren
Ekşeri mâlikî dimiş diñle sen
1528. Soñdañ ortadan bilürüz iy güzün
Ekşeri şeytânî dimiş bil yaqın
1529. Liki bu mizân olumaz iy piser
Zire Şeytân her yakādın mekr ider
1530. Hâkķ le-ātiyennahüm idi iy yār
Bes bu ma‘nî Hâkķ itdi āşikār

Ķāle’l-lāhu Te‘ālā sümme le-ātiyennahüm min beyni eydihim ve min halfihim ve ‘an eymanihim ve ‘an şemā’ilihim¹⁵¹

1531. Hoş beyān itdüm saña uş ben dañı
Ķılmadum taķşir bes ol dem sañı

Hāzihî’l kıt‘atü fi beyāni vechi’t-tesmiyeti’l-‘ālemi’l-misāli bi’l-misāli ve inne hāzihî’l- ‘āleme müşt Emilün ale’l-arşı ve’l kürsiyyi ve’s-semāvāti’s- seb’i ve’l-arzayni ve-mā cemī‘ahā mine’l-ehlāķi ve ğayrehā ve li-żālike ra’e’n-nebiyyü aleyhi’s-selāmü fi’l -‘ālemi’l -misāli Ādeme fi’s-semā’l- ulā ve Yahyā ve İsa fi’s-sāniyeti ve Yusüf’e fi’s -sāliyeti ve İdris’e fi’r-rābiati ve Hārūn’e fi’l -hāmiseti ve Mūsā fi’l-sādiseti ve İbrāhīm’e fi’s-sābiati ve beyāni enne’s-şüvera’l -mahşüsete fi hāzihî’l- ‘ālemi’l -müştāhedeti żilālün tilke’ş-süverü’l- misāliyyeti

149 B

li-żālike ya‘rifü’l – ‘arifü bi’l ferāseti’l -keşfiyyeti min şüveri’l-‘abdi āhvālihi ve lehü ‘ilm¹⁵²

¹⁵¹ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “ Sonra elbette onlara önlerinden, arkalarından, sağlarından, sollarından sokulacağım.” (A’raf Suresi 17. ayet.)

¹⁵² Bu kıt’a âlem-i misalin misal diye isimlendirilmesinin yönü ve bu âlemin arş, kürsi, yedi gök, iki arz ve içindeki halklar ve diğerlerini kapsadığının beyanı hakkındadır. Bunun için Nebi (a.s.) âlem-i misalde birinci semada Âdem’i, ikincinde Yahya ve İsa’yı, üçüncüsünde Yusuf’u, dördüncüsünde İdris’i, beşincisinde Harun’u, altıncısında Musa’yı, yedincisinde İbrahim’i gördü. Bu kıt’a yine bu müşahede âleminde görülen suretlerin gölge olduğunun ve bunların misali suretler olduğunun beyanı hakkındadır. Bunun için keşfi ferasetle kulun suretlerinden bunu ayırır.

1532. Diñle girü hazne-i dürrden-dürür
Cân gögünde bil budur şems ü kamer
- 1533 Bu güneşten taşun ile la'l u nâb
Bu kamerden göñlüñi bedr it iy şâb
1534. Çünki göñlüñ bedr ola bil iy güzün
Viresin 'âlemlere nürü yaqın
1535. Diñle imdi uşda geldüñ maqşüdâ
Cân ile diñle ki iresin ma'bûda
1536. Ol mişâlüñ 'âlemin diñle iy yâr
İşbu 'âlemde ne varsa sende var
1537. Ger ola ma'nî ger rûh iy halîl
Qamusınuñ sûretü var anda bil
1538. Bes mişâl aña anuñ çün didiler
Bu adı aña anuñ çün qodular
1539. Yaħu ol 'âlem-i ilâhîde yaqın
Qamu a'yân sûretine iy güzün
1540. Budur ol mişâl-i süverü bil
Bes mişâl andan didiler añlağıl
1541. Hem aña dirler ħayâl-i munfaşıl
Zîre kim mâddü degül bu sözi bil
1542. Müştemil-dürür o 'âlem 'arşa hem
Kürsiyi vü gökleri iy muħterem

1543. Yidi at yiri daı hem iy g z n
Yirler v  göklerde vardın iy em n

1544. Ger melek ger Sidre ger cennet iy y r
amusını m stemild r  şik r

1545. Bes ki bild n ol res l ol erif
Nice gördi Cebr 'il'i iy h rif

150 A

1546. Altı yüz anatlarıyla gördi anı
Ol mi l n ' leminde iy anı

1547. Hem de Cebr 'il'i gördi her seher
Ol h y t ırmaına iy mu'teber

1548. ıuban silkin r idi iy eb b
atreler dökülür idi b -his b

1549. H k melekler yaradurdu b -'aded
Ol dökülen atreden iy ercümend

1550. Hem daı bild n ki ol  h-ı cih n
Enbiy yı nice gördi iy c v n

1551. Her sem da bir neb yi iy em n
Gördi ol ' lemde bilgil iy em n

1552. Sana tertib ile didüm anı
Girü tekr r itmeyel m iy anı

1553. Hem de bildüñ nice gördi ol imām

‘Arşı kürsiyyi semāvātı temām

1554. Gökde yirde ne var ise iy güzün

Nicesi gördi kıamusın ol emün

1555. Hem dañı farqa düşündüñ sen temām

Uyhuda göge çıkanla iy hümām

1556. Şunuñ arasında kim göre ‘ayān

Seyr ide ol ‘ālem içre iy cüvān

1557. Birde degüldür resülün de āşikār

Uyhuda gören miyānedür iy yār

1558. Bil ki bu ‘ālemde süretler iy dost

Andağı süretlere perde dürüst

1559. Bu sebebden ‘ārifün bilür iy cān

Ol firāset keşf ile bî-şekk ‘āyān

1560. Süretinde kıullaruñ añvālını

Kıamu bilür bil yaķın sen iy ğanı

150 B

1561. Ol nebi bu sırra işāret eyledi

“İtteķü firāsete’l-mü’min”¹⁵³ didi

*Kıāle’n-nebiyyi śalla’llāhu aleyhi ve sellem itteķü firāsete’l-mü’mini fe-innehü yenżuru bi-nūri’llāh.*¹⁵⁴

¹⁵³ Mü’minin ferasetinden korununuz.

¹⁵⁴ Nebi (A.S.) söyle beyan etmiştir: “Mü’minin ferasetinden sakınınız. Çünkü o, Allah’ın nuruyla bakar.”

1562. Hem didi Deccāl’uñ alnında iy yār

Yazlu-durur kāfiri bil āşikār

1563. Oqumaz anı hemān mü’min oqur

Böyle dimiş şeksüzün iy ol yüzi nūr

*Ve fi’l-haberi k̄ālē’n-nebī aleyhi’s-selām ed-Deccālū mektübün fī nāsīyyetihī kāfir lā-yeḡrauhū’l-mü’mīnūn*¹⁵⁵

1564. Ĥaḡḡ Te’ālā daḡı “sīmāhum”¹⁵⁶ didi

Cennet ehli çün bu sözi söyledi

*K̄ālē’llāhu Te’ālā sīmāhum fī vücūhihim min eḡseri’r-sücūd.*¹⁵⁷

1565. Ĥaḡḡ didi kim “yu’refūne’l-mücrimūn”¹⁵⁸

Famu ehli çün işit iy mü’minūn

*K̄ālē’llāhu Te’ālā ya’rifūne’l-mücrimūne bi-sīmāhūm feyū’hażū bi’n-nevāsi ve’l aḡdām*¹⁵⁹

1566. Hep o ma’niye işāretdür iy yār

Bil yaḡın kim uşda didüm āşikār

Hāżihī’l-ḡıt’atu fī beyāni enne mā-lehū vücūhūn fī’l- ‘ālemü’l ḡissiyi hüve mevcūdūn fī’l- ‘ālemi’l -mişāli’l –‘aksi fe-iżā erāde’llāhu Te’ālā żuhūr mā-lā sūrate li-nev’in fī hāže’l -‘ālemi’l -ḡissiyi fī suveri’l -ḡissiyi ke’l –‘uḡülü’l - mücerredeti ve ḡayri mā teşkülü bi-eşkāli’l -mahsūrāti bi’l-münāsebāti beynehümā ve beyne ke-żuhūri Cebrā’ile aleyhi’s-selām bi-sūreti’d-Dihyeti’l- Kelbiyyeti ve bi-

¹⁵⁵ Nebi (A.S.) söyle beyan etmiştir: “Deccal’ın alnında Deccal yazılıdır. Mü’minler onu okuyacaktır.”

¹⁵⁶ “Yüzleri”. Fetih Suresinin 29. ayetinin bir kısmı. Ayetin tamamı şu şekildedir: “Onlar, yüzlerindeki secde izi ile tanınırlar.”

¹⁵⁷ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Onlar, yüzlerindeki secde izi ile tanınırlar.” (Fetih Suresi 29. ayet)

¹⁵⁸ Suçlular bilinir.

¹⁵⁹ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Çünkü, suçlular çehrelerinden tanınırlar da, perçemlerinden ve ayaalarından yakalanırlar.” (Rahman Suresi 41. ayet)

şuverin āhera kezālike bāki'l melāiketi yeşkülüne eydan ve fî beyāni bi-eşkālın yeşkülüne

151 A

ğayru eşkālîhimi'l-maḥsūseti ve hum fî dāri'd-dünyā li-ḳuvveti insilāḥîhim-min ebdānihim ve ba'de intîḳālîhim eydan ile'l āhari lā-diyāre'l- meliki'l ḳuvveti bi'r-ti fāil māni' li-iddeti ve lehümü'd-dühül fî'l- avālimi'l-mektübîyyeti küllihā keduhūli'l-melā'iketi hāze'l -'āleme ve hāülā'i hüm mes'ümüne bi'l- bedeni.¹⁶⁰

1567. Girü ma'nî yüzi gösterdi cemāl

'Ālem-i revhānîden iy sözi bāl

1568. Sa'y idüp ger bu sözi sen bilesin

Şāhid-i ma'nî ile zevḳ kılasın

1569. İşbu 'ālemden varasın anda hem

Bunda girü gelesin iy muḥterem

1570. Key ulu 'ālemdür ol bilgil iy yār

Bunda ne var ise cümle anda var

1571. Niçe nesne var-durur bil anda çok

Bunda aña sûret-i nev'iyye yoḳ

1572. Şol 'uḳül gibi mücerreddür olar

Şûret-i nev'iyyesi yoḳ iy piser

1573. Lîki Ḥaḳḳ isdese anları iy yār

¹⁶⁰ Bu kıt'a âlem-i misal-i aksde mevcut olup hissi âlemde yüzleri olanların beyanı hakkındadır. Allah Teala bu hissi âlemde hiçbir sureti olmayanın hissi suretlerde ortaya çıkmasını istediği zaman veya başka mücerret akıllar ve Cebrail (a.s.)'ın Dıhyetü'l Kelbî suretinde ortaya çıkması ile mahsusatın şekilleri arasındaki münasebetlerden dolayı mahsusutın şekilleri dışındakiler gibi yine geri kalan melekler şekle girerler. Bu kıta yine hissedilen kendi şekilleri dışındaki şekillere girmelerinin beyanı hakkındadır. Onlar dünya hayatında melek-i kuvvenin diyarında değil, bedenlerinden sıyrılmalarının kuvvetli oluşu ve aynı zamanda başka bir yere intikallerinin kuvvetinden dolayı mânilerin ortadan kalkması nedeniyle onlar için meleklerin bu âlemlere girmesi gibi bütün âlemlere girme hakkı vardır. İşte bunlar bedenden mesûmdurlar.

Kim bu ‘ālemde belürde āşikār

1574. Bir sûretten görünür ol iy imām
Kim münāsib ola kendüye temām

1575. Şöyle kim Cebrā’îl olurdı ‘ayān
Daḥye-yi Kelbî yüzinden iy cüvān

1576. Bil münāsebet var idi iy güzîñ
İkisüñ arasında şeksüzün

1577. Ğayrı sûretten daḥı görindi ol
Şöyle kim didi ‘Ömer iy sözi gül

151 B

1578. Bir kişi sordı resülden āşikār
İmān ü İslām ü Raḥmān’dan iy yār

1579. Cebrā’îl idi soran anı yaqîñ
Bil Meşābîḥ naqlidür bu iy güzîñ

1580. Daḥı bilgil ol ḳalan melekleri
Ger semāvî olalar ger ‘unsürî

1581. Şûret-i maḥsüsedden olur ‘ayān
Kim münāsib ola kendüye iy cān

1582. Cinni egerçi nārı-durur iy aḥı
Bir sûretten görünür anlar daḥı

*Ḳāle'llāhu Te'ālā ḥalaḳa'l-insāne min salśālin ke'l-feḥḥāri ve ḥaleḳa'l-cānne min māricin min-nār.*¹⁶¹

1583. Nefs-i insāniyye kāmīl olsa bil
Hem bedenle dūnyede olsa iy ḥalīl
1584. Görinür eşḳāl ile anlara daḥī
Ġayrı sūrete girürler iy saḥī
1585. Ol mişālūñ 'ālemine cümle ḥoş
Girür anlar işbu sözi eyle gūş
1586. Nitekim kalemi melek bulur žuhūr
İşbu 'ālemde yaḳīn iy yūzi nūr
1587. İşbu 'ālem ḥalḳı şeklin urnur
Nicesi dilerse ḥalḳa görünür
1588. Daḥī ol nefis tāhir olur bil iy yār
Ol mükāşifler ḥayālinde āşikār
1589. Nitekim cinn ü melek iy dişi dürr
Bil ḥayālinde olara görünür
1590. Bunlara abdāl didiler iy güzīn
Tebdīl olurlar zīre bunlar yaḳīn
1591. Bil mükāşifler buları farḳ ider
Ol meleklerden yaḳīn bil iy piser

152 A

¹⁶¹ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Allah insanı, pişmiş çamura benzeyen bir balçıktan yarattı.” (Rahman Suresi 14. ayet)

1592. Anlaruñ mizān-ı hāsı var-durur
Anuñ ile fark ider ol bî-ķusūr
1593. Vaķt olur kim Ĥaķķ aña ilhām ider
Farķ arasında anuñ i'lām ider
1594. Nefslerinden vaķt olur virür haber
Ol haberle fark olur iy mu'teber
1595. Liki olmayan mükāşif bil yaķın
Farķ idemez ol ikiyi iy güzin
1596. Şöyle kim sālihlere 'ābidlere
Ger görinse fark idemezler ire
1597. Ola meger kim ķarīne iy emin
Anuñ ile daħı žann olur hemin
1598. Şöyle kim gönüldekini bile ol
Yā ğayibden hoş haberler iy ol
1599. Ya gönüle gelecek nesneyi hem
Gelmeden virse haber iy muħterem
1600. Ĥāsıl olur žann aña ki abdāldur
Ĥāsıl olmaz 'ilmi bil iy dişi dürr

Hāżihi'l-ķıtt'atu fı beyāni enn'el berzeħa isneyni'l –evvelü- 'ālemü'l- mişāli ve hüve berzahü't- tenezzül ve hüve ķable'n-neş'eti'd-dünyā ve yüsem mā bi'l- ğaybi'l -imkāniyyi'l -el-imbānū mā fıhi fı's- şehādeti ve's-sāni berzahü'l -ervāhi ba'de'l -

müfârakati mine'l -ebdâni ve yüsemmä bi'l -ğaybi'l -muĥâli li-mtinâ'i zuhûri mâ fihî fi's-şehâdeti illâ fi'l -ahireti ve ħalîlün min mükâşifihî bi ħilâfi'l -evveli¹⁶²

1601. Diñle bir ma'nî girü sen hemçü şehd
Tâ ki lezzet bulasın iy yâr-ı ercümend

152 B

1602. Key gereklüdür anı sen vehm it
Tâ ĥayâta iresin sen iy yigit

1603. Şol mişâl ki aña biz berzah didük
Anda saña dürlü tafşîl eyledük

1604. Ğayrıdur şol berzahuñ kim aña cân
Anda varur çıksa andan iy cüvân

1605. Diñle bu ma'nîyi idelüm biz beyân
Altun üzre incü gibi ĥoş 'ayân

1606. Ol mişâl bil ki tenezzül berzahı
Berzahı evvel-dürür ol iy saĥî

1607. Neş'eti dünyevîden ol soñradur
Uş beyân itdüm bu sözi hemçüdür

1608. Hem de âhir berzah içre ħamu cân
Her birisi kim tutar sûret 'ayân

¹⁶² Bu kıt'a berzahın iki olduğunun beyanı hakkındadır. Birincisi âlem-i misaldir. O iniş berzahıdır ve dünyada doğmadan önce olup müanküm gayb diye isimlendirilir. Ondaki mümkünlük şehadettedir. İkicisi, bedenlerden ayrıldıktan sonra olan ruhlar berzahıdır, şehadet âleminde zuhuru ahiret hariç mümkün olmadığından muhal(imkânsız) gayb diye isimlendirilir. Birincisinin zıddına onu keşfedecek azdır.

1609. Ol ‘ameller sûretidür iy cüvân
Kim anı dünyâda kazandı o cân
1610. Berzah-ı evvelde sûretler iy yâr
Bile degüldür yaqın bil âşikâr
1611. Bes iki berzah degül bir iy güzün
Şol ki sözdür uş didüm iy pāk-ü dîn
1612. Liki iki-dürür bil kim müşterek
‘Âlem-i revhânî olmakda ne şekk
1613. Cevher-i nûrânî ol iki iy hümâm
İşbu ‘âlem sûretin cāmi‘ temām
1614. Şeyh Fütühât¹⁶³,ında taşrih eyledi
Üç yüz on birinci bābında didi
1615. Kim bu şānî berzah evvel ğayridür
Uşda ben dañı didüm iy dişi dürr
1616. Ğayb-i imkânî dirler evvele
Zîre mümkün andağı bunda gele

153 A

1617. İşbu ‘âlemde bula bir bir žuhūr
Añlağıl bu sözi sen iy yüzi nūr
1618. Bil ki dirler şāniye ğāybı muhāl
Zîre bunda gelmek andağı muhāl

¹⁶³ Muhuddin-i Arabî'nin meşhur eseri.

1619. Anda varan çünkü bunda gelmedi
Lā-cirem ğaybı muhāl oldu adı
1620. Āhıretde bulur anlar bil žuhūr
Uş didüm bu ma'nıyi de bî-kušūr
1621. Hem mükāşifler çoğı bil āşikār
Ol tenezzül berzahın görür iy yār
1622. Her ne hādîş olacağ ise yaqın
Dünyede anlar bilür iy pāk-ü dîn
1623. Ol 'urūcuñ berzahın bil az kişi
Yügürür anlardan yaqın bil bu işi
1624. Keşf idemez mü'min ahvālin iy cān
Qulınuñ şultān bilür hālin 'ayān
1625. Ol 'alim ü ol habirdür iy imām
Qulınuñ ahvālin ol bilür temām
1626. Qarañu gicede bilür iy güzün
Qara qarınca ayağın başduğın
1627. Qara deñizde balıqlar iy emin
Ol bilür nice dönüben ağıduğın
1628. Gicelerde ehl-i zühdüñ tā'atin
Ehl-i fisquñ fisqını bilür yaqın
1629. Qamu sırrı ol bilür iy bahtulu

“Ya‘lemü’s-sırre ve ehfâ”¹⁶⁴ iy ulu

Ķāle’llāhu Te‘ālā inne-llāhe ya‘lemü’s-sirra ve ehfā¹⁶⁵

1630. Yā ilāhî sen bilürsin hālümüz
Hep bilürsün Ķilumuz vü Ķālumuz

153 B

1631. Saña lāyık yok ‘amel bizde iy şāh
Liki rahmet umaruz iy pādişāh

1632. Raḥmet it biz ‘āsîlere yā rahîm
Eylegil Firdevs-i a‘lā’da muĶîm

1633. Ol ḥabîbüni şefî‘ itgil bize
Tā şefā‘at eyleye cānumuza

1634. Ümmet iseñ ‘ışık ile virgil selām
Ol resülün cānına sen yā imām

1635. Diñle imdi ol nebîler serveri
Nicesi seyr eyledi ‘ālemleri

1636. Diñler iseñ sırr-ı mi‘rācı temām
İşbu Ķıt‘ada bilesin iy hümām

*Hāzîhi’l-Ķıt‘atü fî hātîmeti sırrı’l -mi’rāc ve fî beyāni enne’l -ḥāzerāti’l ilāhiyyeti’l
-külliyyeti ḥamsün ve bi-tibārihā şāreti’l -avālimü’l -külliyyetü’l -cāmi‘atü
hamseten ve en kāneti’l -avalimü Ķayra mütenāhî ve enne ḥāzîhi’l-avālime*

¹⁶⁴ “Sır olanı ve en gizli olanı bilir”. Ta-Ha Suresi 7. ayetin bir kısmı. Ayetin tamamı şu şekildedir: “Şüphesiz O, gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilir.”

¹⁶⁵ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Şüphesiz O, gizliyi de, gizlinin gizlisini de bilir.” (Ta-Ha Suresi 7. ayet)

*ba‘zuhā rūḥun li-ba‘zin fe-sāra’n-nebiyyü hāze’l -avālime fe-vesale ile’l-
hāzerāti’l-ehādiyyeti¹⁶⁶.*

1637. Girü gönüm baḥr-ı mevce geldi uş
Gevherini cümle taşra dökdi hoş

1638. Gevher alana şalādur iy cūvān
Cānına cān isteyen gelsün iy cān

1639. Ger bu gevherden alursañ sen iy yār
Dürlü ‘ālem geçesin bil āşikār

1640. İresin bir nesneye ‘ālem degül
Cānu cānu cānu cānu cāndur ol

1641. Bes ki mi‘rācuñ ola ol dem temām
Fāniyiken bākı olasın iy hemün

1642. Ol ḥimāriyyet gide tozluk gele
Bil ki senden her ta‘ām lezzet ala

154 A

1643. Olasın ‘anḳād bāzı sen iy yār
Dilkü iken şır olasın āşikār

1644. Bil ki ḥāzret biş-dürür iy muḥterem
‘Işık ile diñle ki bir bir uş direm

1645. Biri ğayb-i mutlağ oldı iy ahı

¹⁶⁶ Bu kıt’a miracın beyanı ve hazarat-i ilahiye-i külliyyenin beş olduğunun ve onların saymakla avalim-i külliye-i camia beş tane olduğunun ve âlemlerinin sonsuz olduğunun, bu âlemlerin bazısının ruhu olduğunun: Nebi’nin bu âlemlere gidişinin ve hazerat-i ehadiyyeye ulaşmasının beyanı hakkındadır.

Hem şehâdet mutlağa biri dañı

1646. Birbirine bu iki ‘âlem iy dost
Bil muķâbildür didüm uşda dürüst

1647. Biri de ğayb-i muzâfdur diñlegil
Bil iki kısım oldu bunu añlagıl

1648. Biri ğayb-ı mutlağa yaķın iy cān
Hem şehâdet mutlağa biri iy cān

1649. Neçün iki kısım oldu iy güzün
Zıre ervâha şuverdür şeksüzün

1650. Ol şuver-dürür mişâliyye işit
Kim şehâdete münāsib iy yigit

1651. Hem şuver-i ‘aķliyye ervâha bil
Ĝayb-i mutlağa münāsib añlagıl

1652. Bil beşinci ĥazreti cāmi‘-dürür
Cem‘ ider ol dördüni iy dişi dürr

1653. Bil ‘avālim bi-nihāyet iy imām
İ‘tibāruñ ĥazretiyle biş temām

1654. Biri a‘yān-ı şevābit ‘ālemi
Bil ki oldur ğayb-ı mutlağ hem-demi

1655. Biriside ‘âlem-i ervâh-durur
Ol ceberrütiyyedür iy yüzi nür

1656. İşbu ‘âlem ol muzâfa kısım olan

Ya'ni ğayb-i mutlaqa yaqın olan

1657. 'Älemidür bil yaqın ol ħazretüñ
Şaqla bu sözümi ki arta devletüñ

154 B

1658. Biri daħı ol mişälüñ 'älemi
Kim anı kıldum beyān iy ādemı

1659. Ol muzāfuñ kısm-ı şānisine bil
İşbu 'ālem aña 'ālem añlağıl

1660. Biri daħı 'ālem-i mülkdür iy cān
Ol şehādet 'ālemidür bı-gümān

1661. 'Älem-i insānı-dürür bir daħı
Cāmi' ol dört 'älemi bil iy aħı

1662. Ħazreti kim cāmi'adur iy ulu
Bu aña 'ālem-dürür iy baħtulu

1663. 'Älem-i milk bil ki bu 'ālem iy yār
Ol mişāle ola mażhar āşikār

1664. Ol meleküt 'ālemidür iy cüvān
Şaqla bu sözü ki budur cāna cān

1665. Hem mişälde bil ki mażhardur yaqın
Ol ceberüt 'ālemine iy güzın

1666. Ol 'uqūluñ hem nüfusuñ 'älemi
Añlağıl bu sözi sen iy ādemı

1667. Hem ceberût ‘âlemi iy yüzi nür
‘Âlem-i ‘ayâna mażhar bî-ķusūr
1668. ‘Âlem-i ‘ayân daħı mażhar-durur
Ĥazreti esmāya bil iy dişi dürr
1669. Ĥazreti esmāya dirler iy ulu
Vaĥidiyyet hazreti iy bahtulu
1670. Vaĥidiyyet ĥazrete mażhar-durur
Aĥadiyyet ĥazretine söz budur
1671. Birbirinden diridür bunlar iy cān
Birbirinden tazedür çün gülistān
1672. Ba‘zısı ten ba‘zısı cān gibidür
Ba‘zısı şahs ba‘zısı imān gibidür

155 A

1673. Bil bu ‘âlem ten-dürür iy nev-cüvān
Ol mişālüh ‘âlemi cāndur iy cān
1674. Ol ceberût ‘âlemidür cāna cān
‘Âlem a‘yān cān cān-ı cān iy cān
1675. Hazreti esmā-durur bilgil iy cān
Cān cānı cānı cān iy nev-cüvān
1676. Hem aĥadiyyet daħı bilgil iy cān
Hemçü cān cānı cānı cānı cān

1677. Diñle imdi sırr-ı mi‘râcı temâm
Cân kulağını berü ac iy imâm
1678. Çünkü ol tāvûs-ı mâ zâge’l-başar
Ol mişâli seyr kıldı hûb-ter
1679. Her ne varsa gördi anda bî-kuşûr
‘Arşî kürsî vü cinân ü hem kuşûr
1680. Geçdi andan ilerü ol dem halîl
Ol ceberûtı temâşâ kıldı bil
1681. Anda dañı her ne varsa gördi ol
‘Âlem-i ‘ayâna andan irdi ol
1682. Hoş teferrüc eyledi anı dañı
Geçdi esmâya hem andan iy añı
1683. Qâb-ı Qavseyn’e irişdi ol resûl
Ol deñizde bil ki gāvvas oldı ol
1684. Dürlü dür-dâne çıkardı bî-hîsâb
Geçdi ev ednâya andan iy şebâb
1685. Ya‘nî kim irdi vücûd-ı mutlaqa
Şeksüzün irişdi ol dem ol Hâkîk’a
1686. Gitdi hîcrân buldı ol demde visâl
Düst tecellî itdi görindi cemâl
1687. Gitdi ‘âşık kıaldı ma‘şûkı hemân
Bes fenâ buldı beqâ buldı o cân

155 B

1688. K̄atrelik̄ gitdi hemān baħr oldı ferd
Mīm-i Āħmed maħv olup oldı aħed

1689. Bes ki nūra arıřuban oldı nūr
Ol deñizde irdi aña hoř sūrūr

1690. Bes ki ma‘řūk adı aña dūrlū rāz
Gitdi ara yirde yūz biñ dūrlū nāz

1691. Nice biñ sōz ma‘řūk aña sōyledi
Zire Ĥa evhā ile ‘abdiħi didi

Kāle llāhu Te ālā mā kezebe l-füādü mā ra’ā¹⁶⁷.

1692. Bil füādü göz ile gördi Ĥa’ı
Ĥa didi kim “mā kezebe”¹⁶⁸ iy müttei

Kāle llāhi te ālā mā zāga’l -basaru ve mā tağā¹⁶⁹.

1693. Ya’nü gördigin fuād eyle resūl
Bil yaın bildi anı ol bā-uşūl

1694. Zeyğ idüp yalanlamaz ol mu‘teber
Ĥa didi aña ki “mā zāge l-başar”¹⁷⁰

Hażihi l kıtati fı beyāni iřtiyākin ilā liāi l- Ĥabīb āleyhi’s-selām¹⁷¹

¹⁶⁷ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “ (Gözleriyle) gördüğünü kalbi yalanlamadı.” (Necm Suresi 11. ayet)

¹⁶⁸ Yalanlamadı.

¹⁶⁹ Allah Teala şöyle buyurmuştur: “Gözü kaymadı ve sınırı aşmadı.” (Necm Suresi 17. ayet)

¹⁷⁰ “Göz kaymadı”. Necm Suresi 17. ayetin bir kısmı. Ayetin tamamı şu şekildedir: “Gözü kaymadı ve sınırı aşmadı.”

¹⁷¹ Bu kıt’a Ĥabib(A.S.)’la buluşmaya iştiyakın beyanı hakkındadır.

1695. amusını un göre ol muhterem
Bes fuād gzi nice zeyg ide hem
1696. Ol maamātuñ amusın gedi ol
Bil arāb-ı lā-yezāli idi ol
1697. ol kişi kim sāı aña hazret ola
Bes yaın diridür ol nice ola
1698. üret-i penhān ise anuñ ne var
'Ālemi ider taarruf āikār
1699. Oldurur Hā'a vesile iy cüvān
'Āıı ma'ūa ir görür 'ayān

156 A

1700. Oldur aı dertlere dermān olan
Oldur aı tenlere hem cān olan
1701. 'Āılere ol-durur efat kılan
Gözleri yaın ıyāmetde silen
1702. Oldur aı hāzrete olan hābīb
Ol gūnāh hasretlerine hem tabīb

Hāzihī'l ıt atü fı beyāni itiyā ilā liāi'l-hābīb¹⁷²

1703. Yā hābībı iñlerem u hemü eng
Zıre hicrān sineme urdı hādeng

¹⁷²Bu kıt'a Habib ile bulumaya duyulan özlemin beyanı hakkındadır.

1704. ‘Üd gibi çalınuram her seher
Zahme gibi hicrũñ urdı baña seng

1705. Çünkü içmişem firākdan kadeh
Bes ki gönlüm gonça gibi oldu teng

1706. Ol visāluñ saykalın ur ya münir
Zire gönlüm gözküsi uş toldı jeng

1707. Vaşluñuñ kũlabı çekmezse beni
Nice varam hāzretũñe leng ü leng

1708. Baña vaşluñ kılıcın urmaz iseñ
Furkatuñ yudar beni hem çü neheng

1709. Nola hicrũñde yüzüm sarar dise
Uşda gözüm yaşu virür aña reng

1710. Ol mübārek türbeñe çek yarasun
Niçe yadañ olayın bunda direng

Hażihi’l kıt‘tü fi hātımeti’l-kitāb¹⁷³

1711. Ben ki ‘Ārif’ven sözi hatm eyledüm
Bil yaqın kim dürr-i cevher söyledüm

1712. Sırr-ı mi‘rācı dañı itdüm beyān
Ol resülũñ cānına yüz biñ selām

156 B

1713. “Mecma‘ul Bahreyn”¹⁷⁴ oldu bu kitāb

¹⁷³ Bu kıt’a kitabın hatimesi hakkındadır.

Biri žāhir biri bātın iy şebāb

1714. Baĥr-ı žāhir žāhiri mi‘rāc iy yār
Baĥr-ı bātın sırr-ı mi‘rāc āşikār

1715. Bu iki mi‘rāc daĥı oldı śāĥiĥ
İkisini daĥı kıldı ol faśiĥ

1716. Kendü nice cāmi‘ ise iy güzün
Žāhir ile bātını iy pāk-ü dın

1717. Cāmi‘ oldı bes ki mi‘rāc daĥı
Žāhir ile bātını bil iy aĥı

1718. Bu iki deryā yaĥın bil toludur
Cevher ü incüleriyle oldı pür

1719. Ol ki žāhir baĥridür bil iy ĥariĥ
Foludur incüleriyle ĥoş latif

1720. Ol ki bātındur deñizdür iy cüvān
Foludur cevherleriyle hemçü kār

1721. Ol iki deryāya var baĥrı iy cān
Fālib aña gevher olurlar revān

1722. Ol ki žāhir deñizi iy müslimūn
Aña ġavvās śālihūne vü vā‘izūn

1723. Ol ki bātın deñizi iy mü‘minūn
Aña ġavvas ‘āşikune vü ‘ārifūn

¹⁷⁴ Kendisinde vucūd ve imkār denizleri bir araya geldiği için bu, Kābe Kavseyñ Hazreti’dir.

1724. Gelgil imdi yüz gecı yiseñ iy yār
İncü hem gevher çıkar hoş şü‘le-dār

1725. Bu kitābı çünki tekrār kılasın
Bil ki dürlü dürlü gevher bulasın

1726. Çok kişi mi‘rāc eydüpdür iy cüvān
Liki tendür cümle budur aña cān

1727. ‘Āfiseñ farq idesin cevheri
Görmeyesiñ pāy ile sen bir seri

157 A

1728. Cāhil iseñ nūr ile žulmet saña
Bir-dürür ne söyleyem hīkmet saña

1729. Şöyle hāyvān gibi sen bil ki azał
Zulmet-ender zulmet olduñ fı‘l meşel

1730. Gözli-y-iseñ hūbdan zevk idesen
Kör-iseñ hūba kaçan şevk idesin

1731. Burnuñ açuğ ise koğu alasın
İşbu gülden hoş şafālar bulasın

1732. Ger kulağuñ var ise bülbül sözün
İşidüben zevk idesin iy güzün

1733. Bes ne sa‘y itdügümi hem bilesin
Bes baña dürlü du‘ālar kılasın

1734. Dercdür bu derc de iy mu‘teber

Biñ sekiz yüz elli beş dāne güher

1735. Bil sekiz yüz kırk birinde hicrete
Hatm idüp mi'rāc irdük devlete

1736. Çünki mi'rācı temām itdüm yaqın
İbtidā itdüm vefāta ben hāzın

1737. Diñle uş çeng gibi iñilerem iy yā
Çün rebābı zār iderem dilfigān

1738. Uş düdük gibi ciger pāre pāre
İñleyüp idem cigerleri yāre

1739. Eyleyem yürekleri hemçün kebāb
Gözleri kıñ yaşıyla idem harāb

1740. Ūd gibi göklere nālem yite
Āhum odı-y-la cihān yanup tüte

1741. Nice dil ola vefātı söyleye
Nice yürek ola tākat eyleye

1742. İşbu oda taş ü demür doymaya
Kamu gökle yir yüzine ağlaya

157 B

1743. Çün vefātı söyleyem ben derd ile
Yaqalar hem sineler bil çāk ola

1744. Ūmmet isen gözyaşın seyl eylegil
Yaş yirine derd ile kıñ ağlağıl

1745. Gice gündüz rûhna vir bî-selâm
Tâ ki rāzî ola Rabbü'l-enâm

SÖZLÜK

A

āb (F.): Su.

āb-ı ḥayāt: İçene ebedi hayat bağışlayan efsanevi su 241.

āb-ı ḥayvān: Nerde olduğu bilinmeyen efsanevi su 740.

abdāl (A.): Dünya ile ilgisini kesip, Tanrı'ya bağlanmış olan, derviş 1590, 1600.

‘**ābid** (A.): İbadet edinen, tapınan 510, 1596.

‘**aceb** (A.): Tuhaf, hayret, şaşkırtıcı 107, 234, 261, 1004.

‘**aceble-**: Hayret etmek, şaşmak 470.

‘**aciz** (A.): Kabiliyetsiz, zayıf, güçsüz 128, 151, 1326.

‘*aciz ol-*: Güçsüz olmak, aciz olmak 1326.

‘**acūze** (A.): Cadı karı 151

ādall (A.): Doğru yoldan çok uzak olan, fena yol tutmuş olan 1729.

Ādem (A.): Dünyada ilk yaratılan insan, ilk peygamber 199, 200, 512, 513, 515, 516, 715, 721, 1281.

ādemī (A.): Âdemoğlu, insanoğlu 1393, 1424, 1426, 1658, 1666.

‘**ādil** (A.): Doğruluk gösteren, doğru 1024.

‘**āfī** (A.): Silen, bağışlayan, yalvaran 1727.

āfitāb (F.): Güneş, güneş ışığı 14, 48.

‘**afv** (A.): Birinin suçunu bağışlama, affetme.

‘*afv it-*: Bağışlamak, affetmek 705.

‘*afv kııl-*: Bağışlamak 783, 784.

ağac: Ağaç 64, 284, 285, 286, 289, 399, 479, 480, 484, 488, 496.

ağduğ: Karışık, bozuk, kusurlu, eksik 1627.

ağleb (A.): Kuvvetli, en çok galip 534.

ağu: Zehir, ağ 440.

āh (F.): İnleyip, sızlanma, ah 440.

āhadiyyet (A.): Allah (c.c.)’ in bir olması 1670, 1676.

āhbār (A.): Haberler, bültenler 357.

aḥī: Bir kimsenin en sevdiği, yakını 215, 226, 563, 904, 1064, 1090, 1468, 1582, 1645, 1661, 1682, 1700, 1701, 1717.

āḥīr (A.): Son, en son 367, 768, 1168, 1238, 1239, 1608.

aḥlām(A.): Uykuda görülen şeyler, rüyalar 1501.

Aḥmed (A.): Hz. Muhammed (s.a.v.)'in bir diğer ismi 195, 244, 340, 981, 985, 1262.

aḥşam: Akşam 27.

aḥvāl (A.): Durumlar, haller 55, 1027, 1465, 1504, 1560, 1624, 1625.

aḥzār (A.): Yeşil 1293.

aḥ, aḡ: Beyaz 169, 181, 494, 582, 596.

‘aḥreb (A.): Zehirli ve tehlikeli hayvancık, akrep 1017, 1070.

‘aks (A.): Çarpıp geri dönme 187, 1277, 1282.

Aḥsā (A.): Mescid-i Aksā, Kudüs'deki meşhur büyük câmi 69, 1238.

‘aḥūl (A.): İnsandaki düşünme ve anlama gücü, akıl 128.

aḥvāl (A.): Sözler 504, 581.

āl (A.): Aile, evlat, çoluk, çocuk 28.

al: Hile düzen 1015.

‘alā (A.): Üst, üzere 143.

a‘lā (A.): Yüksek, daha yüksek 313, 636.

a‘lā-cenāb (F.): İyi huylu, insana yaraşır üstün nitelikleri olan, şerefli; yardım sever 21.

‘alāmet (A.): İşaret, iz 1212.

‘ālem(A.): Dünya, cihan 1, 6, 7, 9, 15, 84, 101, 177, 542, 583, 584, 590, 1281, 1283, 1292, 1341, 1343,1384, 1393, 1423, 1424, 1425, 1426, 1427, 1428, 1429, 1431, 1432, 1433, 1434, 1435, 1436, 1440, 1442, 1443, 1445, 1452, 1454, 1459, 1476, 1515, 1520, 1534, 1536, 1542, 1546, 1551, 1556, 1558, 1569, 1570, 1573, 1585, 1586, 1587, 1613, 1617, 1635, 1639, 1640, 1646, 1654, 1656, 1657, 1658, 1659, 1660, 1661, 1662, 1663, 1664, 1665, 1666, 1667,1673, 1674, 1681, 1698.

‘ālem-i ayān: Açık ālem 1681, 1667, 1668.

‘ālem-i ervāh: Ruhlar ālemi, öteki ālem 1655,

‘ālem-i ilāhi: İlahi ālem 1539.

‘ālem-i milk, ‘ālem-i mülk: Mülk âlemi 1483, 1660, 1663.

‘ālem-i revhānî: Gönüllere ferahlık veren âlem 1458, 1417, 1441, 1567, 1612.

‘ālemeyn (A.): İki âlem (dünya ile ahiret) 6.

ālet (A.): Vasıta.

ālet-i Ĥaqq: Allah (c.c.)’ın vasıtası 1344.

‘Alî (A.): Hz. Ali 122, 470.

‘alîm (A.): Çok okumuş, bilgin 1625.

Allah (A.): Kâinatın yaratıcısı, Allah 61, 414, 423, 425, 592, 608, 758, 1099.

altun: Altın 50, 273, 274, 400, 588, 1097, 1605.

a‘māl (A.): İşler 1310.

‘amel (A.): İyi hareket ve davranış, dinin buyruklarına uygun iş ve davranış 674, 811, 1302, 1303, 1311, 1314, 1609, 1631.

amel kııl-: İşlemek, yapmak 246, 297, 497.

‘amū (A.): Amca 228, 970, 1053, 1130.

añ-: Hatırlamak 99, 530.

aña: Ona (“ol” işaret zamirinin datif hali) 18, 118, 137, 138, 143, 144, 145, 148, 160, 167, 172, 194, 199, 200, 214, 220, 221, 225, 232, 236, 251, 253, 278, 301, 317, 320, 338, 340, 352, 353, 369, 381, 382, 397, 405, 436, 446, 475, 490, 497, 510, 518, 544, 554, 565, 584, 598, 609, 628, 630, 667, 683, 698, 699, 710, 722, 752, 753, 761, 773, 777, 813, 819, 822, 826, 827, 831, 837, 840, 845, 869, 876, 919, 947, 985, 991, 1019, 1032, 1034, 1046, 1066, 1081, 1092, 1135, 1136, 1152, 1157, 1185, 1186, 1196, 1202, 1203, 1219, 1221, 1225, 1264, 1298, 1308, 1313, 1377, 1401, 1452, 1454, 1508, 1509, 1519, 1538, 1541, 1571, 1593, 1600, 1603, 1604, 1659, 1662, 1689, 1690, 1691, 1694, 1697, 1709, 1721, 1722, 1723, 1726.

anbar (F.): Zahire, tahıl koymaya yarayan yer, ambar 182.

ancılayın: Onun gibi, o kadar, öyle 1506.

anda: Orada 257.

anı: Onu 54, 64, 67, 107, 126, 167, 202, 209, 210, 215, 223, 228, 230, 233, 237, 247, 252, 262, 264, 301, 304, 325, 421, 429, 452, 457, 463, 469, 485, 486, 492, 512, 515, 517, 555, 574, 579, 581, 587, 599, 610, 706, 708, 722, 725, 736, 745, 781, 795, 801, 805, 808, 827, 832, 842, 843, 898, 908, 935, 939, 940, 953, 1034, 1047,

1052, 1061, 1083, 1093, 1095, 1116, 1119, 1138, 1143, 1149, 1206, 1221, 1222, 1226, 1230, 1235, 1236, 1251, 1263, 1273, 1291, 1294, 1312, 1325, 1328, 1389, 1436, 1485, 1495, 1499, 1546, 1552, 1563, 1579, 1602, 1609, 1658, 1682, 1693.

‘**ankebūt** (A.): Örümcek 23.

‘**Arab** (A.): Arap kavmi, Arap 15, 640, 641.

‘**Arabî**: (A.): Arap ırkına mensup 135.

‘**araz** (A.): İşaret, alamet 1436.

ard: Arka, arka taraf 65, 172, 366, 1106.

arı: Temiz, pak, saf 1122.

‘**arız** (A.): Tesadüfi vaka 1443.

‘**ârif** (A.): Bilen, bilgi sahibi, bilgili 1433, 1559, 1711, 1723.

‘**Ârif**: Eseri yazan kişinin ismi 1711.

arğun: Yavaş, aheste, sakin 144, 145.

armağan: Birini memnun etmek için verilen şey, hediye 485, 700.

‘**arş** (A.): Dokuzuncu kat gök, gökyüzü, sema 19, 81, 91, 254, 290, 336, 545, 569, 577, 587, 604, 605, 606, 610, 612, 616, 619, 629, 637, 656, 666, 826, 828, 829, 835, 1176, 1179, 1275, 1410, 1411, 1542, 1553, 1697.

‘*arş-ı ‘aẓîm*: Ulu ‘arş 330, 620.

‘*arş-ı Ĥaqq*: Hakk’ın ‘arşı 528, 588, 608, 619.

artuğ, artuğ: Fazla, çok 356, 703, 1065, 1077, 1230.

‘**arż** (A.): Sunma, ortaya koyma, arz etme.

‘*arż eyle-*: Sunmak, ortaya koymak arz etmek 118, 1437.

aşfiyā (A.): Samimi, tuttuğu yol doğru olan 1335.

āshāb (A.): Peygamberimizi görmek ve sohbetine ermek şerefini kazanmış kimseler 28.

‘**āşî** (A.): Çok isyancı 105, 440, 712, 713, 717.

āşim (A.): Günahlı, kabahatli.

‘*āşim ol-*: Günahkâr olmak 919, 921.

aşsi: Yarar, çıkar, kazanç, kâr.

‘*aşsi it-*: Yarar sağlamak, kâr etmek 10, 995, 1002.

āsumān (F.): Gök, sema 57, 190, 514.

‘**āşık** (A.): Çok fazla seven, tutkun, aşık 682, 684, 1687.

‘*āşık ol-*: Çok fazla sevmek, gönlünü kaptırmak 424, 425, 1128, 1152.

āşikār (F.): Belli, açık, meydanda 38, 68, 75, 85, 101, 134, 187, 195, 212, 264, 277, 291, 361, 482, 498, 557, 560, 564, 581, 631, 654, 899, 947, 1030, 1071, 1114, 1229, 1244, 1263, 1272, 1276, 1299, 1369, 1374, 1386, 1405, 1418, 1425, 1428, 1433, 1455, 1479, 1520, 1544, 1557, 1562, 1566, 1573, 1578, 1588, 1610, 1621, 1639, 1663, 1698, 1714.

āşikār ol-: Belli olmak, meydana çıkmak 1123, 1216, 1241, 1278, 1305, 1338, 1390, 1392, 1444, 1452, 1463, 1469, 1483, 1504, 1643.

āşikār-it: Açıklamak 52, 1226, 1530.

āşiyān (F.): Mesken 530.

aşkäre (F.): Belli, açık, meydanda 296.

ata: Baba 746, 1000, 1351, 1364, 1410.

atlas (A.): İpekli kumaş 113, 147.

‘**avālim** (A.) Dünyalar 1653.

avān (A.): Yardım edenler 1012.

ā‘vāz (F.): Ses, seda 40, 143, 144, 158, 330, 880, 1259.

‘**avrāt** (A.): Kadınlar 893.

‘**avret** (A.): İnsanın gösterilmesi ayıp olan yeri 1090.

aya: Avuç.

aya çal-: Alkışlamak 190.

‘**ayān** (A.): Açık, aşikâr, belli, açık bir biçimde 55, 129, 328, 384, 385, 388, 572, 967, 1126, 1265, 1270, 1274, 1290, 1391, 1394, 1447, 1493, 1506, 1556, 1605, 1609, 1624, 1668, 1699.

‘*ayān eyle-*: Açıklamak 1202.

‘*ayān it-*: Açığa vurmak, belli etmek 396, 473.

‘*ayān kıt-*: Açıklamak 1176.

‘*ayān ol-*: Belli olmak, açığa çıkmak 1164, 1211, 1477, 1575, 1581.

āyāt (A.): Kur’an’ın cümleleri 767, 768.

āyet (A.): Kur’ân surelerini meydana getiren cümlelerden her biri 72, 73, 78, 85, 87, 92, 110, 369, 653, 903, 1027.

āyiñe (F.): Ayna 127, 1122, 1123, 1124, 1128.

‘**Ayişe** , ‘**Āiše**(A.). Hz Ayşe 270, 932, 1252.

- ayruḡ:** Başka 139, 1096.
- az-:** Yoldan çıkmak, ahlâkı bozulmak 77, 1509.
- a‘zā (A.):** Üyeler 647, 1304.
- ‘azāb (A.):** Keder, eziyet; günahkârın, şirk ve küfür ehlinin bu dünyada işledikleri suçlara karşılık olarak görecekları ceza 510, 746, 892, 898, 976, 982.
- ‘azāb çek-: Eziyet çekmek 22.
- ‘azāb it-: Eziyet etmek, sıkıntı ve ızdırıp vermek 893.
- ‘azāb kıl-: Eziyet etmek 960.
- ‘azāb-ı mülüm: Üzüntü veren eziyet 819.
- āzād (A.):** Serbest, hür, özgür 350.
- azġāš (A.):** Karmakarışık rüyalar veya söylentiler 1501
- ‘azīm (A.):** Büyük, ulu 230, 265, 330, 509, 604, 609, 620, 630.
- ‘aziz (A.):** Değerli, şerefli, muhterem 341.
- ‘aziz ol-: Değerli olmak 237
- ‘azl (A.):** İşinden çıkarma yol verme 722, 723.
- ‘Azrāil (A.):** Hareketi durdurmaya ve ruhları almaya müvekkeldir. Makamı aşağı göktedir 593.

B

- bāb (A.):** 1. Kapı 18, 28, 418, 1377, 1397. 2. Bölüm 1614.
- bād (F.):** Rüzgar, yel 182
- ba‘de-zān (A.):** Bundan sonra 162, 166, 249, 315, 1140.
- bāġ (F.):** Bağ, büyük bahçe, bostan 5, 40, 115, 993, 1258, 1369.
- baġışla-:** Ceza vermemek, affetmek 719, 870, 877, 881.
- baġla-:** İp ve benzeri bir şeyle tutturmak 671, 970, 1404, 1408, 1500.
- bahā (F.):** Kıymet, değer, karşılık 447, 1169.
- bahāne (F.):** Sebep; yalandan özür 384.
- baġr (A.):** Deniz, derya 1, 430, 684, 1261, 1688, 1721.
- baġr-ı bātın:* İç deniz 1714.
- baġr-ı cān:* Can denizi 1360.

baĥr-ı mevc: Dalgalı deniz 1637.

baĥr-ı žāhir: Görünen deniz, açık deniz 1714.

baĥtulu: Bahtlı, talihli, kısmetli 198, 400, 573, 578, 625, 688, 1629, 1669.

bāĥi (A.): Devamlı, sürekli, daimi 7, 42, 1084, 1347, 1641.

balıĥ, balıĥ: Balık 90, 326, 327, 737, 1363, 1627.

bāni (A.): Yapan, kuran, kurucu 1143.

ba‘ŝ (A.): Gönderme, gönderilme 1032.

baŝir (A.): Görüp, anlayan 70.

bātin (A.): İç, ,iç yüz, gizli 301, 1498, 1713, 1714, 1716, 1717, 1720, 1723.

bay: Zengin 1069.

bayıĥ: Açık, belli, aşikar gerçek 1094.

bāz (F.): Geri, geriye, tekrar 178, 1643.

bedr (A.): Dolunay 1533, 1534.

beg: İleri gelen nüfuzlu kimse, bey 641.

beĥā (A.): Bulunduĥu halde kalma, yok olmama, bākilik 683, 1362, 1687.

belāĥat (A.): Meramın düzgün bir şekilde, hale uygun olarak anlatılması, güzel söz söyleme 85.

belāĥat eyle-: Güzel söz söylemek 87.

belür-: Meydana çıkmak, belirlemek, görünmek 367, 1527, 1573.

berāket (A.): Bolluk krş. bereket 754.

berāt (A.): Rütbe, nişan ve imtiyaz verildiĥini bildiren ferman 351.

berd (A.): Soĥuk 727.

ber-dār (F.): Asılmış.

ber-dār eyle-: Asılmak 149.

bere (F.): Kuzu 503.

bereket (A.): Bolluk 63.

berg(F): Yaprak 11, 1367.

berĥ (A.): ŝimŝek 495, 944, 1375.

berü: Beri, öteden bu yana doĥru 3, 46, 459, 537, 697, 846, 850, 923, 1394, 1677.

berzah (A): Ölülerin ruhlarının kıyamete kadar bulunacakları yer 1419, 1420, 1426, 1428, 1443, 1603, 1604, 1606, 1608, 1611, 1615, 1621, 1623.

berzah- evvel: Birinci berzah

bes (F.): Yeter, kâfi, elverir 16, 36, 50, 70, 87, 93, 98, 99, 106, 118, 134, 137, 140, 154, 156, 163, 187, 200, 202, 206, 208, 210, 214, 220, 222, 225, 232, 259, 262, 300, 313, 317, 331, 334, 338, 348, 352, 368, 384, 397, 404, 406, 408, 418, 422, 425, 427, 437, 438, 441, 446, 450, 470, 471, 477, 484, 486, 490, 528, 538, 540, 559, 603, 629, 630, 633, 640, 673, 677, 689, 693, 695, 698, 706, 716, 720, 753, 791, 793, 804, 805, 809, 825, 862, 868, 873, 876, 888, 902, 914, 916, 941, 944, 961, 964, 988, 990, 1014, 1016, 1021, 1030, 1034, 1048, 1081, 1100, 1102, 1107, 1165, 1168, 1171, 1173, 1181, 1182, 1185, 1190, 1193, 1197, 1201, 1203, 1205, 1213, 1217, 1226, 1239, 1241, 1246, 1247, 1249, 1326, 1338, 1353, 1360, 1361, 1365, 1379, 1382, 1386, 1390, 1391, 1398, 1400, 1404, 1412, 1415, 1436, 1443, 1454, 1456, 1476, 1478, 1481, 1482, 1485, 1501, 1504, 1510, 1517, 1530, 1531, 1538, 1540, 1545, 1611, 1641, 1687, 1689, 1690, 1695, 1697, 1705, 1717, 1733.

beşārāt (A.): Müjdeler krş. beşâret 342, 882.

beşâret (A.): Müjde 349, 882

beşeriyet (A.): İnsanlık 1248.

beşir (A.): Müjde getiren, müjdecî 111, 348, 409, 650, 734, 772, 784, 818, 876, 1048, 1133.

beyân (A.): Açıklama, anlatma 846, 1119, 1413, 1447, 1521.

beyân it-: Anlatmak, açıklamak, bildirmek 55, 268, 347, 354, 357, 396, 950, 1286, 1531, 1605, 1607, 1712.

beyân kıl-: Bildirmek, açık açık söylemek izah etmek 471, 662, 1658.

beyân ol-: Açıklanmak, bildirilmek 1411.

Beyte'1 Ma'mûr, Beyt-i Ma'mûr, Beyt Ma'mûr (A.): Yedinci kat, Cennet-i Firdevs'de bir köşk olup Hz. Âdemle yeryüzüne indilmiş. Tufandan sonra yine yerine alınmıştır 503, 504, 511, 518.

Beyte'1 Muḳaddis (A.): Kudüs, Mescid-i Aksâ 62, 142, 154, 1178, 1189.

bî- (F.): -sız, -maz.

bî-bahâ: Değersiz 1169.

bî-başar: Görmez, kör 1387.

bî-çâre: Çaresiz 136, 556.

bî-çün: Eşi ve benzeri olmayan, yarattığından soru sorulmayan, Allah (c.c.)
1154, 1158.

bî-gümān: Şüphesiz 565, 1505.

bî-haber: Habersiz 37, 424, 1006, 1407.

bî-hicāb: Utanmama, sıkılmama 1382, 1485.

bî-hisāb: Hesapsız, sayısız, sonsuz 326, 510, 960, 1075, 1548, 1684.

bî-hitāb: Hitapsız 1478.

bî-kiyam: Kıyamsız 605, 1154.

bî-kušūr: Eksiksiz, hatasız, kusursuz 379, 1592, 1620, 1667, 1679.

bî-mekān: Mekansız 877, 1660.

bî-melāl: Üzüntüsüz 391, 669, 677.

bî-nihāyet: Nihayetsiz 118, 1653.

bî-nişan: Nişansız , izsiz 685.

bî-niyāz: Duasız, Allah(c.c.)'a niyazda bulunmayan 885.

bî-pā vü ser: Perişan ve sefil 1144, 1160.

bî-riyā: Riyasız, özü sözüne uygun olmayan 1330.

bî-rüku': Rükusüz 605.

bî-sücut: Secdesiz 605.

bî-şekk: Şüphesiz 370, 887, 1559.

bî-zelel: Eksiksiz 1478.

bigi: Gibi 212, 461.

bişür-: Pişirmek 49.

bizcileyin: Bizim gibi 116, 1064.

boncuğ: Boncuk 1170.

bucağ: Köşe, kuytu yer 410, 412, 617.

budağ: Dal 101, 104, 1289.

Burāk (A.): Hz. Muhammed'in Miraç'ta bindiği binek 17, 61, 130, 132, 133,
134, 137, 138, 140, 562.

bürhān (A.): Delil, ispat 1319.

C

cāh (F.): Derece, mevki, makam 1307.

caḥīm (A.): Cehennem 1016.

cām(F): Bardak, kadeh, şişe 4, 49, 390, 667, 668, 683.

cām-ı fenā: Fanilik kadehi 683.

cām-ı pür: Dolu kadeh 4.

cāmi‘ (A.): İçinde namaz kılınan yer 1453, 1613, 1652, 1661, 1662, 1716, 1717.

cān (F.): Ruh, can; hayat, yaşayış 3, 11, 40, 69, 95, 97, 98, 99, 124, 130, 141, 153, 165, 166, 168, 171, 172, 174, 175, 176, 177, 193, 206, 209, 236, 239, 241, 252, 255, 262, 267, 280, 292, 305, 306, 314, 347, 371, 383, 384, 387, 388, 398, 401, 422, 428, 430, 454, 459, 485, 497, 514, 530, 537, 568, 598, 600, 641, 647, 679, 685, 690, 694, 700, 713, 714, 749, 824, 846, 848, 849, 850, 884, 889, 894, 898, 917, 927, 933, 945, 949, 964, 965, 976, 991, 993, 996, 1023, 1054, 1055, 1065, 1067, 1081, 1089, 1096, 1096, 1119, 1126, 1136, 1137, 1138, 1139, 1147, 1152, 1158, 1160, 1162, 1166, 1176, 1190, 1202, 1230, 1235, 1247, 1253, 1256, 1257, 1259, 1265, 1266, 1267, 1270, 1274, 1286, 1290, 1296, 1304, 1312, 1327, 1330, 1331, 1332, 1353, 1356, 1360, 1375, 1377, 1378, 1393, 1394, 1411, 1419, 1442, 1464, 1474, 1479, 1481, 1493, 1495, 1509, 1532, 1535, 1559, 1581, 1604, 1608, 1609, 1624, 1633, 1634, 1638, 1640, 1648, 1676, 1677, 1687, 1700, 1712, 1721, 1726.

cān vir-: Ölmek 672, 1357, 1376.

cān-ı cān: Allah (c.c.) 229, 1356, 1674, 1674, 1675.

cānān (F.): Sevgili, gönül verilmiş 665, 686, 1266, 1357.

cān-perver (F.): Can besleyen, gönül açan 1259.

cavḵ cavḵ : Çok çok, küme küme, takım takım 8.

cāzū (F.): Büyücü 1219.

ceberüt ‘ālemi (A.): Allah (c.c.)’a varmanın üçüncü basamağı 1427.

Cebra’il (A.): Peygambere emir ve vahy’e vasıta ve memur olan dört büyük melekten biri 17, 130, 131, 141, 156, 157, 163, 164, 194, 195, 196, 199, 204, 205, 207, 211, 213, 217, 219, 223, 224, 229, 231, 251, 256, 258, 262, 263, 294, 331, 332, 334, 335, 340, 368, 369, 392, 394, 435, 436, 474, 478, 503, 520, 548, 549, 552, 554,

556, 557, 564, 566, 660, 752, 757, 803, 896, 897, 938, 939, 940, 953, 954, 959, 984, 1011, 1028, 1030, 1032, 1033, 1545, 1547, 1575, 1579.

cefā (A.): Eziyet, sıkıntı, zulüm 866, 1300.

cehd (A.): Çalışma, çabalama

cehd eyle-: Çabalamak, gayret göstermek 1397.

cehd it-: Çalışmak, gayret etmek 48.

celîl (A.): Ulu, yüce büyük; Cenab-ı Hakk'ın sıfatlarından 297, 452, 513, 569, 615, 627, 788, 839, 868, 1013, 1217, 1287, 1313.

cem'(A.):Toplama, bir araya getirme.

cem' it-:Bir araya getirmek 10, 1187, 1652.

cem' eyle-:Toplamak, yığmak 1448.

cem' ol-:Toplanmak 1085, 1086, 1089.

cemā'at (A.): İmamın arkasında namaz kılan topluluk, insan topluluğu 904, 905, 916, 918, 920, 922, 942, 946.

cemāl (A.): Güzellik, yüz güzelliği 698, 718, 1114, 1164, 1404, 1567, 1686.

cemîl (A.): Güzel 303, 452, 839, 867, 1014.

cennet (A.): Cennet 102, 105, 161, 238, 255, 288, 290, 293, 299, 336, 379, 390, 428, 433, 456, 458, 463, 477, 478, 479, 488, 489, 491, 493, 495, 498, 500, 648, 675, 678, 717, 721, 722, 723, 774, 820, 1297, 1303, 1304, 1305, 1322, 1544, 1564.

Cennet- i Firdevs: Firdevs Cenneti 855.

Cennetü'l Me'vā (A.): Sekiz cennetten birinin ismi 379, 380.

cevānî (F.): Gençlik 1366.

cevelān-gāh (A.): Gezinti yeri, dolaşma yeri 190.

cevher (A.): Elmas, değerli taş 39, 316, 360, 361, 610, 1711, 1718, 1720.

cevher-i cismanî: Beden ile ilgili cevher 1418.

cevher-i mevcūde: Var olan cevher 1440.

cevher-i nūrānî: Nurlu cevher 1417, 1613.

cevherî (A.): Cevhere, değerli taş veya inciye ait olan, bunlarla yapılmış veya işlenmiş bulunan 316, 1419, 1436, 1443, 1727.

cevlān (A.): Dolaşma, dolanma, gezinme.

cevlān eyle-: Dolanmak, gezinmek 528.

- cevlān it-*: Dolaşmak, gezinmek 477.
- cezā** (A.): Kötü karşılık, ceza 1224
- cezb** (A.): Kendine çekme, çekilme 1481.
- cihān** (A.): Dünya, âlem 109, 111, 314, 378, 389, 471, 473, 547, 964, 1032, 1070, 1135, 1185, 1399, 1550.
- cild** (A.): Deri 270.
- cilve-dār** (F.): Görünen 91.
- cimā'** (A.): Çiftleşme 1088.
- cinān** (A.): Cennetler, bahçeler 1296.
- cinn** (A.): Gözle görünmez, latif cisimlerden ibaret bir mahluk 1047, 1582, 1589.
- cism** (A.): Cisim, vücut 50, 308, 441, 1249, 1252, 1486.
- cism-i tarî*: Taze cisim 265.
- cum'a** (A.): Cuma 124.
- cüdā** (F.): Ayrı, ayrı düşmüş, ayrılmış 36, 1255, 1340.
- cüdā kıl-*: Ayırmak, uzaklaştırmak 163.
- cüdā ol-*: Ayrılmak, uzak kalmak 1339.
- cümle** (A.): Bütün, hep, tamamı 50, 107, 233, 379, 402, 424, 499, 501, 536, 543, 545, 590, 591, 607, 634, 667, 671, 747, 755, 757, 770, 777, 778, 779, 783, 808, 829, 830, 832, 898, 929, 973, 1019, 1029, 1034, 1050, 1051, 1074, 1109, 1127, 1134, 1209, 1218, 1223, 1390, 1467, 1498, 1520, 1570, 1585, 1637, 1726.
- cünd** (A.): Asker, asker topluluğu 360, 361.
- cüst** (F.): Arama, araştırma 183.
- cüvān** (F.): Genç, taze delikanlı 11, 57, 69, 124, 125, 129, 168, 209, 287, 357, 379, 384, 401, 422, 426, 459, 641, 647, 889, 917, 949, 950, 966, 967, 1023, 1065, 1152, 1162, 1230, 1235, 1247, 1271, 1304, 1331, 1360, 1391, 1399, 1419, 1442, 1464, 1474, 1491, 1495, 1505, 1521, 1550, 1556, 1575, 1604, 1609, 1638, 1664, 1673, 1675, 1699, 1720, 1726.

Ç

çağla-: Çağlamak, şarıl şarıl akmak 292, 445, 983, 1003, 1005, 1007.

çāk (F.): Yarık, yırtık, çatlak, parçalanmış.

çāk eyle-: Parçalamak, yırtmak 460.

çāk ol-: Parçalanmak, yırtılmak 1409.

Çalab (A): Allah, Tanrı 375, 620.

çarh (F.): Felek, dünya 1293.

çenber (F.): Çember, daire, halka 53.

çeng (F.): Kanuna benzer, dik tutularak çalınan bir tür saz 1703, 1737.

çeri: 362, 364, 371.

çeşme (F.): Pınar, kaynak 445, 1007, 1271.

çeşni (F.) Bayram 1458.

çevreyan: Dört taraf, etraf 63, 64, 1010.

çırağ: Çıra, kandil, ışık 535, 1265, 1368.

çomak: Kısa değnek 958.

çü (F.): Zira, mademki, çünkü, nitekim 928, 944, 1347, 1364, 1371, 1398, 1676, 1708, 1720.

çün (F.): Zira, çünkü, öyle ise, madem 9, 17, 23, 24, 31, 36, 43, 44, 58, 74, 76, 101, 121, 146, 155, 180, 256, 257, 313, 337, 391, 432, 433, 445, 465, 500, 515, 533, 579, 580, 620, 637, 698, 712, 726, 750, 751, 808, 818, 828, 844, 860, 927, 951, 954, 990, 1048, 1060, 1088, 1154, 1158, 1166, 1173, 1174, 1186, 1287, 1289, 1296, 1307, 1310, 1312, 1314, 1315, 1316, 1323, 1325, 1344, 1414, 1483, 1538, 1564, 1565, 1671, 1695.

çünki (F.): Zira, çünkü, şundan dolayı ki, madem ki 15, 18, 19, 25, 38, 47, 52, 92, 97, 98, 130, 171, 193, 235, 293, 423, 425, 487, 517, 518, 557, 632, 673, 682, 855, 856, 884, 1262, 1291, 1295, 1370, 1392, 1395, 1498, 1534, 1619, 1678, 1705, 1725, 1736.

çünkim (F.) : Çünkü mademki 39, 1059, 547.

D

dahı: 1. da, de, dahi 7, 66, 75, 115, 128, 129, 168, 209, 212, 214, 215, 216, 218, 221, 223, 224, 227, 233, 261, 263, 296, 308, 338, 355, 358, 367, 393, 414, 456, 457, 476, 482, 493, 516, 532, 561, 563, 573, 579, 581, 604, 613, 624, 635, 661, 680, 694, 705, 707, 743, 754, 763, 773, 792, 795, 796, 802, 808, 813, 815, 817, 818, 893, 910, 932, 946, 958, 981, 1047, 1064, 1087, 1090, 1111, 1195, 1210, 1226, 1244, 1255, 1257, 1263, 1264, 1272, 1276, 1290, 1306, 1309, 1318, 1342, 1372, 1427, 1471, 1473, 1511, 1520, 1523, 1524, 1531, 1543, 1550, 1555, 1564, 1577, 1582, 1584, 1597, 1615, 1645, 1658, 1660, 1661, 1668, 1676, 1681, 1682, 1712, 1715, 1717. 2. Artık, bundan böyle 797, 904. 3. Başka 269, 297, 703, 1144. 4. Ayrıca, bundan başka, üstelik 185, 271, 310, 332, 352, 356, 379, 754, 872, 898, 967, 970, 973, 976, 978, 1096, 1195, 1211, 1275, 1408, 1464, 1580, 1588.

Dahye-yi Kelbi: Ashabın ulularındandır. Güzelliği dillere destan ve kibar bir diplomattır. Cebrail Aleyhisselam Peygamber efendimize geldikçe ekseriya, güzelliği ve kibarlığı ile temayüz etmiş olan Dihye suretine bürünerek gelirdi 1575.

dām (F.): Tuzak, hile 387, 388, 389, 390.

dāmen(F.): Etek 11.

dāne (F.): 1. Tane 1734, 2. Tohum 387, 388, 389.

dapa: Taraf, yön 894.

dār'ül fenā (F.): Dünya 853.

da'va (A.): Mesele, iddia, dava 116, 426, 1112.

da 'vet (A.): Çağırma, davet etme.

da 'vet eyle-: Davet etmek, çağırma 1029.

da 'vet it-: Çağırma 178.

Dāvud (A.): Hz. Davut, İsrailoğullarının bir hükümdarı ve peygamberi 735.

Deccāl (A.). Kıyametten az evvel çıkacak ve Hz. İsa tarafından öldürülecek olan yalancı ve zararlı şahıs, yalancı Mesih 1562.

dek: Kadar 72, 234, 562, 575.

delālet (A.): Kılavuz, işaret 103.

delil (A.): Şahit, belge, tanık, yol gösteren 303, 312, 899.

delü: Akli yerinde olmayan, çılgın, deli 148.

delüg: Delik 597.

dem (F.): An, zaman, vakit 17, 125, 130, 134, 140, 193, 225, 232, 259, 294, 331, 345, 348, 349, 394, 409, 411, 418, 437, 446, 450, 470, 474, 490, 519, 533, 557, 559, 579, 604, 666, 667, 668, 681, 689, 694, 720, 755, 771, 796, 798, 823, 824, 825, 826, 827, 844, 851, 860, 862, 868, 873, 876, 880, 896, 930, 936, 944, 952, 961, 964, 985, 988, 1029, 1030, 1035, 1107, 1134, 1136, 1140, 1141, 1164, 1174, 1186, 1191, 1197, 1202, 1203, 1205, 1289, 1360, 1361, 1375, 1464, 1481, 1497, 1531, 1641, 1654, 1680, 1685, 1686.

demür: Demir 947.

deni (A.): Alçak, soysuz 429, 632, 659, 1510, 1652.

depren-: Hareket etmek, kımıldanmak, sarsılmak 1289.

der (F.): Kapı 1144.

der-bān (F.): Kapıcı, kapıya bakan 194.

derc (F.): Nakışlı kağıta yazılmış yazı 1734.

dere (f.): Keder, tasa, üzüntü, sıkıntı 62, 134, 807, 1317.

dergāh (F.): Huzur, yan, nezd 555.

deryā (F.): Deniz 39, 97, 592, 1359, 1718, 1721.

deryā-ı nūr: Nur denizi 95, 1403i

dest (F.): El 148.

deste (F.): Demet, tutam, takım 272.

destürsuz (F.): İzinsiz, müsâade almadan 304.

devrān (A.): Âlem, dünya; devir, zaman.

devrān eyle-: Dönmek, dolaşmak 106, 531.

deyr (A.): Bu dünya.

deyr-i mu'teber: Değerli dünya.43.

dibā (F.): Üzeri renkli dokuma motiflerle süslü bir çeşit ipekli kumaş 113.

dîdār (F.): Görme, görüş 538.

dil (F.): Gönül, kalp, yürek 236, 628, 685, 1643.

dil-dār (F.): Birinin gönlünü almış, sevgili

dil-dār eyle-: Birinin gönlünü almak, aşık etmek 149

dile-: İstemek, arzu etmek, talep etmek 41, 88, 99, 163, 375, 547, 554, 586, 776, 788, 808, 1088, 1182, 1587.

dimāğ (A.): Akıl, şuur, beyin 1487, 1502.

Dimişğ (A.): Şam 65.

dīn (A.): Din 29, 31, 211, 232, 257, 282, 340, 386, 392, 548, 550, 630, 651, 943, 1104, 1132, 1142, 1147, 1150, 1159, 1165, 1458, 1611, 1622, 1716.

dīn-i şī'ār: Üstün din 922.

din-: Söylenmek, denmek 919.

direng (F.): Bekleme, itirahat 1710.

dirlig: Yaşam, hayat, ömür sürme 1367.

doñuz: Domuz 967.

dost (F.): Ahbap, arkadaş, yakın olan kimse, dost 19, 44, 539, 522, 559, 565, 623, 700, 1139, 1320, 1327, 1329, 1359, 1646.

dost-ı Ĥaqq: Allah (cc) dosdu.

döşeg: Yatak, şilte 251.

du'ā (A.): Allah'a yalvarma, yakarış, dua.

du'ā eyle-: Yalvarmak 798, 1058.

du'ā it-: Dua etmek 27.

du'ā kııl-: Dua etmek, Allah'a yalvarmak 397, 1733.

dūr (F.): Uzak 1103.

dost (F.): Dost, arkadaş 1046, 1558, 1686.

dūzah (F.): Cehennem 103.

dünyā (A.): İçinde yaşadığımız âlem, dünya 44, 160, 161, 182, 183, 187, 193, 197, 246, 388, 390, 401, 425, 612, 626, 671, 700, 939, 966, 969, 972, 977, 979, 993.

dünye (A.): (bkz. dünyā)

dünyevî (A.): Dünyaya mensup, dünya ile ilgili 1607.

dür-dāne (F.): İnci tanesi, sevgili 378, 1684.

dürlü: Çeşitli, türlü 29, 38, 56, 83, 88, 92, 94, 185, 260, 288, 343, 357, 421, 476, 530, 624, 634, 635, 751, 847, 859, 1120, 1124, 1137, 1258, 1260, 1272, 1361, 1445, 1447, 1506, 1603, 1639, 1684, 1690, 1725, 1733.

dürr (A.): İnci 57, 268, 462, 1234, 1248, 1273, 1371, 1420, 1440, 1447, 1448, 1486, 1532, 1589, 1600, 1615, 1652, 1668.

dürr-i cevāhir: Kıymetli inciler 1261.

dürr-i cevher: Çok değerli, kıymetli inci 360, 1711.

dürr-i gevher: Elmaslı inci 925.

dürr-i meknūn: Dizilmiş inci 653.

dürr-i şemīn: Kıymetli inci 1257.

dürr-i yetīm: Tek inci 977.

dürüst (F.): Doğru, hatasız; doğru ve hatasız olarak 623, 1046, 1151, 1320, 1358, 1558.

düş-: 1. İçine düşmek, girmek 23, 914, 1105 2.Yere düşmek 929 3. Uygun olmak, uygun gelmek 1048 4. gitmek, kaybolmak 1454.

düş: Rüya 908, 1270, 1457, 1467, 1468, 1470, 1501, 1502.

düşenibe: Perşembe 121.

E

eb'ad (A.): Uzak, daha uzak 69, 1065, 1195.

ebed (A.): Sonsuz, sürekli, daimi 668, 1365.

ebrencen (F.): Bilezik 148.

Ebtaḥ (A.): Mekke'deki bir vadinin ismi 136.

Ebū Bekr (A.): İlk halife Hz. Ebubekir 1192, 1193.

edivir-: Söylemek, anlatmak 908.

ednā (A.): Alçak, aşağı, pek bayağı 54, 681, 629, 1684.

efgān (F.): Izdırap ile haykırma, bağırıp çağırma; inleme, bağırışma.

efgān it-: Haykırmak 936, 974.

eflāk (A.): Semalar, felekler, gökler 44.

ēhad (A.): Allah(c.c.)'in isimlerinden biri 59.

ehl (A.): Ehil, aile, yakınlar, ev halkı 288, 1296, 1564, 1565.

ehl-i fişk: Ahlaksız, dinsiz 1628.

ehl-i zevk: Zevk ehli, zevk sahibi 1518.

- ehl-i zühd*: İbadet ehli, ibadet zühdü 1628.
- ekin**: Buğday 1081, 1082.
- ekşerî** (A.): Çok defa, çoğu 1527, 1528.
- eksük**: Mevcut olmayan, kayıp, eksik 702, 704, 1368.
- emel** (A.): Ümit, arzu, hırs 146.
- emîn** (A.): Emîni güvenilir, inanılır (kişi) 63, 212, 218, 219, 258, 299, 337, 340, 368, 435, 454, 475, 548, 630, 661, 681, 695, 712, 816, 833, 878, 905, 910, 926, 943, 985, 1057, 1074, 1080, 1107, 1514, 1551, 1554, 1597, 1627
- emîn ol-*: Rahat olmak, güvenmek, korkudan salim olmak 1074, 1522, 1543, 1551.
- emr** (A.): Buyurma, buyruk 1467, 1477, 1482, 1490, 1507, 1509, 1511, 1517..
- emr-i hâkiği*: Gerçek, hakiki emir 1507.
- enbiyâ** (A.): Nebiler, peygamberler 239, 267, 311, 1550.
- ender** (F.): “-de, içinde” 1362, 1399, 1729.
- enhâr** (A.): Irmaklar, çaylar 290.
- envâr** (A.): Işık, nur, parlaklık 6.
- envâr-ı Hâkîk*: Allah’ın nuru 6.
- er**: Kişi, adam, erkek, asker 410.
- ercümend** (F.): Muhterem, şerefli, itibarlı 1549, 1601.
- ervâh** (A.): Ruhlar, canlar 658, 1134, 1500, 1480, 1650, 1651, 1655.
- ervâh-ı sühedâ*: Şehitlerin ruhları 382.
- erzân** (F.): Uygun, yerinde, ucuz 316.
- esbâb** (A.): Sebepler 1471.
- esbâb-ı hatâ*: Hatanın sebepleri 1493.
- esmâ** (A.): Namlar, adlar 419, 1668, 1669, 1675, 1682.
- esrâr** (A.): Bilinmeyen şeyler, sırlar 35, 1394.
- esrâr-ı şerîf*: Kutsal sırlar 56.
- esrük**: Sarhoş 1347.
- eşbâh** (A.): Şahıslar, cisimler, gövdeler 658.
- eşğâl** (A.): İşler, güçler 1475.
- eşkâl** (A.): Şekiller, biçimler, suretler 1584.

evc (A.): Yüce, yüksek, doruk 98.
evlād (A.): Oğul, kız, çoluk çocuk 298.
evliyā (A.): Veliler, ermişler 66, 1330, 1334i 1335, 1338, 1340, 1343, 1350, 1372, 1400.
evliyā-i Hakk: Allah (c.c.)'ın evliyalrı 1333.
evsāf (A.): Sıfatlar, kaliteler 1401.
evvel (A.): önce, ilk, birinci 264, 367, 562, 1244, 1291, 1606, 1610, 1615, 1616.
evvelen (A.): Birinci, ilk olarak 86.
eyd-, **ayd-**: Söylemek, bildirmek 546, 581, 846, 1265.
eyü: İyi 1303, 1304, 1306.

F

fahr (A.): Övünülecek şey, iftihar vesilesi 254.
faidā (A.): Fayda 451.
fānī (A.): Baki olmayan, sonu gelen, yok olan 7, 45, 1641.
fāriğ (A.): Vazgeçmiş, işini bitirmiş 1371.
fāsīd (A.): Kötü, fena, fesat çıkararı 1469, 1495.
faśīh (A.): Güzel söz söyleyen, güzel konuşan 1715.
faśl, **faśıl**: Bölüm, ayrıntı 997, 1422, 1461.
Fātiha (A.): Kur'an-ı Kerim'in birinci sūresi 744.
Fātīma: Hz. Fatma 452, 456, 462, 466, 468, 471, 473, 492, 933.
fażl (A.): Kişide bulunan üstünlük, değer, hüner 35, 468, 469, 483.
fehm (A.): Anlama, anlayış, idrak, zekâ 167, 686, 1151.
fehm it-: Anlamak, kavramak 339, 1402, 1403.
felek (A.): Gökyüzü, sema, gök 531.
fenā (A.): Dünyaya ait her şeyden vazgeçme, Allah (c.c.)'ın birlik denizine dalma 683, 853, 1362, 1687.
fer' (A.): Dal, tomurcuk 100, 1159, 1161.
ferāh (A.): Kalp huzuru, sevinç 184, 241, 670.

- ferd** (A.): Eşi ve benzeri olmayan, benzersiz 375, 668, 1688.
- ferhân** (A.): Sevinçli neşeli 391.
- ferş** (A.): Yeryüzü, sahra 656.
- feryād** (F.): İnleyip sızlama, bağırma, feryat.
feryād eyle-: İnleyip sızlamak 450.
feryād it-: Ağlamak, bağırmak 1002
- feth** (A.): Zaptetme, ele geçirme, fetih.
feth eyle-: Ele geçirmek 1220.
feth it-: Kuşatmak, zaptetmek, ele geçirmek 467.
feth kıl-: Ele geçirmek 465.
feth-i bāb : Kapının açılması 28, 418.
- fevc** (A.): Bölük 98.
- fevt** (A.): Bir daha ele geçirmemek üzere kaybetme, elden çıkarma, kaçırma 538.
fevt ol-: Elden çıkarmak, kaçırma 533.
- feyz** (A.): Bağış, ihsan 1481.
- fısq** (A.): Günah işleme, isyan etme, günahkarlık 972, 1628.
- fıtrat** (A.): Yaratılış, huy, mizaç.
fıtrat-ı habîb: Dostun, arkadaşın yaratılışı 520.
- fidā** (A.): Gözden çıkarma, uğruna verme, kendi yararından vazgeçme 989, 1355.
fidā it-: Uğruna vermek, feda etmek 455, 991.
- figān** (F.): Izdırap ile bağırıp çağırma, inleme, feryat.
figān it-: Feryat ile bağırıp çağırma 965.
- fikr** (A.): Düşünce, fikir 427, 1499.
fikr-i fāsîd: Yanlış, kötü fikir 1469, 1495.
- fil** (A.): Fil 271.
- fî'1** (A.): İş, amel, fiil 88, 252, 646, 1307, 1346, 1729.
- Filistin**: Filistin 65.
- filörin**: Hollanda para birimi 909.
- firāk** (A.): Ayrılma, ayrılık 1705.
- firāset** (A.): Mertlik, yiğitlik 1559, 1561.

Firdevs-i A'lā (A.): Cennetteki altıncı bahçe 1632.
fitne (A.): Karışıklık, kargaşa; azdırma, baştan çıkarma 1105.
fuād (A.): Gönül, kalp 1693, 1695.
Furat: Fırat nehri 296, 297, 298, 300.
fülān (A.): Belirsiz bir şey, filan 1205, 1211.
fürkat (A.): Ayrılık, ayrılış 1708.
fürkat (A.): Dostlardan ve saireden ayrılık, ayrılış 25, 26.
Fütühāt (A.): Muhiddin-i Arabî'nin meşhur eseri 1614.
fütür (A.): Ümitsizlik, zayıflık 1323.

G

ğabî (A.): Kalın kafalı, anlayışsız, ahmak 674, 750.
ğaddār (A.): Zulmeden, hain, merhametsiz 151.
ğāfil (A.): Gaflette bulunan, dikkatsiz, ihtiyatsız, habersiz.
ğāfil ol-: Gaflette bulunmak, ihtiyatsız olmak 423.
ğāhî (F.): Bazen, ara sıra 1466.
ğālib (A.): Üstün gelen, yenen.
ğālib eyle-: Üstün gelmesini sağlamak, yenmesini sağlamak 800, 805.
ğālib it-: Üstün gelmesini sağlamak 801.
ğālib kıl-: Üstün gelmesini sağlamak 789.
ğālib ol-: Üstün gelmek, yenmek 1497.
ğani (A.): Varlıklı, zengin, sahip olduğu şeyle yetinip fazla istemeyen 139, 304, 323, 419, 468, 512, 517, 527, 541, 555, 595, 722, 779, 827, 940, 1047, 1095, 1236, 1308, 1475, 1488, 1524, 1546, 1552, 1560.
ğarîb (A.): Acayip, tuhaf 618.
ğark (A.): Batma, boğulma 366, 450.
ğark ol-: Batmak, boğulmak 442.
ğāşiye (A.): Kıyamet 141.
ğavvās (A.): Dalgıç, denizin dibine inen kimse 1683.

ğayb, ğayib (A.): Belirsiz bilinmeye şeyler, gözle görülmeyen şeyler 1598, 1616, 1645, 1647, 1648, 1651, 1654, 1656.

ġāyet (A.): Son, pek fazla, son derece 87, 794, 871, 878, 910, 1229.

ġayr (A.): Başka, diğer 601, 814, 815, 817, 1282, 1333, 1420, 1492, 1577, 1584, 1615.

ġayr-ı Ĥakk: Allah (c.c.)'tan başkası 1334, 1491.

Ġayyā (A.): Cehennemde bir kuyu veya dere 902.

gedā (F.): Dilenci, yoksul 1337.

genc (F.): Hazine, define 38, 1336, 1337.

genc bul-: Hazine bulmak 1268.

gence iriş-: Hazineye ulaşmak 1337.

ger (F.): Eğer, şayet 14, 26, 57, 116, 158, 160, 286, 318, 361, 402, 431, 452, 530, 551, 635, 746, 749, 801, 890, 930, 986, 1017, 1092, 1113, 1125, 1162, 1183, 1230, 1258, 1348, 1350, 1388, 1408, 1410, 1466, 1469, 1489, 1524, 1537, 1544, 1568, 1580, 1639, 1732.

gerçi (F.): Her ne kadar, ise de, gerçi 253, 534, 535, 1122, 1126, 1277, 1279, 1280, 1281, 1389, 1490.

gevher (F.): Elmas, cevher, değerli taş 177, 644, 925, 1170, 1637, 1638, 1639, 1721, 1724, 1725.

gevher-i 'ömr: Ömrün cevheri 1169.

ġibtā (A.): Aynı hâli şiddetle arzu etme, imrenme 239.

ġılāz (A.): Kalınlar, kabalar 1013.

ġitā (A.): Örtü, örtünecek şey 1337.

gice: Gece 23, 61, 62, 67, 80, 81, 83, 121, 123, 124, 363, 535, 737, 908, 1007, 1028, 1180, 1188, 1194, 1246, 1395, 1626, 1628.

gir (F.): Tutan, yayılan, kavga, savaş

gürü: Tekrar, yine, bir daha, sonra 1, 2, 48, 95, 99, 125, 177, 178, 213, 240, 316, 360, 371, 386, 405, 411, 430, 435, 439, 458, 466, 530, 546, 561, 632, 644, 664, 762, 781, 785, 824, 843, 849, 867, 869, 871, 872, 873, 878, 943, 1041, 1044, 1049, 1067, 1120, 1208, 1246, 1248, 1270, 1447, 1532, 1552, 1567, 1569, 1601, 1637.

ġonça (F.): Açılmamış çiçek 1705.

göçer: Gezer, bir yerde durmaz, göçebe 8.

gög: (Bkz. gök)

gök: Yer yüzünün üzerini mavi bir kubbe ile kaplayan boşluk, sema 41, 56, 68, 74, 76, 2020, 203, 234, 289, 303, 305, 311, 341, 505, 506, 507, 508, 513, 515, 517, 527, 562, 663, 567, 570, 572, 573, 575, 589, 607, 626, 757, 955, 973, 996, 1142, 1195, 1228, 1233, 1276, 1281, 1376, 1405, 1532, 1542, 1543, 1554, 1555.

göñül: Kalp, gönül; iç, benlik 1, 94, 96, 106, 192, 247, 603, 648, 665, 689, 851, 1006, 1013, 1120, 1223, 1274, 1444, 1553, 1554, 1598, 1599, 1637, 1639, 1705, 1706.

göñle tol-: Gönüle girmek, bağlanmak 423.

göñül bağla-: Bağlanmak 671.

görin-: Görünmek 127, 186, 367, 667, 1120, 1122, 1126, 1131, 1272, 1276, 1277, 1279, 1391, 1506, 1574, 1577, 1582, 1584, 1587, 1589, 1596, 1686.

görklü: Güzel, iyi, hoş, Görkeli, gösterişli 109.

ğuşsa (A.): Keder, kaygı 460, 671.

ğuşsalu ol-: Kederli, dertli olmak 117, 1067, 1068.

güş (F.): Kulak, kulak verme.

güş eyle-: Kulak vermek, dinlemek 1585.

güş it-: İşitmek, dinlemek 180, 1259.

güş kııl-: Kulak vermek, işitmek, dinlemek 431.

güher (F.): Cevher, mücevher, inci 1265, 1312, 1734.

gül (F.): Gül 147, 201, 461, 1258, 1422, 1446, 1577, 1731.

gül-: Neşelenmek, gülmek 112, 468, 585, 1021, 1022, 1044, 1048, 1192, 1557.

gülhen (F.): Ateş hane 855.

gülistân (F.): Gül bahçesi, güllük 91, 928, 1258, 1272, 1446, 1671.

gül-zâr (F.): Gül bahçesi 854.

gümân (F.): Zan, sanma, sezme 328.

günâh (F.): Allah (c.c.)'ın emirlerine aykırı olarak görülen iş, suç, hata, günah 702, 705, 1057, 1094, 1702.

güşâd (F.): Açma, açılma; ferahlama.

güşâd eyle-: Feth eylemek 1223.

güzâf (F.): Boş ve beyhude söz 568.

güzâr (F.): Geçme, geçiş, yürüme 19, 43, 153, 532, 680, 1381.

güzâr kıl-: Geçmek 19.

güzer (F.): (bkz. güzâr)

güzîn (A.): Seçilmiş, seçkin 156, 218, 232, 257, 275, 306, 368, 386, 392, 395, 435, 489, 496, 515, 550, 553, 576, 582, 589, 596, 617, 639, 658 681, 728, 743, 759, 791, 801, 832, 864, 910, 975, 984, 1040, 1061, 1080, 1099, 1104, 1132, 1149, 1159, 1172, 1252, 1257, 1303, 1341, 1372, 1376, 1423, 1429, 1441, 1450, 1492, 1522, 1528, 1534, 1539, 1543, 1554, 1576, 1579, 1590, 1575, 1611, 1626, 1649, 1665, 1716, 1732.

H

hâb (F.): Uyku; rüya 32.

hâbjb (A.): Sevgili, seven, dost, arkadaş 16, 20, 24, 76, 155, 163, 223, 235, 242, 244, 247, 248, 254, 263, 305, 411, 436, 443, 444, 446, 456, 475, 478, 487, 520, 580, 699, 704, 807, 811, 820, 821, 823, 828, 829, 836, 860, 879, 880, 907, 962, 987, 1042, 1050, 1073, 1086, 1097, 1179, 1255, 1633, 1702, 1703.

hâbjr (A.): Haberli, bilgili 1625.

hâcc (A.): İslam'ın beş temel şartından birisi olan ve belirli zamanda Mekke'de yapılan merasim ile Kâbe'yi ziyaret etme ibadeti 1104, 1108.

hâce (F.): Hoca, muallim, öğretmen 114, 1492.

hâcet (A.): İhtiyaç, lüzumlu ve gerekli olan şey 138, 250, 791, 804, 839, 844, 1043.

hâcîl (A.): Utanmış, utancından yüzü kızarmış 1117.

hâcîl ol-: Utanmak, utancından yüzü kızarmak 1113, 1217.

hacletâh: 999.

hâdd (A.): Sınır 1421.

hadeng Kayın ağacından yapılmış ok 1703.

Hadice: Hz. Hatice 485, 932.

hâdim (A.): Hizmet eden 376.

hâdiş (A.): Peygamberimizin kutsal sözü 303, 355, 358, 464.

hâdişe (A.): Yeni bir şey, vakıa, olay 1515.

hâin (A.): Nankörlük eden, hıyanet eden 816.

hâkâyık (A.): Hakikatler, gerçeklikler 1438, 1440, 1442.

hâkikat (A.): Doğru, gerçek, hakikat 34, 184, 571, 1156, 1159, 1508, 1516.

hâkım (A.): Her şeyi bilen, üstün akıllı ve üstün nitelikleri ile benzerlerinden ayrılmış kimse 35, 243, 407, 417, 607, 892, 922, 1437.

Hâkık (A.): 1.Allah, Tanrı, gerçek doğruluk ve hakkaniyet olan 6, 26, 36, 37, 38, 50, 60, 70, 71, 73, 78, 79, 81, 85, 127, 191, 230, 237, 242, 255, 266, 277, 322, 325, 327, 328, 333, 335, 337, 343, 344, 354, 361, 364, 370, 371, 372, 396, 418, 422, 441, 443, 446, 512, 515, 517, 528, 554, 557, 569, 570, 574, 577, 582, 584, 588, 599, 604, 607, 614, 615, 619, 621, 627, 632, 638, 643, 654, 655, 671, 681, 722, 751, 754, 760, 767, 771, 776, 779, 784, 791, 798, 799, 804, 808, 810, 843, 860, 862, 863, 866, 872, 882, 888, 890, 915, 951, 985, 986, 1004, 1005, 1023, 1024, 1045, 1052, 1098, 1099, 1107, 1110, 1114, 1115, 1116, 1117, 1124, 1131, 1143, 1151, 1196, 1198, 1202, 1220, 1221, 1228, 1229, 1230, 1274, 1283, 1301, 1309, 1311, 1319, 1330, 1333, 1334, 1335, 1338, 1339, 1340, 1344, 1345, 1346, 1351, 1361, 1365, 1366, 1376, 1382, 1400, 1458, 1463, 1473, 1490, 1491, 1525, 1530, 1549, 1564, 1565, 1573, 1593, 1685, 1691, 1692, 1694, 1699.

hâkık: Doğruluk, doğru ve gerçek olan 170, 688, 966, 1184, 1211, 1332, 1334, 1439.

hâl (A.): Durum, vaziyet, görünüş, hal 252, 646, 992, 1014, 1080, 1093, 1109, 1624, 1630

hâlâs (A.): Kurtulma, kurtuluş 1111.

hâlâs it: Kurtarmak, serbest bırakmak 736.

hâlhâl (A.): Arap kadınların ayaklarına taktıkları süs bileziği 148.

Hâlik (A.): Yaratıcı, yaratıcı, Allah (c.c.).84, 1435.

hâlîl (A.): Dost, yâr 108, 122, 138, 196, 217, 256, 274, 296, 302, 331, 336, 406, 441, 523, 583, 650, 676, 696, 785, 813, 830, 838, 862, 868, 896, 900, 930, 938, 952, 1032, 1058, 1072, 1079, 1121, 1129, 1134, 1199, 1287, 1295, 1412, 1434, 1438, 1487, 1500, 1537, 1583, 1680.

hâlîm (A.): Yumuşak huylu 245, 604, 831, 1103, 1314, 1321, 1327.

- h all** (A.): özme, sonuca bağlama.
halleyle-: özmek, sonuca bağlamak 92
- halvet** (A.): Issız, boş yer 95.
- h am** (A.): Pişmemiş, iğ 49.
- h am akat** (A.). Ahmaklık, budalalık 1408.
- h amid** (A.): Koru sönmediği halde alevi sönen ateş 25
- h amim** (A.): Pek sıcak, pek kaynar nesne 971.
- hamr** (A.): Şarap 385, 391, 519.
- h an** (F.): Hükümdar, hakan414, 518, 845, 1238.
- har** (F.): Eşek 1358, 1402.
- har ab** (A.): Bozulmuş, yıkılmış, tahrip olmuş 42, 152, 1503.
har ab ol-: Yıkılmak, bozulmak, tahrip olmak 43.
- h ar am** (A.): Yapılması ve kullanılması dince yasaklanmış olan helal olmayan, haram 745, 969.
har am it-: Yasaklamak789.
- harc** (A.): Bir şeyin yapımına yarayan madde 644.
- h aric** (A.): Dış, dışarıda, dışta.
haric ol-: Dışarıda olmak 650.
- h arif**(A.): Kişi, meslektaş, teklifsiz dost 3, 186, 663, 198, 1388, 1494,1502, 1545, 1719.
- h ar-ist an** (F.): Dikenlik, alılık 854.
- H ar un** (A.): Hz. Musa'nın büyük kardeşi 225, 226.
- h as** (A.): Mahsus, özel 306.
- H asan**: Hz. Hasan 428, 438, 440, 569, 933.
- h ased** (A.): Kıskançlık, ekememezlik 239, 1500.
- h asıl** (A.). Meydana geleni olan, ortaya çıkan 839.
hasıl it-: Bitirmek 1083.
hasıl ol-: Meydana gelmek, bitmek, neticelenmek 1166, 1171, 1354, 1600.
- haşlet** (A.): İnsanın yaradılışındaki huyu, mizacı 950, 1025.
- haşm** (A.): Düşman 1010.
- h asret** (A.): Özleme, özleyiş 236.
- h aşa** (A.): Asla, katiyen hiçbir vakit, Allah (c.c.) göstermesin 1097.

- Hāşimî:** Haşimoğulları kabilesinden olan 135, 1031.
- ĥaşr** (A.): Ölülerini diriltip mahşere çıkarma 927.
- ĥatm** (A.): Bitme, bitiş, son.
- ĥatm eyle-*: Bitirmek 1711.
- ĥatm it-*: Sona erdirmek, bitirmek 1735.
- ĥatm ol-*: Bitme, sona erdirme 58.
- ĥātūn** (A.): Kadın 980, 1085.
- ĥatt** (A.): Yol, çizgi, yazı 592.
- ĥavā** (A.): Hava 530.
- ĥavādîş** (A.): İlgi ile karşılanan haber, yeni söz 1512.
- ĥavz** (A.): Su çukuru, havuz
- ĥavz-ı Kevser*: Kevser suyu, Kevser havuzu 34, 394.
- ĥayāl** (A.): Bir kimsenin kafasında canlandırdığı şey, düş 184, 188, 1460, 1588, 1589.
- ĥayāl-i munfāsıl*: Ayrı düş 1541.
- ĥayāliyyat** (A.): Hayale ait şeyler 1452.
- ĥayāt** (A.): Dirilik, canlılık 47, 176, 241, 322, 679, 790, 1547, 1602.
- ĥayāt-ı cāvidān*: Daimi hayat 537, 1348.
- Ĥayber**: Suriye’de bir kalenin ismi 465, 467.
- ĥayır** (A.): İyilik, iyi iş 773, 1299.
- ĥayme** (A.): Çadır 642.
- ĥayr** (A.): İyi, faydalı, hayırlı 79, 80, 81, 82, 201, 1295, 1296, 1297, 1310, 1524.
- ĥayr ‘ül- enām*: Varlıkların hayırlısı; Hz Muhammed (s.a.v.) 208.
- ĥayrān** (A.): Şaşkın, hayrette kalan.
- ĥayrān ol-*: Hayrette kalmak, şaşma kalmak 362.
- ĥayy** (A.): 1. Diri, canlı, yaşayan 536, 2. Allah (c.c.)’ın isimlerinden biri 621.
- ĥāzım** (A.): Hazmettiren, sindiren 299.
- ĥazne** (A.): Para konan veya saklanan yer, hazine 116, 1312.
- ĥazne-i dürr*: İnci hazinesi 1532.
- ĥāzret** (A.): Bir saygı, ululaşma ifadesi olarak büyük zatlara verilen unvan 10, 54, 138, 180, 181, 245, 250, 447, 457, 548, 560, 690, 694, 695, 699, 703, 822,

826, 827, 829, 845, 867, 868, 870, 871, 872, 874, 1018, 1054, 1058, 1069, 1113, 1287, 1326, 1327, 1644, 1652, 1653, 1657, 1662, 1668, 1669, 1670, 1702, 1707.

h azret-i Hakk: Allah (c.c.) hazretleri.

heb a (A.): Gayet ince toz, zerre 1169.

heft (F.): Yedi (7) 574.

hemc un: (Onun) gibi 15, 32, 1169.

hem-demj (F.): Sıkı fıkı arkadaşlık 1654.

hey'et (A.): Görünüş, durum 1207, 1210.

heybet (A.): Ululuk, azamet, büyüklük 331, 806, 957.

hifz (A.): Saklama, koruma, muhafaza altında tutmak.

hifz kıl:- Saklamak, korumak 1444.

hırman (A.): Mahmurluk,  mitsizlik 1358.

Hızr (A.):  cenlere  lmezlik veren ab-ı hayat içmiş bulunan ve kul sıkıldığı zaman imdadına yetişmekle meşhur olan peygamber 740.

hicir (A.): Tabiat, huy, adet 272.

hicr (A.): Ayrılık 593,1704, 1709.

hicr n (A.): Keder 1686, 1703.

hidmet (A.):  ş, hizmet, görev 1395.

hikmet (A.): Gizli, ne olduğu anlaşılmaz sebep ve hakikat 164, 1728.

hil'at (A.): Eskiden padişah veya vezir tarafından takdir edilen, beğenilen kimseye giydirilen süslü elbise, kaftan 1306.

hile (A.): Bir kimseyi aldatmak, yanıltmak için yapılan oyun 1015.

himariyyet (A.): Eşeklik, aptallık 1642.

Hind (A.): Hindistan 849.

his b (A.): Sayma, hesaplama; mahşer kıyamet 957.

hit b (A.): Bir veya birçok kimselere ağızdan veya yazı ile söyleme 417, 437, 1478.

hoca (F.): Hoca, efendi,  elebi 61, 1293, 1450.

hor (F.): Ehemmiyetsiz, değersiz, bayağı adi 1117, 1217.

hoş (F.): İyi, güzel 2, 46, 55, 72, 92, 96, 110, 120, 130, 146, 171, 174, 190, 250, 268, 292, 311, 342, 349, 410, 486, 499, 525, 530, 537, 567, 598, 635, 636, 637, 678, 700, 748, 761, 786, 790, 802, 838, 849, 923, 926, 943, 1025, 1076, 1082, 1112,

1120, 1124, 1136, 1139, 1140, 1141, 1145, 1158, 1193, 1200, 1204, 1239, 1268, 1284, 1302, 1322, 1360, 1361, 1378, 1380, 1395, 1396, 1447, 1450, 1477, 1479, 1521, 1523, 1531, 1585, 1598, 1605, 1637, 1682, 1689, 1719, 1724.

hüb (F.): Güzel, hoş, iyi 39, 212, 325, 1121, 1122, 1128, 1130, 1198, 1203, 1312, 1404, 1465, 1478, 1678, 1730.

hüb eyle-: İyilik, güzellik yapmak 1131, 1132.

hüb ol-: İyi olmak 1408.

hüb-ter (F.): Çok güzel, pek güzel 601, 1203.

hulq (A.): Huy, tabiat, ahlâk 996.

hulle (A.): Belden aşağı ve belden yukarı olmak üzere iki kısımdan oluşan elbise, Cennet elbisesi 132, 133, 1303.

hün (F.): Kan 30, 1136.

hür (A.): Cennet kızları, huriler 421, 676.

hür (F.): Güneş 1168.

hürî (F.): Cennet kızı 495, 498, 1306, 1323, 1303.

Huzā (F.): Hüda, Allah (c.c.) 36, 1163, 1222, 1224, 1255, 1350.

hüccet (A.): Delil 1217, 1228.

hümā (F.): Cennet kuşu, devlet kuşu 98, 852, 857.

hümām (A.): Azimli, gayretli, bir işe sınıksız sarılan 62, 202, 207, 214, 231, 365, 373, 397, 438, 549, 558, 616, 626, 640, 657, 725, 732, 754, 757, 844, 946, 969, 1056, 1083, 1140, 1179, 1250, 1358, 1462, 1555, 1613, 1636.

hüner (F.): Marifet, ustalık 1398.

hürmet (A.): Saygı 354, 719.

Hüseyn: Hz. Hüseyin 428, 438, 442, 933.

hüsn (A.): Güzellik, iyilik, güzel, iyi 187, 1288.

hüsn-i 'ālem: Âlemin güzelliği 1476.

hüzn (A.): Tasa, üzüntü, gam, keder 444.

I

ılduz, yılduz: Yıldız 185, 186, 540, 541, 543, 1271.

ıraĝ: Bkz. ırak

ırak: Uzak 69, 827, 1062, 1106.

ırak ol-: Uzaklaşmak 655, 656, 657, 658.

ısmarla-: Göndermek, tevdi etmek 710.

ıssı: Sıcaklık, hararet 1016, 1321.

‘ışk (A.): Aşk, sevgi 24, 176, 314, 431, 847, 1254, 1284, 1351, 1634, 1644.

ışk-ı Ĥaķķ: Allah sevgisi 1151, 1365, 1366, 1367.

ışk-ı mestî: Sarhoşluk aşkı 1384.

ıtlāk (A.): Adlandırılma, isim verilme.

ıtlāk eyle-: Adlandırmak 381.

İ

İbrāhîm: Hz. İbrahim 258, 259, 727.

İçün : İçin 418, 1103, 1308, 1311, 1325, 1327, 1328, 1329, 1490.

İdrāk (A.): Anlayış, kavrayış, akıl erdirme.

İdrāk eyle-: Anlamak, kavramak 301.

İdrāk it-: Anlamak, kavramak 1332.

İdrîs (A.): Hz. İdris 219, 220, 308.

‘İffet (A.): Temizlik, namus 1096.

‘İfrit (A.): Zararlı ve korkunç mitolojik mahlûk.

‘İfritî (A.): İfrit gibi olan 1121.

İgne: İğne 963.

İhtilāf (A.): Uymama, uymayıp uyuşmama 119, 284, 505, 568, 1226.

İhyā (A.): Canlandırma, diriltme, yeniden hayata döndürme.

İhyā it-: Canlandırmak, diriltmek 585.

‘İķāb (A.): Eza, cefa, eziyet, azap 29, 1066

İķbāl (A.): Baht, talih, baht açıklığı, bahtlı olma 158.

İkrām (A.): Ağır lama, hürmet gösterme, değer verme 208, 231, 831.

ikrām it-: Hürmet göstermek, değer vermek 89.

ikrām kıl-: Hürmet etmek 260.

iksîr (A.): Eskiden kimyacıların çok tesirli olduğuna inandıkları bir madde.

iksîr-i Ħaķķ: Allah(c.c.)'ın iksiri 50.

ilāh (A.): Allah (c.c.), Tanrı 309, 439, 474, 570, 724, 736, 770, 825, 1020, 1315.

ilāhî: Allahım!, Ey Allah! 450, 931, 1018, 1223, 1269, 1539, 1630.

i'lām (A.): Bildirme, bildirilme, anlatma 1593.

ilhām (A.): Allah (c.c.) tarafından insanın gönlüne bir şey doldurulma 1593.

illā (A.): Fakat, meğer, mutlaka 135, 370, 481, 482, 550, 758, 1218.

'ilm (A.): Bilme, biliş, okuyarak öğrenilen bilgi, ilim 282, 569, 591, 592, 1462, 1484, 1600.

'ilm-i 'ālem: Alem ilmi 583.

iltifāt (A.): Güler yüz gösterme, sevgi gösterme, iyilikle davranma.

iltifāt it-: Sevgi göstermek, değer vermek 85.

imām (A.): Müslümanların halifesi, müminlerin emîri, önder 60, 136, 19, 210, 220, 225, 227, 332, 344, 373, 605, 657, 705, 709, 719, 731, 745, 752, 803, 920, 946, 1033, 1060, 1105, 1140, 1173, 1231, 1324, 1497, 1553, 1574, 1625, 1634, 1653, 1677.

imāme (A.): Sarık, başlık.

imāme-i şerif: Kutsal, şerefli sarık 1141

îman (A.): İnanma, inanç 126.

în (F.): Bu 1505.

'ināyet (A.): İhsan, iyilik, yardım 1269.

İncîl (A.): Allah (c.c.)'ın vahi yoluyla dört büyük peygambere yolladığı mukaddes dört büyük kitaptan Hz. İsa'ya nazil olan kitap 742, 744.

incü: İnci, cevher 96, 324, 325, 494, 582, 595, 1605, 1718, 1719.

inkār (A.): Bir kimsenin yaptığı bir işi veya söylediği bir sözü reddetmesi, kabul etmemesi 71.

inkār eyle-: Kabul etmemek 70, 270.

inkār it-: Reddetmek, kabul etmemek 1184, 1191, 1401, 1412, 1414.

ins (A.): İnsan 441, 448, 1047.

inśāf (A.): Merhamet, adil muamele, insaf 810.

ir-: Ulaşmak, kavuşmak, yetişmek, erişmek12, 44, 104, 105, 112, 155, 164, 176, 203, 210, 216, 238, 256, 377, 529, 544, 580, 638, 663, 666, 669, 672, 679, 681, 682, 685, 686, 687, 690, 692, 780, 806, 824, 834, 851, 858, 928, 956, 985, 1036, 1060, 1141, 1173, 1181, 1185, 1200, 1215, 1246, 1337, 1352, 1355, 1379, 1395, 1535, 1596, 1602, 1681, 1685, 1689.

irgür-: Ulaştırmak, kavuşturmak 90, 252,636.

iriş-, **irüş**: Ulaşmak, varmak, kavuşmak, yetişmek, erişmek 104, 112, 155, 238, 377, 638, 666, 1060, 1337, 1395, 1683, 1685.

‘İsā (A.): Hz. İsa 74, 207, 307, 733, 742, 766, 1358.

İslām (A.): Müslümanlık, İslamiyet31, 165, 1578.

İsmā’îl: Hz. İsmail 729, 730.

İsrāfîl (A.): Allah (c.c.) ‘ın emrini başkalarına ulaştıran, cesetlere ruhları üfüren melektir 593, 600.

isti‘māl (A.): Kullanma.

isti‘māl it-: Kullanmak 1490, 1495.

‘iśyān (A.): Emre boyun eğmeme, ayaklanma 647.

işbu: Bu, şu 45, 268, 270, 346, 351, 361, 369, 381, 419, 421, 426, 556, 665, 854, 952, 1007, 1027, 1149, 1168, 1189, 1286, 1332, 1354, 1416, 1480, 1536, 1569, 1585, 1586, 1587, 1613, 1617, 1636, 1656, 1659, 1731.

iti: Şiddetli, sert 1187.

i‘tibār (A.): Önem verme, üzerinde durma; hürmet, saygı 403, 1653.

‘ivāz (A.): Bedel, karşılık 943, 1357.

‘izām (A.): Büyükler, ulular 631.

‘izzet (A.): Değer, itibar, şeref, yücelik 221.

J

jeng (F.): Pas, küf, kir 1706.

K

Ka'be, Ka'b (A.): Hicaz'da Mekke-i Mükerrerme'de Harem-i Şerif'in hemen hemen ortasında bulunan kutsal bina 269, 610.

ķābil (A.): İmkān dāhilinde olan, mūmkūn, olabilir 128.

ķabūl (A.): Alma, benimseme; razı olma 716, 815, 1115.

ķabūl bul-: Memnuniyetle, saygı ile karşılamak 545.

ķabūl it-: Razı olmak, kabullenmek 792, 1107.

ķabūl ķıl-: Kabul etmek 54, 140, 173, 248, 308, 313, 483, 706, 716, 767, 808, 1118, 1233, 1332, 1350, 1385, 1453.

ķabz (A.): Alma, ele alma; kavrama, el altında bulundurma.

ķabz it-: Almak 1061.

ķad, ķadd (A.): Boy, bos, endam 146, 266, 319.

ķadd-i Fubi: Tuba ağacının boyu 188.

ķa'de (A.): Bir kere oturma, oturuş 1154.

ķadeh (A.): İçki içmeye yarayan küçük bardak 162, 164, 249, 518, 667, 1705.

ķadem (A.): Ayak 174, 551, 553, 1066, 1158.

ķādir (A.): Kudret sahibi, kuvvetli, güçlü 333, 375.

ķadr (A.): Değer, itibar, onur, şeref 124, 661, 645.

ķadr-i menzīl: Şerefli, değerli, yer 1180

ķāfir(A.): Allah'ın varlığına ve birliğine inanmayan, küfreden, küfredici 13, 15, 16, 29, 71, 107, 112, 131, 766, 798, 800, 805, 806, 818, 1218, 1219, 1562.

ķaķ-: 1. Vurmak, tıklatmak 194, 204 2. Çırpamak 41.

ķāl (A.): Söz, laf 1630.

ķal'a (A.): Kale, hisar 467.

ķām (F.): arzu, emel, istek 945.

ķamer (A.): Ay 131, 1532, 1533.

ķāmīl (A.): Olgunlaşmış, ilim, hūner ve iyi ahlāk sahibi, fazilet ve hūner kazanmış, bilgili, tecrūbeli 1583.

ķamu: Bütün, hep, tüm, hepsi 16, 18, 21, 82, 94, 165, 215, 228, 281, 292, 313, 314, 364, 366, 476, 533, 536, 540, 541, 542, 543, 631, 652, 658, 662, 709, 717, 765, 807, 814, 851, 895, 927, 955, 957, 958, 967, 970, 1035, 1038, 1039, 1051, 1053, 1055, 1074, 1077, 1083, 1084, 1100, 1130, 1135, 1180, 1214, 1217, 1219, 1221,

1241, 1253, 1273, 1291, 1295, 1297, 1299, 1310, 1325, 1371, 1388, 1407, 1440, 1478, 1485, 1501, 1504, 1537, 1539, 1544, 1554, 1560, 1608, 1629, 1695, 1696.

kan: Kan 15, 159, 442, 966.

kan̄da: Nerede, her nerede 406.

kan̄dağı: Nerede 1189.

kan̄dan: Nereden 1081.

kan̄dıl (A.): Kandil 606, 607, 608.

kanı: Hani, nerede 26, 693, 694, 700, 1167, 1325.

kāni' (A.): Kanaat eden, inanmış 1167.

kan̄kı: Hangi 119.

kapu: Kapı 194, 204, 211, 217, 229, 256, 304, 400, 406, 408, 1041.

kār (F.): İş, güç, kazanç 509.

karānu: Karanlık 1087, 1089, 1626.

karānluq: Karanlık 736, 738.

kārbān (F.): Kervan 1211, 1215.

kār-dān, kāridān (F.): İş bilir, işten anlar 192, 1506.

karındaş: Kardeş 9, 219, 996.

kāri (A.): Kariyye ahalisinden, köylü 146.

karıne (A.): Karışık bir iş veya meselenin anlaşılmasına, çözülmesine yarayan hal, ipucu 1597.

kārvān (F.): Kervan, kafile 1204, 1205.

kāşıye (A.): Duygusuz 993.

kat: Huzur, ön, yan, sıra, tabaka 198, 218, 242, 354, 664, 798, 1115, 1117, 1196, 1198, 1237, 1297, 1356, 1434, 1543.

katı: Pek, çok, fazla 444, 470, 865, 892, 947, 948, 954, 956, 957, 960, 975, 1187, 1267.

kātib (A.): Yazan, yazıcı 1344, 1345.

katl (A.): Öldürme, helak etme.

katl it-: Öldürmek 442.

kattāl (A.): Çok katleden, çok öldüren.

kattāl-ı küffār: Kafirleri katleden 465.

katre (A.): Damla 625, 1359, 1360, 1451, 1548, 1549, 1688.

- ķavî** (A.): Kuvvetli, güçlü; sağlam, emin 1479.
- ķavl** (A.): Söz, lakırdı 88, 170, 270, 883, 1307, 1346.
- ķavm** (A.): İnsanın içinde yaşadığı topluluk, kabile, kavim 892, 901, 935, 967, 970, 973, 976, 978, 1023, 1039, 1183.
- ķayd**: Düşünce, emel, endişe 73, 504, 949, 1001.
- ķayur-**: Kaygılanmak, tasalanmak, endişe etmek; sakınmak, çekinmek 969.
- ķebāb** (A.): Ateşte pişen her türlü nesne, kebab 25.
- ķefāret** (A.): Bir günahı Allah (c.c.)'a bağışlatmak umuduyla verilen sadaka veya tutulan oruç1094.
- ķeklik**: Bir kuş ismi 179, 181.
- ķelām** (A.): Söz, konuşma 136, 640, 732, 1250.
- ķelîm** (A.): Söz söyleyen, konuşan 243, 244, 245, 248, 249, 253, 836, 841, 879, 1314, 1321, 1325, 1327.
- ķemāl** (A.): Bilgi, fazilet ve güzel ahlāk bakımından mükemmel olma 818, 831, 1181.
- ķemer** (F.): Bele takılan kuşak, kemer 131.
- ķendüzi, ķendüzü**: Kendisi, şahsı 244, 522, 1131, 1283, 1380, 1399.
- ķerāmet** (A.): Ermiş kişilerde görülen fevkalāde hal 696, 734, 762.
- ķerem** (A.): Büyüklük, cömertlik; bağış, yardım, ihsan 718, 951.
- ķesb** (A.): Kazanma, elde etme, kazanç.
ķesb it-: Kazanmak, elde etmek 773.
- ķeşret** (A.): Çokluk, bolluk 684.
- ķeşf** (A.): Bir sırrı açma, açıklama 1421, 1516, 1526, 1559.
ķeşf it-: Açıklamak 56, 415.
ķeşf ol-: Açıklanmak 1166.
ķeşf-i nām: İsmi bulunması 1521.
- ķeşif**: Bkz. keşf
- ķeşşaf**: Bir tefsir yazarı 268, 528, 1251.
- ķethüdā** (F.): Kahya 1222, 1339.
- ķevākib** (A.): Yıldızlar 533.
- ķevşer** (A.): Cennete bulunan havuzun ismi 34, 295, 394, 729.

key: Çok, pek, gayet, pek çok 94, 218, 230, 265, 280, 310, 328, 382, 386, 399, 434, 469, 502, 616, 618, 621, 656, 835, 909, 94, 976, 983, 995, 1024, 1025, 1027, 1106, 1267, 1417, 1427, 1429, 1439, 1480, 1484, 1525, 1570, 1602.

kez: Defa, kere 129, 462, 584, 612, 613, 614, 876, 887.

ķıl-: Yapmak, etmek, meydana getirmek 9, 19, 25, 33, 43, 54, 80, 88, 89, 90, 95, 155, 161, 178, 215, 396, 397, 431, 443, 465, 471, 483, 555, 558, 586, 639, 641, 732, 739, 745, 783, 787, 802, 808, 814, 839, 854, 855, 861, 884, 889, 890, 897, 903, 911, 913, 916, 920, 922, 923, 931, 946, 960, 963, 998, 1030, 1063, 1065, 1071, 1084, 1091, 1102, 1111, 1118, 1119, 1140, 1142, 1152, 1161, 1162, 1163, 1166, 1167, 1171, 1173, 1174, 1175, 1176, 1177, 1178, 1179, 1222, 1224, 1229, 1254, 1256, 1258, 1269, 1332, 1350, 1381, 1385, 1387, 1444, 1475, 1491, 1516, 1568, 1678, 1680, 1701, 1715, 1725, 1733.

sa'y ķ., altun ķ., zıkr ķ., odi gūlistān ķ., seyr ķ., söz ķ., ņazar ķ., gūzār ķ., kabūl ķ., cān ķ., naķķāş ķ., kelīm ķ., hābıb ķ., 'amel ķ., ikrām ķ., du'a ķ., gūş ķ., ilāh ķ., yeşil ķ., kızıl., feth ķ., yakın ķ., ğafır ķ., feth ķ., beyān ķ., vasf ķ., zelil ķ., 'arş altında ķ., fikir ķ., 'azl ķ., kelām ķ., nişāt ķ., hata ķ., 'afv ķ., aħaz ķ., zahmet ķ., ğalib ķ., gūzın ķ., farz ķ., terk ķ., yevü ķ., namāz ķ., rahmet ķ., 'azab ķ., feryād ķ., şefa'at ķ., temāşā ķ., ilāhi ķ., seyrān ķ., hıfz ķ., zevķ ķ., seyr ķ., şefkat ķ., tāb ķ., hakikat ķıl-, kabūl ķıl-, nazar ķıl-, gūzār ķıl-, ikram ķıl-, du'a ķıl-, feth ķıl-, söz ķıl-, hata ķıl-, murād ķıl-, farz ķıl-, namāz ķıl-, ziyāfet ķıl-, seyr ķıl-, temaşa ķıl-.

ķıyāmet (A.): Dünyanın sonu, bütün ölülerin dirilip bir araya toplandığı zaman 139, 509, 599, 712, 739, 927, 1009, 1321, 1324, 1701.

ķıyās (A.): Bir şeyi başka bir şeye benzeterek hüküm verme; karşılaştırma.

ķıyās it-: Karşılaştırmak, karşılaştırarak hüküm vermek 555, 612.

ķibriyā (A.): Büyüklük, ululuk 318, 630.

ķifāyet (A.): Yetişme, elverme, yeterlik 1076, 1084.

ķıl (A.): Söz 1630.

ķilid: Kilit 346, 400, 406.

ķināyet (A.): Maksudı doğrudan doğruya ifade etmeyip kapalı bir şekilde ve dolayısı ile anlatan söz 640.

ķirdgār (F.): Kâinatın yaratıcısı olan Allah (c.c.) 831, 887.

ko-: Koymak, bırakmak, yerleştirmek 46, 49, 125, 188, 189, 304, 329, 427, 475, 689, 690, 848, 868, 872, 874, 875, 971, 1083, 1160, 1336, 1387, 1538.

koşu, koşu: Komşu 678, 919.

kubbe (A.): Yarım küre veya kümbetimsi yapılan bina damı 399, 401, 402, 404, 409, 434, 435, 438, 441, 443.

kubbe-i şerif: Ulu, soylu kubbe 399.

Ḳubbetü'l Şahrâ: Kudüs haremindeki kutsal kaya üzerinde yer alan, Emevi Halifesi Abdülmelik b. Mervân'ın yaptırdığı ortası kubbeli sekizgen yapı 1133.

ḳudret (A.): Kuvvet, güç, zenginlik 297, 324, 525, 570.

Ḳudüs (A.): Kudüs, İsrail'de önemli dini özelliği olan şehir 40, 657.

ḳul: Kul, yaratılmış, insan 61, 67, 68, 73, 76, 245, 358, 376, 377, 451, 502, 756, 814, 841, 867, 881, 943, 1018, 1020, 1228, 1319, 1560, 1624, 1625.

ḳulağ: Kulak 271, 318, 846, 1004, 1222, 1448, 1732.

ḳumri: (A.): Kumru 848.

Ḳur'ân (A.): Peygamberimiz Hz. Muhammed'e gönderilen ilâhi kitap 59, 761, 1306, 1521.

ḳurb (A.): Yakın olma, yakınlık 54, 529, 643.

Ḳureyş (A.): Hz. Muhammed'in mensup olduğu Arap kabilesinin adı 136.

ḳurs (A.): Yuvarlak ve yassı nesne 1282.

ḳuru: Boş, gereksiz, sonucu olmayan 426.

ḳût (A.): Yaşamak için yenilen şey, yiyecek 790.

ḳuvây (A.): Kuvvetler, güçler 1455, 1490, 1495.

ḳüffâr (A.): Kâfirler, Hak dinini inkâr eden 465.

ḳüllî (A.): Hep, bütün, her 1088, 1349, 1451.

ḳürsî (A.): Arş-ı a'zam altında bir düzlükte olan levh-i mahfuz'un bulunduğu yer 566, 567, 569, 571, 572, 575, 576, 1275.

L

lâ-cirem (A.): Şüphesiz; besbelli, elbette 25, 76, 97, 441, 443, 637, 643, 666, 856, 898, 975, 1370, 1450, 1619.

lafz (A.): Söz 86.

lāilāheilallāh (A.): Allah (c.c.)’tan başka ilah yoktur 328.

la’in (A.): Kovulmuş, nefret kazanmış, istenilmeyen 1186.

la ‘l (A.): Yakuta benzeyen kırmızı renkte kıymetli süs taşı 48, 1379, 1380, 1533.

la ‘l-i nāb: Saf la’l 1378, 1533

latif (A.): Hoş, güzel, tatlı 56, 102, 171, 186, 224, 240, 293, 327, 335, 338, 342, 351, 396, 399, 415, 434, 484, 492, 636, 644, 909, 910, 925, 1019, 1052, 1141, 1421, 1451, 1523, 1719.

latife (A.): Güldürecek tuhaf ve güzel söz ve hikaye 240, 644.

lā-yezāl (A.): Zevalsiz, bitimsiz, ebedi 41, 699, 1696.

lāyık (A.): Yakışan, yaraşan, uygun 497, 633, 828, 1631.

leb-ā-leb (F.): Ağzına kadar dolu 96.

lebīb (A.): Akıllı 618.

lek (A.): Sana, senin için 575.

leşker (F.): Asker 1275.

levh (A.): Üzerine yazı, resim, vb. yazılıp çizilen düz satıh, levha 580, 582, 593, 594, 598, 599, 1275, 1463.

Levh-i Mahfuz: Allah (c.c.) tarafından takdir edilen şeylerin yazılı bulunduğu manevi levha 591, 1462.

leyāl, (A.): Geceler 93.

leyl (A.): Gece.

leyl-i kadr: Kadir gecesi, Kur‘ān-ı Kerim’in nüzûle başladığı yirmi yedinci gece 124.

leylā (A.): Karanlık gece 78.

lezzet (A.): Tat, zevk, çeşni 388, 496, 634, 1086, 1138, 1494, 1525, 1601, 1642.

libās (A.): Elbise, giyilecek şey 1076.

līki (F.): Ancak, lakin 186, 269, 307, 395, 449, 534, 535, 536, 648, 654, 660, 722, 803, 812, 814, 819, 882, 986, 1062, 1094, 1122, 1126, 1204, 1231, 1242, 1251, 1263, 1273, 1280, 1282, 1311, 1346, 1389, 1418, 1439, 1529, 1573, 1595, 1612, 1631, 1726.

lillāhi (A.): Allah (c.c.)'a mahsus, Allah (c.c.) için 753.
lutf (A.): İyilik, bağışlamak, kerem 718, 870, 1124, 1406.
lutfeyle-: İyilik etmek, yardımda bulunmak 1208.
lutf it-: İyilik etmek, kerem etmek 1202.
lutf-ı Hakk: Allah (c.c.)'ın keremi 1129, 1131.
lügāt (A.): Sözlük 322, 600, 614, 615.

M

mā' (A.): Su 385, 391.
ma'ānī (A.): Manalar, mana 92, 858.
ma'bed (A.): İbadet edilecek yer, tapınak 66.
ma'būd (A.): Kendisine ibadet olunan, Allah(c.c.) 1352, 1535.
māddī (A.): Madde ile ilgili olan, cismani 1419, 1421.
māddiyye (A.): Madde ile ilgili 1425.
mağbūn (A.): Şaşkın, şaşırılmış 150, 152, 1168.
mağfīret (A.): Allah (c.c.)'ın kullarını günahlarını bağışlaması.
mağfīret vir-: Bağışlamak 695, 770.
mağrib (A.): Batı, garb 1046.
māh (F.): Ay 33, 193, 455, 570, 622, 691, 726, 741, 797, 911, 1036, 1068, 1077, 1102, 1183.
māh-ı münir: Nurlandıran ay 111.
maḥāl (A.): Yer, mekân 1200, 1445.
maḥāmid (A.): Güzel huylar, senalar, şükürler 1475.
maḥatt (A.): Yolculukta inilecek yer, konak 89.
maḥfī (A.): Gizli, saklı 291, 295.
māhitāb (F.): Ay gibi parlayan, mehtap 14, 185, 543.
maḥlūk (A.): Yaratılmış 631, 634, 747, 832.
maḥv (A.): Yok etme, ortadan kaldırma, varlığına son verme 631.
maḥv ol-: Ortadan kaldırmak, mahvetmek 540, 1688.
maḥzā (A.): Sade, yalnız, katkısız, halis 175.

maḥẓar (A.): Huzur, büyük bir kimsenin önü 1340.

maḥzūn (A.): Üzüntülü, tasalı, kaygılı 1044.

Māide (A.): Hz. İsa ve havarilerine gökten nazil olan sofraya 733, 734.

maḳ‘ad (A.): Oturulacak yer, oturak yeri.

maḳ‘ad-ı şıdḳ: Takva erbabının Cennet’te bulunacakları makam 1112.

maḳām (A.): Mevki, durak, durulan yer 252, 336, 476, 549, 551, 602, 636, 673, 852, 857, 858, 998.

maḳām-ı ma‘lūm: Bilinen makam 550.

maḳāmāt (A.): Makamlar, topluluklar 1696.

maḳbūl (A.): Beğenilmiş, beğenilen, hoşya giden, değer verilen.

maḳbūl ol-: Beğenilmek, hoşya gitmek 905, 916.

maḳdem (A.): Gelme, dönüp gelme 201.

maḳşūd (A.): Kasdolunan, niyet edilen, istenen, maksat, niyet, istek 52, 501, 1172, 1534.

mālik (A.): Sahip, bir şeye sahip, bir şeyi olan 676, 959, 1236.

Mālik (A.): Yedi Cehennem’in hākimi ve kapıcısı olan melek, zebanileri idare eden melek 714, 955, 961, 962, 964, 966, 969, 972, 975, 977, 979, 982, 1001, 1012.

ma‘lūl (A.): İletli, hastalıklı 1370.

ma‘lūm (A.): Bilinen, belli 550, 953, 1045.

ma‘nā (F.): Anlam, mânâ 69.

ma‘ni (F.): Mânâ, anlam 39, 96, 502, 639, 792, 847, 859, 1381, 1447, 1530, 1537, 1567, 1568, 1601.

ma‘ni-i ḥūb: Hoş mânâlı 39.

mār (F.): Yılan 179.

ma‘şūm (A.): Suçsuz, kabahatsiz.

ma‘şūm ol-: Suçsuz olmak 1058.

maşriḳ (A.): Güneşin doğduğu taraf, doğu 33, 345, 1046.

ma‘şūḳ (A.): Sevilen, sevilmiş 424, 664, 667, 683, 838, 1690, 1691.

māt (F.): Satranç oyununda yenilme 545.

māt ol-: Yenilmek 533.

matla‘ (A.): Doğacak yer, 1464, 1465.

me‘vā (A.): Mesken, makam 379, 380 381, 384.

- mecāz** (A.): Hakikatin, gerçeğim zıddı 1159.
- mecnūn** (A.): Tutkun, delicesine seven 150.
- medh** (A.): Bir kimsenin iyiliklerini sayıp söyleme, övme, medih .
medh eyle-: Övmek, methetmek 490, 1024.
- mehleke** (A.): Helak olunacak yer, tehlikeli yer 1510.
- mekān** (A.): Yer, mahal 66, 578, 1375.
- mekāre** (A.): Yük hayvanı 151.
- Mekke** (A.): Hicaz'da Hz. Muhammed'in doğduğu ve Kâbe'nin bulunduğu şehir 62, 69, 70, 1118, 1177, 1178.
- mekr** (A.): Hile, aldatma 150, 1529.
- melâik** (A.): Melekler 541.
- melek** (A.): Allah (c.c.)'ın nurdan yarattığı varlıklar 190, 202, 209, 215, 221, 227, 233, 260, 275, 276, 281, 302, 310, 319, 329, 331, 339, 341, 345, 347, 348, 349, 352, 398, 405, 407, 411, 508, 510, 511, 512, 531, 532, 542, 563, 615, 764, 893, 941, 985, 1411, 1544, 1549, 1580, 1586, 1589, 1591.
- melekî** (A.): Melekle ilgili 1526.
- meleküt 'âlemi** (A.): Ruhların ve meleklerin âlemi 1428, 1664.
- melūl** (A.): Üzgün, kederli; bezmiş, bıkmış 117.
- memāt** (A.): Ölüm, vefat 1349.
- men**: Ben 706, 886, 1298.
- men'** (A.): Mani olma, önleme, menetme.
men' it-: Önlemek, menetmek 1040.
- menkūş** (A.): Nakış olunmuş, işlenmiş, süslenmiş 583.
- menzil**(A.): Yol, gidilecek yol; varılacak yer 9, 312, 313, 334, 475, 833, 834, 856, 1009, 1106, 1173, 1180, 1246.
- menzil-geh**(A.):Menzil yeri, konak 852.
- merd** (A.): Yiğit, cesur, güvenilir 389.
- merg** (F.): Ölüm 1367.
- merîd** (A.): İnatçı 1383.
- merkeb** (A.): Binek, eşek 560.
- mertebe** (A.): Rütbe, yer, derece 354.
- Meryem**: Hz. Meryem, Hz. İsa'nın annesi 710

mescid (A.): Secde edilecek yer, namaz kılınacak yer 111, 725, 726, 923, 926, 941, 942, 944, 945, 946, 1062, 1065, 1143, 1182, 1240.

mescid-i 'āşık: Âşık mescidi 1155.

mescid-i 'uşşak: Âşıkların mescidi **1155**.

Mescid-i Aksā, Mescid'ül Aksā: Kudüs'deki meşhur büyük câmi 155, 1188, 1201, 1202, 1229.

Meşnevî (A.): Mevlana'nın meşhur eseri 1149.

mest (F.): Sarhoş, kendinden geçmiş 1247, 1384.

meşāmm (A.): Burun, koku alacak yer 459.

Meşārîk: Sagani'nin eserinin ismi 272, 521, 523, 1250.

meşāyih (A.): Şeyhler 1412.

meşgûl (A.): Bir işle uğraşa, iş gören 339.

meşgûl ol-: Bir şeyle uğraşmak 125, 1494.

metā' (A.): Mal, kıymetli eşya, elde bulunan varlık 115.

mevc (A.): Dalga 94, 97, 1340, 1440, 1637.

mevķif (A.): Durak, duracak yer 1009.

mevlid (A.): Doğma, doğuş, Hz.Muhammed'in doğuşu 58.

mevt (A.). Ölüm, vefat 538, 1349.

mevt-ü ba'de'l mevt: Ölümden sonra ölmek 1349.

mevt-ü ķalbe'l mevt: Ölümden önce ölüm 1349.

meyl (A.): Gönül verme, sevme; arzu, istek 1525.

meyl it-: Yönelmek, arzu duymak 160, 1474.

meyl-i dīn: Dine gönül vermek, yönelmek 1150.

meymun: Maymun 965.

meyyit (A.): Ölü 172.

mezra'a (A.): Yer, Ekilecek tarla 1308.

mi'rāc (A.): Göğe yükselme, merdiven, Hz. Muhammed'in göğe yükselmesi 18, 55, 58, 67, 81, 90, 93, 119, 166, 193, 363, 474, 562, 892, 1135, 1256, 1262, 1263, 1264, 1268, 1449, 1636, 1641, 1677, 1712, 1714, 1715, 1717, 1726, 1735, 1736.

miftāh (A.): Anahtar 406, 407.

Mikā'il (A.): Bu melek, insanların hem bedensel, hem de ruhsal ihtiyaçlarına müvekkeldir. Çünkü bedenlerin hayatı gıda ile nefslerin hayatı hikmet ve mağfiret ile olur. Mekânı gökte bahr-ı mescur üzerindedir 141.

milk (A.): (bkz. mülk)

minķār (A.): Yırtıcı kuş gagası 179.

mişāl 'ālemi (A.): Rüya 1426, 1429, 1432, 1434, 1454, 1536, 1546, 1585, 1658, 1673.

miskīn (A.): Aciz, zavallı 1015.

mişl (A.): Benzer, eş 84.

miyāne (F.): Orta, vasat 1557.

mizāc (A.): Huy, tabiat 1487, 1494, 1503.

mizān (A.): Tartı, ölçü; tartı aleti, terazi 1517, 1518, 1522, 1529.

mizān-ı hāsś: Kendine özel bir ölçü 1519, 1592.

mu'allak (A.): Asılı, asılmış, havada, sürüncemede kalmış 324, 588.

mu'attar (A.): Güzel kokulu, ıtırli 459.

mu'azzam (A.): Ulu, kocaman 804.

mu'teber (A.): Makbul, değerli, geçerli 43, 360, 374, 410, 413, 532, 546, 1245, 1282, 1478, 1484, 1496, 1547, 1594, 1694.

mu'tedil (A.): Yavaş, mülayim, orta halde bulunan 1487.

mūcib (A.): Lazım gelen, gereken, gerekli 1490.

muğlak (A.): Kapalı, kilitli 980.

muḥabbet (A.): Sevgi, iyi dilek, güzel dilek 45, 696.

muḥālif (A.): Uymayan, karşı olan, zıt 1493, 1496.

muḥtāc (A.): İhtiyacı olan, yoksul 109, 1155.

muḥterem (A.): saygı duyulun, hürmete yaraşır, saygı değer 169.

muķābil (A.): Karşı karşıya gelen, karşılıklı, bir şeyin karşısında bulunan 1646.

muķarreb (A.): Yaklaşmış, yakın 544.

muķayyed Bir işe önem verip çalışan ve benimseyen 1456, 1460, 1461, 1466.

muķim (A.): Oturan, ikamet eden 1632.

munfaśil (A.): Ayrılan, ayrılmış, ayrı 1541.

- murād** (A.): İstek, arzu, maksat 839, 1307.
- Mūsā** (A.): Hz. Musa 231, 232, 235, 243, 245, 766, 862, 863, 864, 869, 873, 876, 877, 878, 930, 1022, 1023, 1035, 1058, 1313, 1315, 1319, 1326, 1329.
- Muṣṭafā** (A.): Hz Muhammed (s.a.v.)'in bir diğeri ismi 200, 205, 426, 542, 1208.
- muttaśif** (A.): Vasıflanan, kendisinde bir hal, bir sıfat, bir vasıf bulunan 1475, 1484.
- mutābık** (A.): Birbirine uyan, uygun 1462.
- muṭi'**(A.): İtaat eden, boyun eğen, kabullenen 16.
- muṭlak** (A.): Başıboş bırakılmış, kayıtsız, tek
- muṣāf** (A.): Katılmış, bağlanmış, bağlı 1656, 1659.
- mü'ebbed** (A.): Sonsuz, ebede kadar süren 723.
- mücerred** (A.): Manevi olarak var olan 1421, 1423, 1479, 1572.
- mücmel** (A.): Kısa ve öz sözle anlatılmış, öz 396.
- müctebā** (A.): Seçilmiş, seçkin 200.
- müdām** (A.): Devamlı, sürekli, aralıksız 627, 1146.
- müfessir** (A.): Kur'an 'ı yorumlayan din alimi 1232.
- müflis** (A.): İflas etmiş, parasız 1168
- mükāşif** (A.): Allah (c.c.) sırlarını gören, mükāşefede bulunan 1588, 1591, 1595, 1621.
- mükerrem** (A.): Saygı değer, muhterem, saygıya ulaşmış 747, 804.
- mül** (F.): Şarap 1446.
- mülk** (A.): Birinin tasarrufu altında bulunan şey, mülk 45, 153, 676, 1168, 1307, 1427, 1431, 1483, 1660, 663.
- mülk-i Hâkık*: Allah (c.c.)'ın mülkü 364.
- münā** (A.): Arzu edilen, istenilen şey 1091.
- münācāt** (A.): Allah (c.c.)'a yalvarma, duâ etme 861, 1313.
- münacāt eyle-*: Allah (c.c.)'a yalvarmak, duâ etmek 250
- münādî** (A.): Bağırarak bir şeyi duyuran kimse, tellal 1011.
- münāsebet** (A.): İlgi, yakınlık, uygunluk 1479, 1576.
- münāsib** (A.): Uygun, yakışır, layık 430, 458, 546, 659, 1574, 1581, 1650, 1651.

- münevver** (A.): Nurlandırılmış, parlatılmış, aydınlatılmış 1476.
- münfekk** (A.): Ayrılan, ayrılmış, çıkmış 1438.
- münharif** (A.): Doğru yola gitmeyen, sapan 1494, 1502.
- münjir** (A.): Nurlandıran, aydınlatan parlatan 21, 111, 348, 409, 519, 656, 734, 744, 772, 784, 876, 979, 1133, 1643, 1706.
- münkir** (A.): İnkâr eden, kabul etmeyen.
münkir ol-: İnkâr etmek 1218, 1400, 1402.
- müntehâ** (A.): bir şeyin varabileceği en uzak yer, son uç 278.
- müntehî** (A.): Sona eren, son, en son 279, 280, 281.
- mürekkeb** (A.): İki veya daha çok şeyin karışmasından meydana gelen 598.
- mürg** (F.): Kuş.
mürg-i cān: Gönül kuşu 40.
- mürîd** (A.): Bir şeye veya mürşide bağlı olan kimse 714, 1378, 1383.
- Mürşidü'l- Ubbād**: Arif'in hamsesinin ilk mesnevisinin ismi 356, 498.
- mürtedd** (A.): İslam dinine dönen 1191, 1199.
- müstaķim** (A.): Doğru, düz 1487.
- müstecāb** (A.): Dileği kabul edilen 27.
- müsteter, müstetir** (A.): Gizlenen, gizli saklı 480.
- müşekkel** (A.): Şekle konulmuş, şekli yerinde 306.
- müşg** (F.): Misk 497.
- müşkil** (A.): Güç, zor, çetin 998.
- müşrik** (A.): Allah (c.c.)'a ortak koşan 746, 1192.
- müştemil** (A.): Kavrayan, saran, içine alan 1542, 1544.
- müşterek** (A.): İştirak eden, ortak, ortaklaşa 1612.
- müşterî** (A.). Satın alan, alıcı 317.
- mütekellim** (A.): Söyleyen, konuşan 86.
- müttaķı** (A.): Allah (c.c.)'tan korkan, çekinen 383.
- mütteķi** (A.): İttika eden, dayanan, dayanmış 1692.
- müznibin** (A.): Günah işleyenler 454.

N

nāb (F.): Halis, saf, berrak 1378, 1553.

nāhiye (A.): Köyden büyük yerleşim yeri 920.

naḳḳāş (A.): Süsleme sanatkarı 189.

naḳş (A.): Süs, işleme, renk, nakış 149, 189, 590, 1125, 1141, 1167, 1197, 1278, 1337, 1344, 1406.

na‘l (A.): Ayakkabı, papuç 253, 254.

namāz (F.): Belli esaslar içerisinde günde beş vakit kılınması Müslümanlara farz olan ibadet 863, 864, 879, 885, 888, 889, 890, 897, 901, 903, 905, 915, 916, 923, 926, 942, 1101, 140, 1142, 145, 1154, 1156, 1157, 1160, 1162, 1163, 1166, 1167, 1171, 1173, 1174, 1315, 1319.

nār (A.): Ateş, cehennem 105, 1361, 1582.

Naşāra (A.): Hıristiyanlar 731, 765.

naşîhat (A.): Öğüt, nasihat.

naşîhat vir-: Öğüt vermek 820.

nāṭıḳ (A.): Söyleyen, konuşan 1110.

nāz (F.): İşve, cilve naz 838, 1690.

nāz eyle-: Naz yapmak, cilve yapmak 720.

nażar (A.): Bakma, bakış, göz atma 584, 963.

nażar it-: Bakmak 411.

nażar kııl-: Bakmak, değer vermek 153, 154, 356, 963, 1189, 1203, 1256, 1387.

nażm (A.): Dizme, sıraya koyma; vezinli ve kafiyeli söz .

nażm eyle-: Tertip etmek, tanzim eylemek 93.

nażm-ı leyāl: Geceleri nazm etmek.

ne‘am (A.): Evet, pek güzel, hay hay 1033.

nebî (A.): Peygamber 53, 77, 93, 135, 140, 212, 224, 226, 237, 264, 267, 294, 384, 538, 567, 602, 674, 750, 754, 768, 931, 1031, 1033, 1187, 1209, 1216, 1308, 1382, 1551, 1561, 1635.

neçün: Niçin, ne için 278, 423, 991, 1649.

nedîm (A.): Dost, arkadaş 48, 554, 607, 609, 768, 836, 855, 875, 892.

nefs (A.): Ruh, hayat, nefis 77, 423, 539, 650, 651, 652, 687, 689, 691, 693, 695, 771, 810, 901, 930, 932, 994, 1007, 1008, 1361, 1367, 1368, 1451, 1467, 1472, 1473, 1476, 1480 1481, 1488, 1494, 1497, 1507, 1588, 1594.

nefs-i insāniye: İnsanların nefsi, hayatı 1583.

nefs-i külliye: Bütün nefis, bütün hayat 1451.

nefs-i vāhid: Tek nefis 1385.

neheng (F.): Timsah 1708.

neḳāis (A.): Noksanlar, eksiklikler 1474.

nerdübān (F.): Merdiven 166, 167, 171, 174, 1158.

neş'et (A.): Meydana gelme, ileri gelme 1607.

neşr (A.): Yayma, herkese duyurma

neşr it-: Herkese duyurmak 32.

neşr ol-: Yaymak 927.

nev (F.): yeni 176, 679, 966, 1065, 1360, 1442, 1521, 1673, 1675.

nevā (F.): Ses, seda, ahenk 1231.

nevbet (A.): Sıra; sıra ile görülen iş 509.

nevmid (F.): Ümitsiz, ümidi kırık 1255.

neyçün: Niçin, ne için 126.

neẓir (A.): Hz. Muhammed'in adlarından biri 818, 979, 1048, 1133.

ni'met (A.): İyilik, ihsan, bağış; iyi yaşamak için gerekli olan şey 65, 238, 343, 475, 634, 695, 1138, 1305.

ni'met gör-: İyilik görmek 675.

ni'met vir-: İyilik yapmak, ihsan etmek 421.

niçün: Niçin 439, 645.

nidā (A.): Çağırma, seslenme 1355.

nidā it-: Çağırma 693, 989.

nihān (F.): Gizli, saklı, örtülü 976, 1164.

niḳāb (A.): Peçe, yüz örtüsü 19.

niḳ-ñām (F.): İyi isim yapmış, iyilikle meşhur olmuş 213, 738.

Nil (A.): Mısır'dan geçen, Akdeniz'e dökülen meşhur nehir 296, 297, 298, 300.

nire: Nere 374, 393, 395, 641, 953.

nişār (A.): Dağıtma, saçma 221.

nişān (A.): İz, belirti, nişan, delil 646, 685, 1201, 1203.

nişe: Nasıl, nice, ne şekilde 67, 126, 301, 317, 446, 826, 937, 991, 1004, 1041, 1044.

nişin (F.): “Oturan, oturmuş “ mânâsıyla kelimeleri sıfatlandırır 1112.

nitdüñ: Ne yaptın, ne ettin 727, 869, 876.

niyāz (F.): Yalvarma, yakarma, 838, 861, 885, 888, 915, 923, 1145, 1150, 1156, 1160, 1171, 1319.

Nūh: Nuh peygamber 517, 724.

nūr(A.): Işık, ziya, parlaklık, parlama 12, 14, 46, 97, 98, 105, 169, 172, 175, 323, 325, 379, 432, 472, 495, 511, 533, 534, 535, 539, 540, 598, 732, 735, 1143, 1165, 1264, 1275, 1281, 1285, 1306, 1324, 1343, 1361, 1370, 1371, 1372, 1374, 1375, 1379, 1393, 1403, 1406, 1457, 1489, 1534, 1548, 1563, 1586, 1587, 1617, 1655, 1667, 1689, 1728.

nūr-ı Ħaqq: Allah’ın(c.c.) nuru 1338, 1339.

nūr-ı nazar: Göz nuru 1407.

nūş (F.): İçki, işret

nūş it-: İçmek 57, 683, 1259.

nūfūs (A.): Kimse, kişi; insanlar 657, 1424, 1666.

nūh (F.): Dokuz 57.

nükte (A.): İyi düşünülmüş ince anlamlı ve zarif söz 72, 92.

nükte-i āyet: Ayetin nüktesi 653.

nüzūl (A.): İnme, iniş 93

O

od (F.): Ateş 5, 91, 353, 514, 727, 728, 745, 947, 953, 958, 962, 968, 974, 976, 978, 980, 1014, 1016, 1092, 1320.

oğul: Oğul, çocuk 201, 259, 999, 1297, 1300.

oruc (F.): İslam’ın beş temel şartlarından biri, oruç 1305.

oruc tut-: Oruç ibadetini yerine getirmek 249, 350, 1068.

Ö

‘Ömer (A.): Hz. Ömer 1577.

‘ömr (A.): Ömür, yaşama hayat 1169.

öñdin: Önce, önceden 333, 469, 537, 865, 994.

öz: Kendi (Dönüştürme zamiri) 147, 762, 1240.

‘özr (A.): Bir suçun mazur gösterilmesini gerektiren sebep, özür 918.

P

pāk (F.): Temiz, lekesiz mübarek 211, 1127, 1130.

pāk eyle-: Temizlemek 460, 725.

pāk it-: Temizlemek, temiz hâle getirmek 126.

pāk ol-: Temizlenmek, temiz olmak 130, 1120, 1474.

pāk-ü dīn: Dini temiz, dini mübarek 213, 232, 282, 340, 386, 392, 548, 550, 630, 651, 743, 1104, 1132, 1142, 1147, 1159, 1458, 1611, 1622, 1716.

pāy (F.): Ayak 148, 1727.

pāyān (F.): Son, nihayet 52.

pāye (F.): Rütbe, derece 1157.

pāyende (F.): Sürekli, daima 1365.

per (F.): Kanat 41.

peri (F.): Cinlerin pek güzel olarak düşünülen dişilerine verilen ad 448.

perrāñ (F.): Uçan, uçucu 1139.

pertev (F.): Işık, parlaklık 554.

pervāz (F.): Uçma, uçuş 178, 180, 628, 666, 935.

pervāz it-: Uçmak 50, 530.

pes (F.): Öyle ise, şimdi; o zaman yani 371, 551, 708, 823, 1308.

peşiman: Pişman 995.

peygāMBER (F.): Elçi, nebî, resul, Allah (c.c.)’ın emirlerinin habercisi 114, 198, 206, 230, 257, 900, 1134, 1181.

pinhān, penhān (F.): Gizli 1154, 1698.

pīr (F.): Yaşlı, ihtiyar 287, 999.

piser (F.): Oğul, erkek çocuk 59, 356, 366, 587, 597, 748, 1026, 1189, 1528, 1572, 1591.

pişe-kār (F.): Sanatkar, oyuncu 1397.

puhte (F.): Pişmiş, olgun 667.

pūş (F.): Örtü, örtünecek şey 311.

pūr (F.): Dolu çok fazla 4, 5, 103, 175, 366, 511, 974, 1718.

pūr-sūrūr: Neşeli, sevinç dolu 95.

R

Rabb (A.): 269, 375, 658.

Rabb'ül enām: Bütün mahlukatın Tanrısı 1745.

Rabb-i celīl: Ulu, büyük Allah (c.c.) 1287.

rabbānī (A.): Rab ile ilgili 1143, 1366.

Rabbenā (A.): Ey Allahım 777, 782, 786, 793.

rāci' (A.): Geri dönen; ilgisi olan 1472, 1473.

rāci' ol-: Geri dönmek, ilgili olmak 1486, 1488.

rahīm (A.): Çok merhamet sahibi, esirgeyen, acıyan 416.

Rahmān (A.): Çok acıyan, bağışlayan, Allah (c.c.) 1578.

rahmet (A.): Acıma, bağışlama 32, 295, 377, 415, 500, 696, 703, 704, 718, 754, 780, 832, 890, 931, 1018, 1019, 1255, 1351.

rahmet eyle-: Acımak, bağışlamak 1020.

rahmet it-: Bağışlamak 343, 1225, 1632.

rahmet um-: Rahmet beklemek 1631.

raikān (A.): Saf, halis 1260.

Ramazān (A.): Kamer ayların dokuzuncusu, üç ayların sonuncusu, oruç ayı 124, 344.

rāvī (A.): Rivayet eden, anlatan, söyleyen 505.

ravza (A.): Yeşilliği bil olan yer, bahçe 335, 1305.

ravza-ı Rıdvān: Cennet bahçesi 676.

ravza-ı Rıdvān-ı gül: Cennet bahçesinin gülü 201.

rāz (F.): Gizli şey, sır 837, 1154, 1166, 1690.

rāzî (A.): Rıza gösteren, kabul eden 453, 879.

rebāb (A.): Gövdesi Hindistancevizi kabuğundan yapılmış bir çeşit kemence

24.

rebi'ül evvel (A.): Arabî ayların üçüncüsü, ilkbahar 120.

Receb (A.): Arabî ayların yedincisi ve kutsal sayılan üç ayların birincisi 123.

redd (A.): Kabul etmeme, geri çevirme.

redd eyle-: Kabul etmemek 78

ref' (A.): Kaldırma.

ref' it-: Kaldırmak, çıkarmak 74.

Refref (A.): Peygamber Efendimizin Mi'rac'a çıkarken bindiği yeşil zümrütten bir kürsü veya meleğin ismi 275, 557, 558, 559, 565.

resül(A.): Elçi, peygamber 11, 18, 21, 31, 58, 76, 106, 108, 109, 117, 130, 133, 137, 140, 143, 154, 173, 174, 191, 192, 207, 208, 214, 225, 259, 260, 276, 295, 301, 308, 311, 313, 328, 332, 335, 338, 340, 342, 345, 349, 353, 363, 404, 406, 408, 431, 433, 437, 450, 454, 463, 470, 483, 490, 493, 500, 503, 527, 529, 559, 560, 566, 579, 601, 637, 638, 643, 655, 660, 663, 678, 680, 689, 701, 716, 720, 749, 750, 751, 755, 759, 760, 762, 767, 769, 776, 777, 782, 793, 796, 804, 805, 807, 808, 809, 825, 826, 834, 836, 862, 882, 891, 912, 914, 955, 961, 964, 982, 988, 990, 1028, 1029, 1030, 1037, 1041, 1100, 1102, 1116, 1118, 1132, 1134, 1140, 1174, 1182, 1186, 1193, 1197, 1203, 1205, 1214, 1217, 1219, 1224, 1228, 1233, 1237, 1239, 1240, 143, 1249, 1253, 1385, 1545, 1578, 1634, 1683, 1693, 1712.

resül-i dü-cihān: İki cihanın peygamberi 547.

resül-i muhterem: Sevgili peygamber 951.

resülallāh (A.): Allah'ın resulu, elçisi, Hz. Muhammed. 22, 1035.

revā (A.): Uygun, yerinde, yakışır, lâyıık, münasip 47, 791.

revān (F.): Gidici, akıcı, giden, akan, yürüyen; yürüyüş 125, 130, 170, 190, 192, 206, 229, 239, 262, 292, 398, 404, 414, 518, 598, 682, 690, 824, 929, 934, 945, 1089, 1136, 1153, 1284, 1292, 1477, 1509.

revān ol-: Gitmek, yürümek, yükselmek, akmak 18, 142, 174, 373, 385, 565, 566, 894, 1054, 1158, 1271, 1721.

revāne (F.): Giden, yürüyen 2.

revāne eyle-: Yürümek, akmak, akıp gitmek 2.

revnaḳ (A.): Güzellik, tazelik, parlaklık 83.

reyhān (A.): Fesleḡen 1258.

Rıdvān (A.): Cennetin kapıcısı olan büyü melek 439, 440, 1437.

rızā (A.): 1.Arzu, istek 246, 2.Razı olma, kabullenme 247.

rızḳ (A.): Allah (c.c.) tarafından herkese takdir edilmiş olan nimet 812, 813, 815, 1060, 1081, 1099.

rif'at (A.): Yükseklik, yücelik, büyük rütbe 242, 749, 836.

rik'at (A.): Namazda bir kıyam, bir rükû ve iki sücûddan ibaret hareket, rek'at 155.

riḳāb (A.): Üzengi 16, 17.

rivāyet (A.): Bir haber, söz, haber vb. nakletme, aktarma 521, 1253.

rivāyet eyle-: Aktarmak 120, 269, 285, 464, 1026.

rivāyet it-: Nakletmek, aktarmak 1239.

riyā (A.): Özü sözü bir olmama, ikiyüzlülük 1167.

rūh (A.): Yaşama kaynağı, can, nefes 687, 690, 692, 693, 1061, 1228.

rūh-ı revān: Gidici olan, giden ruh 170.

Rūm (A.): Arap ilinden başka ilden olan kimse 849.

rūşen (F.): Aydın, parlak, nurlu, ışıklı 1127, 1368.

rūşen eyle-: Aydınlatmak 1209.

rūşen it: Aydınlatmak, nurlandırmak 906.

rücū' (A.): Dönme, geri dönme 108.

rükñ (A.): Bir şeyin en sağlam tarafı, direk 616.

Rüstem-i Cān Zal(F.): Ünlü İran Şairi Firdevsî'nin Şehname'sindeki adı geçen İran'ın ünlü pehlivan ve savaşçısı 1353.

S

- şabî** (A.): Bulûğ yaşına gelmemiş oğlan çocuğu 237.
- şadağ** (A.): Doğruluk 1447.
- şadağa** (A.): Sadaka, zekât 1316, 1321.
- şadef** (A.): İnci, inci kabuğu 96.
- şâf**(A.): Temiz, berrak, halis, saf 34, 284, 505, 508, 516.
- şafâ**(A.): Gönül rahatlığı, huzur, kedersizlik, zevk, safa5, 205, 416, 477, 542, 601, 649, 678, 853, 873, 1085, 1137, 1343, 1409, 1731.
- şafâ-ı lütf*: Hoş safa 1406.
- şâfî** (A.): Temiz, pak, karışksız 1446.
- şâhîh** (A.): Gerçek, doğru 1249, 1715.
- sağf** (A.): Tavan, çatı, dam 1144.
- sâğî** (A.): İçki tutan 1347.
- salâ** (A.): Cuma namazına ve bazı yerlerde cenazeye çağırarak için minarelerde okunan salâvat 1638.
- şalavât** (A.): Hz. Muhammed'e yapılan dualar 176, 255, 314, 454, 753, 1181, 1254.
- şâlih** (A.): Dinin emrettiği şeylere uygun harekette bulunan 201, 226, 259, 756, 1596, 1722.
- şâlişen** (A.): Üçüncü olarak 87.
- şan'at** (A.): Hüner, marifet, sanat 88, 1396, 1397, 1398, 1399.
- şânî** (A.): İkinci 1615.
- şâni'** (A.): Yapan, yaradan 189.
- şâniyen** (A.): İkinci olarak 86.
- sarây** (F.): Saray, büyük konak.
- sarây-ı kalb*: Kalp sarayı 460.
- şarf** (A.): Harcama, gider 1508.
- şarkıt**: Yukarıdan aşağıya doğru uzatmak 823.
- şavm** (A.): Oruç 355, 357.
- şavt** (A.): Ses, seda 603.
- sa'y** (A.): Çalışma, çabalama, gayret etme, emek 46.
- sa'y it-*: Emek sarf etmek, çalışmak 525, 750, 819, 820, 1131, 1261, 1412, 1459, 1489, 1490, 1568, 1733.

- sa'y kıl-*: Çalışmak, gayret etmek 43, 706, 998, 1161.
- sāye** (F.): Koruma, yardım 1157.
- şaykal** (A.): Cilacı, cilalı 1706.
- şayyad** (A.). Avcı
- şayyad-ı 'ālem*: Âlemin avcısı 178
- sebze-zār** (F.): Yeşillik, çayırılık, çimenlik. 1, 851.
- secde** (A.): Namazda alını, el ve ayaklarını, dizleri ve parmaklarını yere dayamakta ibaret ibadet vaziyeti 1144, 1146, 1147, 1150, 1151.
- secde-i żahir*: Açık şekilde secde eden.
- sedd** (A.): Kapama, tıkama; geçmeyi ve aşmayı önlemek için boyuna çekilmiş duvar, engel 558.
- sehāvet** (A.): Cömertlik, el açıklığı 718.
- şēher** (A.): Tan yeri ağarmadan biraz önceki vakit 461, 1547, 1704.
- saḥī** (A.): Cömert, eli açık 226, 1210, 1531, 1584, 1606.
- selef** (A.): Bir yerde, bir mevkide başka birinden evvel olan kimse, geçmiş, eski 1232.
- Selsebil** (A.): Cennete bir çeşmenin adı 740.
- semā** (A.): Gökyüzü 1551.
- semāvāt** (A.): Gökler 1553.
- semāvī** (A.): Sema ile ilgili 1580.
- semen** (F.): Yasemin 1258
- semī'** (A.): İştiten 70, 453.
- semīn** (A.): Şişman, yağlı 1508.
- şeneviyye** (A.): Mecusi taifesi 78.
- seng** (F.): Taş 1704.
- şerā** (A.): Toprak 835.
- serā** (F.): Saray 1157.
- serāb** (F.): Serap 152.
- ser-āğāz** (F.): Yeniden, baştan başlama 40.
- serçe**: Bir kuş ismi 555.
- ser-gerdān** (F.): Serseri, yersiz yurtsuz, sefil 45, 686.
- sermedī** (F.): Daima, sürekli 668.

- serserî** (F.): Ras gele, belli bir hedefi olmaksızın, perişan bir durumda 1354.
- serv** (F.): Servi ağacı, sevgilinin boyu 146.
- server** (F.): Baş, başkan, bir topluluğun en ileride bulunanı 53, 294, 314, 440, 567, 1354, 1416, 1635.
- serverî** (F.): Başlık, başkanlık 1354.
- şevāb** (A.): Allah (c.c.) tarafından mükâfatlandırılan hareket, hayırlı hareket 355, 1065, 1066.
- şevābit** (A.): Seyyar olmayan ve yerinde durur gibi görünen gök cisimleri, yıldızlar 1654.
- seyf** (A.): Kılıç 442, 482, 921.
- seylāb** (F.): Sel suyu, sel halinde şiddetle akan su 936.
- seyr** (A.): Bakma, temaşa; yolculuk, sefer 70.
- seyr eyle-*: İzlemek, bakmak 1635.
- seyr it-*: Bakmak, izlemek, seyretmek 57, 57, 61, 67, 203, 216, 366, 384, 433, 546, 637, 924, 1228, 1283, 1284, 1457, 1556.
- seyr kııl-*: İzlemek, bakmak 99, 1678.
- seyrān** (A.): Gezinme, bakıp seyretme.
- seyrān eyle-*: Gezinmek, gezmek, bakıp seyretmek 106, 528, 531.
- seyrān it-*: Gezinmek, seyretmek 132, 477.
- seyrān kııl-*: Seyretmek, izlemek 99, 1285, 1678.
- şiddîk** (A.): Pek doğru, sözünün eri 1116.
- şidk** (A.): Doğruluk, gerçeklik, hakikat 116, 1112, 1150.
- şifāt** (A.): Özellik, nitelik, sıfat 388, 1480.
- şin-**: Kırılmak, parçalanmak 1289.
- şina-**: Denemek, tecrübe etmek, imtihan etmek 865.
- şind**: Makas 978.
- sır, sırr** (A.): Gizli tutulan şey, sır 55, 689, 690, 692, 694, 697, 698, 843, 1164, 1335, 1336, 1338, 1339, 1396, 1444, 1447, 1561, 1629.
- sırr-ı mi'rāc*: Mi'rācın sırrı 1263, 1268, 1413, 1449, 1636, 1677, 1712, 1714.
- şirāt** (A.): Yol 726, 739, 924, 926, 934, 937, 943, 944, 945.
- şırf** (A.): Tamamıyla, büsbütün 1189.

Sidre (A.): Göğün yedinci katında bir makam 262, 271, 273, 284, 292, 315, 378, 547, 564, 834, 1544.

sihr (A.): Büyü, sihir 150.

silk (A.): Yol, tutulan yol 1548.

Şin (A.): Çin 1106.

sine (F.): Göğüs, bağır, yürek 1703, 1743.

sîr (F.): Tok, doymuş.

sîr ol-: Doymak 240.

sirkât (A.): Hırsızlık, çalma 1356.

sitt (A.): Hanım 1062, 1063.

söyün-, söyün-: Sönmek, parlaklığı gitmek 1368, 1369.

subh (A.): Sabah, sabah vakti 1176.

sulh (A.): Asayiş, rahatlık; anlaşma, uzlaşma 816.

sultân (A.): Hüküm sahibi, hükümdar 17, 88, 255, 330, 358, 375, 376, 427, 609, 792, 807, 833.

şuni' (A.): Yapma, takma 189.

sûre (A.): Kur'an 'ın ayrıldığı 114 bölümünden her biri 743, 1100.

Sûre-i En'âm: Kuran'ın beşinci suresi 735.

Sûre-i İhlâs: Kuran-ı Kerim'in 112. suresi 742.

şûret (A.): Biçim, görünüş, kılık 306, 965, 967, 1120, 1124, 1126, 1128, 1148, 1272, 1276, 1277, 1278, 1279, 1381, 1384, 1386, 1389, 1438, 1442, 1457, 1482, 1506, 1512, 1537, 1539, 1558, 1560, 1574, 1577, 1582, 1584, 1608, 1609, 1610, 1613.

şûret-i âyîne: Ayna biçiminde, ayna şeklinde 1123.

şûret-i maḥsûsa: Hususi biçim, hususi görünüş 1581.

şûret-i nev'iyye: İçine girdiği şeyin varlığı olmaksızın bilfiil varlığı tamam olmayan basit bir cevherdir. 1571, 1572.

şuver (A.): Suretler 1127, 1484, 1649, 1650.

şuver-i 'akliyye: Akıl yolu ile anlaşılan suretler 1651.

sūy (F.): Taraf, yön.

sūy-ı evc: Yüksek yerin, doruğun yan tarafı 98.

süci: Şarap, içki içme 162, 165, 415, 972.

süçüd (A.): Secde etme 605, 1145.

süd: Süt 162, 164, 414, 519.

sülük (A.): Bir yola girme, yol tutma 1557.

şümme (A.): Sonra 654, 691.

sünnet (A.): Gidiş, gidişat, yol, Hz.Muhammed (S.A.V.)'ın yolu, metodu 32, 155, 918, 991, 1176, 1178.

Şünnet-ü Müekkede: Hz. Peygamberin hemen hemen daima eda ettikleri sünnetler 904.

sürür (A.): Sevinç 4, 95, 1293, 1361, 1659.

süvār (F.): Ata binen, binici 113, 319, 364.

Ş

şāb (A.): Genç, delikanlı; yiğit 12, 28, 48, 185, 326, 893, 1333, 1533.

şād (F.): Sevinçli, neşeli 669, 670, 671, 1223.

şād ir-: Sevinmek, neşelenmek 672.

şād it-: Sevindirmek 1408.

şād ol-: Sevinmek 182, 461, 673, 677, 1053.

şādān (F.): Sevinçli, keyifli 391.

şādān ol-: Keyiflenmek, sevinmek 1139.

şādī (F.): Memnunluk, gönül ferahlığı 669, 670, 671.

şāh (F.): Padişah, sultan, hükümdar, Allah(c.c.) 15, 73, 193, 242, 309, 332, 439, 451, 455, 474, 586, 622, 645, 691, 698, 721, 724, 726, 736, 741, 758, 763, 797, 825, 834, 911, 932, 950, 1036, 1068, 1077, 1088, 1092, 1098, 1102, 1173, 1183, 1293, 1307, 1317, 1631.

şāh-ı 'ālem: 'Alemin padişahı 542.

şāh-ı arab: Arapların padişahı 15.

şāh-ı cihan: Cihanın padişahı 315, 378, 471, 473, 964, 1070, 1185, 1550.

şāh-ı dīn: Dinin padişahı 257.

şāh-ı güzīn: Seçkin padişah 218, 257, 395.

- şāh-ı kerem*: Asillerin padişahı 951.
- şāh-ı zaman*: Zamanın padişahı 142.
- şākird** (F.): Talebe, öğrenci 1395.
- şarāb** (A.): İçecek, içki, şarap 26, 34, 42.
- şarāb-ı lā- yezāl*: Hiç bitmeyecek içecek 41, 1696.
- şebāb** (A.): Gençlik, delikanlılık 843, 1396, 1466, 1503, 1548, 1684, 1713.
- şecer** (A.): Ağaç 290, 480.
- şedjd** (A.): Şiddetli, sert, katı 1013.
- şefā‘at** (A.): Birini suçundan geçilmesi veya dileğinin yerine getirilmesi için edilen aracılık 445, 716.
- şefā‘at eyle-*: 22, 1633, şefā‘at vir- 20, 451, 453, şefā‘at it- 457.
- şefī‘** (A.): Bir suçun bağışlanması için aracılık eden 453, 1633.
- şefkat** (A.): Acıyarak ve koruyarak sevme 755, 1013.
- şefkat eyle-*: Acıyarak sevmek 793.
- şefkat it-*: Merhamet etmek 73, 755.
- şefkat kıl-*: Acıyarak sevmek, merhamet etmek 1701.
- şeh** (F.): Bkz. şāh.
- şehādet** (A.): 1.“Eşhedü en lâ ilāhe il lallāh” cümlesini söyleme 651, 757, 2.Gözle görülen şeyler varlıklar, dünya 1433, 1660, 3. Şahitlik, şahitlik etme 1645, 1648, 1650.
- şehādet ‘ālemi** (A.): Dünya 1433, 1660.
- şehd** (A.): Bal 46, 152, 385, 1601.
- şehjd** (A.): Din veya yüksek bir ülkü uğrunda ölen kimse 280.
- şehvet** (A.): Nefis 901, 1496.
- şek, şekk** (A.): Şüphe, zan, tereddüt 233, 281, 329, 352, 792, 872, 874, 1165, 1450, 1612.
- şekāvet** (A.): Betbahtlık, eşkiyalık 103.
- şeksüz** (A.): Şüphesiz, tereddütsüz 34, 57, 104, 308, 353, 389, 467, 489, 539, 541, 589, 617, 806, 858, 890, 902, 975, 1117, 1167, 1307, 1352, 1423, 1468, 1499, 1501, 1563, 1576, 1649, 1685.
- şem‘i** (A.): Işığa mensup olan, şema 543.
- şem’**(A.): Mum 543.

- şem'i (F.):** Mum gibi 29.
- şems (A.):** Güneş 532.
- şems ü kamer:* Güneş ve ay 1532.
- şems-i cihān:* cihan güneşi 111.
- şems-i haqīkat:* Hakikat güneşi 33.
- şer, şerr (A.):** Kötülük, fenalık, kötü, fena 9, 80, 82, 773, 774, 1310.
- şer' (A.):** Allah (c.c.)'ın emri, ilahi kanun 919.
- şerbet (A.):** Tatlı içecek, şerbet 2, 3, 4, 5, 41, 42.
- şerbet-i cān-perver:* Ruhu besleyen şerbet.1259.
- şerh (A.):** Açıklama, açık anlatma 302, 310, 1250.
- şerh eyle-:* Açıklamak 1027.
- şerif (A.):** Şerefli, soylu, kutsal 5, 1012, 171, 197, 198, 218, 224, 327, 335, 338, 342, 351, 399, 412, 415, 434, 484, 492, 534, 636, 642, 663, 871, 891, 909, 1052, 1141, 1388, 1523, 1545.
- şerik:** Ortak 84.
- şeyh (A.):** Bir tekke ve zaviyede bulunan dervişlere reislik eden kimse, üstat, şeyh 893, 1383, 1614.
- Şeytān (A.):** Dini inançlara göre insanları fenalığa sürüklemek isteyen melek 13, 714, 1508, 1509, 1522, 1529.
- Şeytānī (A.):** Şeytanla ilgili, Şeytan'a ait 1526, 1528.
- şihāb(A.):** Kıvılcım 13.
- şikār (F.):** Av, avlama 179.
- şir (F.):** Süt 240, 385, 391, 519, 1390.
- şirīn (F.):** Tatlı, cana yakın, sevimli 386.
- şol:** O 245, 295, 317, 447, 688, 825, 842, 843, 1098, 1115, 1170, 1221, 1222, 1297, 1372, 1404, 120, 1421, 1438, 1572, 1603, 1604, 1611, 1697.
- şu'le (A.):** Alev 535, 1040, 1265, 1324, 1374.
- şu'le-dār (A.):** Alevli, ışıklı 212, 540
- şu'ūr (A.):** Anlama, anlayış, hissetme 159.
- şühedā (A.):** Şehitler 382.

T

ta‘ab (A.): Zahmet, eziyet, sıkıntı.

ta‘ab çek-: Sıkıntı, güçlük çekmek 189.

ta‘addüd (A.): Birden çok olma 1384.

ta‘alluḳ (A.): İlişigi, ilgisi olma, ait olma 1512, 1515.

taām (A.): Yemek, aş 1642.

tā ‘at (A.): Allah (c.c.)’ın emirlerini yerine getirme, ibadet 702, 704, 1525, 1628.

tā‘at it-: İbadet etmek 1488.

tāb (F.): Parlaklık, ışık 33, 1377, 1378.

tabaḳ (A.): İnce kat 574.

tabīb (A.): Hz. Muhammed 155, 163, 235, 305, 411, 436, 444, 478, 487, 520, 580, 704, 807, 811, 821, 823, 869, 880, 907, 962, 987, 1042, 1050, 1073, 1086, 1179.

tabl (A.): Davul 1275.

ta‘bīr (A.): Rüya yorumlama 908, 1270, 1513.

tāc (F.): Taç 131, 132, 133, 1302.

tafsīl (A.): Ayrıntılı, uzun uzadıya açıklama 1603.

taḡ: Dağ 402, 993.

taḡla-: Dağlamak, parçalamak, çok üzölmek 236.

taḡayyül (A.): Hayale getirme, hayalde canlandırma 1514, 1517.

taḡfīf (A.): Hafifletilme, yükünü azaltama 867.

tāhir (A.): Temiz 1588.

taḡiyyāt (A.): “Allah (c.c.) ömür versin!” demeler; selamlar, hayır dualar 753.

taḡt (F.): Hükümdarlık makamı, taht 121, 669, 959.

taḡyīl (A.): Akla, fikre getirme, getirilme 1508.

taḡrīr (A.): Anlatma, ifade etme, beyan etme 268.

taḡrīr eyle-: Anlatmak, ifade etmek 173, 355, 659, 953, 1109, 1234.

taḡrīr it-: Anlatmak, ifade etmek 359, 502, 561, 1025, 1311.

taḡrīr-i ‘ayān: Açık bir şekilde ifade etmek 662.

taḳśīr (A.): Kısaltma, kabahat, suç 1531.

taḳvā (A.): Allah (c.c.)’dan korkma, Allah (c.c.) korkusuyla dinin yasak ettiği şeylerden kaçınma 102.

taleb (A.): İstek, dilek, temenni, arzu 25, 161, 177, 189, 396, 693, 782, 1095.

tālīb (A.): İsteyen, istekli 100.

tamu: Cehennem 77, 344, 350, 353, 607, 728, 745, 746, 774, 818, 927, 947, 955, 959, 961, 962, 963, 964, 965, 968, 987, 990, 992, 994, 1021, 1022, 1045 1565.

tañ: Şafak vakti 1186.

tañla-: Hayret etmek, şaşmak, garip bulmak 107.

Tarfetü'l-‘ayn (A.): Bir kere göz açıp kapayıncaya kadar geçen süre 1292.

tarī (A.): Taze, taravetli 265.

taśarruf (A.): İdare ile kullanma 1698.

taśdīk (A.): Doğrulama, gerçek olduğunu söyleme.

taśdīk it-: Doğrulamak 1034.

taśrīḥ (A.): Açık açık söyleme, açıktan açığa bildirme.

taśrīḥ eyle-: Açık açık söylemek, bildirmek 266, 380, 1614.

taş: Taş, kaya 12, 48, 153, 154, 497, 511, 626, 1005, 1006, 1141, 1378, 1379,

taşra: Dışarı, dışarıya 1185, 1273, 1280, 1637.

tatlu: Tatlı 30, 299.

tavāf (A.): Etrafında dolaşma 508, 516.

tāvusı-vār (F.): Tavus kuşu gibi, tavuz gibi 146.

tāvus-ı cān: Can tavusu 99.

tayyibāt (A.): İyi, güzel işler ve hareketler 753, 790.

tāzī (F.): Arap atı 115.

ta‘żīm (A.): Büyükleme, ululama, büyük sayma 619.

ta‘zīr (A.): Azarlama 919.

tebdīl (A.): Değiştirme, başka bir hale getirme 1590.

tecellī (A.): Görünme, belirme, ortaya çıkma 90, 1686.

tedennī (A.): Aşağı inme, gerileme 691.

teessüf (A.): Kederlenme, tasamla, acıma.

teessüf it: Tasalanmak, kederlenmek 444.

teferrüc (A.): Ferahlama, sıkıntıdan kurtulmak için eğlenme 1682.

tefsir (A.): Kur'an-ı Kerim'in mana bakımından izahı 524, 748, 1026.

tekebbür (A.): Kibir gösterme, büyüklük satma 633.

tekeffül (A.): Birine kefil olma 707.

tekellüf (A.): Özenme, bir işi iyi bir seviyeye getirmek için yorulup çabalama 812, 1043.

tekzîb (A.): Yalanlama, yalan olduğunu söyleme 107.

temâşâ (F.): Bakma, seyretme, gözleme 479, 1274.

temâşâ eyle-: Bakmak 493, 499.

temâşâ kıl-: Seyretmek, bakmak 1258, 1680.

teng (F.): Sıkıntılı 1705.

tertîb (A.): Dizme, sıralama, hazırlama

tertîb it-: Hazırlamak, düzenlemek 82.

tesbîh (A.): “ Sübhanallah” diyerek Allah (c.c.)'ı zikretme 276, 1322.

tesbîh it-: Allah (c.c.)'ı anma 60, 330, 337, 339.

teşviş (A.): Karışık, berbat; perişanlık 948, 992, 1015, 1021, 1470.

tevâzu' (A.): Alçakgönüllülük gösterme 636.

tevâzu' it-: Alçakgönüllülük göstermek 637.

tevfîk (A.): İlahi yardım, hidayet 38.

Tevrît (A.): Dört mukaddes kitaptan Hz. Musa'ya inen kitabın ismi 741, 744.

tiz: Tez, çabuk, hemen 223, 341, 1352, 1364.

tizcek: Tez, çabucak 1352.

tohm: Tohum 674.

tıfl , tıfil (A.): Küçük çocuk 1170, 1363.

tılsım (A.): Tılsım, sihir, büyü 1268.

toğ-: 1. Dünyaya gelmek, doğmak 48, 1055, 1067, 1069. 2. Çıkmak, ufukta yükselmek 533, 1211, 1215.

toğru: Doğru, gerçek 649, 650.

tol-: Dolmak 4, 6, 423, 425, 1003, 1047, 1281, 1720.

tolu: Dolu, boş olmayan, dolmuş 49, 63, 96, 116, 148, 241, 341, 390, 495, 667, 1375, 1457, 1718, 1719, 1720.

ton: Elbise, kılık kıyafet 1087, 1088.

toyur: Doymak 717.

Tūbi, Tūbā (A.): Cennet’de Sidre’de bulunan ve dalları bütün Cenneti gölgeleyen ilâhi ağaç 188, 285, 289.

Tūfān (A.): Nuh peygamber zamanında yoldan çıkmışları cezalandırmak için Allah (c.c.) tarafından hem gökten yağdırılan, hem de yerden kaynayarak bütün dünyayı kaplayan fırtınalı ve çok şiddetli yağmur 513, 516.

Tūfān-u Nūh: Nuh Tufanı 517.

tūl (A.): Uzunluk, boy, uzun müddet.

tūl-u emel: Hırs, tükenmez arzu 246.

Tūr, Tūr-ı Şinā (A.): Sina dağı 249, 732.

turgur: Ayağa kaldırmak 723.

tutı: Rehin 1008.

tūti (F.): Dudu kuşu, papağan cinsinden taklit yapan kuş 3, 849.

tūti-i cān: Gönül tutisi 3, 849.

U

‘ubūr (A.): Bir başka tarafa geçme, geçilme, atlama 313.

‘ūd (A.): Ut 1704.

uht (A.): Kız kardeş 122.

‘uqba (A.): Ahiret, öbür dünya 1308.

‘uqūl (A.): Akıllar, zihinler 1332.

ulu: Şerefli, yüce, saygıdeğer 17, 65, 81, 198, 324, 334, 376, 400, 573, 578, 586, 588, 606, 612, 625, 631, 688, 698, 758, 807, 955, 980, 1049, 1050, 1053, 1114, 1232, 1376, 1429, 1570, 1629, 1662, 1669.

‘umrān (A.): Ma’murluk, bayındırlık, medeniyet, mutluluk 42.

ur-: Vurmak 12, 89, 180, 346, 495, 628, 666, 894, 935, 1375, 1704, 1706, 1708.

uśūl (A.): Tertip, düzen, tarz, asıllar 133, 175, 363, 566, 579, 655, 706, 796, 834, 1501.

uş: İşte, şimdi 1, 8, 23, 26, 51, 96, 131, 205, 287, 354, 371, 373, 388, 430, 443, 458, 486, 492, 525, 530, 546, 594, 659, 688, 732, 740, 747, 777, 788, 842, 849, 982, 992, 1008, 1064, 1093, 1109, 1176, 1215, 1234, 1248, 1253, 1288, 1292, 1299, 1300, 1413, 1425, 1531, 1607, 1611, 1620, 1637, 1644, 1703, 1706.

uşda: İşte 27, 48, 132, 173, 179, 316, 355, 360, 468, 662, 664, 702, 775, 802, 848, 989, 1039, 1119, 1244, 1250, 1270, 1380, 1535, 1566, 1615, 1646, 1709.

utan-: Haya etmek, sıklılmak, utanmak 878.

uyhu: Uyku 1235, 1241, 1245, 1492, 1498, 1555, 1557.

Ü

üçün: İçin 989.

ülfet (A.): Alışma, kaynaşma, dostluk 1473.

Ümmehānġ, Ümmühānġ (A.): Hz. Ali'nin ablası, Mir'aç gecesi Hz. Muhammed (s.a.v.) bunun evinde bulunuyordu 117, 122, 1174, 1182.

ümmet(A.):Bir peygambere inanıp bağlanan cemaat, taife 12, 14, 77, 158, 160, 165, 176, 191, 238, 337, 343, 350, 352, 353, 418, 419, 429, 440, 449, 450, 451, 453, 457, 476, 520, 679, 712, 715, 717, 719, 723, 724, 726, 728, 730, 731, 734, 738, 755, 779, 787, 789, 793, 794, 809, 813, 819, 820, 821, 860, 864, 870, 871, 878, 885, 931, 933, 937, 986, 987, 988, 989, 1023, 1028, 1094, 1109, 1110, 1225, 1254, 1634.

ümmet-i Musa: Hz. Musa'nın ümmeti 1022.

V

vā (A.): Vah, yazık 981, 999, 1000.

vācib (A.):Yapılması gerekli olan 919.

vāhġdet (A.): Birlik, bir ve tek olma 684, 1383, 1386, 1387, 1390, 1391.

vāhġd (A.): Tek, bir 1385.

vāhġdiyyet (A.): Tek olma, bir olma, teklik 1669, 1670.

vaḥy (A.): Bir fikrin veya bir emrin Allah (c.c.) tarafından bir peygambere bildirilmesi 66, 840.

vāḳi (A.): Geçen, cereyan eden, meydana gelen 1509.

vāḳi ol-: Meydana gelmek, olmak 1468, 1470, 1471, 1507, 1514.

var: Bulunan, mevcut, var 68, 72, 85, 131, 138, 203, 234, 262, 271, 276, 283, 303, 312, 319, 320, 321, 322, 326, 358, 376, 399, 401, 502, 504, 527, 535, 568, 581, 597, 611, 612, 614, 618, 726, 748, 855, 910, 958, 973, 1005, 1012, 1025, 1051, 1052, 1070, 1075, 1087, 1102, 1204, 1226, 1263, 1283, 1299, 1310, 1312, 1403, 1417, 1431, 1441, 1442, 1451, 1452, 1467, 1471, 1518, 1520, 1536, 1537, 1543, 1554, 1570, 1571, 1576, 1592, 1679, 1681, 1698, 1721, 1732.

var-: Gitmek, ulaşmak, erişmek, varmak 172, 252, 393, 544, 555, 560, 564, 576, 648, 673, 675, 751, 777, 852, 858, 1009, 1051, 1105, 1118, 1188, 1194, 1498, 1569, 1604, 1619, 1707.

varaḳ (A.): Kitap yaprağı, iki sayfadan ibaret yaprak 6, 276.

vaśf (A.): Bir şeyin taşıdığı hal ve sıfat, nitelik, özellik 498, 594, 628, 1045.

vaśıl, vasl (A.): Erişen, ulaşan, kavuşan 24, 25, 26, 27, 104, 191, 997, 1707, 1708.

vaśıl ol-: Kavuşmak, ulaşmak 1461.

vaśıl-ı yār: Sevgiliye kavuşan 85.

vā-veyl (A.): Yazık, eyvah 895.

vech(A.): Yüz, sebep, üslûp 278, 579, 659, 662.

vedūd (A.): Çok muhabbetli, çok şefkatli 370.

velî (A.): Yücelik sahibi, ermiş, veli 226, 465, 470, 481, 1274, 1283, 1516.

veşile (A.): Yol, vasıta, sebep 1699.

vîrān (F.): Kederli, üzgün 856.

virān (F.): Yıkık, yıkılmış, kederli

virān it-: Yıkma 45.

viśāl (A.): Ulaşma 698, 1686, 1706.

vitṛ (A.): Tek, yalnız 605, 1176, 1179.

vuślat (A.): Bir şeye ulaşma, kavuşma 681.

Y

yabrağ: Yaprak 271, 625.

yahu (F.): Yahut 298, 299, 302, 374, 403, 543, 656, 657.

Yaḥya (A.): Hz. Yahya 207.

yakīn (A.): Kesin bigi, şüphesiz, tereddütsüz bilgi 14, 213, 219, 225, 258, 275, 299, 306, 337, 420.

yāḳūt (A.): Kıymetli süs taşı, yakut 434, 494, 497, 514.

yāḳūt-u aḥmer: Kırmızı yakut 583, 587.

yār(F.): Dost, seven, sevgili 1, 31, 38, 52, 75, 85, 91, 101, 13, 134, 187, 195, 221, 264, 271, 276, 277, 283, 291, 312, 358, 361, 364, 403, 467, 498, 508, 509, 535, 540, 557, 560, 564, 581, 594, 624, 631, 635, 654, 831, 847, 851, 887, 899, 947, 973, 1012, 1022, 1030, 1071, 1114, 1123, 1216, 1226, 1229, 1241, 1244, 1262, 1263, 1272, 1276, 1278, 1299, 1305, 1310, 1338, 1369, 1374, 1386, 1390, 1397, 1405, 1418, 1425, 1428, 1431, 1433, 1444, 1452, 1455, 1463, 1469, 1471, 1479, 1483, 1404, 1520, 1530, 1536, 1544, 1558, 1562, 1566, 1570, 1573, 1578, 1588, 1610, 1621, 1639, 1643, 1663, 1714, 1724.

yār-ı ercümend: Şerefli, seçkin dost 1601

yār ol-: Dost olmak 31.

yarağ, yarağ: Hazırlık, levazım, teçhizat, silah 366, 998.

yarağ it-: Hazırlık yapmak 673.

yarağ kı-: Hazırlık yapmak 9.

yarın: Âhiret günü 453, 457, 811, 949, 1254.

yarlığa-: Bağışlamak 778, 779.

yaruç: yarıp açılmış yer, çatlak, yarık 125.

yavu: Zayi, kaybolmuş.

yavu kı-: Kaybetmek yitirmek 911, 1206.

yeg: Daha iyi, üstün, efdal 830.

Yehūdi, Yehūd (A.): Yahudi 157, 158, 731, 765, 900.

yellen-: Körük, yelpaze vb. şeylerle hava akımı meydana getirerek kendi kendini serinletmek 426.

yimiş: Ağaçlarda vb. bitkilerde tohumu taşıyacak şekilde meydana gelen lezzetli tane, meyve 49, 64, 272, 288, 303, 478, 496, 635, 1322.

yetim (A.): Babası veya anası- babası ölmüş 977.

yidi: Yedi 53, 256, 289, 507, 508, 563, 575, 834, 1410, 1543.

yigirmi: Yirmi 123, 909, 911.

yigit: Yiğit, cesur 119, 346, 359, 382, 502, 857, 995, 1000, 1177, 1231, 1311, 1350, 1400, 1427, 1439, 1448, 1460, 1480, 1507, 1525, 1602, 1650.

yil: Yel, rüzgâr 924, 1169.

yir: Yer, arz, toprak 12, 32 89, 112, 125, 287, 341, 393, 567, 570, 572, 589, 607, 815, 966, 1011, 1083, 1093, 1212, 1281, 1296, 1405, 1419, 1452, 1454, 1543, 1554, 1690.

yir: Yer.

yir-i dūr: Uzak yer 1103.

yiryüzi: Yeryüzü, arz 32 83, 264, 1180.

yit-: 1.Kâfi gelmek, yetişmek 288, 525, 864. 2. Ulaşmak 1364, 1410.

yitiş-: Yetişmek, ulaşmak 97, 249.

yitür-: Ulaştırmak, eriştirmek 1082.

yiyni: Hafif, ağır olmayan 867.

yoğ: Mevcut olmayan, bulunmayan yok 1051.

yu-: Yıkamak, temizlemek 129.

yud-: Yutmak 1708.

yuşaru: Yukarı 19.

yum-: Kapamak 398.

yurdu: İğne deliği 963.

Yūsuf (A.): Hz. Yusuf 213.

yüce: Yüksek, değerli, üstün 81, 312, 737, 935.

yücel-: Yükselmek, yüce bir hâle gelmek 1040.

yücelik: Yüce olma hâli 1039.

yürek: Kalp, yürek, ciğer 26, 936, 974.

yüz: Çehre, yüz 13, 30, 109, 131, 132, 137, 181, 320, 321, 612, 613, 623, 924, 956, 957, 983, 1003, 1069, 1129, 1198, 1199, 1306, 1386, 1388, 1422, 1457, 1489, 1563, 1567, 1575, 1586, 1617, 1655, 1667, 1690, 1709.

yüz: Yüz (Sayı sıfatı) 326, 346, 574, 575, 576, 584, 596, 606, 611, 612, 613, 616, 617, 622, 800, 801, 835, 1253, 1349, 1357, 1546, 1614, 1712, 1724, 1734, 1735.
yüz-: Yüzmek 39.

Z

za‘f (A.): Zayıflık, kuvvetsizlik, dayanamama 1503.
zāhid (A.): Çok, aşırı sofu 105.
žāhir (A.): Açık, belli, meydanda, görünen 1151, 1713, 1714, 1716, 1717, 1719, 1722.
žahir (A.): Arka çıkan, yardımcı 152.
zahme (F.): Yara 1704.
zahmet (A.): Sıkıntı, güçlük, eziyet.787.
za‘if (A.): Zayıf, güçsüz, kuvvetsiz, takatsız 22, 792.
zāil (A.): Sona eren, geçen 1290, 1292.
zamjir (A.): İçyüz, kalp 87.
zāni (A.): Zina eden 975.
zār (F.): Ağlayan, inleyen898, 1002, 1022.
zār eyle-: Ağlamak 445.
zār it-: İnlemek 968, 1018.
zār ol-: Ağlamak 23, 1163.
zārj (F.): Ağlayıp sızlama 988, 1002.
žarjif(A): Zarafetli, güzel, nazik, ince nüktelerle konuşan 3, 642.
Zebānj (A.): Cehennemlikleri cehenneme atmak ile görevli melek 713, 960, 1012.
zebercedd (A.): Zümrütten daha açık yeşil olan ve zümrüt kadar değeri olmayan bir süs taşı 147.
Zebūr (A.): Hz. Davut’a nazil olan mukaddes kitap 735.
zehr (F.): Zehir 46.
Zehrā: Hz. Muhammed’in kızı Hz. Fatma’nın lakabı 482.
zehre (F.): Yiğitlik, cesaret 1409.

- Ẓekeriyā:** Zekeriya peygamber 707.
- ẓelīl** (A.): Hor, alçak, hakir 103, 183, 586, 1008, 1014, 1113, 1117, 1129, 1170, 1288.
- zelle** (A.): Sürçüp kayma 702.
- Zemzem** (A.): Mekke’de kutsal bir su 729.
- zencir** (F.): Zincir 77.
- ẓerre** (A.): Çok küçük parça 1360.
- zevce** (A.): Nikahlı kadın, eş 482.
- zevraḳ** (A.): Mekke’de yapılan zemzem şişesi, zemzem ibriği 1261.
- zeyḡ** (A.): Doğruluktan ve haktan ayrılma 1694, 1695.
- zi-** (A.): “Sahip” manasına kelimelerin başlarına getirerek birleşikler yapar 21, 174, 353, 375, 454, 509, 627, 807, 831.
- zībā** (F.): Güzel, süslü 212.
- ẓikr** (A.): Anma, anılma 37, 86, 423, 425, 427, 1319, 1492.
- ẓikr eyle-*: Anmak 1324.
- ẓikr it-*: Anmak 419, 422, 1230.
- ẓikr-i cennet*: Cenneti anma 1305.
- zinā** (A.): Nikâhsız olan kadın ve erkek arasındaki ilişki 1042, 1091.
- zindān** (F.): Tutukluların hapsedildiği kapalı ve karanlık yer 1011, 1012, 1054, 1055, 1364.
- zindāncı** (F.): Zindanda nöbet bekleyen kimse 1012.
- zişt** (F.): Çirkin 1121, 1122, 1125, 1129, 1199.
- ziştī** (F.): Çirkinlik 1123.
- ziyān** (A.): Zarar.
- ziyān it-*: Zarar etmek 448.
- zū-fünūn** (F.): Fen sahibi, bilgi sahibi 58, 74.
- ẓuhūr** (A.): Ortaya çıkma, görünme, belirme.
- ẓuhūr bul-*: Belirmek, meydana gelmek 1499, 1586, 1617, 1620.
- ẓulm** (A.): Eziyet, haksızlık, acımasızlık.
- ẓulm eyle-*: Haksızlık etmek, merhametsiz davranmak 979.
- ẓulm it-*: Eziyet etmek, işkence etmek 789, 901.
- ẓulmani** (A.): Zulmetli 794.

žulmet (A.): Karanlık 46, 105,737, 739, 1165, 1477, 1497, 1728.

zu‘m (A.): Batıl zan, boş inanç 1439.

zübāb (A.): Sinek 23.

zübān (F.): Dil, lisan 1286.

zühd (A.): Her türlü zevke karşı koyarak kendini ibadete verme 102, 1628.

zūlf (F.): Sevgilinin saçı; yüzün iki yanından sarkan saç lülesi 149.

žülfikār (A.): Hz. Muhammed (s.a.v.)’in Hz. Ali’ye armağan ettiği ucu çatallı

kılıç 466, 467, 472, 480, 482, 483.

KAYNAKÇA

Abdülbaki, Muhammed Fuad, **el- Mu'cem'l- müfehres li-ayati'l-kur'an'l-hakim**, El-Mektebetül-slamiyye, İstanbul 1982.

Baldemir, İsa, **Vefat-ı Neb**, Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, İstanbul 1996.

Banarlı, Nihad Sami, **Resimli Türk Edebiyatı Tarihi**, C. 1 İstanbul 2001.

Cürcani, Seyyid Şerif, **Arapça- Türkçe Terimler Szlg**, Bahar Yayınları, İstanbul 1997.

elebioğlu, Amil, **Eski Türk Edebiyatı Araştırmaları**, Milli Eğitim Bakanlığı Yayınları: 3116, İstanbul, 1998.

elebioğlu, Amil, **Eski Türk Edebiyatında Mesneviler**, Kitabevi Yayınları, İstanbul 1999.

Devellioğlu, Ferit, **Osmanlıca Türkçe Ansiklopetik Lgat**, Aydın Kitapevi Yayınları, Ankara, 1997.

Dilçin, Cem, **Yeni Tarama Szlg**, Türk Dil Kurumu Yayınları: 503, Ankara 1983.

Ergin, Muhammed, **Türk Dil Bilgisi**, Bayrak Yayınları, İstanbul 2000.

Gülsevin, Grer, **Eski Anadolu Türkçesinde Ekler**, Türk Dil Kurumu Yayınları: 673, Ankara 1997.

Korkamaz, Zeynep, **Gramer Terimleri Szlg**, Türk Dil Kurumu Yayınları: 575, Ankara 1992.

Mi'rac Sempozyumu, Mal' Hatun Dostluk ve Kültür Derneği Kitapları Dizisi 7, Seha Yayınevi, Eskişehir, 1995.

Mollaibrahimoğlu, Süleyman, **Mi'rac Gerçeği**, İstanbul 1991.

Özdemir Hikmet, Mi'rac, **Gonca Yayınevi**, İstanbul 1984.

Özkan, Mustafa **Cilâü'l-Kulûb (Giriş, İnceleme, Metin, Sözlük)**, Üniversite Yayın No: 3612, İstanbul, 1990.

Özkan, Mustafa, **Gülistan Tercümesi**, Türk Dil Kurumu Yayınları No: 562, Ankara, 1993.

Özkan, Mustafa, **Türk Dilinin Gelişme Alanları ve Eski Anadolu Türkçesi**, Filiz Kitapevi, İstanbul 2000.

Sami, Şemseddin, **Kamus-u Türkî**, Enderun Kitapevi, İstanbul 1989.

Tanıklarıyla Tarama Sözlüğü, Türk Dil Kurumu Yayınları, Sayı: 212/1-8, Ankara 1977.

Timurtaş, Faruk Kadri, **Eski Türkiye Türkçesi (15. Yüzyıl)**, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yayınları No: 2157, Edebiyat Fakültesi Basımevi, İstanbul 1977.

Türkçe Sözlük, Türk Dil Kurumu Yayınları: 549, Ankara 1998.

Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, İstanbul 1992, C. 6, s.356–376.

Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi, İstanbul 1992, C. 6.

Yazır, Elmalılı Hamdi, **Kur'an-ı Kerim ve Meal-i Şerifi**, Kitap Dünyası Yayınevi, Konya 1993.

Yelten, Muhammet, **Tarih-i İbn-i Kesir İncelemesi 1. Cilt (Giriş-İnceleme-Metin-Sözlük)**, Türk Dil Kurumu Yayınları, Ankara 1998.

EKLER